

Správa o náraste iredenty na juhu Slovenska v roku 2023

V záhrade domu Matice slovenskej v Dunajskej Strede leží na zemi v tráve neuveriteľný artefakt. Je to pamätná tabuľa s nápisom: „*Občanom Slovenska, ktorí v rokoch 1938 – 1945 v čase maďarskej okupácie južného Slovenska trpeli a položili životy za suverenitu a územnú celistvosť Slovenskej republiky.*“ Mramorová tabuľa, umiestnená na čelnej stene domu Matice zo strany hlavnej ulice, vydržala na svojom mieste asi dva týždne a potom ju „niekto“ rozbil. Polícia tento protislovenský čin vyšetrovala, ale bez výsledku. Úlomky rozbitej pamätnej tabule matičiari pozbierali a umiestnili do záhrady vedľa domu, kde ich poskladali do pôvodného tvaru a spevnili po obvode betónovým rámom. Pamätná tabuľa tu takto leží už 26 rokov. Bez akéhokoľvek záujmu vedenia Matice slovenskej či štátnych predstaviteľov.

Rozbitá a polepená tabuľa je azda najvýrečnejším vyjadrením poníženia Slovákov na tomto území: ležia doslova v prachu zeme. Neďaleko odtiaľ je honosný maďarský pamätník na udalosť, ktorá sa stala o pár rokov neskôr – výmenu obyvateľstva v roku 1947. Obe udalosti spolu úzko príčinne súvisia. O tej prvej sa nesmie hovoriť, o tej druhej sú plné médiá a aj slovenský parlament o nej už niekoľkokrát rokoval. Toto je skutočný obraz postavenia štátotvorného národa – Slovákov – v ich vlastnej domovine...

Združenie slovenskej inteligencie
Expertná skupina pre slovensko-maďarské vzťahy
Slovenskí Katolíci, občianske združenie

Správa o náraste iredenty na juhu Slovenska
v roku 2023

Správa o náraste ireducenty
na juhu Slovenska
v roku 2023

Združenie slovenskej inteligencie;
Expertná skupina pre slovensko-maďarské vzťahy;
Slovenskí Katolíci, občianske združenie:
Správa o náraste iredenty na juhu Slovenska v roku 2023. Sučany 2024

Zostavovateľ:
Ján Dunajský

Vydavateľ:
Združenie slovenskej inteligencie (ZSI)
Partizánska 1990/15 A
038 52 Sučany
e-mail: zsi@zsi.sk
www.zsi.sk

1. vydanie, 244 s.

Grafická koncepcia, sadzba, obálka:
Ivan Varšo

Fotografia na obálke:
Rozbitá a neskôr z nájdených úlomkov provizórne poskladaná mramorová pamätná tabuľa v záhrade domu Matice slovenskej v Dunajskej Strede pripomínajúca obeť maďarskej okupácie južného Slovenska v rokoch 1938 – 1945. Zdroj fotografie: Združenie slovenskej inteligencie

© ZSI, 2024
© Expertná skupina pre slovensko-maďarské vzťahy, 2024
© Slovenskí Katolíci, občianske združenie, 2024

ISBN 978-80-973975-6-2

Obsah

Úvod	9
I. Dokonale utajená hybridná vojna	11
1. Plán Gábora Barossa pre „felvidék“	13
2. Tzv. „národná integrácia“	15
3. Úloha falšovania histórie	16
4. Sťažnosť na ÚPN	22
5. Historický ústav SAV a Univerzita J. Selyeho	27
II. Činnosť proti Slovenskej republike v kultúre a športe	35
1. Vztyčovanie maďarskej vlajky na iredentistickom pamätníku v Dunajskej Strede	35
2. Trestné oznámenie na Daniela Lipšica	40
3. Odhalenie sochy maďarského právnika Károlya Szladitsa	48
4. Pamätník na výmenu obyvateľstva a jeho politické zneužívanie	55
5. Maďarizácia spoločenského priestoru v Dunajskej Strede	59
6. „Galavečer“	65
7. Mestský majáles aj pre Slovákov? Zabudnite: „Magyar majális“	68
8. V Gabčíkove vztýčená maďarská vlajka v r. 2022 aj v r. 2023	69
9. Trianonský fakľový pochod z Komárna do Komáromu	72
10. „Felvidék“ už aj vo Vysokých Tatrách	76
III. Činnosť proti Slovenskej republike v školstve	87
1. Politizácia detí cez trianonské „tance spolupatričnosti“	88
2. Zákulisné zrušenie slovenskej jazykovej školy v Dunajskej Strede	90

3. Stavba škôlky v Dunajskej Strede – výkon správy cudzieho štátu na území SR	96
4. Štátny program Maďarska na Slovensku: „V rodnej zemi po maďarsky“	99
5. Činnosť Rákociho združenia v školstve	101
6. MCC „felvidék“ – iredentistická vzdelávacia organizácia v SR	102
IV. Činnosť proti Slovenskej republike v podnikaní	109
1. Skupovanie významných slovenských komodít riadené z Maďarska	109
2. Podnikateľ Oszkár Világi	114
3. Minerálka Svätokráľovská (maď. Szentkirály)	120
4. Sťažnosť na príslušníka SBS v Bille v Dunajskej Strede	121
5. „Felvidécke“ podnikateľské EXPO 2023	123
6. Projekt európskej „spolupráce“ Ister-Granum	126
7. Zavedenie dvojazyčných nápisov v nemocnici v Leviciach	127
V. Činnosť proti Slovenskej republike v politike	129
1. Spievanie maďarskej štátnej hymny v Kolárove na rokovaní mestského zastupiteľstva	129
2. Pokusy o schválenie pamätného dňa 12. apríla ako spomienkového dňa v parlamente SR	144
3. Výzva „Vráťme ľudskú dôstojnosť“	146
4. Vymenovanie L. Ódora za premiéra úradníckej vlády v SR	158
5. Politická kolonizácia Slovenska a trestné oznámenie na ministra vnútra L. Ódora a ďalšie osoby	161
6. Program strany Aliancia je protiústavný	173
7. Ábel Ravasz a jeho snaha o vyrábanie menšín	183
8. Zavedenie maďarských „digitálnych občianskych preukazov“ pre občanov SR	188

VI. Prejavy protislovenskej činnosti na pôde cirkvi	191
1. Politizácia sakrálneho priestoru vo farskom kostole v Nových Zámkoch	191
2. Protest proti politizácii procesu blahorečenia Jánosa Esterházyho	195
Záver	229
Prílohy	233
Príloha č. 1: Právne prostredie v období života K. Szladitsa (1871 – 1956)	233
Príloha č. 2: Podstatná časť odpovede ministra školstva Daniela Bútoru	241
Príloha č. 3: Svedecké výpovede z knihy Krvácajúca hranica	244

Úvod

Táto publikácia nadväzuje na predchádzajúcu, vydanú v októbri 2022 pod názvom „Situácia na juhu Slovenskej republiky v roku 2022“. Je prepracovaná a rozšírená o nové poznatky a udalosti, ktoré sa udiali v priebehu roka 2023. Mapuje snahy a činnosť Maďarska, ktoré systematicky pracuje na oslabovaní a rozklade Slovenskej republiky. Obsahuje však iba malý zlomok všetkých skutočností, ktoré sa udiali, alebo stále pretrvávajú.

Slovenská republika po mnohých vážnych vnútropolitických chybách a amorálnych vlastizradných činoch predchádzajúcich vlád po roku 1989, ako aj pod vplyvom ekonomických a mocenských záujmov našich susedov a veľmocí a ich tzv. piatej kolóny, stojí na prahu rozvratu.

Tento rozvrat je dlhodobo riadený spoza hraníc, no nachádza si dostatok svojich vnútorných podporovateľov, ktorí sa neváhali postaviť do cudzích služieb proti elementárnym záujmom štátu, ktorého sú občanmi. S existenciou štátu sa nechcú stotožniť, čo preukazujú aj navonok svojou nelojalitou, skrytým či otvoreným protislovenským odporom v rôznych spoločenských oblastiach.

Mocenské ambície, ciele Maďarska voči Slovenskej republike sa za posledných vyše sto rokov nezmenili. Menia sa len prostriedky. Na jeseň 1919 si ríšsky správca Miklós Horthy nechal vypracovať zásady maďarskej zahraničnej politiky. Jej hlavným cieľom bolo vytvorenie veľkého Maďarska (termín Uhorsko v maďarčine neexistuje!). Definované boli tri územia, ktoré bolo potrebné získať: Sedmohradsko, Chorvátsko-Slavónsko a Slovensko, pričom Slovensko považoval za prioritu, a to z dvoch príčin: po prvé preto, lebo bolo geopoliticky kľúčovým priestorom, bez ktorého by bolo mocenské postavenie uhorsko-maďarského

štátu nemysliteľné, a po druhé preto, lebo ho považoval za vnútorné najslabšie ohnivo nového politicko-teritoriálneho usporiadania.

Ako vyplýva z ďalších kapitol tejto publikácie, história sa znova opakuje, avšak inými prostriedkami a stratégiami. Tieto sú nie menej zákerné a bezohľadné a vážne ohrozujú základy nášho štátu.

Náš štát po počiatočných chabých obranných pokusoch (roky 1992 – 1998) po politickom obrate v roku 1998 úplne rezignoval na svoju najpodstatnejšiu úlohu – chrániť svoju existenciu, teda národnoštátne záujmy. Nerozvíjal národné a historické sebavedomie svojich občanov, ktoré sa tak za tri desaťročia dramaticky oslabilo. Výskumy ukázali, že miera národného povedomia je u Slovákov najnižšia v Európe.

Tento stav ohrozenia SR podporuje a využíva náš južný sused, postupujúci podľa „Konceptie rozvoja Karpatskej vlasti 2030“ („KÁRPÁT-HAZA FEJLESZTÉSI KONCEPCIÓ 2030“), vypracovanej Budapešťou v roku 2014.

I. Dokonale utajená hybridná vojna

Tzv. „Konceptia rozvoja Karpatskej vlasti 2030“ (ďalej len koncepcia) obsahuje rozsiahlu a prepracovanú stratégiu pôsobenia Maďarska vo všetkých základných spoločenských oblastiach nášho štátu, ako je kultúra, šport, školstvo, ekonomika a podnikanie, náboženstvo, politika a médiá. Vzhľadom na rozkladný charakter tejto komplexnej stratégie, je potrebné správne pomenovať prebiehajúci riadený proces proti Slovenskej republike termínom hybridná vojna.

Základnou metódou tejto hybridnej vojny je „*práca potichu*“, ako je to vyjadrené hneď v úvode koncepcie citátom: „Čo nemôžeme urobiť silou, môžeme urobiť tichou a pokojnou prácou.“ (Imre Mikó)

Podľa koncepcie je „*úplná maďarská právna národná existencia možná, ak ju sprevádza vhodné právne a administratívne prostredie samosprávy. Do roku 2030 je cieľom, aby maďarské komunity v zahraničí v karpatskej kotline mohli v čo najväčšej miere zaručiť svoju jazykovú, vzdelávaciu, kultúrnu, hospodársku a administratívnu samosprávu, a to aj prostredníctvom realizácie územnej autonómie v priestore karpatskej kotliny pre Sedmohradsko, Partium, Vojvodinu a felvidék.*“

Toto je však len medzikrok, ktorý má pomôcť konečnému cieľu: „*Maďarské národnostné spoločenstvá, ktoré sa rozširujú a samospravujú, budú čeliť oveľa menším prekážkam pri dosahovaní maďarskej národnostnej integrácie v karpatskej kotline.*“

Koncepcia považuje tzv. karpatskú kotlinu a v nej žijúcich Maďarov za samostatný hospodársky celok. Podľa nej tento celok „*však narušila Trianonská zmluva a pozdĺž hraníc boli vytvorené tieňové zóny. To platí aj pre maďarsko-slovenské pohraničie. Preto je „nevyhnutné vytvoriť maďarsko-maďarskú spoluprácu*

nezávislú od hraníc, ktorá posilní postavenie Maďarov v karpatskej kotline.“

Koncepcia uvádza, že *„členstvo v Európskej únii by sa malo využiť ako príležitosť na reorganizáciu prirodzených regiónov“* a na to je potrebné *„čerpať maďarské fondy EÚ na podporu de iure nadnárodných, de facto maďarsko-maďarských rozvojových projektov.“*

V podstate ide o podvod na Slovákoch, keďže z takýchto projektov nemajú benefity všetci občania bez ohľadu na národnosť, ale iba občania maďarskej národnosti. Takýto verejne priznaný rozdiel medzi navonok deklarovanou prezentáciou (de iure) a reálnym uskutočnením (de facto) sa v praxi vyskytuje napr. v „medzinárodných“ projektoch Projekt (Interreg V-A) SK-HU – Slovakia-Hungary.¹

Príkladom takejto európskej „spolupráce“ je projekt Inter-Granum. (viď. kapitolu o podnikaní).

Koncepcia ďalej hovorí o pláne „vznikajúcich autonómií“, kde je uvedené: *„Prioritou je posilnenie cezhraničných maďarsko-maďarských vzťahov, pretože v tomto ohľade možno asi najviac rozvíjať národnú (maďarskú) súdržnosť.“*

Koncepcia predpokladá poskytovanie odbornej a finančnej podpory na zvýšenie využívania maďarských zdrojov v zahraničí:

- Zriadenie Karpatsko-maďarskej rozvojovej agentúry a organizácií pre riadenie rozvojových projektov
- Zriadenie maďarských rozvojových koordinačných agentúr v zahraničí
- Zriadenie karpatsko-maďarských rozvojových finančných nástrojov

1 https://ec.europa.eu/regional_policy/in-your-country/programmes/2014-2020/sk/2014tc16rfcb015_sk

1. Plán Gábora Barossa pre „felvidék“

V rámci tejto stratégie je plán „Gabriela Baroša“ predstavený ako „Komplexný rozvojový plán pre ‚felvidék‘“, v skutočnosti je to program ovládnutia karpatskej kotliny pre oblasť južného Slovenska s presahom na celé naše územie. V úvode programu je myšlienka: *„Každý človek má takú hodnotu, akou prispieva k verejnému blahu.“* (Gábor Baross)

Obr. 1: Plán „Gábor Baross“ na hospodárske ovládnutie južného Slovenska/ „felvidék“ (Pozn.: Gabriel Baroš slovenského pôvodu, narodený v Pružine, zakladateľ moderného uhorského obchodu a dopravy, v rokoch 1886 až 1889 minister verejných prác a dopravy v Uhorsku a potom až do svojej smrti v r. 1892 minister obchodu.)

Plán sa zaoberá predovšetkým hospodárskym rozvojom oblastí Slovenska obývaných príslušníkmi maďarskej menšiny a nadväzuje na Wekerleho plán, ktorého princípom je hospodársky rast Maďarska na úrovni karpatskej kotliny, ktorý je nevyhnutným predpokladom na „cezhraničné zjednotenie maďarského národa.“

To platí aj pre maďarsko-slovenské pohraničie, ktorého predtým údajne „rozvinuté župy obývané Maďarmi na južnom Slovensku sú dnes súčasťou zaostalých oblastí Slovenska.“

Plán Gábor Baross má za cieľ tento stav zmeniť a na dosiahnutie

cieľov stanovených vo vízii definuje potrebné všeobecné ciele:

- hospodársky prosperujúci Maďari na Slovensku, posilnenie národnej súdržnosti a celomaďarskej spolupráce
- autonómny hospodársky rozvoj založený na miestnom potenciáli
- vytvorenie konkurencieschopného prostredia pre hospodársky rozvoj Maďarov na Slovensku
- „horizontálnym“ cieľom plánu je „územná integrácia“ atď...

Jeden z mnohých príkladov: otvorenie novej prevádzky pekárne LEBECO v Kolárove 27. 9. 2023 za účasti ministra zahraničných vecí Maďarska, na čo nadväzuje otváranie širokej siete predajní pečiva na južnom Slovensku, pod kontrolou vlády Maďarska, ktorá podnik financuje.

Obr. 2: Minister P. Szijjártó otvára novú prevádzku pekárne LEBECO v Kolárove, za ním je reklamný plagát: „Plán Baross Gábor“. Zdroj: FB Krisztián Forró.

2. Tzv. „národná integrácia“

Táto koncepcia udržiava krízovú situáciu v susednom cieľovom štáte v rámci procesu tzv. národnej integrácie, čo aj uvádza ako predpoklad: *„V kontexte národnej integrácie je potrebné vybudovať živú a udržateľnú sieť pre maďarské národnostné spoločenstvá a jednotlivcov, ... ktorá je vhodným nástrojom na každodennú spoluprácu, na oslavy spoločných sviatkov, na zachovanie národnej pamäti alebo na zefektívnenie spolupráce v krízových situáciách.“*

„Jedným zo základov budovania jednotného národného hospodárstva v karpatskej kotline je vytvorenie jednotného (maďarského) trhu práce.“

Používaný termín „národná integrácia“ nie je nič iné ako bezohľadné porušovanie štátnej suverenity a územnej celistvosti SR (ako aj okolitých susediacich štátov) zo strany Maďarska a zvyhodňovanie občanov maďarskej národnosti, čím sa porušuje princíp nediskriminácie v našej spoločnosti. Ak Slovenská republika bude naďalej trpieť tento stav a nezastaví deštruktívne aktivity v tejto hybridnej vojne, tak zanikne. Udeje sa to nie tankami a zbraňami, ale tichým rozkladom jednotlivých pilierov našej spoločnosti, t. j. historickej pamäti, národnej identity, kultúry, školstva, náboženstva a ekonomiky.

Zatiaľ možno konštatovať, že na Slovensku (a nielen na južnom) nerušene pokračuje nárast činností veľkomaďarskej irredenty a šovinistických aktivít zo strany maďarských aktivistov, organizácií a politických strán. Táto činnosť je v prevažnej miere riadená a financovaná z Budapešti a možno ju označiť za dezintegračnú a destabilizačnú, ohrozujúcu základy štátu. Je vykonávaná systematicky, naprieč všetkými spoločenskými oblasťami.

3. Úloha falšovania histórie

Známy americký psychológ Wiliam Glasser napísal knihu „Terapia realitou“. Základnou myšlienkou jeho terapeutického prístupu je, že človek vie iba vtedy uspokojovať svoje potreby, ak je v čo najväčšom kontakte s realitou. Túto myšlienku možno vzťahovať aj na národ. Národ vie vtedy uspokojovať svoje potreby, ak je v čo najväčšom kontakte so svojou realitou. A tá sa skladá z minulosti a prítomnosti. Slovenský národ stráca kontakt so svojou historickou pamäťou a identitou. Výklad histórie, ktorý sa vyučuje v školách a prezentuje v našich médiách podlieha totalitnej ideológii marxizmu či liberalizmu a cudzím záujmom.

V Maďarsku je to naopak. Obsah dejepisu na školách má plne pod kontrolou štát, maďarské štátne a odborné inštitúcie pracujú na plné obrátky v prospech maďarských štátnych záujmov, dejepis je dokonca povinný maturitný predmet a takto štát riadi formáciu mladej generácie. Neprebíha tam žiadne dejinné sebamrzačenie, nikto tam nefašizuje svoju vlastnú históriu, nevtláča príslušníkom národa pocit viny za skutočné či domnelé historické krivdy. Práve naopak, pre Maďarov je história zdrojom národnej hrdosti, ľudského sebavedomia, čo má pochopiteľne politicko-ekonomické dôsledky. Neexistuje tam Úrad špeciálnej prokuratúry a NAKA, ktoré sa programovo zameriavajú na vyhľadávanie a likvidáciu prejavov tzv. „slovenského nacionalizmu“; v Maďarsku ideologická polícia nevyšetruje historikov, nezatvára publicistov a zberateľom nerabuje ich historické zbierky. Intenzívne sa pracuje na vytváraní informačného poľa v prospech štátnej veľkomadžarskej doktríny, a na to sú využívané historické témy ako:

- údajné prvenstvo príchodu Maďarov na územie karpatskej kotliny

- tisícročná existencia tzv. maďarského kráľovstva s ignorovaním existencie a príspevku iných národov – ktoré tu tvorili väčšinu – v rámci Uhorska
- Trianonská mierová zmluva ako „mierový diktát“ a krivda voči Maďarsku
- Viedenská arbitráž 2. novembra 1938, ako akt „nápravy krívd“ Trianonu
- proces výmeny obyvateľstva medzi ČSR a Maďarskom v rokoch 1945 – 1949, prezentovaný oddelene od celkového historického rámca (páchanie bezprávia na Slovákoch v období 1938 – 1945 zo strany Maďarska a i.)

Historický výklad je, žiaľ, zmanipulovaný, fakty sa selektujú v duchu národnej nadradenosti maďarstva, z čoho vyplýva jednostranná ukrivdenosť, opakovane oživovaná a rozosievaná aj na území Slovenskej republiky. Tým sa vytvára a podporuje domnelý morálny a politický nárok Maďarska na realizáciu stratégie ovládnutia karpatskej kotliny.

Falšovanie histórie je ideologická súčasť hybridnej vojny proti Slovenskej republike, ktorá je vedená nielen zvonka, ale aj zvnútra. Jej vnútornými účastníkmi sú, žiaľ, aj slovenské štátne inštitúcie a médiá, pracujúce v prospech záujmov Budapešti a iných cudzích mocí. Vynucujú si udržiavanie tabu vedeckej a verejnej diskusie o kľúčových obdobiach a témach našich dejín, hlavne o období 1848 – 1948, o prvej Slovenskej republike či o slovenskom exile, a nepriamo podsúvajú myšlienky, že slovenské emancipačné pokusy boli v dejinách vždy späté s ideovým regresom či iným zlom, a preto sú nezlučiteľné so slobodou a demokraciou. Maďarská iredenta je súčasťou tzv. „deep state“ v SR.

Vnútorní a nenápadní účastníci tejto hybridnej vojny pracujú v prezidentskom paláci, NR SR, VÚC či na ministerstve školstva, vedy, výskumu a športu SR (MŠ SR) , v Ústave pamäti

národa (ÚPN) a v Historickom ústave SAV (HÚ SAV). O tom, ako pomáhajú ignorovať či skresľovať našu históriu, svedčia nasledovné konkrétne príklady.

a. Promadžarské učebné osnovy dejepisu na školách na Slovensku

V marci 2023 boli na MŠVVaM SR oficiálne schválené učebné osnovy dejepisu pre stredné školy s vyučovacím jazykom maďarským, ktoré „zohľadňujú potreby príslušníkov maďarskej menšiny“ s platnosťou od 1. 9. 2023. Informuje o tom maďarská verzia média Denníka N (NapunkN), kde bol 26. mája 2023 zverejnený článok s názvom: „*Maďarskí študenti na Slovensku sa už môžu učiť o vlastnej histórii, nový rámcový učebný plán je pripravený.*“²

Propaganda Denníka N je naozaj sofistikovaná, hneď v úvode článku je fotografia, obsahujúca 250 sadrových hláv prezidenta Edvarda Beneša. Tieto boli umiestnené na česko-rakúskej hranici v rámci akcie „Hranica v hlave“, organizovanej v roku 2002 a svojím dvojzmyselným stvárnením evokuje spochybňovanie hraníc a povojnového usporiadania regiónu východnej Európy.

Ďalej sa z článku dozvedáme aj to, že

Obr. 3: Titulná stránka článku s fotografiou 250 sadrových hláv E. Beneša.

² <https://napunk.dennikn.sk/hu/3393048/a-szlovakiai-magyar-diakok-mar-tanulhatnak-a-sajat-tortenelmukrol-elkeszult-az-uj-kerettanterv>

„asociácia maďarských učiteľov dejepisu už roky bojuje za to, aby dejepis na maďarských školách zohľadňoval potreby Maďarov“ na Slovensku. Z manipulatívneho vyhlásenia asociácie možno usúdiť, že za „potreby príslušníkov maďarskej menšiny na Slovensku“ sa považuje útočenie na tzv. Benešove dekréty a jednostranný, často mytologický a selektívny výklad smerujúci k pocitu nadradenosti a ukrivdenosti. Nikde v osnovách dejepisu sa totiž nespomínajú fakty z obdobia potláčania základných ľudských práv Slovákov a ďalších národov zo strany Maďarska – ktorých bolo za vyše dve stáročia viac než dosť – a tak sa žiaci maďarskej národnosti tieto skutočnosti nikdy nedozvedia. V našom vlastnom štáte rastie v jednej skupine spoluobčanov hlboký pocit údajnej protimaďarskej nespravodlivosti, „maďarskej krivdy“, vytváraný v školských laviciach.

Na gymnáziách s vyučovacím jazykom maďarským sa tendenčne vyučuje napr. obdobie 9. a 10. storočia. Podľa osobitných vzdelávacích štandardov³ je toto obdobie zahrnuté do kapitoly „karpatská kotlina pred vznikom Uhorského štátu“. Už názov kapitoly evokuje, že pred vznikom „uhorského štátu“ tu nebol žiadny štátny, ale iba geografický útvar s názvom „karpatská kotlina“. Ďalší klam spočíva v tom, že síce v slovenskom jazyku dokument narába s termínom „uhorský štát“, ale maďarský žiak o ňom nikdy počuť nebude, keďže maďarčina používa iba termín „maďarský štát“, alebo „maďarské kráľovstvo“, prezentujúc toto – v rozpore s faktami – ako jednonárodný a jednorečový štát Maďarov.

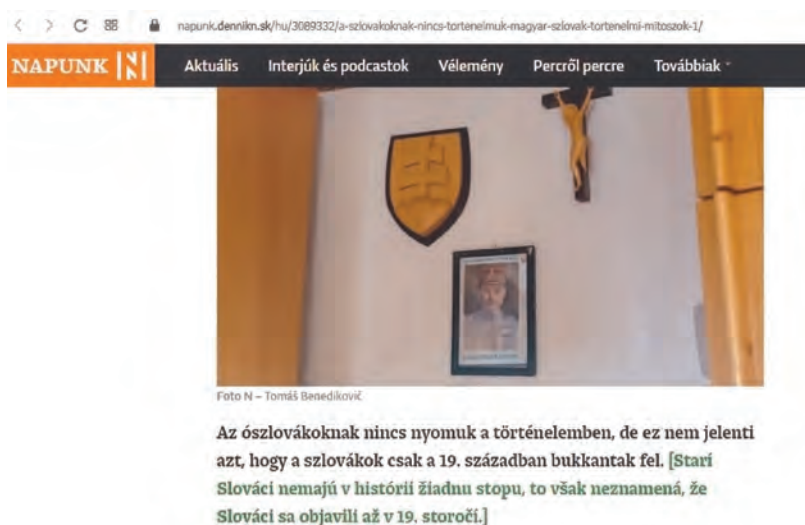
Je tu aj silný politický a ideologický vplyv, ktorý nemá oporu v princípoch odborného vedeckého prístupu, podľa ktorého sú dnešní Maďari stotožňovaní s rôznymi migračnými prúdmi

3 <https://www.statpedu.sk/files/articles/dokumenty/inovovany-statny-vzdelavaci-program/dejepis-gymnazia-vyucovacim-jazykom-madarskym.pdf>

„maďarských kmeňov usadenými v karpatskej kotline“ a „do nových učebných osnov sa dostal maďarský pravek, pojmy súvisiace so zaujatím vlasti, založením štátu a zemepisné názvy ako Etelköz a Levédia.“ Na druhej strane je história Slovákov udržiavaná „v terminologickej hmle“ a nie sú stotožnení so žiadnym štátom či kmeňovým útvarom tej doby (napr. Svätoplukove kráľovstvo, Kráľovstvo Slovenov, Samova ríša, Vaniovo kráľovstvo, atď...), čo je ale široká téma mimo rámca tejto publikácie.

Mediálny vývar z celého vzdelávania je taký, že Maďari prišli na neobývané územie, „zaujali vlasť“ a priniesli sem vzdelanosť a kultúru. A Slováci? Tak jeden príklad.

Článok maďarskej verzie Denníka N (napunkn.sk)⁴ šíri pre občanov maďarskej národnosti takú istú nepravdivú

Obr. 4: Článok maďarskej verzie denníkaN – napunkN (zelený text je slovenský preklad)

⁴ <https://napunk.dennikn.sk/hu/3089332/a-szlovakoknak-nincs-tortenelmuk-magyar-szlovak-tortenelmi-mitoszok-1/>

propagandu, aká je zaužívaná v Maďarsku, podľa ktorej „Starí Slováci nemajú v histórii žiadnu stopu, to však neznamená, že Slováci sa objavili až v 19. storočí.“

Žiaci maďarskej národnosti sa detailne učia aj o udalostiach výmeny obyvateľstva medzi ČSR a Maďarskom v rokoch 1946 – 1950 (o Benešových dekrétach, o tzv. kolektívnej vine, o údajných rokoch bez štátnej príslušnosti, atď...). Aké udalosti tomu predchádzali v období rokov 1938 – 1945, ktoré bolo obdobím bezprávia voči Slovákom, sa nedozvedia. Vyučovanie bez príčinných súvislostí je možno nazvať ako „béčkové“ dejiny, kedy sa hovorí B, ale zamlčiava sa A.

Neuveriteľné je, že spomínané obdobie bezprávia voči Slovákom v rokoch 1938 – 1945, o ktorom bolo napísané množstvo článkov, odborných štúdií i kníh, o čom sa v Slovenskom národnom archíve nachádza rozsiahla dokumentácia desiatok tisícov strán, sa aj v slovenskom dejepise ignoruje. V slovenských školách sa toto obdobie spomína iba jednou vetou! Väčšina mladej slovenskej generácie vychovej za posledných 30 rokov o tom netuší, na druhej strane u nás vznikajú desiatky maďarských pamätných tabúl a pamätníkov, viažucich sa k následnému a príčinne súvisiacemu úseku dejín (1946 – 1950).

V odpovedi na sťažnosť, ktorú na MŠ poslalo viacero združení, poverený minister školstva úradníckej vlády Daniel Bútor 31. 7. 2023 odpovedal v duchu, že všetko je v poriadku, keďže *„Vzdelávací štandard z dejepisu ... bol vypracovaný skupinou odborníkov Štátneho pedagogického ústavu, respektíve Národného inštitútu vzdelávania a mládeže v spolupráci s externými expertmi. Na práci sa spolupodieľali aj experti - historici a didaktici z radov maďarskej národnostnej menšiny...“* Celá podstatná časť odpovede ministra školstva je v Prílohe č. 2.

Pribudnú v budúcnosti aj ďalšie verzie dejepisu, „zohľadňujúce potreby“ napr. Rómov či Vietnamcov a ďalších

národnostných menšín u nás? Nemal by dejepis v prvom rade zohľadňovať historickú pravdu? Kam až zájde ideologická manipulácia v tejto tichej stratégii dezintegrácie nášho štátu?

Recipročná otázka: Viete si predstaviť, že by v Maďarsku mohla existovať asociácia slovenských učiteľov dejepisu? A tá by bojovala za to, aby dejepis na slovenských školách „zohľadňoval potreby Slovákov“? Aby sa Slováci v Maďarsku učili napr. o drastickej maďarizácii v 19. a 20. storočí, alebo o krutých perzekúciách Slovákov po Viedenskej arbitráži po roku 1938 v horthyovskom Maďarsku?

Horeuvedenej recipročnej otázke by mala predchádzať iná – principiálna otázka: Viete si predstaviť, že by v Maďarsku existovala slovenská škola, t. j. škola s vyučovacím jazykom slovenským? Taká v Maďarsku nikdy neexistovala...

4. Sťažnosť na ÚPN

Ďalší konkrétny príklad sa týka štátnej inštitúcie Ústavu pamäti národa (ÚPN), ktorá tabuizuje závažné historické témy a neumožňuje svojim zamestnancom slobodný vedecký pracovný prístup. Sú odborné témy, ktoré sú tu zakázané, napr. zločiny mocností počas druhej svetovej vojny, útlak Slovákov v Československu či perzekúcie Slovákov maďarskými štátnymi orgánmi na Slovákoch po roku 1938. V ÚPN tiež pracujú osoby slúžiace cudzím záujmom.

Občianske združenie Slovenskí katolíci zaslalo dňa 21. novembra 2023 Ústavu pamäti národa sťažnosť voči nekorektnej a selektívnej prezentácii obdobia neslobody na Slovensku v rámci „Festivalu slobody“. Sťažnosť je adresovaná riaditeľovi „Festivalu slobody“ Mgr. Jánovi Endrődimu.

Obr. 5: Vyhnaní Slováci, Autor: Jozef Cincík: Útokom k víťazstvu, Bratislava, 1940

Vec: Sťažnosť voči nekorektnej a selektívnej prezentácii obdobia neslobody na Slovensku v rámci „Festivalu slobody“.

Vážený pán riaditeľ festivalu,

Ústav pamäti národa organizuje v dňoch 6. až 17. novembra 2023 na rôznych miestach Bratislavy XIII. ročník Festivalu slobody.

Festival slobody sa prezentuje ako multižánrový medzinárodný festival, ktorý má pripomínať a analyzovať obdobie neslobody na Slovensku. V programe festivalu je zahrnuté obdobie 1. Slovenskej republiky, ako aj obdobie československej komunistickej totality po druhej svetovej vojne.

Je pre nás zarážajúce, že do programu festivalu nie sú zaradené zásadné a podstatné udalosti našich dejín, ktorými sú rozsiahle perzekúcie slovenského obyvateľstva zo strany

Hortyovského Maďarska, ktoré sa dotkli desaťtisícov Slovákov. Tieto perzekúcie sa začali po Viedenskej arbitráži 2. novembra 1938 a trvali až do roku 1945. V tomto období bolo z odtrhnutého územia južného Slovenska násilne vyhnaných či donútených odísť približne stotisíc Slovákov (len do konca roka 1938 ich bolo 50 tisíc) a začala sa pre nich doslova kalvária.

Zadokumentované výpovede v dostupnej literatúre a archívoch sú otrasným svedectvom veľkomaďarského imperializmu a šovinizmu, bezprecedentného popierania základných ľudských, občianskych a národných práv Slovákov, ale aj ostatných národnostných menšín na území Maďarska – Rusínov, Čechov, Moravanov, Srbov či Rumunov.

V rokoch 1938 – 1945 sa maďarské štátne orgány ako aj časť zradikalizovaného maďarského obyvateľstva dopustili voči nám Slovákom nasledovných zločinov proti ľudskosti:

1. prípady vrážd a znásilňovania slovenského obyvateľstva
2. väznenie a kruté mučenie zadržaných Slovákov, neraz s trvalými následkami
3. živelné hromadné rabovanie a vyhánanie Slovákov spojené s bitím a so stratou ich majetku
4. použitie nátlaku a ozbrojenej sily pri nezákonnom vysťahovaní
5. zhromažďovanie Slovákov v maďarských koncentračných táboroch, napr. Štúrovo (vtedajší Párkány), Veľká Kaniža (maď. Nagykanizsa), Čanádpalota, a i.
6. opakované nekončiace domové prehliadky rodín Slovákov, hocikedy aj v noci, s cieľom vyštváť ich z obsadeného územia
7. hromadné prepúšťanie Slovákov zo zamestnania v štátnej správe, čím stratili živobytie a boli donútení k odchodu (železničari, učitelia, štátna správa, atď...)
8. rušenie slovenských základných a stredných škôl, alebo ich pomadžarovanie

9. pálenie slovenských kníh a celých slovenských knižníc
10. vyhnanie slovenských rehoľníkov, rehoľníčok a kňazov z rasových dôvodov
11. prekladanie slovenských učiteľov a kňazov do južnejších maďarských obcí, aby stratili kontakt so slovenským ľudom a aby sa pomadžarčili
12. rušenie slovenských omší a ich nahrádzanie maďarskými
13. zákaz slovenskej tlače a spolkov, atď...

V Prílohe tejto sťažnosti⁵ pripájame výber písomných svedectiev konkrétnych osôb, ktoré sa obracali na vládu 1. Slovenskej republiky s prosbou o pomoc v tragických situáciách a vláda urobila maximum, aby im pomohla.

Utrpenie Slovákov na odtrhnutom území Slovenskej republiky verne opisuje ako priamy súčasník a svedok udalostí univerzitný profesor Dr. Jozef M. Kirschbaum, zostavovateľ knihy „Krvácajúca hranica“, ktorá obsahuje veľké množstvo zaprotokolovaných svedeckých výpovedí Slovákov. Prvé vydanie „Krvácajúcej hranice“ vyšlo v roku 1940, muselo však byť na nátlak Berlína a intervenciu Budapešti spálené. Ďalším zásadným dielom je trojzväzková edícia prameňov pod názvom „Viedenská arbitráž I. – III., ktorú pripravil historik Slovenskej akadémie vied Dr. Ladislav Deák.

V neposlednom rade poukazujeme na to, že v minulých rokoch aj ÚPN a niektorí jeho vedeckí pracovníci publikovali k tejto problematike (zborník Juh Slovenska po Viedenskej arbitráži, materiály v časopise Pamäť národa a pod). O to viac zarážajúce je, že tieto odborné výstupy, tieto fakty z totalitnej minulosti 20. storočia dnešné vedenie ÚPN účelovo zamlčuje a obchádza.

5 Príloha k sťažnosti je dostupná tu: https://www.slovenskikatolici.sk/Data/3158/UserFiles/ozSK_Staznost_na_UPN_priloha.pdf

Žiadame Vás, aby ste pri prezentovaní historických faktov v období 1938–1948 uplatňovali princíp rovnakej ľudskej dôstojnosti! Tá u nás Slovákov nie je nižšia ako u iných národov a etníc, a preto odmietame účelovú nacionálnu selekciu pri prezentácii ľudských osudov.

Ľudské utrpenie nás Slovákov a udalosti s tým spojené v našich dejinách si zaslúžia rovnakú pozornosť ako utrpenie iných etníc, žijúcich na našom území. Alebo si ÚPN myslí, že my Slováci máme nižšiu ľudskú hodnotu ako iné etniká?

Sme presvedčení, že hlavným poslaním ÚPN je dokumentovať a prinášať objektívne informácie o našich slovenských dejinách. Odôvodnene preto očakávame, že ÚPN tento svoj postoj napraví a bude k prezentácii slovenských dejín pristupovať objektívne, nie selektívne. Zamlčovanie horeuvedených faktov z našich dejín vytvára totiž skreslený obraz, ničí historickú pamäť nášho národa a v neposlednom rade znižuje aj vážnosť a dôveryhodnosť štátnej inštitúcie ako je ÚPN.

S úctou

Ing. arch. Pavol Dúbrava

Ing. Mgr. Ľudovít Gunčaga

prof. ThDr. Mgr. Helena Hrehová, PhD.

Ing. Mgr. Jozef Javorka

Doc. PhDr. Ivan Mrva, CSc., predseda Historického odboru Matice slovenskej

PhDr. Marián Servátka, CSc., veľvyslanec

Mgr. Miroslav Vetrík, predseda správnej rady OZ SLOVENSKÍ KATOLÍCI

5. Historický ústav SAV a Univerzita J. Selyeho

Podľa šokujúcej informácie z overeného zdroja sa v r. 2022 nemenovaný štátny orgán činný v trestnom konaní obrátil na Historický ústav Slovenskej akadémie vied (HÚ SAV) so žiadosťou o vyjadrenie k téme Viedenskej arbitráže, kedy došlo k odtrhnutiu južného územia prvej Slovenskej republiky a k drastickému prenasledovaniu Slovákov v rokoch 1938 – 1945. HÚ SAV ako údajne vrcholová vedecká inštitúcia SR odpovedal, že sa tejto téme nevenuje a že je potrebné sa obrátiť na „maďarskú Selyeho univerzitu v Komárne na historika“ pána Attilu Simona. Toto je absurdné! Je to ideová vlastizrada, keď sa slovenská štátna inštitúcia zriekne výkladu kľúčovej a boľavej témy našej histórie a prenecháva ho vzdelávacej inštitúcii riadenej z Maďarska. Načo štát financuje inštitúciu HÚ SAV miliónmi eur, ktorá nedokáže zaujať stanovisko k tak vážnej a stále aktuálnej otázke? Alebo je to „systémová chyba“? V tom prípade skutočne v HÚ SAV na radiaciach pozíciách pracujú osoby, ktoré úmyselne slúžia cudzím záujmom!

Maďarská Univerzita J. Selyeho je kľúčový ideologický subjekt vo výchove kádrov pre presadzovanie maďarskej autonómie. S týmto cieľom vyučuje tendenčný výklad dejín s osnovami z Budapešti, a tak plní svoju úlohu v hybridnej vojne. Zameralenie univerzity je zjavné pri vyhľadávaní pdf dokumentov z tejto univerzity, kedy sa medzi prvými nachádza „Zbierka listín k histórii slovenských Maďarov, čo je mimoriadne tendenčná 328 stranová publikácia, ostro namierená proti vzniku a existencii Česko-Slovenska. Jej spoluautor je práve aj Atilla Simon.⁶

Signifikantné je, že citácia, ktorú pre internetový vyhľadávač nastavili autori pod názvom publikácie, pochádza

6 Vid': <https://pf.ujv.sk/documents/books/szovegygyujtemeny.pdf>

z prehlásenia predstaviteľov slovenských Maďarov z 24. novembra 1920 k ratifikácii Trianonskej mierovej zmluvy.

Obr. 6: Publikácia Selyeho univerzity s politickou citáciou o autonómii vo vyhľadávači google

V citácii sa píše, že: „*felvidécke maďarstvo sa nikdy nezriekne svojho práva na samosprávu ...*“ (citácia je prevzatá zo str. 46 v publikácii), čo je jasný ideologický odkaz pre občanov Slovenskej republiky pochádzajúci z r. 1920, vyzývajúci k nerešpektovaniu Trianonskej mierovej zmluvy.

Selyeho univerzita zároveň poskytuje zázemie predstaviteľom maďarských politických strán, čo je v rozpore s apolitickým štatútom akademickej pôdy. Náš štát už roky trpitel'sky znáša aroganciu a namyslené správanie tejto inštitúcie – viď pripomienka z roku 2012 (obr. 7 na s. 29).

Na mieste je otázka, ako je možné že takýto subjekt, ktorý vznikol ako „politický obchod“ zo strany politika Bélu Bugára počas vlády strany SMER a vykazuje nelojalitu k existencii Slovenskej republiky, môže na jej pôde existovať?

Zákon o zriadení Selyeho univerzity odhlasoval slovenský parlament v roku 2003 a jej činnosť sa začala v roku 2004. V Maďarsku by štát nedovolil existenciu školy, ktorá koná proti národnoštatným záujmom!

a. „Spolupráca“ medzi ÚPN a Univerzitou J. Selyeho

Predseda Správnej rady Ústavu pamäti národa Jerguš Sivoš a rektor Univerzity J. Selyeho György Juhász podpísali 2. júna 2023

Provokácia? Maďarský výbor v Komárne sa stretol na Felvidéku!

Šéf SMK József Berényi (vpravo) a predseda maďarského výboru Árpád Potápi.

Zdroj: Instagram

Na pôde komárňanskej Univerzity Jána Selyeho sa začalo výjazdové zasadnutie výboru maďarského parlamentu pre spolupatričnosť.

Predseda výboru maďarského parlamentu Árpád Potápi, ktorý zasadá v Komárne, nechápe, aké výhrady má Pavol Paška. Paška v utorok ostro protestoval proti výjazdovému zasadnutiu maďarského parlamentného výboru pre spolupatričnosť, ktoré sa má uskutočniť na pôde univerzity v Komárne.

Obr. 7: Vysokopostavený politik Maďarska A. Potápi a J. Berényi na akademickej pôde Selyeho univerzity v júli 2012. Zdroj: Nový čas.

„Memorandum o spolupráci“ medzi ÚPN a Univerzitou J. Selyeho (SJE). Iniciátorom memoranda bol splnomocnenec vlády SR pre národnostné menšiny László Bukovszky, ktorý bol aj prítomný pri podpise.⁷

„Memorandum o spolupráci vytvára priestor na realizáciu „spoločných výskumných, vzdelávacích a osvetových aktivít“ v podobe výskumných projektov, organizácie konferencií,

⁷ Podľa článku: <https://www.upn.gov.sk/sk/memorandum-o-spolupraci-medzi-ustavom-pamaeti-naroda-a-univerzitou-j-selyeho/>

seminárov, prednášok a diskusií, spracovania didaktických materiálov, ale aj na podporu bádateľskej činnosti zamestnancov a študentov SJE, vzájomné publikovanie výsledkov svojej činnosti či výmenu publikácií.“

Obr. 8: Podpis memoranda o spolupráci medzi ÚPN a SJE (Zľava: L. Bukovszky, stojaci – dekan Reformovanej teologickej fakulty Alfréd Somogyi, rektor SJE György Juhász, predseda správnej rady ÚPN Jerguš Sivoš). Zdroj: upn.gov.sk

Podpisu memoranda sa zúčastnili aj rektor SJE József Bukor a pracovníci ÚPN Peter Jašek (vedúci historickej sekcie) a právnička Adela Martinkovičová.

V článku v médiu ma7.sk s názvom „Historický moment na Univerzite Jánosa Selyeho: po dnešnom podpise memoranda nasleduje mnohostranná spolupráca“⁸ sa dozvedáme, že: „*vd'aka*

⁸ <https://ma7.sk/tajaink/tortenelmi-pillanat-a-selye-janos-egyeten-men-sokretu-egyuttmukodes-koveti-a-memorandum-mai>

memorandu, ktoré ideme dnes podpísať, sa otvoria dvere archívu UPN pre vedeckých pracovníkov“ SJE a „spoločná práca“ sa rozšíri. „Po približne dvoch desaťročiach sa obe inštitúcie konečne našli.“ Podľa článku sa na SJE zvýšená pozornosť „venuje výskumu dejín domáceho maďarstva.“ Publikácie pracovníkov SJE vraj „výrazne prispievajú k poznaniu našej spoločnej minulosti.“ Rektor SJE ďalej povedal, že „bez toho, aby sme to vedeli, nie je možné založiť našu stabilnú a progresívnu budúcnosť...”

Obr. 9: L. Bukovszky a rektor SJE György Juhász. Zdroj: ma7.sk

Rektor SJE „toto všetko považuje za veľmi dôležité, pretože poslaním je „rozvoj vedomostnej spoločnosti, morálnych hodnôt a harmonickej, tvorivej osobnosti, ako aj prínos k pestovaniu slobodného myslenia a slobodného vedeckého bádania.“

Rektor SJE ďalej uviedol, že príslušná fakulta zriadi Výskumný ústav cirkevných dejín XX. storočia a je presvedčený, že „o niekoľko rokov získame spoľahlivé informácie o tejto téme

a spracujeme ich..., pretože toto územie nebolo zmapované v takom rozsahu ako ostatné úseky dejín maďarstva na felvidéku.“

V článku sa uvádza, že „prítomných potom v maďarskom jazyku pozdravil predseda ÚPN Jerguš Sivoš a v krátkosti predstavil ciele ústavu. „Keďže so zmysluplnou prácou sme začali až v máji 2003, odvtedy ubehlo už dvadsať rokov, takže aj toto je jubilejný moment,“ skonštatoval a zdôraznil, že „svojou mnohostrannou spoluprácou chcú slúžiť aj na zmierenie Maďarov a Slovákov a aby sme sa dôkladnejšie spoznali.“

Vládny splnomocnenec a blízky spolupracovník G. Grendela L. Bukovszky zdôraznil, že „okrem zabezpečenia práv menšín a používania jazyka“ sú veľmi dôležité aj „spoločné odborné aktivity“ a že „odhalením a zverejnením skutočných faktov možno predísť veľkým minulým chybám, ktoré menia osudy.“

V článku v médiu felvidek.ma sa navyše uvádza, že Jerguš Sivoš, predseda ÚPN, vo svojom príhovore vyzdvihol poslanie ich inštitúcie, ktorej cieľom je „odhaliť tajné aktivity represívnych režimov, ktoré vládli v rokoch 1939 – 1989, odhaliť osoby zodpovedné za zločiny a vraždy páchané terorom, za morálny a ekonomický úpadok, ako aj deštrukciu tradičných princípov vlastníckych práv, ako aj pátranie po osobách zodpovedných za zneužívanie školstva, vedy a kultúry na politické a ideologické účely.“⁹

Ďalej uviedol, že odborní pracovníci ÚPN „budú podľa memoranda prednášať na Univerzite Jánosa Selyeho, poskytovať odborné konzultácie pri príprave seminárnych, základných a diplomových prác a spolupracovať pri organizácii vedeckých konferencií a odborných seminárov a podporovať vedeckovýskumnú činnosť univerzity, ktorej výsledky sa vzájomne

9 <https://felvidek.ma/2023/06/egyuttmukodesi-megallapodast-irt-ala-a-nemzeti-emlekezet-intezete-es-a-selye-janos-egyetem/>

publikujú.“ Jerguš Sivoš uviedol, že maďarská národnostná menšina je kľúčovou súčasťou demokratického Slovenska. Teda podľa najvyššieho predstaviteľa pamäťovej inštitúcie SR nie sú v SR podstatné záujmy štátnotvorného národa – na báze ktorého vznikla – , ale záujmy akademických a politických predstaviteľov jednej z menšín, ktorí existenciu SR trvalo ignorujú a podrývajú!

Znova recipročná otázka: bolo by také čosi možné vyhlásiť a vykonať v Maďarsku?

Z množstva horeuvedených politických fráz je zrejme majstrovstvo manipulácie. V skutočnosti ide o to, že ÚPN sprístupní archívne materiály, vrátane závažných štátnobezpečnostných materiálov maďarskej iredente, ale interpretáciu „spoločných“ dejín už bude robiť maďarská SJE.

V kontexte prebiehajúceho komplexného procesu hybridnej vojny proti Slovensku je možné predpokladať, že tieto „spoločné“ výskumy budú zneužitú proti Slovenskej republike.

Inštitúcia zriadená NR SR s názvom ÚPN svorne so Selyeho univerzitou dlhodobo falšuje naše dejiny a tabuizuje teror proti Slovákom v rokoch 1938 – 1945. Režim hortyovského Maďarska nepovažuje za represívny. Vyhnanie desiatok tisíc Slovákov a Čechov, koncentračné tábory pre národnosti či vraždy Židov a politických oponentov horthyovského režimu na území okupovaného južného Slovenska dnes pre ÚPN nie sú témou!

Svedecké výpovede z tohto obdobia sú v Prílohe č. 3 – Svedecké výpovede z knihy Krvácajúca hranica.

Opisujú sa tam osudy našich slovenských predkov, ktorým „vedecká“ inštitúcia ÚPN, riadená našim vlastným štátom upiera právo na ľudskú dôstojnosť zákerným spôsobom: mlčaním, ignoráciou.

Obr. 10: Juhász György, rektor univerzity J. Selyeho a predseda ÚPN Jer-
guš Sivoš po podpise memoranda.¹⁰

¹⁰ <https://ma7.sk/tajaink/tortenelmi-pillanat-a-selye-janos-egyetemen-sokretu-egyuttmukodes-koveti-a-memorandum-mai#lg=1&slide=0>

II. Činnosť proti Slovenskej republike v kultúre a športe

Aj keď názov kapitoly napovedá, že bude reč o činnostiach v oblasti kultúry, tieto sa nedajú nazvať čisto kultúrnymi, lebo sú často viac politikou ako kultúrou, či skôr manipuláciou kultúry s politickým cieľom oslabenia lojality občanov k štátu v ktorom žijú. Kultúra je základnou oblasťou stratégie ovplyvňovania spoločnosti.

1. Vztyčovanie maďarskej vlajky na iredentistickom pamätníku v Dunajskej Strede

V Dunajskej Strede dochádza na verejnom priestranstve od 12. novembra 2020 k opakovanému vztyčovaniu maďarskej vlajky

Obr. 1: Maďarská vlajka v Dunajskej Strede na Múzejnej ulici blízko centra mesta

pri príležitosti maďarských štátnych sviatkov. Táto činnosť bola na začiatku schválená poslancami mestského zastupiteľstva v Dunajskej Strede pod krycím určením na „verejnoprospešné účely“. Iniciátorom rokovania o predmetnej činnosti v mestskom zastupiteľstve bol primátor mesta Zoltán Hájos. Reálnymi vykonávateľmi predmetnej činnosti sú členovia občianskeho združenia Kondé Miklós – Kondé Miklós polgári társulás. (ďalej OZ KM).

Táto činnosť aktérov vyvoláva napätie medzi obyvateľmi na národnostne zmiešanom území, keďže spochybňuje medzinárodné zmluvy, určujúce povojnové usporiadanie štátov a ich štátnych hraníc po 1. svetovej vojne – konkrétne Trianonskú mierovú zmluvu z roku 1920, a spochybňuje aj usporiadanie štátov po 2. svetovej vojne – zmluvné anulovanie Viedenskej arbitráže a obnovenie pôvodných hraníc Česko-Slovenska po roku 1945.

Touto činnosťou aktéri verejne podnecujú a vyzývajú občanov maďarskej národnosti k nerešpektovaniu medzinárodných zmlúv, a tým aj k neuznávaniu suverenity a územnej celistvosti Slovenskej republiky. K tomu využívajú dlhodobu známu revizionistickú symboliku, pochádzajúcu z Maďarska, ako aj verbálne šírenie veľ'komad'arskej ideológie, ktorá bola práve v roku 2020 (na sté výročie Trianonskej mierovej zmluvy) verejne vyhlásená premiérom maďarskej vlády v Budapešti.¹

a. Symbolika stavby

Používaná symbolika nesie výrazný odkaz potrianonského veľ'komad'arského revizionizmu a odkazuje na maďarské hnutie tzv. relikvijnej maďarskej vlajky (maď. EreklYES Országzászló), založené politikom Nándorom Urmánczým, ktorého cieľom je re-

1 Por. Ján Gábor – Ferdinand Vrábel: Život národa je večný. Sto rokov od Trianonu 1920 – 2020. Bratislava: Perfekt, 2020.

vízia Trianonu a obnovenie veľkého Maďarska (termín Uhorsko sa v maďarskom jazyku nenachádza). Toho symbolom je vztyčovanie maďarskej vlajky na pol žrde. Toto hnutie, ktoré patrí k najvýraznejším prejavom revizionizmu a iredenty, vzniklo po rozhodnutí maďarského parlamentu z 13. novembra 1920, že maďarská vlajka na budove parlamentu zostane na pol žrde dovtedy, kým nebude obnovené veľké Maďarsko. Hnutie po roku 1920 rozšírilo aktivitu vztyčovania maďarskej vlajky na pol žrde do mnohých miest v Maďarsku.

b. Architektonické stvárnenie

Po architektonickej stránke stavba pamätníka s vlakovou žrďou sprítomňuje obdobie maďarskej okupácie slovenského územia po Viedenskej arbitráži v rokoch 1938 – 1945, kedy došlo na základe diktátu fašistického Talianska a nacistického Nemecka k odtrhnutiu južných častí Slovenska aj Podkarpatskej Rusi a k ich pripojeniu k Maďarsku. Členovia OZ KM vybudovali na verejnom pozemku mesta kópiu pôvodného iredentistického pamätníka z roku 1939. Pôvodný pamätník bol odhalený 12. novembra 1939, na prvé výročie obsadenia Dunajskej Stredu maďarskou armádou. Prvé vztyčenie maďarskej vlajky na tomto betónovom podstavci uskutočnili členovia OZ KM 12. novembra 2020. Týmto konaním sa aktéri hlásia k obdobiu brutálneho bezprávia na slovenskom obyvateľstve, na ktorom bolo po 2. novembri 1938 spáchaných množstvo zločinov proti ľudskosti (viď verejne dostupný dokument viac ako sto svedeckých zaprotokolovaných výpovedí v knihe Krvácajúca hranica). Uvedené konanie členov OZ KM považujeme aj za hrubú neúctu k slovenskej štátnosti a napokon aj k občanom slovenskej národnosti, ktorí na rozhodnutie Nemecka a Talianska vo Viedenskej arbitráži tragicky doplatili.

c. Štátne sviatky ako prejav zvrchovanosti

Aktéri vztýčením maďarskej vlajky počas roka vždy v deň maďarských štátnych sviatkov (a počas niekoľkých nasledujúcich dní) podnecujú k nerešpektovaniu zvrchovanosti Slovenskej republiky, keďže vlajka je symbolom zvrchovanosti štátu a ustanovené štátne sviatky sú prejavom výkonu tejto zvrchovanosti. Aktéri svojou činnosťou navonok verejne prezentujú zvrchovanosť Maďarska na území Slovenskej republiky, čo vyjadrujú revizionistickou symbolikou práve v deň maďarských štátnych sviatkov.

Uvedené konanie aktérov smeruje k radikalizácii obyvateľstva maďarskej národnosti a k vytvoreniu krízy, čo ohrozuje slovenskú štátnosť.

d. Pamätník ako miesto iredentistických akcií

Pamätník sa stal v roku 2022 štartovacím miestom pre akciu „Trianon 102“ spojenou s exhibičnou jazdou motorkárov s protištátnym odkazom.

Jednou z ústredných myšlienok prejavov, ktoré odznali pred pamätníkom s maďarskou vlajkou vztýčenou na pol žrde, bola: *„Iba ten je naozajstný Maďar, koho bolí Trianon.“*

Toto možno považovať aj za vyhrážku resp. inštrukciu pre všetkých Maďarov, že ak nebudú takto zmýšľať, nebudú považovaní za dobrých Maďarov. Vyvstáva otázka, kto je pre týchto šovinisticky ladených ľudí „dobrý Slovak“? Túto akciu s iredentistickým kontextom požehnal miestny katolícky dekan Ladislav Szakál.

Udalosť bola sprevádzaná okrem vystúpení rôznych aktivistov aj stretnutím motorkárov a následnou exhibičnou jazdou na trase Dunajská Streda – Komárno – Štúrovo, spolu s 15 zastávkami v rôznych obciach. Zúčastnilo sa jej viac ako 100 motorkárov.

Motorkársku jazdu Trianon 102 organizovalo „Hnutie novej jednoty“ (Az Új Egység Mozgalom), ktoré o sebe tvrdí, že „*je ľudová spoločenská organizácia, ktorej cieľom je zorganizovať felvidéckych Maďarov do uvedomelého spoločenstva.*“

Obr. 2: Zhromaždenie v Dunajskej Strede dňa 4. júna 2022 pred maďarskou vlajkou spustenou na pol žrde, odkiaľ štartovala aj motorkárska jazda. Zdroj fotografie: ZSI

V Dunajskej Strede pred „pamätníkom Trianonu“ 4. júna 2022 vystúpil aj historik Barnabás Vajda²: „*Trianon bol jednotne a hlboko nespravodlivý voči svojim súčasníkom. Azda najbolestivejšie pre nás je, že niekol'ko miliónov Maďarov sa dostalo pod inú vládu, kde nám veľmi často hovoria, že nie sme občanmi národného štátu.*“

To je samozrejme nehorázna lož, ktorá však môže poslúžiť na podnecovanie napätia medzi našimi spoluobčanmi maďarskej národnosti.

2 <https://ma7.sk/tajaink/bennunket-nem-fujhat-el-akarmilyen-szel-kepekkel>

Podobnú funkciu splnil pamätník aj v roku 2023 pri akcii „Trianon 103“, čo umožnila absolútna nečinnosť Úradu špeciálnej prokuratúry.

Napriek tomu, že občianske združenia Slovenskí Katolíci a ZSI podali proti konaniu týchto iredentistických akcií podnet na generálnu prokuratúru už v lete 2021, Národná kriminálna agentúra (NAKA) vyšetruje túto vec už tretí rok ako zločin extrémizmu, žiaľ bez výsledku, bez akéhokoľvek obmedzenia extrémistov vo vykonávaní ich extrémistickej činnosti. To vyvoláva vážne pochybnosti o celom vyšetrovaní NAKA, ako aj o zmysle zavedenia trestných činov „extrémizmu“ do trestného zákona Slovenskej republiky.

2. Trestné oznámenie na Daniela Lipšica

Z dôvodu dlhodobej (a podľa nášho názoru úmyselnej) nečinnosti Úradu špeciálnej prokuratúry (ÚŠP) združenia ZSI a OZ Slovenskí katolíci podali v júli 2023 podnet – trestné oznámenie v tejto veci na JUDr. Daniela Lipšica, ktorý je vedúcim ÚŠP.

Podľa presvedčenia autorov trestného oznámenia dochádza zo strany JUDr. Daniela Lipšica:

1. k trestnému činu vlastizrady podľa § 311 zákona č. 300/2005 Z.z. – trestný zákon
2. k trestnému činu úkladov proti Slovenskej republike podľa § 312 zákona č. 300/2005 Z.z. – trestný zákon
3. k trestnému činu nadržovania podľa § 339 zákona č. 300/2005 Z.z. – trestný zákon

Ide o úmyselnú sabotáž vyšetrovania zo strany špeciálnej prokuratúry, ktorá tým vysiela rozkladným skupinám signál, že Slovenská republika nemá záujem o svoju suverenitu, zvrchovanosť a územnú celistvosť, že môžu naďalej rozkladať slovenskú štátnosť.

Podnet možno zhrnúť do troch častí:

1. časť: Nekonanie Úradu špeciálnej prokuratúry

JUDr. Daniel Lipšic, podľa autorov trestného oznámenia ako vedúci ÚŠP úmyselne riadi prokurátorov a vyšetrovanie tak, aby sa voči páchatel'om nekonalo, aby sa žiadne predbežné rozhodnutie na pozastavenie nakladania s novovybudovaným pamätníkom nevydalo, aby vyšetrovanie bolo iba predstierané a predlžované, čím ohrozuje zvrchovanosť a územnú celistvosť Slovenskej republiky.

V texte podania autori apelujú na nazývanie vecí pravými menami a používajú termín vlastizrada a vlastizradcovia, keďže je zjavné, že pojem „extrémizmus“ a „extrémisti“ je ohýbatel'ný, mätúci, právne jasne nedefinovaný, a teda nefunkčný, čo dokazuje aj tento prípad zatiaľ nijako nepostihnutej tzv. extrémistickej, no v skutočnosti vlastizradnej činnosti.

Nekonanie Úradu špeciálnej prokuratúry v predmetnej veci dáva zainteresovaným páchatel'om istotu krytia a nedotknuteľnosti, takže môžu naďalej beztrestne stupňovať svoje prejavy revizionizmu a odmietania slovenskej štátnosti. Tieto prejavy pokračujú aj v roku 2023, konkrétne na 103. výročie podpísania Trianonskej mierovej zmluvy došlo 3. júna 2023 (sobota – deň pred samotným výročím) k podujatiu s opätovným vztýčením maďarskej vlajky a k prezentácii protištátnych prejavov a symbolov, podnecujúcich k spochybňovaniu zvrchovanosti a územnej celistvosti Slovenskej republiky.

Na internetovej stránke Dunajská Streda³ propagovali predstavitelia mesta nasledovné fotografie z tohto revizionistického podujatia vztyčovania maďarskej vlajky. V normálnom prostredí fungujúcej štátnej moci by sa dané médium mesta, aj jeho

3 <https://dunaszerdahelyi.sk/trianon-103>

predstavitelia mali dištancovať od odmietania lojality k slovenskej štátnosti a prezentovania lojality k maďarskej štátnosti, tu sa však deje pravý opak.

Obr. 3: Stretnutie pred pamätníkom s maďarskou vlajkou, za účasti nového viceprimátora Dunajskej Stredy – zľava: katolícky diakon Csaba Olgai, Zoltán Mikóczy, MUDr. Juraj Puha.

Obr. 4: Zástava s nápisom „felvidék“ a mapou tzv. veľkého Maďarska a s nápisom Dunajská Streda v maďarčine (Dunaszerdahely) v dolnej časti zástavy.

Používanie názvu „felvidék“ (v preklade „horná zem“) znamená návrat v pomenovaní územia, do obdobia, kedy toto územie patrilo podľa týchto aktivistov do tzv. veľkého Maďarska, čo bolo naposledy v rokoch 1938 – 1945 po Viedenskej arbitráži, v období bezprávia a agresívneho maďarizačného útlaku Slovákov a iných nemaďarských národov.

Obr. 5: Zástavy Maďarska a „felvidéku“ (červeno-zelená) a zástava s mapou veľkého Maďarska

Na tomto extrémistickom, vyhranene protislovenskom podujatí odznali aj nasledovné výroky: „Staré príslovie hovorí: skutočným Maďarom môže byť len ten, koho bolí Trianon... tým, že sme sem prišli, svojou prítomnosťou, svojím protestom chceme vyjadriť, že veríme v lepšiu budúcnosť, v Božiu spravodlivosť a vo vzkriesenie Maďarska.“ (povedal Mikóczy). Dokonca katolícky diakon Csaba Olgyay požehnal motorky, ktoré sa potom vydali spoločne do Štúrova so zastávkami vo viacerých obciach.

Obr. 6: Facebook mesta Dunajská Streda propaguje 4. júna 2023 iredentu aj mapou veľkého Maďarska s nápisom: „Patríme k sebe“.⁴

2. časť: Používanie maďarskej vlajky v rokovacej miestnosti mestského úradu v Dunajskej Strede v roku 2023

Primátor Zoltán Hájos začal používať maďarskú vlajku v rokovacej miestnosti mestského úradu. To si vieme vysvetliť len tak, že dostal tichý súhlas Daniela Lipšica a ďalších vlastizradných osôb v jeho okolí.

Maďarskú vlajku začal primátor používať pravdepodobne na zasadnutí mestského zastupiteľstva Dunajskej Stredy 22. 11. 2022. Odvtedy je vlajka Maďarska stále prítomná v rokovacej miestnosti. Sme presvedčení, že týmto konaním primátora Zoltána Hájoša dochádza k porušovaniu zákona č. 63/1993 Z. z. Národnej rady Slovenskej republiky o štátnych symboloch

⁴ <https://www.facebook.com/szerdahely/posts/702456968556351>

Slovenskej republiky a ich používaní, kde v § 8 ods. (7) je určené, v ktorých prípadoch je možné použiť vlajku iného štátu:

„Ak ide o významnú udalosť Slovenskej republiky alebo o významnú udalosť miestneho charakteru, používa sa vždy štátna vlajka; popri nej sa používa štátna vlajka iného štátu vtedy, ak je prítomná oficiálna delegácia iného štátu. V takom prípade sa používa štátna vlajka na čestnejšom mieste, vľavo z čelného pohľadu.“

Obr. 7: Rokovacia miestnosť mestského zastupiteľstva v Dunajskej Strede s maďarskou vlajkou (je tretia zľava medzi vlajkami)⁵

3. časť: Zavedenie používania iredentistického termínu „felvidék“, „felvidéki“ namiesto pomenovania „Slovensko“, „slovenský“.

Vedenie mesta Dunajská Streda začalo pravidelne organizovať kultúrne podujatia s revizionistickým kontextom

⁵ <https://dunaszerdahelyi.sk/eloben-kozvetitjuk-dunaszerdahelyi-kepvisele-testulek-uleset>

s pomenovaním „felvidéki“, napr. 8. júla 2023: „*felvidéki vágta*“, (maď. vágta = cval), ktorý v slovenčine propagovalo ako „Žitnoostrovský galop“ (konské preteky). Udalosť je iniciovaná a finančne aj personálne podporovaná z Maďarska.⁶

Spoluorganizátorom podujatia „*felvidéki vágta*“ je aj podnikateľ Zoltán Mikóczy, známy svojimi protislovenskými revizionistickými postojmi, ktoré vyjadril aj na predmetnom trianonskom podujatí, kde povedal, že verí: „... v Božiu spravodlivosť a vo vzkriesenie (veľkého) Maďarska.“

Mesto organizovalo 19. a 20. augusta 2023 na sviatok Sv. Štefana tzv. „*Felvidéki Fesztivál 2023*“, čo do slovenského jazyka preložili už ako „*Hornozemský festival 2023*“.⁷

6 <https://dunaszerdahelyi.sk/vii-felvideki-vagta>

7 <https://dunajskostredsky.sk/hornozemsky-festival-2023-v-auguste-v-dunajskej-strede>

Považujeme za absolútnu nehoráznosť a porušenie Ústavy Slovenskej republiky, keď sa takýmto vtieravým spôsobom rozširuje veľkomadžarské pomenovanie územia Slovenskej republiky. Považujeme to aj za zneužitie náboženského cítenia občanov na revizionistické politické ciele, keďže je táto udalosť spojená s katolíckym sviatkom sv. Štefana.

Cieľom propagátorov maďarizačného termínu „felvidék“ („Horná zem“, doslovne „Horný vidiek“) je postupne vytvoriť spoločenskú objednávku na používanie tohto revizionistického pomenovania a zredukovať či zničiť lojalitu našich spoluobčanov maďarskej národnosti k slovenskej štátnosti. Má sa to dosiahnuť aj takýmto segregáčnymi kultúrnymi podujatiami, ktoré izolujú občanov maďarskej národnosti od Slovákov, od slovenčiny a od symbolov slovenskej štátnosti. Takúto činnosť v oblasti kultúry, športu a školstva vedenie mesta vykonáva na plné obrátky v spolupráci s organizáciami z Maďarska, maskujúc ju pod rúškom práv národnostných menšín.

a. Podozrivo náhly obrat vo vyšetrovaní zo strany NAKA

Náhly obrat vo vyšetrovaní v NAKA nastal po zverejnení tohto trestného oznámenia na Daniela Lipšica v médiu Hlavné správy 18. augusta 2023.⁸

Obrat nastal v tom, že prípad sa v septembri 2023 posunul do ďalšej fázy – bolo začaté trestné stíhanie voči vykonávateľom protištátnej činnosti. To svedčí o tom, že ÚŠP začal vážne riešiť predmet podania t. j. protištátnu činnosť až po mediálnom ohrození hlavy ÚŠP Daniela Lipšica. To navodzuje dojem, že ÚŠP nekoná nezávisle v záujme spravodlivosti a práva, a teda v prospech národnoštátnych záujmov SR, ale z ľubovôle či v prospech

8 <https://www.hlavnespravy.sk/zsi-a-oz-slovenski-katolici-podali-na-lipsica-trestne-oznamenie/3233944>

osobného záujmu vedúceho ÚŠP Daniela Lipšica, na ktorého tým padá podozrenie, že dlhodobo kryje záujmy maďarskej iredenty.

Daniel Lipšic ako vedúci Úradu špeciálnej prokuratúry je podľa presvedčenia autorov podania osobne zodpovedný za nekonanie ÚŠP a katastrofálne dôsledky pre Slovákov a slovensko-maďarské vzťahy na národnostne zmiešanom území. Snahy o rozklad zvrchovanosti a štátnosti Slovenskej republiky sú totiž prítomné aj v ďalších rovinách riadenia zo strany mestského zastupiteľstva.

Napriek začatému trestnému stíhaniu 1. 1. 2024 aktéri znova vztýčili maďarskú vlajku na iredentistickom pamätníku v Dunajskej Strede. Z toho vyplýva, že ÚŠP má nulovú morálnu a právnu autoritu u týchto osôb, ktoré klasifikoval samotný ÚŠP ako extrémistov a ktoré aj napriek začatému trestnému stíhaniu (v septembri 2023) pokračujú vo svojej činnosti. Vyšetrovanie nie je brané vážne, chápe sa iba ako divadelné predstavenie, čo je indíciou, že vo vedení ÚŠP majú títo extrémisti krytie.

3. Odhalenie sochy maďarského právnika Károlya Szladitsa

Ďalším príkladom politického zneužitia kultúry na iredentu je odhalenie sochy maďarského právnika Károlya Szladitsa dňa 16. 9. 2021 v Dunajskej Strede, ktoré sa uskutočnilo v parku pred „Mestským kultúrnym strediskom Benedeka Csaplára“ za účasti štátnych predstaviteľov z Maďarska. Udalosť zorganizoval na podnet maďarskej vlády – primátor Dunajskej Stredy Zoltán Hájos v spolupráci s ministerstvom spravodlivosti Maďarska. Požiadavka na *„pripomenutie si jednej z najväčších osobností maďarského súkromného práva, laureáta Košútovej ceny, práv-*

nika, univerzitného profesora a akademika, prišla z maďarských akademických právnických kruhov“.⁹

Na tejto politickej slávnosti sa zúčastnili napr. Judit Vargová, ministerka spravodlivosti Maďarska, Anikó Lévai, veľvyslankyňa dobrej vôle Maďarskej ekumenickej organizácie pomoci, Tibor Pető, veľvyslanec Maďarska v Bratislave, manželka premiéra Viktora Orbána, ústavní sudcovia Maďarska Tünde Handó a Imre Juhász a ďalší. Zhotovenie sochy iniciovalo a väčšinou financovalo ministerstvo spravodlivosti Maďarska.

Primátor Dunajskej Stredy Zoltán Hájos pri tejto príležitosti povedal: „... *Károly Szladits po 150 rokoch spojil významnú časť právnickej obce z Maďarska a felvidéku, ktorí sa v ten deň mohli stretnúť v rodnom meste Károlya Szladitsa.*“¹⁰

Na tejto udalosti sa nezúčastnil nikto zo slovenskej vlády, ani z Ministerstva zahraničných vecí SR či Ministerstva spravodlivosti SR, keďže neboli maďarskou stranou informovaní. Ministerka spravodlivosti to označila za „neštandardný postup“.

Konanie organizátorov podujatia nerešpektuje suverenitu a zvrchovanosť SR a je v rozpore so základnou zmluvou o dobrom susedstve a vzájomnej spolupráci. Ide o neustále vyrábanie nových a nových jednostranných národnostných symbolov a pamätníkov, ktorých je už plné mesto. Na šiestom zasadnutí mestského zastupiteľstva v Dunajskej Strede bol v júni 2019 zriadený Pamätný výbor Károlya Szladitsa a schválení členovia výboru. Za predsedu výboru bol vymenovaný Dr. István Sándor, doktor Maďarskej akadémie vied. Tento pán obdržal v rámci dní Sv. Juraja aj cenu primátora mesta Dunajská Streda dňa 22. 4. 2022.

⁹ <https://dunaszerdahelyi.sk/szladits-karoly-emleket-apoljak>

¹⁰ <https://dunaszerdahelyi.sk/jog-nem-csak-esz-paragrafusok-ha-nem-sziv-dolga-felavattak-szladits-karoly-szobrat>

Pán právnik a cestovateľ Károly Szladits, ktorý sa narodil v r. 1871 v Dunajskej Strede, bol predtým pre Dunajskostredčanov absolútne neznámy.

Obr. 9.1; 9.2: Primátor Zoltán Hájos a Judit Vargová, ministerka spravodlivosti Maďarska spoločne odhaľujú sochu.

Obr. 10: Veľkopodnikateľ Oskár Világi sprevádza Judit Vargovú, ministerku spravodlivosti Maďarska na futbalovom štadióne DAC Dunajská Streda (16. 9. 2021)

V kontexte ďalších aktivít primátora mesta vnímame túto udalosť ako ďalší šovinistický projekt maďarskej vlády, zároveň ako porušenie základných pravidiel medzištátnych vzťahov a zneváženie našej štátnosti. Je to aj zneváženie štátnej inštitúcie – Ministerstva spravodlivosti SR, zo strany maďarského ministerstva spravodlivosti. Súčasne je to ďalší krok v prebiehajúcej intenzívnej maďarizácii kultúrneho a spoločenského priestoru v Dunajskej Strede.

Slováci sa dostávajú pod zvyšujúci sa tlak vonkajších prejavov preexponovanej maďarskej symboliky, čo už prekračuje únosnú mieru. Popri nečinnosti štátnych orgánov Slovenskej republiky voči takémuto konaniu sa tu „salámovou“ metódou medzi občanmi maďarskej národnosti intenzívne buduje

informačné pole kultúrneho a spoločenského vyčlenenia, čo prehľbuje rozdelenie v spoločnosti.

a. Spomienková konferencia v roku 2023 či skôr politická rafinovanosť

Osoby slúžiace záujmom Maďarska v slovenských vládnych a spoločenských inštitúciách využili štátnickú slabosť a politickú nezrelosť Matovičovej a Hegerovej vlády. Za výdatnej angažovanosti štátnej tajomníčky Ministerstva spravodlivosti SR Edity Pfundtnerovej (nominantka Bélu Bugára), bola Stredoeurópska nadácia (CEF) so sídlom v Dunajskej Strede poverená zorganizovaním „odbornej a medzinárodnej konferencie“ s názvom „Verejné a súkromné právo v premenlivých časoch.“ Konferencia sa konala 22. – 23. 4. 2023 v Dunajskej Strede a zúčastnila sa jej ministerka spravodlivosti Maďarska Judit Vargová, predseda maďarského ústavného súdu Tamás Sulyok, podpredseda Ústavného súdu SR Ľuboš Szigeti, sudca Európskeho súdu pre ľudské práva Péter Paczolay, rektor Univerzity Komenského v Bratislave Marek Števček a ďalší. CEF sa podarilo zaangažovať aj ministra spravodlivosti SR Viliama Karasa.

Popoludňajšie prednášky moderovala Edit Pfundtner a so svojimi prezentáciami vystúpili podpredseda súdu András Pátyi, predseda Najvyššieho súdu SR Ján Šikuta a bývalá sudkyňa Najvyššieho súdu SR Ida Hanzelová.¹¹

Označenie „medzinárodná“ však patrí do úvodzoviek a možno ho považovať iba za „de iure“, lebo „de facto“ bola maďarsko-maďarská, veď prednášajúci z Rumunska, ktorí „diskutovali o situácii rumunského verejného a súkromného práva“ boli sudcovia rumunského ústavného súdu Bálint Puskás a Attila

11 <https://egerhirek.hu/2023/04/24/szladits-karoly-nemzetkozi-emlekkonferenciat-szervezett-a-hetvegen-dunaszerdahelyen-a-kozep-europai-alapitvany-cef/kult/egerhirek>

Varga, podobne zo Srbska tam bol sudca srbského ústavného súdu Tamás Korhecz a hovoril „o zodpovednosti srbského štátu za odškodnenie.“ Takže „medzinárodnosť“ konferencie spočívala v tom, že tam boli rumunskí, srbskí, slovenskí a maďarskí Maďari a niekoľko Slovákov, neinformovaných o skutočnej podstate veci. Tá bola verejne deklarovaná v deň odhalenia sochy K. Szladitsa a v širšom meradle sa znova zopakovala na tejto konferencii: Károly Szladits po 152 rokoch spojil významnú časť právnickej obce z Maďarska a tentokrát nielen z „felvidéku“, ale z celej „karpatskej kotliny“.

V propagačnom článku Stredoeurópskej nadácie sa uvádza, že „jedným z dôležitých cieľov je vytváranie otvoreného fóra spoločného myslenia“, zabudli akurát dodať, že tu išlo o „spoločné“ prevažne maďarsko-maďarské fórum a na Maďarskom zadané témy.

Konferencia organizovaná na území Slovenskej republiky ako spomienka na právnika, ktorý odborne pôsobil v dobe drastickej maďarizácie Slovákov (čo Maďarsko bagatelizuje alebo ignoruje) a väčšinu života prežil v Maďarsku, nie je nič iné ako rafinovaný politický ťah Maďarska, na ktorý sa nechal nahovoriť slovenský minister spravodlivosti a niektorí slovenskí odborníci v oblasti práva. Rafinovaný v tom, keď jedna strana prezentuje, že koná v dobrom úmysle a dobrej viere, v skutočnosti však sleduje iný cieľ, o ktorom niektorí zúčastnení netušia. Možno ho chápať aj ako pokus o legitimizáciu danej doby a bagatelizáciu bezprávia na slovenskom národe, obchádzaním tém deformácie práva v období Uhorska a potrianonského Maďarska. Zároveň aj ako pokus o legitimizáciu sochy právnika, o ktorom nie je známe že by sa nejako zastal práv utláčaných Slovákov počas svojho života. O právnom systéme danej doby a jeho dopade na život Slovákov je podrobnejší popis v Prílohe č. 1 na konci tejto publikácie.

Z faktov tam uvedených vyplýva, že ak by sme mali správanie maďarskej ministerky spravodlivosti Judit Vargovej hodnotiť podľa zákonov a praxe platných za života pána Szladitsa, ktorého kult osobnosti prišla iniciovať v Slovenskej republike, skončila by v slovenskom väzení za „poburovanie proti slovenskej národnosti“ (za predpokladu, že by sme dnes recipročne podobné zákony mali).

Obr. 11: Ministerka spravodlivosti Maďarska J. Vargová sa ukláňa pred sochou p. Szladitsa

Spravodlivejšie by bolo zorganizovať konferenciu, kde sa hovorí aj o deformáciách uhorského práva a jeho perzekučnom dopade na praktický život Slovákov a ďalších utláčaných národov v tej dobe. Ale to od ministerstva spravodlivosti Maďarska nemožno očakávať.

4. Pamätník na výmenu obyvateľstva a jeho politické zneužívanie

V roku 2013 dala Budapešť nainštalovať do Dunajskej Stredy pamätník na výmenu obyvateľstva medzi Československom a Maďarskom, uskutočnenú v roku 1947. Pamätník stojí na jednom z najlukratívnejších miest mesta, vedľa futbalovej arény MOL, takže okolo neho prejde množstvo ľudí.

Je to, žiaľ, politické zneužitie ľudského utrpenia a nedostatku poznania našej spoločnej histórie zo strany vedenia mesta, ktoré sa skladá z osôb formovaných systémom maďarského národnostného školstva. Na obdobie mnohých krívd v rokoch 1938 – 1948 sa pozerajú rasovo selektívne a politicky vyzdvihujú len to, čo sa im hodí. Slováci v tomto nazeraní ako keby pre nich nemali ľudskú dôstojnosť, pritom v okrese Dunajská Streda aj po celom južnom Slovensku sa po novembri 1938 diali hrozné veci! Tu sa to však zužuje na útočenie na Benešove dekréty a obnovovanie pamäti na vysídlenie Maďarov v r. 1947.

Dňa 12. apríla 2022, ako aj v r. 2023 sa uskutočnilo spomienkové stretnutie, kde si primátor Dunajskej Stredy Zoltán Hájos a ďalší poslanci mesta v parku oddychu, pripomenuli udalosť „vysídlenia Maďarov“ v r. 1947, v skutočnosti išlo o výmenu obyvateľstva medzi ČSR a Maďarskou republikou na základe obojstrannej medzištátnej zmluvy. Pred pamätníkom vysídlenia (dodaným z Maďarska na tento účel) predniesli prejavy viacerí účastníci. Lokálny mestský mesačník „Dunajskostredský hlásnik“ o tom každoročne prináša správy, z ktorých vyberáme niektoré časti:

V roku 2022 odznali takéto, čisto politicky motivované tvrdenia. Pán Attila Karaffa, zástupca primátora a predseda Občianskeho združenia Pázmaneum, uviedol napr.: „*Dvanásť apríl felvidéckych Maďarov stále bolí.*“ – povedal na pamätnom

dni vysídlených Maďarov z „felvidéku“ s tým, že „prvý transport do Maďarska sa začal 12. apríla 1947.“

Obr. 12: A. Karaffa vedľa pamätníka výmeny obyvateľstva.¹²

„Maďari vysídlení z felvidéku, zbavení majetku a existencie, boli ponižovaní a ich príbuzní či potomkovia dodnes prežívajú ako traumu, že boli po niekoľko generácií ochudobnení o živobytie či ťažko nadobudnuté bohatstvo a majetky, jedným podpisom pera aj o rodnú zem,“ povedal primátor Zoltán Hájos, ktorý – škoda, že je primátorom len tej časti občanov, ktorá sa hlási k maďarskej národnosti a 12. apríla – v deň spomienky na minulé krivdy Slovákov nepozná. Presnejšie povedané – krivdy voči Slovákom, ktorí sú tak isto občanmi Dunajskej Stredy, preňho neexistujú.

„Tieto činy nemožno nazvať humánne a akty, ktoré nerešpektovali zásady právneho štátu, boli vykonané na základe Benešových dekrétov, ktoré sú stále neoddeliteľnou súčasťou súčasného

¹² <https://www.facebook.com/pazmaneumft/posts/8706761192728662>

Hétfő Poneloők	Kedd Utorok	Szerda Szreda	Čtvrtek Štvrtok	Pátek Pátek	Szombat Sobota	Vasárnap Nedele
Április / April 12. A kiteljesített napja / Památný deň návštevy vysídlených Maďarov 24. Szent György napja / Deň Sv. Juraja				 	1 Hugó / Hugo	2 Áron / Žita
3 Buda, Richard / Richard 	4 Izidor / Izidor 	5 Vince / Mirslava 	6 Vilmos, Biborka / Irma 	7 Velky piatok / Nagypéntek Herman / Zoltán 	8 Dénes / Albert 	9 Húsvét- vasárnap / Veľkonočná nedele Erhard / Milena
10 Húsvéthétfő / Veľkonočný pondelok Zsolt / Igor 	11 Léó, Szánitzó / Július 	12 Gyula / Ester 	13 Ida / Alei 	14 Tibor / Justin, Justina 	15 Anasztázia, Tas / Fedor 	16 Csongor / Dana, Danika

Obr. 13: Stránka z mestského kalendára, distribuovaného obyvateľstvu spolu s mestským mesačníkom v roku 2023, s pamätníkom výmeny obyvateľstva.

právneho poriadku Slovenskej republiky. (A kým) v súvislosti so židovským holokaustom, či v súvislosti s násilným odsunom nemeckého obyvateľstva sa ČSR ospravedlnila dotknutým, tak Maďarom vysídleným z felvidéku, či už v súvislosti s takzvanou výmenou obyvateľstva, alebo odsunom do Českej republiky sa zatiaľ nikto neospravedlnil, hoci deportácia Maďarov bola rovnako neľudská, násilná a ponižujúca ako Nemcov.“

„Zoltán Hájos kládol otázky, ktoré v nás nevyhnutne vírili: Kedy príde čas ospravedlniť sa vysídlencom? Kedy príde čas, keď budú zrušené Benešove dekréty? Kedy príde čas, keď Slovensko a Maďarsko sa uzmieria?“

V roku 2023 mesto rozdistribuovalo pre obyvateľov mestský kalendár, kde v mesiaci apríl v rámci ideologickej výchovy pripomenulo to, na čo nemajú zabudnúť – objavil sa tu predmetný pamätník.

A kitelepítés fájdalma ma is bennünk él

„Április 12-e a felvidéki magyaroknak máig fáj” – hangzott el a Felvidékről kitelepített magyarok emléknapiján Dunaszerdahelyen a szabadidőparkban. A második világhégest követő jogfosztásra figyelmeztető emlékműnél a Beneš-dekrétumok következtében a Csehszlovák Köztársaságból kizárt, állampolgárságuktól megfosztott, Magyarországra áttelepített honfitársainkra emlékezett közösségünk. Az eseményen résztvevőket Karaffa Attila alpolgármester, a szervező Pazmanyum Polgári Társulás elnöke köszöntötte, elmondva, hogy 1947. április 12-én indult az első transzport

végett, valamint a német lakosság egyenlő mércével mérte a szabadságot

Obr. 14: Článok v mesačníku Dunajskostredský hlásnik s nadpisom: „Bolest z vysídlenia žije v nás aj dnes.“ (apríl 2022)

a. Zhrnutie príhovorov

Podobne ladené boli aj príhovory v r. 2023. Sú politicky motivované a majú za cieľ roznecovať v občanoch maďarskej národ-

nosti pocit ukrivdenosti a nespokojnosti so štátom, v ktorom žijú. Neustále podnecovanie týchto občanov zo strany ich politických a mediálnych špičiek je súčasťou stratégie, ktorej cieľom je destabilizácia južného Slovenska. Výrazný vplyv v mediálnej manipulácii má regionálne médium ma7.sk a felvidek.ma.

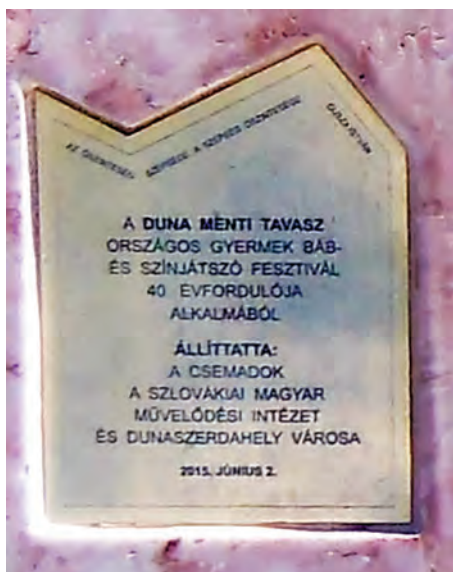
Toto je možné aj vďaka jednostrannému a tendenčnému výkladu dejín v neprospech Slovenskej republiky na oboch stranách (!), teda aj na slovenskej strane. U nás v tzv. mienkotvorných médiách úplne ignorujú a zamlčávajú brutálne vysídlenie 100 tisíc Slovákov z odtrhnutého územia južného Slovenska v r. 1938 – 1939 po Viedenskej arbitráži a kruté prenasledovanie Slovákov, ktorí na odtrhnutom území ostali žiť.

Z chronologického hľadiska vzájomne spôsobených krívd, ak berieme do úvahy aj násilnú maďarizáciu v 19. a 20. storočí, je slovenská strana oprávnená ako prvá požadovať ospravedlnenie za spôsobené krivdy. Otázkou je, prečo to nerobí a neskúma fakty a príčinné súvislosti (napr. vysídlenia v r. 1938 – 1939 a 1947) vo svojej vlastnej historickej pamäti.

Návrh na recipročné opatrenie: Postavenie pamätníka a vyrobenie kalendárov pre Slovákov v Maďarsku na r. 2024, obsahujúcich obrazový motív, pripomínajúci drastickú maďarizáciu alebo obdobie bezprávia na Slovákoch v rokoch 1938 – 1945, a uverejňovanie článkov v médiách v Maďarsku zameraných na to, ako „Slovákov krivdy Hortyovského Maďarska stále bolia!“

5. Maďarizácia spoločenského priestoru v Dunajskej Strede

Kultúrny dom v Dunajskej Strede, presnejšie mestské kultúrne stredisko (MKS) sa od svojho vybudovania v období socializmu až donedávna nazýval štandardne ako „Kultúrny dom“. Žiaľ, v r. 2016 si vedenie mesta MKS „národnostne sprivatizo-

Obr. 15.1; 15.2

mozrejme iba v maďarčine, so Slováckmi tu Csemadok už nepočíta (vid'. obr. 15.1, 15.2).

valo“, či správnejšie povedané zmaďarizovalo – premenovaním na „MKS Csaplára Benedeka“ a označovalo ho patričnými maďarizačnými prvkami.

Už pri vchode do MKS, po ľavej strane od vchodu do kultúrneho strediska sa nachádza pamätník na 40. výročie bábkarského festivalu, ktorý inštaloval Csemadok v spolupráci s mestom v r. 2015. Sa-

Obr. 16: Pamätná tabuľa na kultúrnom dome v Dunajskej Strede

Nad vchodom sú dve tabule v slovenskom a maďarskom jazyku, a na oboch je kruhové logo so symbolom kultu iredenty – hlavou mytologického vtáka Turula. Turulská symbolika je ďalším znakom, aby Slováci „pochopili“, komu tu patrí kultúrny dom.

Vo vstupnej hale sa po ľavej strane nachádza pamätná tabuľa Benedeka Csaplára (znova len v maďarčine) so stužkami v maďarských trikolórah.

V článku na mestskom portáli ¹³ sa uvádza:

„Samospráva vzdala hold významnému rodákovi Dunajskej Stredy aj tým, že na základe uznesenia Mestského zastupiteľstva zo dňa 19. apríla 2016 mestské kultúrne stredisko prijalo meno Benedeka Csaplára. Riaditeľka MsKS Ildikó Ibolya sa vyjadrila, že kultúrne stredisko sa aj v budúcnosti vynasnaží, aby bolo hodné mena Benedeka Csaplára. Akademický sochár Ferenc Lebó z Győru vyhotovil pamätnú tabuľu dunajskostredského folkloristu, ktorú umiestnili v aule MsKS. Pamätnú tabuľu odhalili spoločne autor a viceprimátor Zoltán Horváth,

¹³ <https://dunstreda.sk/hu/node/4045>

Obr. 17: Pamätná tabuľa v kultúrnom dome v Dunajskej Strede

následne ju posvätil dekan Ladislav Szakál. Na záver na pamätnú tabuľu položili vence.“

Slováci nevedia, kto bol Benedikt Čaplár. Vlastne pre celé mesto to bola predtým neznáma osoba. Vedenie mesta takto okato realizuje netolerantným spôsobom kultúrnu autonómiu, sprevádzanú ignoráciou

a dlhodobým a systematickým vytesňovaním Slovákov. Z kultúrneho domu sa stáva maďarské geto a Slováci, no i zahraniční návštevníci, sa tu môžu cítiť, ako keby boli v Maďarsku. (Pravdepodobne o to aktérom aj ide). Pritom kultúrne stredisko má byť predsa spoločný a zdieľaný priestor, ktorý má slúžiť rovnocenne Slovákom aj Maďarom a jasne má odzrkadľovať príslušnosť k Slovenskej republike.

V súčasnosti, pri pohľade na prehľad zamestnancov MKS¹⁴ je zrejmé, že aj zamestnávanie funguje podľa „národnostného kľúča“, a teda Slovák nemá šancu sa tu zamestnať (ani ako upratovačka).

Je nevyhnutné, aby bol prijatý zákon, ktorý na území s väčšinovým obyvateľstvom maďarskej národnosti zabezpečí v kultúrnych priestoroch všetky informácie v štátnom jazyku

14 <https://www.csaplarkult.sk/sk/kontakt>

a následne v jazyku menšiny, zakáže preexponovanú maďarizačnú symboliku a zastaví kultúrnu diskrimináciu Slovákov v ich vlastnom štáte.

a. Názvy nových ulíc

V Dunajskej Strede tvorí vedenie mesta názvy nových ulíc dôsledne maďarizačným spôsobom! Nové ulice sú pomenovávané zväčša podľa maďarských osobností, občas podľa biblických osobností, čo korešponduje s nacionálne pokrivenou svätoštetanskou tradíciou, (ktorá je, žiaľ, tiež zneužívaná na iredentu). Časy, kedy vznikali aj ulice s neutrálnymi názvami (bez maďarského národnostného podtextu) sú minulosťou. V posledných rokoch vznikli nové ulice výlučne s maďarským podtónom ako napr.: ulica vojvodcu Árpáda, Attilu Józsefa, ulica Zsigmonda Móricza, Istvána Dobóa, Adyho ulica, ulica Bálinta Balašiho, Jánosa Aranya, Sándora Petőfiho, atď... Pripravujú sa ďalšie ulice, pomenované po: Gödöllő (maďarské mesto, slov. Jedľovo), Győr (maď. mesto), Szabadka (Subotica v Srbsku s väčšinovým obyvateľstvom maďarskej národnosti) , Ödön Janovits, József Vázsonyi (bývalí maďarskí dekaní v DS), Lajos Luzsicza (maď. maliar nar. v Nových Zámkoch, zomrel v Budapešti) či Imre Makovecz (maď. architekt z Budapešti) atď...

Vedenie mesta využíva pri pomenovávaní ulíc značne svoje možnosti na minimalizáciu ba elimináciu slovenského elementu v kultúrnom prostredí mesta. Vychádza tu otázka, kto tu chce koho asimilovať a kto je v tejto oblasti skutočne diskriminovaný a marginalizovaný.

V dvoch prípadoch pri názvoch ulíc predstaviteľa mesta v r. 2023 skúšajú novú provokáciu: na dvoch uliciach osadili tabule s názvami ulíc v opačnom jazykovom poradí.

Obr. 18.1, 18.2: Tabule s názvami ulíc (ulica Sv. Pavla a ulica Jozefa Hartmana), obe sú v opačnom poradí, najprv v maďarčine, potom v slovenčine, navyše slovenský text je svetlomodrý a z diaľky menej čitateľný. Podľa Zákona č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky, § 8 na takýchto tabuliach „inojazyčné texty nasledujú až po texte v štátnom jazyku“.

b. Pamätník obetiam 1. a 2. svetovej vojny

Vedenie mesta dalo postaviť v parku pred železničnou stanicou v r. 2018 pamätník vojakom padlým v 1. a 2. svetovej vojne. Pamätník s nápismi iba v maďarskom jazyku vytvoril maďarský sochár Ferenc Lebó. Slovenčine sa ušlo miesto na oddelenom malom kvádriku pred pamätníkom, ktorý pôsobí ako dodatočný prílepok s nápisom „Pomník našich padlých hrdinov“. Mesto tým dalo najavo, s akým dešpektom sa pozerá na Slovákov bojujúcich v prvej svetovej vojne bok po boku aj s Maďarmi, dokonca v rovnakých uniformách. Z mnohých slovenských mien padlých vojakov možno vypozerovať vplyv dlhodobej maďarizácie. Šo-

vinizmus v hlavách vedenia mesta tu Slovákov nepovažuje za rovnocenných, ignoruje ich, nepočíta s nimi do budúcnosti a aj tento pamätník bol navrhnutý výhradne pre maďarské etnikum.

Obr. 19 Pamätník obetiam prvej a druhej svetovej vojny.¹⁵

6. „Galavečer“

Spolok Pázmaneum zorganizoval 22. januára 2023 „Slávnostný galavečer“ v divadelnej sále Mestského kultúrneho strediska Benedek Csaplár v Dunajskej Strede pri príležitosti „narodenín maďarskej hymny“ pod oficiálnym názvom „Deň maďarskej kultúry“.

¹⁵ <https://dunajskostredsky.sk/pripomenuli-sme-si-hrdinov-sveto-vych-vojen>

Obr. 20: FB stránka Gergely Gulyása - divadelná sála v Kultúrnom dome v Dunajskej Strede s maďarskou vlajkou po celom obvode balkóna.

Obr. 21: Štátny znak Maďarska na pódiu v divadelnej sále

Podujatia sa zúčastnil aj minister Gergely Gulyás z Maďarska a v programe škôlkari, školáci, amatérski a profesionálni umelci „prezentovali rozmanitosť národného dedičstva“.

Podľa fotografií bola udalosť zneužitá na ireducentu a nadobudla rozmery až fanatického nacionalizmu. Po celom obvode zábradlia 1. poschodia sály kultúrneho domu bola natiahnutá dlhá maďarská vlajka, ďalšie vlajky a symboly maďarskej štátnosti sa nachádzali na pódiu. Symbol slovenskej štátnosti sa na dostupných fotografiách nenachádza.¹⁶

Nemáme nič proti štátnym symbolom Maďarska, ale tieto – podľa zákona – môžu byť prezentované súčasne aj s prítomnosťou štátnych symbolov Slovenskej republiky, ktoré sa však na fotografiách nikde nevyskytujú.

Viete si predstaviť takto vyzdobenú sálu, ale so štátnymi symbolmi Slovenskej republiky, v niektorom kultúrnom dome Slovákov v Maďarsku?

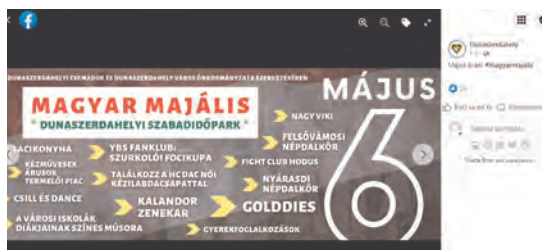
Obr. 22: FB stránka maďarského veľvyslanectva – pohľad na pódium s množstvom maďarských vlajok.¹⁷

¹⁶ <https://www.facebook.com/gergely.gulyas.585/posts/738124651011986>

¹⁷ <https://www.facebook.com/HunEmbassy.Bratislava/posts/487530983571107>

7. Mestský majáles aj pre Slovákov? Zabudnite: „Magyar majális“

Mesto Dunajská Streda organizovalo 6. mája 2023 mestský majáles. Žiaľ, v rámci vytesňovania Slovákov z kultúrneho priestoru mesta, mestský úrad zorganizoval podujatie iba pre občanov maďarskej národnosti s názvom „Magyar majális“. Akcia prebiehala v parku voľného času blízko centra mesta.

Slováci tu pre mestský úrad zno-va neexistovali.

Obr. 23: Propagačný plagát na maďarský majáles.¹⁸

a. Slovenčina dole hlavou

V pozvánke na dni Sv. Juraja, organizované v Dunajskej Strede v dňoch 21. až 29. apríla 2023 sa slovenčina objavila dole hlavou.

Obr. 24: Pozvánka na dni Sv. Juraja¹⁹

¹⁸ <https://www.facebook.com/photo?fbid=675980504537331&-set=a.481863070615743>

<https://dunaszerdahelyi.sk/majus-6-magyar-majalis>

¹⁹ <https://dunaszerdahelyi.sk/pentektol-szent-gyorgy-napok>

8. V Gabčíkove vztýčená maďarská vlajka v r. 2022 aj v r. 2023

Článok média ma⁷²⁰ referuje o dianí Trianonských akcií na rôznych miestach a manipulatívne presviedča občanov maďarskej národnosti o údajnej „škaredej a netolerantnej prítomnosti“. Citujeme: „*Takmer v každej osade našej rodnej vlasti si pripomínajú výročie trianonskej mierovej diktatúry a zapalujú kahance a dúfajú v krajšiu a tolerantnejšiu budúcnosť.*“ Ďalej podsúva ohrozenie vyhánania: „*V okrese Dunajská Streda zorganizovali maďarskí občania aj spomienkové programy a akcie na budovanie komunity, aby dokázali: ešte stále sme tu a aj tu zostaneme!*“

Video o iredentistických akciách v Dunajskej Strede je dostupné tu.²¹

Články a prejavy na 102. výročie Trianonskej mierovej zmluvy sa zakladajú na stavaní „slamenných panákov“ ako hrozieb, voči ktorým potom autor bojuje rôznymi štylistickými obrannými formuláciami. Cieľom je vytvárať neustály pocit ohrozenia, krivdy a napätia, ktoré má stimulovať nespokojnosť s existenciou SR.

Ak tieto články číta niekto neznalý, musí si pomyslieť, v akých hrozných podmienkach naši maďarskí spoluobčania žijú.

Zároveň sa z článku dozvedáme, že „v Gabčíkove, pred domom Csemadoku 4. júna 2022 prvýkrát vztýčili a spustili na pol žrde červeno-bielo-zelenú štátnu vlajku, aby aj týmto vzdali hold trianonskému dňu smútku.“

20 <https://ma7.sk/tajaink/bennunket-nem-fujhat-el-akarmilyen-szel-kepekkel>

21 <https://dunajskostredsky.sk/seria-udalosti-pri-prilezitosti-vyrocia-podpisania-trianonskej-zmluvy>

Na stretnutí (na 102. výročie Trianonskej mierovej zmluvy), ktoré organizoval Csemadok (takisto financovaný aj maďarskou vládou) sa zúčastnili László Parák – farár Gabčíkova, Ľudovít Kulcsár – predseda predstavenstva COOP Jednota Dunajská Streda, Kristián Soós (COOP Jednota DS), Mézes Rudolf – regionálny podpredseda Csemadoku pre západné Slovensko, Anikó Nagy, predsedníčka miestnej Základnej organizácie Csemadoku a iní. Anikó Nagy dala vo svojom príhovore jasnú ideologickú inštrukciu, keď zdôraznila, že „každý Maďar si uvedomuje tento deň, a nikdy sa s tým neuspokojí.“

V ďalšej časti svojho prejavu táto funkcionárka Csemadoku dvojtvárnou formuláciou spomenula Slovenskú republiku a súčasne sa od nej dištancovala: „Žiaľ, dodnes musí maďarský ľud bojovať za naše práva doma na južnom Slovensku, musíme ukázať, že naši predkovia tvorili našu neoddeliteľnú súčasť – a my sme neoddeliteľnou súčasťou – felvidéku.“

Anikó Nagyová považuje za dôležité aj maďarské snívanie: „Je dôležité, aby naše deti po maďarsky snívali, po maďarsky boli vychovávané, pretože táto úloha nás robí veľkými.“

Obr. 25.1; 25.2 Fotografie z Gabčíkova v článku médium ma7.sk – „Veľké Maďarsko“ ako predstava “krajšej a tolerantnejšej” budúcnosti, ktorú financuje Budapešť.

Novinkou v Gabčíkove je aj socha vtáka Turula, ktorý pribudol v r. 2021 pred novovybudovaným centrom integrovanej zdravotnej starostlivosti na Dunajskej ulici. Považujeme za neprijateľné, aby na verejnom priestranstve, ešte k tomu pred verejným zdravotníckym zariadením, bol umiestnený symbol veľkomadžarskej ideológie. Či bola táto socha financovaná z nenávratného príspevku vo výške 782 352 EUR, ktorý poskytlo mestu Gabčíkovo Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky, bude vedieť zodpovedať primátor Gabčíkova Iván Fenes.²² V dostupných dokumentoch mesta sa táto informácia nenachádza. Za otázku možno považovať aj lojalitu primátora Gabčíkova k Slovenskej republike, keď pred novopostavenú budovu z peňazí štátu neváha postaviť symbol, reprezentujúci kult iredenty.

Obr. 26: Primátor Gabčíkova Iván Fenes reční 4. 6. 2023 na pódiu pred mapou tzv. veľkého Maďarska.

22 <https://www.crp.gov.sk/data/att/96918.pdf>

V podobnom duchu prebiehala spomienková udalosť na Trianonskú mierovú zmuvu aj v roku 2023. Stránka televizio.sk²³ informuje, že *„spomienkovú slávnosť pri príležitosti 103. výročia Trianonského mierového diktátu zorganizovala obec Gabčíkovo spolu s miestnou organizáciou Csemadok 4. 6. 2023 v parku v blízkosti radnice... Spomienka začala vztyčením maďarskej vlajky za zvuku maďarskej hymny a položením vencov.“*

Primátor zastupujúci orgán štátnej moci v Slovenskej republike, ktorou je aj platený, stál na pódiu s veľkomaďarskou mapou a sťažoval sa, že slovenskí Maďari nemôžu byť súčasťou Maďarska.

9. Trianonský fakľový pochod z Komárna do Komáromu

V spolupráci s maďarskou stranou zorganizovali aktivisti dňa 4. júna 2022 iredentistickú akciu formou fakľového pochodu. Médium ma7.sk pri informovaní o tejto udalosti typicky nahrádza termín „Slovenská republika“ celoplošne termínom „karpatská kotlina“, čím zjavne vedie čitateľov k ignorovaniu existencie Slovenskej republiky.

Napr. v článku z 5. júna 2022 s názvom: *„102 rokov, 102 faklí – Trianonská spomienka v Komárome: Pripomeňme si tento deň so smútkom a nádejou v srdci!“*, píše autorka Ildikó Miskó Nagy²⁴: *„V karpatskej kotline sa konala jedinečná spomienka na Deň Národnej Jednoty v Komárne, ktoré sa v búrkach dejín rozdelilo na dve časti.“*

V článku dokonca neuznáva ani slovenský názov Komárno, keď ho nazýva „severný Komárom“: *„Podujatie s názvom 102 rokov 102 faklí – Trianon, sa začalo po bohoslužbe v Kalvínskom*

23 <https://www.televizio.sk/2023/06/bosi-megemlekezes-a-nemzeti-osszetartozas-napjan/>

24 <https://ma7.sk/tajaink/102-ev-102-faklya-trianoni-megemlekezes-komaromban-emlekezzunk-e-napra-gyasszal-es>

kostole v severnom Komárome na nádvorí Kalvínskeho kolégia pri pamätníku Trianonského prsteňa a pokračovalo na Námestí slobody v južnom Komárome, pri úrade primátora mesta.“

Obr. 27.: Trianonský fakľový pochod v Komárne 4. júna 2022

V článku sa uvádza, že Zsolt Feszty, predseda občianskeho združenia „Kruh za tvoju vec“ pri tejto príležitosti oznámil, že: *„Predchodcami zmeny môžeme byť tak, že sa začneme dôsledne zaoberať sociálnymi témami“* a avizoval vznik maďarského hnutia za občianske práva. O aké zmeny a o aké ďalšie občianske práva tu ide, si môžeme domyslieť.

O priebehu udalosti v roku 2023 informuje článok „Spomienka na Trianon v Komárne: *„Neodmysliteľne, bez nútej ideológie, patríme k sebe“*“.²⁵ V článku sa dozvedáme, že: *„V kar-patskej kotline sa konala jedinečná trianonská spomienka na Deň*

²⁵ <https://ma7.sk/tajaink/trianoni-megemlekezes-komarom-ban-eredendoen-eroltetett-ideologia-nelkul-osszetartozunk>

národnej jednoty v Komárne, meste spolupatričnosti, ktoré bolo predtým roztrhnuté na dve časti.“

Podujatie sa začalo na nádvorí Kalvínskeho kolégia oproti kostolu Kalvínskej cirkvi „v severnom Komárome a pokračovalo v južnom Komárome“.

„Obyvatelia osád historickej Komárňanskej a Ostrihomskej župy pochodovali cez trinonskú hranicu s tabuľami s miestnymi názvami.“

Na podujatí nechýbal Dr. Csaba Balogh, veľvyslanec Maďarska na Slovensku, Dr. Zoltán Lomnici, bývalý predseda Najvyššieho súdu a súčasný predseda Rady pre ľudskú dôstojnosť.

Zsolt Feszty apeloval na prijatie maďarského občianstva: *„Ak ste sa narodili ako Maďari, vyrastali ste ako Maďari, žijete ako Maďari a môžete prijať maďarské občianstvo, musíte ho prijať! A Boh nám dal rozum, aby sme vedeli, o čom máme hovoriť a o čom mlčať.“*

Obr. 28: Pochodujúci občania v Komárne 4. júna 2023, v pozadí aj tabuľa obce Marcelová (maď. Marcelháza) – postupne násilne maďarizovanej v rokoch 1870 – 1908.

Obr. 29: Rečníci v Komárne – Zsolt Feszty, predseda OZ „Kruh za tvoju vec“, a vpravo v pozadí Gyorgy Gyimesi

V súvislosti so zápsmi do základnej školy a materskej školy povedal tým, ktorí žijú v zmiešaných manželstvách: *„Dieťa, ktoré sa takto narodí, nezabudne na slovenčinu ani v maďarskej škole, naučí sa čítať a písať v dvoch jazykoch.“*

Kupodivu to však podľa neho opačne už neplatí: *„Ak však pôjde do slovenskej školy, stratí maďarský jazyk...“*

György Gyimesi *„pripomenul straty v Trianone, na ktoré nemožno zabudnúť. V srdci Európy žije národ, ktorý bol roztrhaný na kusy... Každý, kto to neprežíva ako stratu, ešte nie je pripravený čeliť tejto spoločnej historickej*

Obr. 30: Poslanec NRSR Gyorgy Gyimesi

traume. Kým nečelíme bolesti a nespravodlivosti, nemôžeme prekonať zlomenosť, ktorá s tým prichádza. A zlomený národ ešte nezískal späť svoju silu, svoju sebahodnotu...,” povedal.

Považuje za dôležité „odvážiť sa a povedať, že v dôsledku Trianonu bola úplne zničená ekonomická jednota, ktorá sa v tom čase vyvíjala počas vtedajšieho Maďarska tisíc rokov.“ Poukázal na to, že „tým urobili z národov karpatskej kotliny nepriateľov a zabezpečili presadzovanie vlastných záujmov.“

Návrh na recipročné opatrenie: Podpora Slovákov v Maďarsku v organizovaní podujatí, podporujúcich ideu „Slovenskej národnej spolupatričnosti“ na základe viac ako 1100 ročnej prítomnosti Slovákov na území dnešného Maďarska. Zabezpečenie rozvinutia spolupráce so slovenskými združeniami a organizáciami a s finančnou podporou slovenskej vlády s cieľom odčinenia krívd násilného pomadžarčovania za posledných dvesto rokov.

10. „Felvidék“ už aj vo Vysokých Tatrách

Na Hrebienku vo Vysokých Tatrách bola 8. augusta 2023 odhalená predtrianonská pamätná tabuľa v maďarskom jazyku na vyhlídkovej veži tzv. Szilágyiho pavilónu. Po odhalení bola demontovaná a znova odhalená v októbri 2023, keď údajne dostala povolenie od pamiatkového úradu.

Informoval o tom článok pod názvom: *„Bronzovú tabuľu politika, právnika a bývalého ministra spravodlivosti z 19. storočia po 80 rokoch opäť umiestnili na stenu prvej vyhlídky Vysokých Tatier.“*²⁶

Iniciátorom tejto myšlienky bol Örs Orosz, predseda maďarského združenia Sine Metu, ktorý kandidoval v parlamentných

²⁶ <https://uj szo.com/regio/ujraallitottak-szilagy-i-dezso-emlekplakettjet-a-tarajkan>

Obr. 31: Hore detail pamätnej tabule – iba v maďarčine, dole druhá inštalácia v októbri 2023 aj s tabuľkou v slovenskej jazyku pod pamätnou tabuľou, kde je však zavádzajúci nápis.

voľbách v roku 2023 za menšinovú maďarskú stranu Aliancia na 6. mieste. Následné odhalenie tabule prebehlo v spolupráci s Maďarským karpatským spolkom (MKS).

OZ Sine Metu sa dlhodobo venuje značkovaniu územia tzv. felvidéku a teraz rozšírilo svoju činnosť aj na oblasť Vysokých Tatier. Naivní, dobromyseľní, no historicky nevedomí Slováci pravdepodobne netušia, že sa stali súčasťou dvojzmyselnej udalosti, ktorá nie je iba turistická, ale aj politická, nesúca posolstvo ožiovania myšlienky „veľkého Maďarska“ v tzv. karpatskej kotline. Svedčia o tom mnohé okolnosti a vyjadrenia organizátorov.

Už to, že tabuľu odhalili bez akéhokoľvek slovenského nápisu, svedčí o charaktere organizátorov.

Časť prostriedkov združenie získalo vyhlásením finančnej zbierky na stránke startlab.²⁷ Tu uvádzajú, že „*cieľom nášho projektu je obnova dvoch drobných pamiatok – na Hrebienku a vo Veľkom Slavkove – venovaných priekopníkom v oblasti inštitucionalizácie turizmu v Tatrách.*“ Už toto je poriadne nadnesené, hovoriť o „inštitucionalizácii“ turizmu, keď vtedajšie slovenské obyvateľstvo bojovalo o prežitie v ťažkých ekonomických podmienkach a státisíce Slovákov bolo prinútených vystáť sa do cudziny, lebo tu nemali z čoho žiť. Pôvodná tabuľa bola osadená na vyhliadkovú vežu v roku 1904, t. j. v čase, keď v Uhorsku, a teda i na Slovensku, vrcholila drastická maďarizácia. Nie že by sme chceli vyvolávať krivdy minulosti, ale organizátori udalosti sa k týmto historickým skutočnostiam nehlásia, dokonca ich popierajú.

Obr. 32: Pôvodná tabuľa (s tatranským štítom a kvetinou) a v auguste 2023 už osadená nová tabuľa s podobizňou maďarského ministra spravodlivosti D. Szilágyiho.

²⁷ <https://www.startlab.sk/projekty/3441-priekopnici-tatranskej-turistiky--a-tatrai-turizmus-uttori>

MKS vo wikipédii uvádza o svojej histórii: „*Po rozhodnutí vo Viedni sa felvidék vrátil, ... a v Košiciach, turistickom centre felvidéku, ktoré sa vrátilo do Maďarska, bol veľmi silný a živý turistický život.*“ Názov Slovensko, alebo Slovenská republika na ich stránke nenájdete, píšú, ako keby boli v roku 1938. Nehovoriac o vyslovenej lži – že by Košice boli pred rokom 1938 súčasťou Maďarska!

Popradské múzeum v Poprade otvorilo 10. 8. 2023 výstavu „150 rokov Uhorského karpatského spolku (UKS)“ a nepochopiteľne dvojjazyčne, pritom spolok UKS bol zrušený v roku 1945 a v Poprade žije 0,2 % príslušníkov maďarskej menšiny. Projekt pri príležitosti 150. výročia založenia spolku podporuje maďarská organizácia „Aktívne Maďarsko“ (Aktív Magyarországi)

Obr. 33: Z vyhliadky sa stáva maďarské „pútnické miesto“ s propagovaným iredentisticko-politickým nábojom.

a túto organizáciu zas podporuje o. i. ministerstvo pôdohospodárstva Maďarska.

Zavádzajúci nápis, ktorý organizátori umiestnili na slovenskej tabuľke pod pamätnou tabuľou Szilágyiho možno označiť z ich strany za podvod! V Maďarsku totiž nikdy nepoznali „Uhorský karpatský spolok“, ktorý si tu chcú akože „spoločne“ pripomenúť. Oni poznali a poznajú iba „Maďarský karpatský spolok“! Udalosť komentujú s odôvodnením, že *„nadväzuje na počiatky maďarského turizmu vo Vysokých Tatrách“*, a teda slovo „uhorský“ je len krycí názov na zalepenie očí Slovákom.

Slováci vyšli v dobrej viere v ústrety projektu z Maďarska, netušiac, akého procesu sa stávajú súčasťou. Maďarskí organizátori totiž dodnes neprijali existenciu Slovenskej republiky, čoho znakom je aj to, že nerešpektujú slovenské pomenovania tatranských obcí, keďže všade pri informovaní používajú maďarské pomenovania spred roku 1918, dnes neplatné v SR. Napr. Hrebienok označujú ako „Tarajka“, Starý Smokovec ako „Ótátrafüred“, a takto to robia s pomenovaniami obcí na celom Slovensku.

Ak kompetentné úrady vo Vysokých Tatrách súhlasili s maďarským textom, tak porušili zákon o štátnom jazyku a vyslali signál verejnosti o svojej nekompetentnosti v riadení a v plnení si svojich povinností. Šokujúce je, že slávnosť sa konala za prítomnosti zástupcu Klubu slovenských turistov, ktorému asi nevadilo, že tabuľa nie je v štátnom jazyku.

a. Čo Slováci nevedia

Slováci nevedia, že týmto sa príbeh nekončí a udalosť je ďalej spracovaná v prospech iredentistickej propagandy v Maďarsku a na južnom Slovensku, ktorá sa donekonečna opakuje.

Na internete a sociálnych sieťach fungujú na tento účel viacceré združenia, napr. „turistická“ organizácia „chodec po domovine“ (maď. „hazajáró“) so silným iredentistickým poslaním.

Hazajáró

12. novembra 2020 · 🌐

...

Mindeközben egy örömhír Dunaszerdahelyről! Ma 82 éve, 1938. november 12-én vonultak be a magyar királyi honvédség alakulatai a városba. A hazatérés emlékére 1939. november 12-én Országzászlót avattak. Dunaszerdahelyen ma ismét felhúzták a magyar lobogót a felújított emlékműre! Terjesszék a lobogó hírét, képét, amíg méltó helyén láthatjuk!

Zatiaľ dobrá správa o Dunaszerdahely! Dnes pred 82 rokmi, 1938 novembra 12, vstúpili do mesta maďarské kráľovské obranné sily. Spomienka na návrat domov, 1939 novembra 12 bola inaugurovaná Národná vlajka. Maďarská vlajka bola dnes opäť priťahovaná k zrekonštruovanej pamiatke v Dunaszerdahely! Šírte správy a obraz vlajky, kým ju vidíme na hodnom mieste!

🔒 · Skryť preklad · Ohodnotte tento preklad

Obr. 34: FB stránka chváli iredentistickú akciu v Dunajskej Strede v roku 2020 slovami: „Radostná správa z Dunajskej Stredy! Dnes pred 82 rokmi 12. novembra 1938 vtiahla do mesta kráľovská maďarská národná garda. Na pamiatku na návrat domov v roku 1939, bola 12. novembra vztýčená maďarská vlajka. V Dunajskej Strede na vynovenom pamätníku dnes opäť vztýčili maďarskú vlajku! Šírte správy a obraz vlajky, kým ju neuvidíme na jej dôstojnom mieste!“²⁸

²⁸ <https://www.facebook.com/hazajaro/posts/3161672207275897>

Obr. 35: FB stránka „Chodec po domovine“ (maď. Hazajáró), s videom o Žitnom Ostrove, s pamätníkom.²⁹

Združenie „chodec po domovine“³⁰ (114000 sledovateľov) okrem turistiky propaguje aj šírenie doktríny veľkého Maďarska, čo ilustrujú obr. 34, 35, 36.

„Turistickú“ organizáciu „chodec po domovine“ propaguje aj „vzdelávacia“ organizácia MCC – napr. na svojej akcii dňa 4. 12. 2023 v Komárne pod názvom: „Dobrodružtvá v karpatskej domovine“.

Ďalší príklad predtrianonskej propagácie je FB portál spravodajstva televízie Hírek.sk (hírek = správy), ktorý propaguje napr. mesto Banská Štiavnica s názvom spreď roku 1918: Selmechánya. Okrem iných zaujímavostí zobrazuje aj pohľad na pamätnú tabuľu v Katedre Lesníctva v Banskej Štiavnici. Tabuľa má nápis najprv v maďarskom jazyku, potom vpravo nasleduje slovenský jazyk (viď. obr. 38).

²⁹ <https://www.facebook.com/hazajaro/videos/332283722621748/>

³⁰ <https://www.facebook.com/hazajaro>

Obr. 36: Záber z videa na FB stránke „chodec po domovine“ – z nakrúcania „turistiky“ vo Vysokých Tatrách 1. 10. 2023 – moment vztýčenia vlajky „felvidéku“ na Tatranskom štíte.³¹

Obr. 37: Reklamný príspevok na FB MCC propagujúci „Dobrodružstvá v karpatskej domovine“.³²

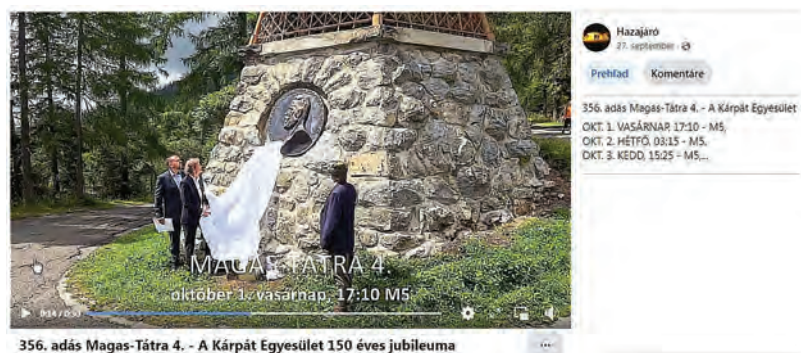
³¹ <https://www.facebook.com/watch/?v=171046359373431>

³² <https://www.facebook.com/events/658518113134737/?ref=newsfeed>

Obr. 38: Záber z videa FB portálu hirek.sk³³ na tabuľu s textom najprv v maďarčine. Text vpravo opisuje mesto: „Banská Štiavnica (Selmecbánya) bola kedysi najbohatším a tretím najľudnatejším mestom Maďarska. S domčekmi ako z rozprávky, ulicami, ktoré vypovedajú o bohatstve storočí...”

Jednoducho povedané: na týchto portáloch sme boli pred rokom 1918 Maďarskom. Ani internetové jazykové prekladače z maďarčiny do slovenčiny nepoznajú platný názov mesta: Banská Štiavnica. Názov preložia ako „Baňa Selmec“. To by sa asi niekomu stala „strašná újma“, keby to preložili správne.

Obr. 39: FB stránka „Chodec po domovine“ propaguje prvé odhalenie pamätníka na vyhliadkovej veži tzv. Szilágyiho pavilónu na Hrebienku

33 <https://www.facebook.com/watch/?v=834143978396089>

Obr. 40: Druhá inštalácia predtrianonského pamätníka prebehla potme v nočných hodinách.³⁴

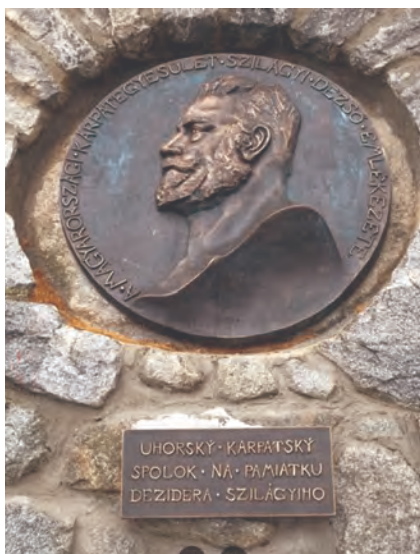
b. Zhrnutie

Predseda Sine Metu Örs Orosz bol členom hnutia „Dvojazyčné južné Slovensko“, ktoré v rokoch 2013 — 2016 násilným spôsobom odstraňovalo slovenské tabule v rozpore so zákonom,

³⁴ <https://ma7.sk/tajaink/helyere-kerult-szilagyi-dezso-plakett-je-a-tarajkan>

o čom korporátne médiá písali ako o „občianskej neposlušnosti“. V Maďarsku by za takýto druh „neposlušnosti“, ináč vandalizmu, boli okamžite trestne stíhaní. A takýto človek je dnes poslanec a predseda komisie cestovného ruchu Nitrianskeho samosprávneho kraja v období 2022 – 2026.

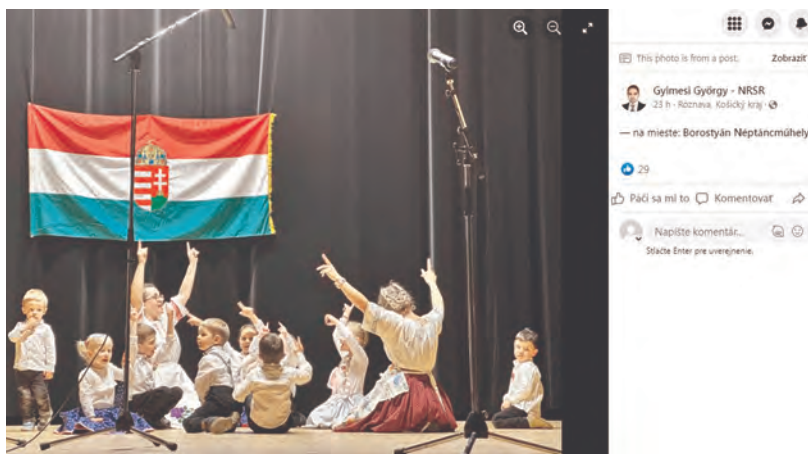
Vyzerá to tak, že v Maďarsku ani turizmus nevedia robiť bez politiky revizionizmu a šovinizmu. Kde sú tie „zlaté časy“, keď nás ako dva susedné národy neštvali proti sebe a nevyvolávali rozdelenie. Maďarská vláda sa stále nepoučila a naďalej financuje rozvrat Slovenskej republiky. A Slovenská republika sa iba nemo prizerá. Alebo – čo je ešte smutnejšie – na tomto cielenom rozvrate sama spolupracuje...

Obr. 41 Szilágyiho pamätná plaketa po osadení tabuľky v slovenskom jazyku.

III. Činnosť proti Slovenskej republike v školstve

Oblasť maďarského národnostného školstva je v Slovenskej republike uzavretým systémom, čo je nesprávne. Je plne riadený v prospech záujmov Maďarska, častokrát v rozpore so záujmami Slovenskej republiky. Deti v škôlkach a školách s vyučovacím jazykom maďarským (VJM) sú systematicky vedené k nepriateľskému postoju k našej štátnosti.

Obr. 1: Výchova detí maďarskej národnosti v predškolskom veku v okrese Rožňava; zdroj: FB G. Gyimesi 18. 3. 2023

Začína to už v škôlke, kde prebieha doslova politická výchova malých detí, ktoré potom často prídu do školských lavíc s pocitom odcudzenia voči Slovenskej republike.

Podľa priameho svedectva nám známej osoby sa v jednej škôlke v Komárne deti učili pochodovať s básničkou „Červená, biela, zelená, toto je maďarská zem.“ (V maďarčine sa to rýmuje: „Piros, fehér, zöld, ez a magyar fold.“)

Nie je mysliteľné a udržateľné, aby štát dovolil vedome zanedbávať vzťah k Slovenskej republike v istej časti obyvateľstva. Menšinové národnostné školstvo nemôže byť uzavretý systém a štát je povinný zabezpečiť vplyv na pozitívny vzťah detí k slovenčine a k Slovenskej republike.

1. Politizácia detí cez trianonské „tance spolupatričnosti“

Pod navonok mierumilovným názvom „tance spolupatričnosti“ zorganizovali v roku 2022 a 2023 na južnom Slovensku desiatky škôl a škôlok s vyučovacím jazykom maďarským tanečnú akciu s iredentistickým zameraním, ktorej vyvrcholenie bolo v Komárne.

V článku z r. 2022 s názvom „Tancom spolupatričnosti za budovanie maďarskej komunity“¹ autorka Ildikó Nagy Miskó o tom píše nasledovne:

„Ási tisícka škôlkarov, študentov a členov tanečných krúžkov od štvrtej hodiny nadšene krepčili spolu Tanec spolupatričnosti oznamujúc: horkosť a príkoria našej národnej tragédie nemôžeme niest' ako okovy.“

Iniciátormi Tanca spolupatričnosti sú údajne:

- Andrea Jókai – zástupkyňa strany Aliancia (Szövetség) v obci Moča,
- Nóra Zink Vass – predsedníčka miestnej organizácie strany Aliancia (Szövetség) v obci Čalovec,
- Éva Korpás – ľudová speváčka, ocenená za maďarstvo zahraničnou cenou, ako aj ďalšími cenami.

„S radosťou sa k nim pridal aj Zväz maďarských učiteľov na Slovensku (SZMPSZ) a Ľudový tanečný súbor „Szóttés Kamara“ (z Bratislavy).“

1 <https://ma7.sk/tajaink/az-osszetartozas-tancaval-a-magyar-koszossegepitesert>

„Po tom, čo sa ich volanie ozvalo naprieč karpatskou kotlinou, 4. júna popoludní, zastupujúcich takmer štyridsať vzdelávacích inštitúcií a tanečných skupín, asi tisícka, mnohí v krojoch, krepčili ta-nec spolupatričnosti v meste spolupatričnosti“ (v Komárne)... Viac ako sto skupín sa pripojilo k celomaďarskej výzve inde...”

Obr. 2: Vyvrcholenie „tancov spolupatričnosti“ v Komárne 4. júna 2022.²

Národná predsedníčka SZMPSZ Irén Fekete v úvode svojho vystúpenia takisto ignorovala existenciu Slovenskej republiky, keď zdôraznila, že „*patríme ku všetkým Maďarom žijúcim na felvidéku a v karpatskej kotline...*“ Ďalej zdôraznila, že: „*Poznajú prospešnú pomoc rôznych organizácií pri nástupe do školy, vedia, že naše škôlky, školy a kostoly sa modernizujú a obnovujú za pomoci materskej vlasti (anyaország).*“ Potom varovala pred „*hrôzou dobrovoľnej asimilácie*“.

Nasledoval prejav Krisztiána Forróa (predsedu strany Aliancia – Szövetség a poslanca VÚC Trnava), hlavného patróna iniciatívy, ktorý zdôraznil, že „*je veľmi hrdý na viac ako 5 000*

² <https://www.youtube.com/watch?v=VtjWK6xXa64>

detí, ktoré sa zapojili do iniciatívy naprieč felvidékom a karpatskou kotlinou...”

Zarážajúce je, že poslanec VÚC Trnavského samosprávneho kraja Krisztián Forró nie je schopný pomenovať štát, v ktorom pôsobí ako poslanec, a z ktorého berie plat – že jeho oficiálnym názvom je Slovenská republika, prípadne skráteno Slovensko.

Maďarské deti sú svojimi učiteľmi už od útleho veku vedené, aby sa na svojich rovesníkov pozerali cez nacionalistickú optiku, a na štát v ktorom žijú ako na „okovy“ v duchu „horkosti a príkoria“. Indoktrinácia dieťaťa šovinizmom už od škôlkar-skeho veku vyvoláva otázky o psychickej a odbornej spôsobilosti týchto zúčastnených učiteľov na výchovu detí v predškolskom a v školskom veku. O tejto situácii bol informovaný aj ombudsman pre deti, keďže založenie tejto novej „tradície“ od r. 2022 je deštruktívne pre vzájomné spolužitie Slovákov a Maďarov na Slovensku.

Základné školy na národnostne zmiešanom území južného Slovenska by mali byť vyňaté z kompetencií obcí a mal by ich riadiť štát. Štát by mal určovať, čo a ako sa v týchto školách bude vyučovať, aby bol zabezpečený elementárny pozitívny postoj mladej generácie k Slovenskej republike. Takto je to totiž za-riadené aj v Maďarsku.

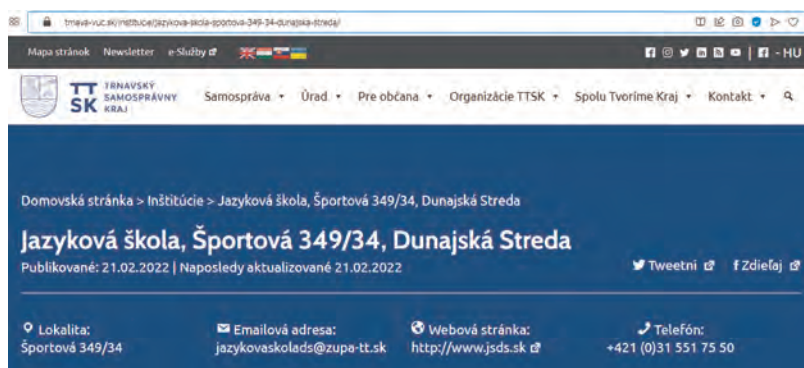
2. Základné zrušenie slovenskej jazykovej školy v Dunajskej Strede

Gymnázium Á. Vámbéryho s vyučovacím jazykom maďarským v Dunajskej Strede hrozilo od školského roka 2021/2022 zatvorenie kvôli nedostatku žiakov. Normálnym spôsobom riešenia tejto situácie by bolo prerozdelenie žiakov v rámci okruhu škôl s vyučovacím jazykom maďarským, ktorých je v Dunajskej Strede väčšina. Avšak nestalo sa tak.

Pod vedením podpredsedu Trnavského samosprávneho kraja Józsefa Berényiho bola nespravodlivým a zákulisným spôsobom zrušená slovenská jazyková škola a jej agenda bola presunutá pod ohrozené gymnázium Á. Vámbéryho. Takto J. Berényi „zachránil“ maďarské gymnázium pred zatvorením za cenu zrušenia slovenskej jazykovej školy. Toto sa dialo manipulatívnym spôsobom, kedy zamestnanci predmetnej jazykovej školy do poslednej chvíle nevedeli, čo s nimi bude. J. Berényi má v rámci VÚC na starosti kompetencie v oblasti dopravy, vzdelávania a školstva.

Keby sa toto v Dunajskej Strede stalo v opačnom garde – že by sa zrušila maďarská škola na úkor slovenskej – „spadlo by nebo na Žitný ostrov“. Všetci politici maďarskej národnosti by kričali o „maďarskej karte“, či o „občanoch druhej kategórie“, alebo o „diskriminácii Maďarov.“ Avšak o tomto prípade sme nenašli žiadny článok v médiách, záhadne sa to podarilo utajiť pred slovenskou verejnosťou.

Na stránke VÚC je informácia o predmetnej jazykovej škole, ktorá je však už neaktuálna.³

Obr. 3: Stránka VÚC s informáciami o jazykovej škole.

3 <https://trnava-vuc.sk/institucie/jazykova-skola-sporto-va-349-34-dunajska-streda/>

Obr. 4: Nástenka v jazykovej škole – ročník 2009/2010 je už minulosťou.⁴

V skutočnosti sa v súčasnosti už agenda zrušenej jazykovej školy nachádza v maďarskom gymnáziu.⁵

Jazyková škola bola pôvodne zaradená MŠ SR do siete škôl od septembra 1998 a bola pričlenená ku slovenskému Gymnáziu v Dunajskej Strede. Od 1. 1. 1999 bola samostatným právny subjektom. V prvom školskom roku 1998/99 bolo na škole zriadených 9 kurzov s anglickým, nemeckým a francúzskym jazykom s počtom poslucháčov 293. Najviac poslucháčov doteraz

4 <https://www.facebook.com/Jazyková-škola-Dunajská-Streda-151789295238005>

5 <https://vagdsz.edupage.org/a/jazykova-skola-nyelviskola>

navštevovalo školu v školskom roku 2003/2004 – 521 poslucháčov s počtom kurzov 31. V tom istom školskom roku sa škola odčlenila od gymnázia a presťahovala sa do sídla školy na Športovej ul. 349/34, 92901 Dunajská Streda. Na škole sa vyučovali jazyky: anglický, nemecký, francúzsky, taliansky, španielsky, ruský, slovenský, maďarský, podľa záujmu prihlásených poslucháčov. Najväčší záujem bol o anglický a nemecký jazyk. V poslednom roku svojej pôvodnej existencie mala okolo 400 žiakov.

a. Podnet na prokuratúru bol odmietnutý

V tejto veci podalo Združenie slovenskej inteligencie podnet na prokuratúru s presvedčením, že tu dochádza k trestnému činu zneužitia právomoci verejného činiteľa zo strany J. Berényiho a k diskriminácii Slovákov. Na základe toho polícia dňa 21. decembra 2022 J. Berényiho vypočula a ten následne rozpútal mediálnu kampaň. Hneď, samozrejme, informoval maďarské internetové médiá a na ďalší deň 22. 12. 2022 poskytol rozhovor rádiu Košút, kde uviedol pre verejnosť v Maďarsku zavádzajúce a nepravdivé informácie. Možno to považovať za súčasť stratégie J. Berényiho – vyvíjať mediálny tlak, aby ovplyvnil riadne vyšetrovanie, k čomu používa tému domnelého „útlaku národnostnej menšiny“.

Z odvysielaných informácií v rádiu Košút vyplýva, že J. Berényi počas výsluchu vyvíjal na vyšetrovateľa PZ mjr. Petra Strečanského nátlak (!) a manipulatívne sa ho snažil ovplyvniť, čo sa mu aj podarilo. Vyšetrovateľ upadol do defenzívneho postoja, kedy sa vypočúvanému takmer ospravedlňoval, že vôbec vedie vypočúvanie, lebo „viete, rozširuje sa tu extrémizmus“ a hneď mu dal aj prečítať celý obsah trestného oznámenia, kde sú uvedené mnohé ďalšie skutočnosti, nesúvisiace s vecou jazykovej školy a netýkajúce sa osoby J. Berényiho, a urobil tak skôr, než by boli tieto vyšetrovateľom riadne vyšetrené! Napriek všetkým

argumentom, ktoré sme uviedli v trestnom oznámení, vyšetrovateľ vypočul iba J. Berényiho. Nevypočul riaditeľku poškodennej jazykovej školy, ani nikoho z ministerstva školstva a ďalšie vyšetrovanie zamietol.

Voči zamietavému rozhodnutiu vyšetrovateľa podalo Združenie slovenskej inteligencie dve sťažnosti, kde poukazuje na nepravdivé výroky J. Berényiho. Niekoľko príkladov týchto výrokov, ktoré ZSI uviedlo v sťažnosti:

- „...v rámci Trnavského kraja došlo k zrušeniu, respektíve spojeniu viacerých stredných škôl, vždy to bolo len z ekonomických a logistických dôvodov.“

Tvrdenie je polopravda, keďže J. Berényi zamlčal podstatnú vec, ktorá je dôvodom podania podnetu: že v ostatných prípadoch išlo o spojenie škôl s rovnakým vyučovacím jazykom. Zároveň je to aj nepravda, lebo v prípade predmetnej slovenskej jazykovej školy bol primárny dôvod nedostatok žiakov v Gymnáziu A. Vámbéryho.

- Ďalšie tvrdenie: „Podľa jeho vedomostí všetci pedagogickí zamestnanci predmetnej jazykovej školy okrem bývalej riaditeľky a jej dcéry ostali učiť v rámci tejto novej školy. Teda nikto ani neprišiel o miesto, len tie dve osoby už nechceli učiť v danej škole.“

Tvrdenie je nepravdivé: Podľa našich informácií na jazykovej škole ostali učiť iba traja pedagógovia: Mgr. Attila Konkoly, Mgr. Tibor Tornóci, Mgr. Eva Takácsová. Žiadny pedagóg neodišiel dobrovoľne.

- „Na spresnenie uviedol, že čo sa týka predmetnej jazykovej školy, to nebola klasická stredná škola, ale išlo čisto o jazykovú školu na výučbu cudzích jazykov. Tu nešlo o školu s dennou výučbou, ale o jazykovú školu. Túto školu navštevovali ako po maďarsky hovoriaci študenti tak aj po slovensky hovoriaci študenti.“

Tvrdenie o type školy je pre posúdenie zákonnosti irelevantné, Ministerstvo školstva, vedy výskumu a športu SR opakovane zamietalo spojenie slovenskej jazykovej školy so školou s vyučovacím jazykom maďarským (VJM), tak ju „akože“ zrušili a potom akože znova „zriadili“, ale už ako s VJM. Toto považujeme za podvod. Tvrdenie, že školu navštevovali aj „maďarsky hovoriaci študenti“ je takisto irelevantné. Všetky slovenské základné aj stredné školy v Dunajskej Strede navštevujú aj žiaci maďarskej národnosti! To neoprávňuje nikoho v TTSK sfaľšovať akúkoľvek slovenskú školu na školu s VJM.

Termín „maďarsky hovoriaci študenti“ nič nehovorí o národnosti žiaka a je právne zmätočný, používa sa termín „žiaci maďarskej národnosti“. Študenti predsa hovoria aj po anglicky, po nemecky, atď.

Sťažnosti ZSI napriek množstvu ďalších argumentov zamietol prokurátor ÚŠP JUDr. Martin Nociar.

b. Inštitucionálny strach z „maďarskej karty“

Vo vývoji prípadu a z postojov jednotlivých zodpovedných osôb v slovenských inštitúciách (TTSK, MŠ SR) je cítiť strach, keďže vo vzduchu neustále visí „Damoklov meč“ mediálnej mašinérie, ktorá okamžite použije svoje zaužívané útočné algoritmy.

Zafungovala osvedčená falošná karta národnostnej ukrivdenosti. Je to zrejme aj z konania zastupiteľstva TTSK v tomto prípade, kedy v záujme „bezproblémového chodu moci“ schválili maďarskú požiadavku pohltienia jazykovej školy bez umožnenia diskusie či hlasu druhej strany. J. Berényi, ktorý má zjavne vystavený v Trnave bianko šek, vie ako chodiť po hrane a aké hrubé môže byť ďalšie koliesko maďarizačnej salámy.

Zatiaľ sa neučinilo zadosť spravodlivosti, otázka znie, ktorú ďalšiu školu s vyučovacím jazykom slovenským zlikviduje J. Berényi? V TTSK mu všetko odkývajú, lebo „maďarská karta“.

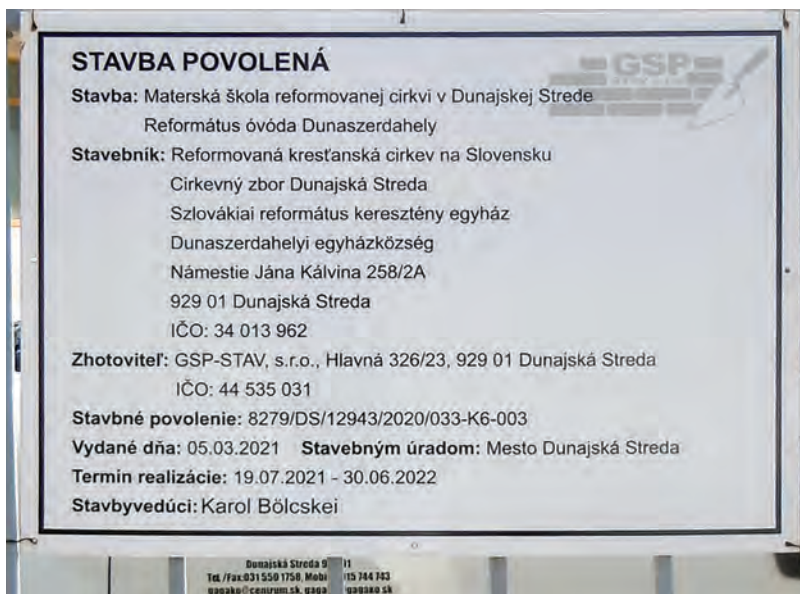
Keby sa toto stalo v Maďarsku v opačnom garde, že by tam nejaký slovenský primátor zrušil maďarskú školu v prospech školy s vyučovacím jazykom slovenským, to by nastalo zemetrasenie. To sa však nestane, pretože v Maďarsku škola s vyučovacím jazykom slovenským neexistuje. Po druhej svetovej vojne totiž pokračoval v Maďarsku represívny režim utláčajúci Slovákov a ďalšie národnostné menšiny a dnes vidíme jeho ovocie.

3. Stavba škôlky v Dunajskej Strede – výkon správy cudzieho štátu na území SR

Nasledovný príklad ilustruje, akým maskovaným spôsobom maďarská vláda prostredníctvom organizácií aj cirkví hlásiacich sa k maďarskej národnostnej menšine vykonáva prakticky výkon správy na území SR a v pozadí tieto organizácie nadobúdajú ďalšie nehnuteľnosti.

Na sídlisku Smetanov háj v Dunajskej Strede stavia Kalvínska (maďarská) cirkev od jesene 2021 novú materskú škôlku. Stavbu škôlky, vrátane kúpy pozemku pre stavbu financuje maďarská vláda. Odpredaj pozemku reformovanej cirkvi schválilo mestské zastupiteľstvo. Pozemok sa nachádza v lukratívnej oblasti na ulici Istvána Gyurcsóa a bol jednou z mála zelených plôch v meste, ktoré ešte nie sú zastavané. Zároveň aspoň čiastočne vyvažoval hustú zastavanosť na sídlisku a dopĺňal prostredie v tesnej blízkosti dvoch škôl.

Kalvínska cirkev v Dunajskej Strede je v tomto prípade prostredníkom na zabezpečovanie výhod a podpôr podľa zákona susedného štátu (Maďarska), ktorý udeľuje výhody a podpory fyzickým osobám a organizáciám na základe prihlásenia sa k národnostnej menšine. Ak by sa o predmetný pozemok mesta a realizáciu stavby uchádzal subjekt inej ako maďarskej národnosti, sme presvedčení, že by neuspel. Po dokončení škôlky sa

Obr. 5; 6: Stavba škôlky a tabuľa o povolení stavby

zjavne prihlásilo málo detí z kalvínských rodín, preto je pred škôlkou takýto pútač:

Obr. 7: Propagačný pútač na plote dokončenej škôlky s oznamom (iba v maďarčine): „Zornička – Kalvínska maďarská škôlka začína 1. septembra 2023. S láskou čakáme na prihlásenie detí, príslušnosť k cirkvi nie je podmienkou.“

Takýchto aktivít zo strany maďarskej vlády na južnom Slovensku je viac, napr. nedávne (v r. 2022) financovanie kúpy nehnuteľnosti, za účelom zriadenia pastoračného centra pre Katolícku cirkev v Dunajskej Strede (údajne viac ako 200 tisíc eur). Vieme si predstaviť, ako sa za súčasných okolností slovenskí veriaci „pohrnú“ do (maďarského) pastoračného centra, v ovzduší národnostného vyčleňovania a šovinistických postojov predstaviteľov mesta a niektorých maďarských kňazov. Tento krok Katolíckej cirkvi v Dunajskej Strede (že prijala peniaze za takýchto okolností od Maďarska), je podľa nás v rozpore s princípom katolicity.

Takýmto finančným zvýhodňovaním občanov s maďarským pôvodom sa vytvára rozdiel v zaobchádzaní medzi občanmi patriacimi k národnostnej menšine a ostatnými občanmi

Slovenska. Podľa správy Benátskej komisie z r. 2001 možno hodnotiť tento stav ako diskrimináciu, vychádzajúcu z etnických dôvodov. Porušovanie zásady nediskriminácie je v rozpore s verejným poriadkom a ochranou práv a slobôd občanov Slovenskej republiky.

Obrovskou chybou v minulosti bolo neschválenie Zákona o zabezpečení zvrchovanosti SR, ktorý mal byť odpoveďou na v Maďarsku schválený zákon o zahraničných Maďaroch. Snažilo sa o to KDH v r. 2002 a SNS v r. 2010.

4. Štátny program Maďarska na Slovensku: „V rodnej zemi po maďarsky“

Maďarský štátny program „V rodnej zemi po maďarsky“ (maď. „Szülőföldön magyarul“) má za cieľ maximálnu možnú maďarizáciu, a tým aj elimináciu slovenského jazyka a kultúry na južnom Slovensku. V rámci tohto programu Maďarsko platí každoročne maďarským rodinám žijúcim na Slovensku, ak svoje dieťa dajú do materskej školy, alebo školy s vyučovacím jazykom maďarským.

Obr. 8: Propagačné logo programu „V rodnej zemi po maďarsky“

Podľa zdroja felvidek.ma: „Zväz maďarských učiteľov na Slovensku a maďarský Fond Gabriela Betlena (Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt) informujú, že v školskom roku 2021/2022 v rámci programu „Vlast' po maďarsky“, ktorý je v odbornej gescii štátneho sekretariátu pre národnú politiku predsedu vlády Maďarska, sa začalo s prevodom podpory na účty oprávnených žiadateľov. Výška priznanej podpory je 55 Eur na osobu. Vyplácanie podpory začalo 21. marca 2023.“

Zdroj zároveň informuje rodičov, že výška podpory na vzdelávanie v budúcom školskom roku, t. j. od septembra 2023, sa zvýši na 100 000 HUF. (pri súčasnom kurze forintu 376 HUF za 1 Eur je to 266 Eur). Vyplácanie sa uskutočňuje v spolupráci s bankou ČSOB výlučne bankovým prevodom na číslo účtu uvedené a potvrdené žiadateľmi.“⁶

Táto podpora sa realizuje na základe maďarského Zákona o zahraničných Maďároch, ktorý udeľuje občanom maďarskej národnosti v okolitých štátoch nárok na výhody a podpory, i finančné, z maďarského štátneho rozpočtu. V súčasnosti sa o podporu uchádza 40 tisíc žiadateľov, teda že v školskom roku 2023/2024 bude týmto rodičom vyplatená suma 10 640 000 Eur (40 000 x 266 Eur), ak dajú svoje deti do škôlok, alebo škôl s vyučovacím jazykom maďarským.

Deti dané do slovenských škôlok a škôl na južnom Slovensku budú teda znevýhodnené v celkovej sume 10,64 milióna Eur oproti tým maďarským. Je zrejmé, že takáto finančná diskriminácia vyvoláva tlak na rozhodovanie v rodinách.

Je nehorázne, že vláda Slovenskej republiky a poslanci dovolili takýto stav. Týmto sa vytvára nerovnosť medzi Slovákmi a Maďarmi, čo je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, kde

6 <https://felvidek.ma/2023/03/marcus-21-tol-elkezdtek-utalni-a-szulofoldon-magyarul-program-kereteben-a-tavalyi-tamogatast/>

sa v článku 12 odsek 2 hovorí o zákaze zvýhodňovania z dôvodu národnosti.

Keď si predstavíme, že na jar tisíce týchto finančne zvýhodnených detí maďarskí pedagógovia naženú na nácvik tzv. trianonských tancov spolupatričnosti, aby s nimi potom spoločne na ďalšie výročie Trianonskej mierovej zmluvy 4. júna hromadne prezentovali tzv. spolupatričnosť *„oznamujúc horkosť príkoria a národnej tragédie, ktorú nemôžu niest' ako okovy“*, tak sa pýtame: dokedy bude vláda tolerovať takúto protištátnu politizáciu detí na škôlkach a školách?

Aký postoj budú mať takéto deti k Slovenskej republike, keď sú už od škôlkarskeho veku indoktrinované šovinizmom a nenávisťou k nášmu štátu, v ktorom sa narodili, v ktorom žijú? Je až taká veľká, že nemôžu ani vysloviť jeho ústavný názov? Pri nacionalistickej výchove je totiž používaný len termín „karpatská kotlina“ alebo „felvidék“. Existuje ešte nejaký iný štát v Európe, ktorý má takú ľahostajnú či pochabú vládu a poslancov, ktorí dovoľia cudziemu štátu platiť a riadiť školské aktivity, rozkladajúce vlastnú štátnosť?

Politické garnitúry v Slovenskej republike 20 rokov tolerujú nedodržiavanie Ústavy Slovenskej republiky, ako aj diskrimináciu občanov slovenskej národnosti na národnostne zmiešanom území. Je najvyšší čas to riešiť.

Návrh na recipročné opatrenie: Iniciovať podobný program pre Slovákov žijúcich v Maďarsku s názvom: „V rodnej zemi po slovensky“. To však je možné len obmedzene, lebo v Maďarsku neexistuje národnostná škola so slovenským vyučovacím jazykom.

5. Činnosť Rákociho združenia v školstve

Rákociho združenie spustilo „Výzvu na predkladanie ponúk“ týkajúcu sa Maďarov vysídlených z „felvidéku“.

a. Školská súťaž na spomienku presídlenia Maďarov

Rákociho združenie vyhlásilo súťaž pre obecné a stredoškolské organizácie tzv. karpatskej kotliny pri príležitosti pamätného dňa 12. apríla na Maďarov vysídlených z „felvidéku“, s cieľom „*pripomenúť si v čo najväčšom počte obcí a škôl na vyše ako stotisíc Maďarov, vylúčených z Československej republiky a v dôsledku Benešových dekrétov presídlených do Maďarska*“.⁷

Ďalej uvádza: „*Maďarský parlament 4. decembra 2012 jednohlasne prijal, že 12. apríl bude dňom spomienky na Maďarov vysídlených z felvidéku. Dôstojný dátum pamätného dňa je 12. apríla, prvý transport do Maďarska začal 12. apríla 1947.*“ Maximálna podpora pre súťaž bola 100 000 HUF a súťaž bolo potrebné zrealizovať od 11. do 17. apríla 2023.

Návrh na recipročné opatrenie: Schváliť v Slovenskej republike 2. november (deň Viedenskej arbitráže v r. 1938) ako pamätný deň prenasledovaných a vysídlených Slovákov. Paralelne organizovať pre Slovákov v maďarských školách spomienkové súťaže na prenasledovaných a vyhnaných Slovákov v období bezprávia v horthyovskom Maďarsku v rokoch 1938 – 1945.

6. MCC „felvidék“ – iredentistická vzdelávacia organizácia v SR

V Dunajskej Strede bolo otvorené školiace centrum Mateja Korvína (Mathias Corvinus Collegium, MCC). Informoval o tom článok 25. 10. 2023.⁸

⁷ <https://rakocziszovetseg.org/2023/03/16/felvidekrol-kitelepi-tett-magyarok-aprilis-12-i-emleknajja/>

⁸ <https://ma7.sk/oktatas/megnyilt-a-mathias-corvinus-collegium-mcc-dunaszerdahelyi-kozpontja-videokkal>

Tento článok, ktorý by mohol byť vzorom techník mediálnej propagandy, definuje MCC ako „najväčšiu maďarskú inštitúciu na výchovu talentov“, ktorá ako „vedomostné centrum zohráva úlohu aj pri podpore demokratického dialógu a formovaní kultúrnych verejných diskusií v Maďarsku a karpatskej kotline.“

MCC poskytuje „bezplatné školiace programy“ pre najtalentovanejších mladých Maďarov v Maďarsku a zahraničí.“ MCC sa „za posledných 25 rokov stalo spoľahlivým medzinárodným (pozn.: rozumej maďarsko-maďarským) partnerom vynikajúcich vedcov a univerzít a stalo sa aj synonymom centra talent manažmentu v strednej Európe.“

Obr. 9: Otvorenie činnosti MCC v Dunajskej Strede (zľava: primátor Z. Hájos, veľvyslanec Maďarska Csaba Balogh, generálny riaditeľ MKC Zoltán Szalai z Maďarska, bývalý komisár EÚ Ján Fígel', predseda strany Aliancia K. Forró, vedúci MCC na „felvidéku“ K. Pomichal)

Generálny riaditeľ MCC Maďarsko Zoltán Szalai „vo svojom slávnostnom príhovore poďakoval vedeniu mesta a obyvateľom“ (rozumej Maďarom, lebo cieľová skupina študentov MCC je etnicky selektovaná – len pre Maďarov) „za to, že s takým

otvoreným srdcom privítali centrum, ktoré sa tak môže stať centrom talentového manažmentu pre celý región“ (pozn.: pojem „celý región“ je klam, keďže nezahŕňa Slovákov).

Krisztián Pomichal, vedúci MCC na „felvidéku“ vo svojom príhovore v Dunajskej Strede otvorene povedal, že „objavenie sa MCC na felvidéku má národný strategický význam“ a zdôraznil, že „nezverejneným cieľom MCC je dať príležitosť talentovaným študentom vo viacerých mestách na felvidéku“. To potvrdil aj vo videu v článku, kde hovorí, že „cieľom je do 5 rokov sa rozšíriť nielen do celého „felvidéku“, ale aj do širšieho priestoru karpatskej kotliny.“⁹

Vedúci MCC K. Pomichal má vyhovujúci veľkomad'arský „kádrový profil“, už od ranej mladosti formovaný maďarským systémom národnostného školstva v SR, čo dokazuje aj jeho FB príspevok z roku 2014:

Obr. 10: FB príspevok vedúceho organizácie MCC „felvidék“ K. Pomichala

⁹ Video: <https://www.facebook.com/ma7mcs/posts/242325682158400>

Prihlášky sa očakávali od žiakov základných škôl pripravujúcich sa na piaty ročník a od žiakov stredných škôl. Do Programu „Mladý talent“ pre stredoškóľakov a pre žiakov základných škôl bol zaregistrovaný trojnásobný počet a v septembri odštartoval program s viac ako stovkou žiakov. V súčasnosti sa „*k 28 strediskám v celej karpatskej kotline pridal aj felvidék.*“

O čo ide v skutočnosti:

Toto centrum je súčasťou stratégie Maďarska „Konceptia rozvoja karpatskej vlasti 2030“ (viď. kap. 1: Dokonale utajená hybridná vojna) a slúži na ideologickú prípravu budúcich maďarských politických a spravodajských kádrov v procese vytvorenia územných autonómií, ktoré budú môcť „*prevziať zodpovednosť za komunitu, vlast' a národ*“ po plánovanom rozklade Slovenskej republiky. Pod vlastou samozrejme rozumejú Maďarsko.

MCC používa typické iredentistické vzorce komunikácie s termínmi felvidék, karpatská kotlina, spolupatričnosť, zodpovednosť za vlast' atď. Politická indoktrinácia mládeže je zjavná aj podľa vyučujúcich, keďže žiakov bude učiť napr. Attila Demkó, „odborník na bezpečnostnú politiku“, ktorému v roku 2020 vyšla jeho kniha „Deň za dňom Trianon“.¹⁰

Popri už existujúcej mnohorakej (nepochopiteľne) naším štátom tolerovanej diskriminácii Slovákov v ich vlastnom štáte zo strany budapeštianskych „cezhraničných projektov“, pribudlo centrum MCC ako ďalší subjekt porušujúci Ústavu SR a princíp nediskriminácie občanov SR. Zatiaľ čo Slováci v Maďarsku nemajú ani jednu štandardnú národnostnú školu, ktoré sú v SR pre občanov maďarskej národnosti bežné, tak Maďarsko má ešte aj takú bezočivosť, že nám sem tlačí svoju ideologicko-politickú školskú sieť MCC!

10 <https://mccfeszt.hu/eloado/demko-attila>

Po otestovaní reakcií hostiteľského štátu projekt MCC vstupuje do čisto politickej roviny, čo je viditeľné v Rumunsku (v Sedmohradsku), kde v r. 2017 už otvorili aj politickú školu.¹¹

V tejto škole sa „mladí ľudia môžu zúčastniť školení na rozvoj zručností a stretnúť sa s uznávanými maďarskými odborníkmi a politikmi z praxe.“ Mladým študentom radia, „aby si vždy presne definovali svoje ciele a boli lojálni k tomu, čo predstavujú.“ Učia sa „základy vyjednávacích techník, o správaní voličov“, sú zasvätení „do tajov verejného vystupovania...“.

Obr. 11: V. Orbán na návšteve MCC v Rumunsku pri obci Iacobenii (v Sedmohradsku, júl 2023).¹²

a. Na pôde MCC vznikol Inštitút maďarskej integrácie

Politické poslanie MCC sa od októbra 2023 preklápa do ofenzívnej fázy, keďže na pôde MCC v Maďarsku vznikol „Inštitút maďarskej integrácie“, uvádza článok¹³ z 27. 10. 2023.

11 <https://mcc.hu/hir/megkezdte-a-tanevet-az-erdelyi-politikai-iskola>

12 <https://mandiner.hu/belfold/2023/07/orban-viktor-ellatogattott-az-mcc-uj-erdelyi-kepzesi-kozpontjaba>

13 <https://felvidek.ma/2023/10/megalakult-a-magyar-osszetartozas-intezete/>

Nosná myšlienka v článku: „Ak národ popiera svoju minulosť, popiera aj svoju budúcnosť.“ evokuje, že uznanie Trianonskej mierovej zmluvy má byť pre Maďarov popieraním minulosti aj budúcnosti.

Inštitút považuje za dôležité odpovedať si na otázku „Čo je Maďar, kto je Maďar“ ako aj „*Kto sme, odkiaľ sme prišli*“ a upozorňuje, že „*musíme rozumieť a vážiť si, čo je maďarčina, a musíme vedieť aj zostať Maďarmi a zachrániť naše maďarstvo pre budúcu generáciu.*“ Inštitút maďarskej spolupatričnosti poukazuje na skutočnosť, že „*dnes môže byť úspešný len národ, ktorý pozná sám seba, svoju históriu, tradície, kultúru, umenie a jazyk.*“

K tomu treba dodať, že sa myslí história podľa maďarského výkladu, kde „Slováci nikdy neboli národ“ a slovenský jazyk v Maďarsku je po jazykovej genocíde takmer zničený.

b. Príklad vyučovacej hodiny v MCC

Dňa 18. novembra 2023 bola v MCC v Dunajskej Strede hlavnou témou história.¹⁴

Počas „*netradičných hodín dejepisu študenti prehodnotili fakty z pohľadu významných osobností a mohli sa spoločne zamyslieť nad tým, Čo keby...*“

Nemenovaný „odborník“ MCC prišiel s prednáškou „maďarskí Rambovia“, kde bol ako „Rambo“ predstavený Viktor Maderspach – Maďar nemeckého pôvodu, ktorý v r. 1916 v Sedmohradsku viedol partizánsku skupinu, bojujúcu proti rumunskej armáde a v r. 1940 sa zúčastnil na okupácii rumunského Sedmohradska po tzv. druhej Viedenskej arbitráži.

Ako druhý maďarský „Rambo“ bol predstavený Károly Kratochvil, ktorý v roku 1918 bojoval proti Rumunskej armáde

14 <https://www.facebook.com/mccfelvidek/posts/122141808602028296>

v Sedmohradsku a medzi dvoma svetovými vojnami bol členom predstavenstva viacerých revizionistických organizácií.

Žiaci sa, žiaľ, nedozvedeli celú pravdu, ako viacerí maďarskí „Rambovia“ v Rumunsku páchali rôzne zločiny, vrátane vrážd – vid'. literatúra a dokumenty o dvoch Viedenských arbitrážach (1938, 1940) z pohľadu slovenskej a rumunskej historiografie.

Ďalší „odborník“ Gábor Péterfi sa venoval otázke „Čo keby...?“ a téme 20. storočia, konkrétne *„Trianonskému mierovému diktátu, ako rozhodujúcemu zlomu maďarských dejín.“* Malé skupiny sa zamýšľali nad tým, *„aké by bolo Maďarsko, keby stálo na strane víťazov, keby nepodpísalo mierovú zmluvu, keby vo všetkých pohraničných osadách vypísali referendum, alebo keby nezomrel István Tisza.“*

Nakoniec „odborník“ Péter Zoltán Bagi hovoril o „maďarskom“ kráľovstve, ako o bašte kresťanstva a Európy a o období osmanskej nadvlády.

Projekt školiaceho strediska MCC postupuje „salámovou metódou“ v zmysle definovanej stratégie v okolitých národných štátoch (Slovensko, Rumunsko, Srbsko, Ukrajina).

Integrácia, ktorá sa zaobalene nazýva aj ako „spolupatričnosť“ alebo „jednota“ v praxi znamená dezintegráciu spoločnosti v hostiteľskom štáte. Sprievodným javom tohto procesu na Slovensku je paralelná snaha o fragmentáciu našej spoločnosti prostredníctvom vytvorenia čo najviac národnostných menšín.

Vláda SR by mala organizáciu MCC na našom území zrušiť, keďže jej činnosť je v rozpore s národnoštátnymi záujmami Slovenskej republiky. Z hľadiska recipročnej rovnováhy nie je dôvod na udeľovanie nadštandardných školských privilégií Maďarsku na území SR, vzhľadom na žalostný stav národnostného školstva v Maďarsku, v ktorom najviac trpia Slováci.

IV. Činnosť proti Slovenskej republike v podnikaní

V hospodárskej oblasti je v rámci stratégie Maďarska v karpatskej kotline predstavený tzv. Wekerleho plán, ktorý obsahuje ciele:

- Posilnenie pozície maďarských podnikateľov na trhu
- Posilnenie hospodárskej autonómie
- Budovanie maďarskej znalostnej ekonomiky
- Vývoj maďarsko-maďarského kontaktného systému

Dokument identifikuje rôzne výzvy ako nevyhnutné predpoklady „cezhraničného zjednotenia maďarského národa.“ Sú to:

- Vízie a možnosti hospodárskeho rozvoja Maďarska a Slovenska je potrebné prepojiť, najmä v oblasti energetiky, dopravy, životného prostredia a zdravotníctva
- Uvoľniť cestu „spoločnému“ rozvojovému úsiliu v cezhraničných prírodných oblastiach
- Umožniť prepojenie výroby a predaja medzi podnikmi v Maďarsku a na Slovensku (rozumej podnikmi v maďarských rukách)

1. Skupovanie významných slovenských komodít riadené z Maďarska

Maďarsko okrem pumpovania peňazí do organizácií ovládaných osobami maďarskej národnosti na území SR rozširuje svoj vplyv aj cez podnikateľské subjekty sídliace na Slovensku. Exemplárnym príkladom je veľkopodnikateľ Oszkár Világi, ktorý na svoju dcéru – Réku Világiovú z Dunajskej Stredy, previedol už 78 podnikateľských subjektov, z toho je vyše 40 poľnohospodárskych družstiev. Takýto krok rozhodne nie je náhodný

a pripomína mafiánsku schému v ktorej sa používa osoba v roli „bieleho koňa“, za ktorou sa skutočný „kápo“ skrýva. Réka Világi takto patrí pravdepodobne k najbohatším občanom na južnom Slovensku a je zrejmé, že tu nejde o jej usilovnosť, ale o systematickú činnosť jej otca v súlade so stratégiou vlády Maďarska. Na postupné skupovanie slovenskej pôdy a firiem má takmer neobmedzené prostriedky (keďže je aj riaditeľom Slovnaftu a súčasne priateľom premiéra Viktora Orbána). Skúmanie morálnosti spôsobu nadobúdania majetku, ani dôvodov, prečo prepísal obrovské množstvo majetku na dcéru, nie je úlohou našou, ale príslušných štátnych orgánov.

Výpis z vlastnených spoločností Réky Világiovej z obchodného registra (december 2023):¹

	Meno	Obchodné meno subjektu
1	Réka Világi	ADC MEDIA a.s.
2	Réka Világi	AGRO - BIO HUBICE špeciálna výroba, družstvo
3	Réka Világi	AGRO - BIO HUBICE, a.s.
4	Réka Világi	AGRO - MAT, s.r.o.
5	Réka Világi	Agro Polianka, s.r.o.
6	Réka Világi	Agrogarden, s.r.o.
7	Réka Világi – podpredseda družstva	AGROK Košice-okolie, družstvo
8	Réka Világi	AGROK východ, s. r. o.
9	Réka Világi	AGROSUN, spol. s r.o.
10	Réka Világi	AGROTOM farma Lehôtka, družstvo
11	Réka Világi - podpredseda družstva	AGROTOM rastlinná výroba, družstvo
12	Réka Világi	AGROTOM s.r.o.

¹ https://www.orsr.sk/hladaj_osoba.asp?PR=Vil%E1gi&MENO=R%E9ka&SID=0&T=f0&R=on

13	Réka Világi	APEX Tovarníky s.r.o.
14	Réka Világi - pod- predseda družstva	Blahová agro družstvo
15	Réka Világi - pod- predseda družstva	Blesovce agro družstvo
16	Réka Világi - pod- predseda družstva	Bracovce agro družstvo
17	Réka Világi	DAC Academy, a.s.
18	Réka Világi	DAC ARÉNA, a.s.
19	Réka Világi - pod- predseda družstva	Dolné Saliby agro družstvo
20	Réka Világi	Dolný Štál agro družstvo
21	Réka Világi - pod- predseda družstva	Družstevná agro družstvo
22	Réka Világi	DS PROPERTY, a.s.
23	Réka Világi - pod- predseda družstva	Dubovec agro družstvo
24	Réka Világi	DUNEA, a.s.
25	Réka Világi	ELEGOST a. s.
26	Réka Világi	EUROMILK, a.s.
27	Réka Világi	EXATA GROUP, a.s.
28	Réka Világi	EXATECH, s. r. o.
29	Réka Világi	Heliades, a.s.
30	Réka Világi	Horná Potôň agro družstvo
31	Réka Világi	Hubice agro družstvo
32	Réka Világi	Hubice BIO agro družstvo
33	Réka Világi	INDUSTRIAL ZONE KÚTNIKY, a.s.
34	Réka Világi	ISTERMEAT a.s.
35	Réka Világi	Jurová agro družstvo

36	Réka Világi - pod- predseda družstva	Košice-okolie agro družstvo
37	Réka Világi - pod- predseda družstva	Košická Polianka agro družstvo
38	Réka Világi	Kukkonia farm s.r.o.
39	Réka Világi	Kukkonia s.r.o.
40	Réka Világi	Lehár s. r. o.
41	Réka Világi - pod- predseda družstva	Lehôtka agro družstvo
42	Réka Világi	LOAR-VE, a.s.
43	Réka Világi	Mierovo agro družstvo
44	Réka Világi	MKM-STRED, spol. s r.o.
45	Réka Világi - pod- predseda družstva	Ohrady agro družstvo
46	Réka Világi	OLVERA a. s.
47	Réka Világi - pod- predseda družstva	Orechová Potôň agro družstvo
48	Réka Világi - pod- predseda družstva	PD TOV družstvo
49	Réka Világi	PD TVR družstvo
50	Réka Világi	Pol'nohospodárska spoločnosť Dolné Saliby, s. r. o.
51	Réka Világi	Pol'nohospodárska spoločnosť Gabčíkovo, s. r. o.
52	Réka Világi	Pol'nohospodárska spoločnosť KOLTA, s. r. o.
53	Réka Világi	Pol'nohospodárska spoločnosť Slovensko, s. r. o.
54	Réka Világi	Pol'nohospodárske družstvo Tomášov...
55	Réka Világi	Pol'nohospodárske družstvo Dolný Štál
56	Réka Világi	Pol'nohospodárske družstvo Orechová Potôň
57	Réka Világi	Pol'nohospodárske družstvo Tvrdošovce
58	Réka Világi	Pol'nohospodárske družstvo v Hornej Potôni
59	Réka Világi	Pol'nohospodárske družstvo v Jurovej

60	Réka Világi	Pol'nohospodárske družstvo v Ohradoch
61	Réka Világi	Pol'nohospodárske družstvo vo Veľkom Blahove
62	Réka Világi	POLNOCHOV , s.r.o.
63	Réka Világi	Roľnícke družstvo Rumanová
64	Réka Világi - pod- predseda družstva	Rumanová agro družstvo
65	Réka Világi	SAGAX, s.r.o.
66	Réka Világi	Sanum, s. r. o.
67	Réka Világi	SLOVAK MAK, s.r.o.
68	Réka Világi	TENERE, a.s.
69	Réka Világi - pod- predseda družstva	Tomášovce RV agro družstvo
70	Réka Világi	Tomášovce ŽV agro družstvo
71	Réka Világi	TRAKSON, s. r. o. v likvidácii
72	Réka Világi	Trebišov agro družstvo
73	Réka Világi	Treeplanet s.r.o.
74	Réka Világi	UREX HUNGARY Kft. - organizačná zložka SK
75	Réka Világi	VARIA spol. s r.o.
76	Réka Világi	Veľké Blahovo agro družstvo
77	Réka Világi	VIRE law & consulting s. r. o.
78	Réka Világi	Warcun, a. s.

Skupovaniu nehnuteľností na území Slovenska sa venuje aj firma Manevi SK s.r.o., čo je nenápadná malá firma, sídliaca v Dunajskej Strede, ktorá však realizuje obrovské nákupy nehnuteľností v SR. Podrobne sa tejto téme venuje Investigatívne centrum Jána Kuciaka.²

2 <https://icjk.sk/147/Maďarsko-kupuje-na-Slovensku-nehnuteľnosti-aj-cez-nenápadnú-firmu>

2. Podnikateľ Oszkár Világi

Oszkár Világi, ktorý okrem toho, že je predsedom predstavenstva Slovnaftu a ovláda ďalšie desiatky firiem, už dávno nie je „klasický“ podnikateľ, keďže zjavne podniká aj v šírení veľkomadarskej doktríny, čo reálne prispieva k destabilizácii Slovenskej republiky.

Zabezpečuje značnú podporu pri realizácii veľkomadarských iredentistických cieľov na kultúrnych, športových a náboženských podujatiach, väčšinou organizovaných z Maďarska.

Maďarská vláda a firma MOL (majiteľ Slovnaftu) založili v júli 2021 nadáciu pod názvom „MOL – Nová Európa“ (maď.: „MOL – Új Európa alapítvány“) so sídlom v Budapešti. Nadácia sa zameriava na rozvoj „vo verejnom záujme“ v oblasti športu, kultúry, zdravotníctva a ekonomického rozvoja. Kľúčovou osobou v tejto nadácii je Oszkár Világi ako zástupca generálneho riaditeľa skupiny MOL, člen predstavenstva a podpredseda dozornej rady nadácie.³

Obr. 1.1; 1.2: Vľavo reklama podujatia s iredentistickým označením Slovenska, vpravo podnikateľ Oszkár Világi

³ <https://molujeuropaalapitvany.hu/alapitvany/szervezet>

V programe tejto nadácie pre rok 2023: „Leto bez hraníc 2023“ (maď.: „Határtalan Nyár 2023“) sa nachádza množstvo podujatí organizovaných na území nášho štátu, ale názov Slovenská republika, ba ani Slovensko, tam nenájdete.⁴ Nachádzajú sa tam podujatia, ktoré majú v názve „felvidék“ – „felvidéki Vágta“, „felvidéki Fesztivál“, „felvidéki Nemzeti Lovasszinház“ a ďalšie.⁵

Maďarská vláda v spolupráci s oligarchom Oszkárom Világim nerešpektuje základné zásady priateľských susedských vzťahov a jej počínanie je za hranou zákona. Cieľom propagátorov maďarizačného termínu „felvidék“ („horná zem“, doslovne „horný vidiek“) je postupne vytvoriť spoločenskú objednávku na používanie tohto iredentistického pomenovania a dosiahnuť maximálnu izoláciu Maďarov od Slovákov, slovenčiny, slovenských názvov a od symbolov slovenskej štátnosti. Rétorika o štáte „bez hraníc“ v sebe nesie dvojsmyselný odkaz, ktorý možno interpretovať aj ako neuznávanie či spochybňovanie hraníc. Takáto propaganda so súčasným popieraním ústavného názvu nášho štátu je zjavne kultúrno-spoločenskou prípravou na jeho destabilizáciu.

a. Politické zneužitie katolíckeho sviatku Sv. Štefana

V rámci programu „Leto bez hraníc 2023“ zorganizovala táto maďarská nadácia v Dunajskej Strede v dňoch 19. a 20. augusta 2023 na sviatok Sv. Štefana tzv. „felvidéki Fesztivál 2023“, ktorý propagovali aj v slovenskom jazyku ako „Hornozemský festival 2023“.

Voči takémuto pomenovaniu festivalu protestovali katolíci z viacerých združení (Slovenskí Katolíci, ZSI, jednotlivci) listom

4 <https://molujeuropaalapitvany.hu/cikk/hatartalan-nyar-2023>

5 vágta – cval, t. j. konské preteky; nemzeti lovasszinház – národné jazdecké divadlo

arcibiskupovi Trnavskej arcidiecézy Jánovi Oroschovi, ako aj Konferencii biskupov Slovenska.

Slovenskí katolíci v liste vyjadrili pohoršenie nad maďarizačným názvom a poňatím festivalu, čo je v rozpore s dobrými mravmi, právnym poriadkom, dobrom štátu a v prvom rade s katolíckou morálkou. Trnavská arcidiecéza, kam patrí aj Dunajská Streda, sa nachádza na území Slovenskej republiky, a nie vo „felvidéku“ či „Hornej zemi“!

Takéto podujatie považujú slovenskí katolíci (a nielen oni) za zneužitie náboženského cítenia občanov na revizionistické politické ciele, keďže táto udalosť je spojená s katolíckym sviatkom sv. Štefana.

O politickom zameraní festivalu svedčí aj pozvanie politického predstaviteľa parlamentu Maďarska – Károlya Panczéla, ktorý tu predniesol slávnostný prejav. Na pozadí celej akcie je falošný veľkomadžarský a šovinistický výklad dejín, v ktorom existujú iba Maďari, iba Maďarsko, ostatné národy tu údajne pred tisícročím neboli, alebo boli podradné. Pravdou však je, že Maďari tvorili v Uhorsku až do konca 19. storočia vždy menšinu.

Sv. Štefan sa za svojho života voči Slovenom-Slovákovi takto nevyhraňoval, práve naopak, kniežatá Hont a Poznan opásali Štefana mečom, čo bol starý zvyk Slovenov. Štefan ustanovil slovenské kniežatá Honta a Poznana za veliteľov svojej osobnej stráže. Štefanova armáda tiahla proti Kopáňovi a v bitke medzi Vesprímom a Várpalotou ho s pomocou slovenských bojovníkov porazila. Toto sa však vo výlučne maďarskom kultúrnom a politickom programe festivalu, pripravenom v nacionalistickom duchu nenachádzalo, nič slovenské tam nesmelo mať miesto. Sv. Štefan je pritom svätcom celej katolíckej cirkvi, nie iba Maďarov, ale aj Slovákov!

Svätorečenie kráľa Štefana prebiehalo v spolupráci a s podporou slovenskej strany a kráľ Štefan bol svätorečený (ako nemučeník) spoločne s uhorskými biskupmi – mučeníkmi Buldusom

a Gerhardom (pôvodom talianskym benediktínom) a nitrianskym biskupom a mučeníkom Bystríkom, ktorý mal slovenský pôvod. Za svätých ich vyhlásil pápež Gregor VII. v roku 1083, keďže sa výrazne pričinili o pokresťančenie Uhorska.

Vtedajšia uhorská vláda sa nechovala tak povýšenecky a za komplexovane, ako dnešná budapeštianska, ktorá aj pri pomenovaní festivalu dáva najavo, že sv. Štefan je druhoradá téma. Pre organizátorov je podstatná a prvoradá politická propagácia názvu „felvidék“, alebo „Horná zem“. Organizátori mohli festival nazvať ako Svätoštefanský, ale neurobili tak, a tým nám ukázali, aký je rozdiel medzi vierou a modloslužbou.

b. Korumpovanie lojality občanov maďarskej národnosti voči Slovenskej republike sa deje cez kultúru, šport a náboženstvo.

Oszkár Világi cez spoločnosť Kukkonia spoluorganizuje alebo sponzoruje aj mnohé športové aktivity na južnom Slovensku. Tak sme sa mohli z veľkoplošnej reklamnej tabule medzi obcou Veľké Dvorníky a Dunajskou Stredou na jar dozvedieť, že 25. júna 2023 sa koná cyklistická súťaž „Tour de Kukkonia“. Ale Slováci pozor, slovenský jazyk na tomto megapútači nenájdete.

Obr. 2: Veľkoplošná reklama Kukkonie pri Dunajskej Strede

Podobne je to aj s podporou hádzanárskeho družstva v Dunajskej Strede, ktoré Kukkonia podporuje, kde napr. na letný hádzanársky tábor dostala mládež tričká s nápisom na chrbte iba v maďarčine: „HC DAC kézilabda tábor“ (HC DAC hádzanársky tábor). Keby sa náhodou slovenský rodič rozhodol dať dieťa do tábora, malo by mu byť dopredu jasné, že „cudzí jazyk“ slovenčina nie je vítaný.⁶

Obr. 3: Tričko pre hádzanársky tábor 2023

Ďalšie podujatie organizované v rámci programu „Leto bez hraníc 2023“ v obci Dunajský Klátov v okrese Dunajská Streda ako „Klátovský pohár“ bolo v maďarčine propagované ako „felvidécke národné jazdecké divadlo“ (felvidéki Nemzeti Lovasszínház) a na billboardoch bola centrálnie umiestnená jasná politická výzva – „Honfoglalás“ – to znamená „obsadenie vlasti“, čo je odkaz na príchod Maďarov z ázijských stepí pred tisíc rokmi a následné obsadenie územia. A takto by sme mohli dlho pokračovať...

O. Világi síce píše na svojej osobnej stránke⁷, že sa považuje za „stredoeurópana“, alebo že princíp otvorenej občianskej

⁶ <https://www.facebook.com/photo?fbid=754145293381674&set=pcb.754146306714906>

⁷ vilagi.eu

Obr. 4: Veľkoplošná reklama pri hlavnej ceste pri obci Dunajský Klátov, zdroj: ZSI

spoločnosti má preňho „osobne hlboký význam“. To je však len verzia pre slovenskú verejnosť a médiá. V skutočnosti je pán Világi niekto úplne iný. Pod rúškom podpory kultúry, športu a náboženstva spoluorganizuje na juhu Slovenskej republiky systematickú maďarizáciu a postupné odstraňovanie slovenského jazyka, slovenskej kultúry a vôbec všetkého, čo je slovenské. Táto jeho tzv. otvorená spoločnosť je otvorená len pre to, čo je maďarské. Jazykové, kultúrne a ľudské práva Slovákov, príslušníkov štáto tvorného národa na území svojho vlastného štátu sú obmedzované. Dochádza k rozdeľovaniu spoločnosti na južnom Slovensku a k rozkladu slovensko-maďarských vzťahov v takom rozsahu, aký sme tu nemali za posledných 80 rokov! Zákernosť, s akou sa všemožne Budapešť snaží lámať lojalitu občanov voči Slovenskej republike, nemá obdobu u žiadneho susedného štátu.

c. „Leto bez hraníc 2023“ – nelegálni migranti z Maďarska

Štyri týždne pred voľbami sa program nadácie MOL – Nová Európa s názvom „Leto bez hraníc 2023“ napíňal doslovne, a to novým, nevýdaným spôsobom. Z Maďarska boli prevážaní na naše hranice tisíce migrantov bez dokladov, alebo s falošnými dočasnými dokladmi. Na našom území boli protizákonne „legalizovaní“ udelením dokladov s často vymyslenými osobnými údajmi. Na sociálnych sieťach sa množili propagačné vyhlásenia kandidujúcich politikov strany Aliancia-Szövetség, (ktorej politický program obsahuje aj protiústavné body), že len keď sa oni dostanú do parlamentu, bude na juhu pokoj a stabilita. Je to náhoda? Alebo je to riadené ovplyvňovanie volieb zo strany Maďarska, prostredníctvom destabilizácie vnútropolitické situácie v Slovenskej republike?

Slováci, ani občania maďarskej národnosti nechcú národnostné rozdeľovanie a ctia si zákony štátu v ktorom žijú. Žiaľ, o niektorých horúcich politických hlavách na južnom Slovensku to nemožno povedať. Neuvedomujú si, že následky môžu byť ne-dozerne tragické...⁸

3. Minerálka Svätokráľovská (maď. Szentkirály)

Levente Balogh, patrí medzi najúspešnejších podnikateľov v Maďarsku a nedávno sa rozhodol rozšíriť svoje podnikateľské aktivity aj v Slovenskej republike. Podľa informácií na FB je majiteľom minerálnej vody Szentkirály (Svätokráľovská) a v júli 2023 debutoval na trhu s kozmetikou so svojou produktovou sériou s ná-

8 Zdroje použité v podkapitole – <https://dunajskostredsky.sk/hornozemsky-festival-2023-v-auguste-v-dunajskej-strede>,
<https://molujeuropaalapitvany.hu/alapitvany/szervezet>,
<https://dunaszerdahelyi.sk/mar-jovo-hetvegen-felvideki-fesztival>,
<https://dunaszerdahelyi.sk/ingyenes-vagtavonattal-kijuthatunk-fevideki-vagtara>.

zvom Water Angel, ktorá je už dostupná aj na „felvidéku“. „Obyvatelia Dunajskej Strede a blízkeho okolia si môžu osobne vyskúšať kozmetické produkty na báze minerálnej vody a kávové špeciality značky Lenoa.“

Obr. 5: Podnikateľ L. Balogh pri rozhovore

Pri otváraní nových obchodných aktivít v Dunajskej Strede vo videorozhovore na FB média ma7.sk podnikateľ L. Balogh na otázku, pre koho zamýšľa minerálku Szentkirály, odpovedal: „Minerálka Szentkirály je zamýšľaná pre 15 miliónov Maďarov.“⁹ Takže Slováci, Rumuni, Srbi, Ukrajinci, dobre si zapamätajte, pre koho je zamýšľaná minerálka Szentkirály.

4. Sťažnosť na príslušníka SBS v Bille v Dunajskej Strede

Na základe osobnej skúsenosti v predajni Billa v Dunajskej Strede, kde sa príslušník SBS choval ako „žandár maďarizácie“, sa osoba, ktorá bola svedkom konkrétnej situácie, rozhodla riešiť vec sťažnosťou poslanou 22. februára 2023 vedeniu obchodnej siete Billa. Jej text tu uvádzame v plnom znení:

Vec: Sťažnosť – ochrankár v Bille Dunajská Streda vnucuje predavačkám používanie maďarčiny

Po hlbšom zvážení som sa rozhodol napísať Vám sťažnosť ohľadom osobného zážitku, ktorý som mal vo vianočnom období

9 <https://www.facebook.com/szerdahely/posts/716679220467459>

(december 2022) v novootvorenej predajni Billa v Dunajskej Strede na Družstevnej ulici č. 8041/1c.

Krátko po mojom vstupe do predajne Billa sa ozval v reproduktoroch vnútropredajňového rozhlasu hlas predavačky s prevádzkovým oznamom, v ktorom prosí, aby sa konkrétny zamestnanec XY (meno si už nepamätám) dostavil do skladu. Oznam zaznel v slovenskom jazyku, keďže daný zamestnanec, ktorému bol oznam určený, je Slovák a nevie po maďarsky. Hneď nato sa ozval ochrankár Billy (starší pán s okuliarmi, vekovo po päťdesiatpäťke), stojaci blízko pokladne a nahlas napomenul predavačku, ktorá pred chvíľou predniesla daný oznam slovami: „Po maďarsky!“.

Z tohto som ostal šokovaný, že niečo také je možné v predajni Billa v Slovenskej republike, že ochrankár v Bille kontroluje a vnučuje používanie maďarčiny predavačkám. Takéto konanie ochrankára je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky.

Žiadam Vás preto, aby ste do pracovného pomeru v predajniach Billa na južnom Slovensku prijímali takých zamestnancov bezpečnostnej služby, ktorí majú pozitívny postoj k Slovákom, k slovenskému jazyku a k Slovenskej republike, a ktorí nebudú vyvolávať svojím šovinistickým správaním národnostné napätie a nevraživosť.

Ďakujem za pochopenie a ostávam s pozdravom. Podpis.

Výzva

Vyzývame občanov Slovenskej republiky na južnom Slovensku, aby sa nebáli používať slovenský jazyk aj v prípadoch, že je na nich vyvíjaný psychický nátlak, a aby nepodliehali maďarizačným tlakom. História sa opakuje a naši občania sú opätovne konfrontovaní s maďarizáciou napriek tomu, že už prešlo vyše 103 rokov od platnosti Trianonskej mierovej zmluvy (r. 1920) a vyše 85 rokov od Viedenskej arbitráže (od r. 1938), ktorá poznačila slovenský národ bezprávím a krutým maďarizačným útlakom (vid'.: Príloha č. 3).

Vyzývame slovenských politikov a zákonodarcov, aby sa zobudili zo svojej naivity a začali konať, lebo daná situácia nie je náhodná. Je to len vrchol ľadovca, následok systematickej činnosti maďarských politických strán a záujmových organizácií.

5. „Felvidécke“ podnikateľské EXPO 2023

V Dunajskej Strede sa uskutočnila 24. 11. 2023 podnikateľská výstava pod názvom „Felvidécke podnikateľské EXPO“ („Felvidéki vállalkozói EXPO“).¹⁰ Predmetné podujatie sa uskutočnilo vo futbalovej Aréne MOL pod patronátom majiteľa Oszkára Világiho.

Toto iredentistické politicko-ekonomické podujatie je súčasťou stratégie ovládnutia tzv. karpatskej kotliny, ktorú Maďarsko realizuje s výhľadom do roku 2030. Nie je náhoda, že tu vystúpili s prejavmi politicky exponované osoby z Maďarska a z maďarskej strany Aliancia.

Na podujatie bol pozvaný maďarský vysoký politický predstaviteľ János Árpád Potápi, štátny tajomník ministerstva pre národnú politiku Maďarska. Tento je známy svojimi iredentistickými a veľkomaďarskými vyjadreniami, ktoré sú v priamom rozpore s národnoštátnymi záujmami Slovenskej republiky. Pre ilustráciu jeden výrok J. Potápyho v článku z 12. júla 2023 predneseného na území Slovenskej republiky na letnom tábore v Gombaseku: *„V Maďarsku je podľa Ústavy všetkých 13 národnostných menšín štátotvornými činiteľmi a na základe toho sa domnieva, že aj vo felvidéku je maďarstvo štátotvorným činiteľom. V dôsledku toho má nárok na všetky národné, ľudské a politické práva, ktoré požijú všetky národné spoločenstvá žijúce spoločne s Maďarmi.“*¹¹

¹⁰ <https://expo2023.vallalkozzokosan.sk>

¹¹ <https://index.hu/belfold/2023/07/12/felvidek-gombaszog-nyari-tabor-magyar-kepviselet/>

Ide samozrejme o klamstvo, realita je taká, že slovenská národnostná menšina v Maďarsku sa blíži k stavu „pacienta v kóme“, keďže si už prešla genocídou a drastickými národnostnými obmedzeniami zo strany všetkých maďarských vlád od roku 1918.

J. Potápy nakoniec neprišiel, namiesto neho vystúpila s prejavom Éva Czimbalmosné Molnár, vedúca oddelenia pre „felvidék“ zo štátneho sekretariátu pre národnú politiku Maďarska, ktorá *„zdôraznila, že inštitút národnej politiky oslovil tri tisíce podnikateľov“* a že v celej tzv. karpatskej kotline *„pomáhajú podnikateľom sa organizovať...“* (pozn.: samozrejme len maďarským).¹²

S prejavmi vystúpili aj osoby z vedenia maď. strany Aliancia – József Berényi a Krisztián Forró, ktorí svojimi postojmi dlhodobo vyjadrujú dešpekt k zvrchovanosti Slovenskej republiky a vôbec k jej existencii.

Združenie maďarských podnikateľov na Slovensku (ZMPS), ktoré zastrešuje podnikateľov maďarskej národnosti v Slovenskej republike si postupne vytvára štát v štáte aj s patričnými insígniami. V roku 2022 združenie vytvorilo „ochrannú známku autentického podnikania“.¹³

Ochrannú známku môžu získať podnikatelia na základe posúdenia Komisie, ktorá zohľadňuje rôzne aspekty, napr.: *„Spoločnosť robí príkladné aktivity, medzi ktoré patrí aj to, že ako podnikateľ pôsobiaci na felvidéku si ctí svojich zákazníkov tým, že s nimi komunikuje dvojazyčne, v maďarskom a slovenskom jazyku.“*

Zaujímavé je, že túto požiadavku nespĺňa web stránka združenia, ktorá je iba v maďarskom jazyku.¹⁴

12 <https://felvidek.ma/2023/11/maradj-a-viz-felett-6-felvideki-val-lalkozoi-expo-kepeken/>

13 <https://vallalkozzokosan.sk/vedjegy/>

14 <https://vallalkozzokosan.sk>

Šokujúce je, že medzi podporovateľmi je ako jeden z hlavných sponzorov podujatia aj Trnavský samosprávny kraj na čele s politikom SAS J. Viskupičom.

To naznačuje „právne bezvedomie“ TTSK ako štátneho orgánu Slovenskej republiky. Organizovanie takýchto celoplošných hospodárskych aktivít zameraných výlučne na maďarské etnikum je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, keďže sú tu zvýhodňovaní podnikatelia na etnickom základe, čo je v rozpore s princípom nediskriminácie. Zároveň aj spoločenská akceptácia oficiálneho pomenovania tohto podnikateľského podujatia termínom „felvidék“ zo strany TTSK, svedčí o strate súdnosti

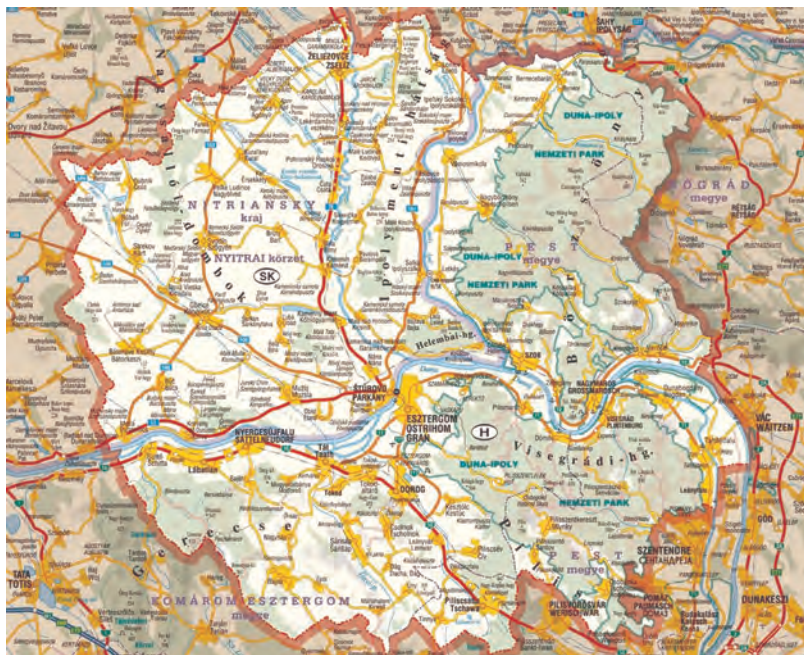
Obr. 6: Sponzori protiústavného podujatia (ministerstvo pre národnú politiku Maďarska, Fond Gábora Bethlena, TTSK)

a zmyslu pre národnoštátne záujmy. TTSK vlastne spoluorganizoval s vládou cudzieho štátu podujatie, ktorého pomenovanie popiera existenciu súčasných hraníc Slovenskej republiky. Naposledy tu bol totiž termín „felvidék“ používaný v rokoch 1938 – 1945 po Viedenskej arbitráži, kedy došlo k odtrhnutiu územia SR Maďarskom a k následnému drastickému prenasledovaniu a maďarizácii státisícov Slovákov. Ale sem pravdepodobne národné povedomie predstaviteľov TTSK nesiahajú.

6. Projekt európskej „spolupráce“ Ister-Granum

Na svojej stránke¹⁵ sa projekt Ister-Granum definuje ako „EZÚS – európske zoskupenie územnej spolupráce. V rámci tohto nového nástroja sa môžu zrealizovať aj cezhraničné, transnacionálne a regionálne spolupráce. Európska Únia v roku 2006 vytvorila podmienky k tomu, aby sa zdroje s EÚ mohli účinnejšie využiť prostredníctvom už existujúcich alebo budúcich spoluprác...“

Oblasť sa rozprestiera na území Slovenskej republiky a Maďarska so stredom zhruba v Štúrove.

Obr. 7: Mapa oblasti projektu Ister-Granum,¹⁶ v rámci ktorého sú uprednostňovaní podnikatelia maďarskej národnosti.

15 <https://istergranum.eu/sk/>

16 <https://kesztolc.hu/ister-granum-terkep>

Na stránke tejto „územnej spolupráce“ sa dá zistiť, že držiteľmi tzv. ochrannej známky sú iba podnikatelia maďarskej národnosti.¹⁷

Niežebý projekt nemal aj časti, ktoré využijú všetci, napr. cyklotrasy, ale z hľadiska personálnej podpory a účasti zapojených podnikateľov ide o maďarsko-maďarskú spoluprácu, ktorá sa však navonok prezentuje ako „európska“. To možno považovať za diskrimináciu Slovákov na danom území „územnej spolupráce“. Projekt vlastne plní funkciu maďarizácie územia, keďže takýmto spôsobom sú znevýhodňovaní Slováci vytesňovaní z daného priestoru.

7. Zavedenie dvojjazyčných nápisov v nemocnici v Leviciach

Nemocnica Agel v Leviciach začala postupne označovať svoje oddelenia dvojjazyčnými nápismi. Informoval o tom 26. 10. 2022 poslanec NR SR za hnutie OĽaNO G. Gyimesi na tlačovej konferencii¹⁸, kde to prezentoval ako svoju zásluhu. Tvrdil, že „*Levická nemocnica prijala našu požiadavku, je to čisto a výlučne len na ich dobrej vôli...*“ a dodal, že „*veľa občanov neovláda slovenský jazyk a často v nemocniciach bojujú o život... Ide najmä o starších ľudí. V zhone a strese si v nemocniciach potrebujú prečítať nápisy, kam majú ísť*“. Vykonal i prieskum o tom, ktoré nemocnice sú na južnom Slovensku dvojjazyčné a podľa neho „*Levická nemocnica je pilotným projektom takéhoto prístupu k občanom. Nemocnica vo Veľkom Krtíši a nemocnica v Lučenci takéto služby neponúkajú. Bol by som veľmi rád, keby si z Levickej nemocnice zobrali príklad.*“

17 <https://istergranum.eu/sk/drzitelia-ochrannej-znamky-ig/>

18 <https://sita.sk/vzdravotnictve/v-levickej-nemocnici-sa-budu-lepsie-orientovat-madarsky-hovoriaci-pacienti-na-oddeleniach-pri-budnu-dvojjazycne-tabule/>

Riaditeľ nemocnice Agel Levice MUDr. Ján Belanský taktne nespomenul politický nátlak G. Gyimesiho v tejto veci a v článku¹⁹ z 21. 3. 2023 s názvom „Levická nemocnica realizuje dvojazyčné označenie“ sa vyjadril, že sa „*počíta s postupným obnovením orientačnej grafiky všetkých pracovísk nemocnice. Dvojazyčné označenie súvisí jednak s plánovanou účasťou levicej nemocnice v projekte cezhraničnej spolupráce s nemocnicou v Ostrihome v Maďarsku a zároveň s už registrovaným nárastom pacientov prichádzajúcich z južných častí okresu, kde je vyššie zastúpenie maďarsky hovoriaceho obyvateľstva.*“

Ide tu o ďalší príklad tzv. cezhraničnej „spolupráce“, s nemocnicou v Ostrihome, v rámci ktorej slovenská strana jednostranne ustupuje maďarskej. V „partnerskej“ nemocnici v Ostrihome totiž slovenčinu na tabuliach nenájdete. Tam sa na Slovákov nepozerá, či „*v nemocniciach bojujú o život*“ alebo či „*v zhone a strese si v nemocniciach vedia prečítať nápisy,*“ pritom Štúrovo, kde skoro tretinu tvoria Slováci, je vzdialené iba štyri kilometre od Ostrihomu. Nevidíme tu takú starosť o Slovákov, ktorí by sa z blízkeho Štúrova, alebo zo širšieho okolia mohli dostať do tejto cezhraničnej nemocnice.

Keby riaditeľ nemocnice v Leviciach nevyhovel tejto požiadavke, spustil by sa voči nemu mediálny lynč v maďarských aj v niektorých slovenských médiách, kde by bol označovaný za hungarofóba, alebo šovinistu. Je to známa a zaužívaná taktika. V tomto duchu sa končia aj vyjadrenia G. Gyimesiho v horeuvedenom článku, v ktorom na záver slovne zaútočil na ministerstvo dopravy a ministerstvo vnútra SR a označil ich za šovinistické, lebo tieto ministerstvá prezentovali iný názor ako G. Gyimesi na tému zdvojazyčnenia špecifických tabúl v obciach.

Dokedy budú Slováci tomuto šovinistickému tlaku ustupovať? Kde sa to celé skončí?

¹⁹ <https://nemocnicalevice.agel.sk/o-nemocnici/novinky/230321-dvojazyk.html>

V. Činnosť proti Slovenskej republike v politike

1. Spievanie maďarskej štátnej hymny v Kolárove na rokovaní mestského zastupiteľstva

Na ustanovujúcom rokovaní mestského zastupiteľstva dňa 22. novembra 2022 v meste Kolárovo, novozvolený primátor Béla Halász a 17 mestských poslancov zložilo sľub, ktorý následne potvrdili svojím podpisom.¹

V maďarskom médiu v článku s názvom „*Prvýkrát vo felvidéku: V Kolárove poslanci na otváracom zasadnutí zaspievali aj maďarskú hymnu*“² sa opisuje priebeh schôdze mestského zastupiteľstva v Kolárove nasledovne: „*Na tejto ustanovujúcej schôdzi zaznela v zmysle zákona slovenská hymna, po ktorej odchádzajúci primátor povedal, že na mestskom úrade pôsobí od roku 1993 a od roku 2006, teda 16 rokov, ako prvý muž mesta. Zdôraznil, že by chcel, aby Kolárovo bolo mestom, ktoré pozná a je hrdé na svoju históriu, súčasnosť a tých, ktorí rozhodujú o jeho osude...*“

Po zložení prísahy nového primátora a 17 poslancov, primátor Béla Halász vo svojom slávnostnom pozdrave zdôraznil: „*Chcem byť hrdým primátorom hrdého mesta.*“ Potom vyzval poslancov, aby „*spoločne zaspievali našu národnú modlitbu.*“³

1 <https://www.kolarovo.sk/udalosti/aktuality/ustanovujuce-zasadnutie-mestskeho-zastupitelstva-v-kolarove-538sk.html>

2 <https://felvidek.ma/2022/11/felvideken-eloszor-gutan-a-magyar-nemzeti-himnusz-is-elenekelte-a-kepviselok-az-alakulo-ulesen/>

3 Maďarská štátna hymna sa zvykne nazývať aj ako národná modlitba.

„Vo felvidéku po prvý raz – v cípe Žitného Ostrova zástupcovia, ktorí práve zložili prísahu na ustanovujúcom zasadnutí spoločne zaspievali maďarskú štátnu hymnu.“

ZSI podalo v tejto veci podnet na Generálnu prokuratúru

Obr. 1: Primátor B. Halász v článku v médiu felvidek.ma

v presvedčení, že: Uvedeným konaním primátora Bélu Halásza, ktorý vyzval poslancov na spievanie maďarskej štátnej hymny, čo následne bolo primátorom a poslancami aj uskutočnené, mohlo dôjsť k porušeniu § 13 ods (2), zákona č. 63/1993 Z. z. Národnej rady Slovenskej republiky o štátnych symboloch Slovenskej republiky a ich používaní, kde je ustanovené:

„Štátna hymna sa hrá alebo spieva pri príležitosti štátnych sviatkov,

pamätných dní, výročí a pri iných významných príležitostiach celoštátneho alebo miestneho charakteru; štátna hymna iného štátu sa hrá, ak je prítomná jeho oficiálna delegácia. Predchádzajúcou vetou nie je dotknuté právo fyzických osôb a právnických osôb hrať alebo spievať štátnu hymnu iného štátu.“

Podľa názoru ZSI je mestské zastupiteľstvo verejným orgánom štátnej moci, nie je to fyzická ani právnická osoba a teda tento verejný štátny orgán porušil horeuvedený zákon, keď spieval hymnu iného štátu na verejnom ustanovujúcom rokovaní mestského zastupiteľstva v Kolárove.

a. Výsluch primátora B. H. a odpoveď vyšetrovateľky

Po prevalení sa informácie o trestnom oznámení v tejto veci sa rozpútala obrovská mediálna kampaň v Maďarsku a aj v maďarských médiách na území SR. Primátor B. H. absolvoval výsluch, o čom boli maďarské médiá okamžite informované a ZSI bolo mediálne napádané a dehonestované.

Prípád vyšetrovala vyšetrovateľka mjr. Anikó Marosiová z Komárna a výsledkom jej vyšetrovania bolo odmietavé uznesenie zo dňa 10. 2. 2023:

sa „ štátna hymna hrá alebo spieva pri príležitosti štátnych sviatkov, pamätných dní, výročí a pri iných významných príležitostiach celostátneho alebo miestneho charakteru, štátna hymna iného štátu sa hrá, ak je prítomná jeho oficiálna delegácia, pričom uvedenou vetou nie je dotknuté právo fyzických a právnických osôb hrať alebo spievať štátnu hymnu iného štátu“, teda mestské zastupiteľstvo Mesta Kolárovo a jeho novozvolený primátor ako verejný orgán štátnej moci, mali porušiť zákon č. 63/1993 Z.z. NR SR o štátnych symboloch Slovenskej republiky a ich používaní, čím mohlo dôjsť k trestnému činu zneužitia právomoci verejného činiteľa, podľa § 326 odsek 1 písm. a) Trestného zákona, nakoľko uvedeným konaním vykonali tak právo občanov patriacich k národnostnej menšine, ktoré by mohlo viesť k ohrozeniu zvrchovanosti a územnej celistvosti Slovenskej republiky a k diskriminácii jej ostatného obyvateľstva,

o d m i e t a m,

nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku.

O d o v o d n e n i e

Dňa 11. januára 2023 bolo z Okresnej prokuratúry Komárno v zmysle § 198 odsek 1 Trestného poriadku odovzdané na vybavenie trestné oznámenie Združenia slovenskej inteligencie

Obr. 2: Výsek uznesenia vyšetrovateľky o odmietnutí podania ZSI.

Na odmietavé uznesenie bolo možné podať sťažnosť do 3 dní, čo aj ZSI urobilo. Vzhľadom na rozsah tejto sťažnosti na uznesenie, uvádzame len časť sťažnosti, aby si čitateľ mohol vytvoriť obraz o spôsoboch vyšetrovateľky Anikó Marosiovej.

b. Sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa

Dňa 21. februára 2023 bolo združeniu ZSI doručené uznesenie... vo veci podozrenia zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa, podľa § 326 odsek 1 písm. a) Trestného zá-

kona voči primátorovi mesta Kolárovo Bélovi Halászovi, ktorý inicioval spievanie maďarskej hymny na ustanovujúcom rokovaní mestského zastupiteľstva dňa 22. novembra 2022 v meste Kolárovo.

Uznesenie s odmietavým stanoviskom, s odôvodnením: „*na-koľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku*“ podpísala vyšetrovateľka mjr. Anikó Marosiová.

Proti tomuto uzneseniu ZSI podalo v zákonnej lehote sťažnosť z týchto dôvodov:

V uznesení sú uvedené nepravdivé a manipulatívne tvrdenia, ktoré nezodpovedajú skutočnostiam a spôsob vypočúvania považujeme za neobjektívny a vedený v prospech podozrivého. Vyšetrovateľ viedol vyšetrovanie v tomto prípade skôr ako obhajca podozrivej osoby, a nie ako nestranná úradná osoba, konajúca v rámci zákonných noriem. K tomu uvádzame nasledovné body:

1. Na s. 1 uznesenia vyšetrovateľ uvádza nepravdivé tvrdenie: „*pričom po ukončení ustanovujúcej schôdze Ing. Béla Halász uviedol, že chce byť hrdým primátorom hrdého mesta...*“.

Slová vyšetrovateľa „*po ukončení ustanovujúcej schôdze*“ sú nepravdivé, doplnené zjavne v snahe vyšetrovateľa vyvinieť podozrivú osobu. Primátor vyzval na spievanie maďarskej hymny na záver svojho slávnostného prejavu, ktorý nasledoval po zaspievaní slovenskej hymny, nie po ukončení ustanovujúcej schôdze. Ustanovujúca schôdza potom pokračovala ďalšími bodmi programu.

K tomu dodávame, že uvádzanie časového momentu skutku spievania hymny cudzieho štátu v uznesení (či už by to bolo na začiatku, na konci, v strede schôdze, pred začatím, po ukončení

schôdze, atď...) považujeme za irelevantné z hľadiska hodnotenia protizákonnosti a trestnosti povahy skutku. Povaha skutku, t. j. spievanie hymny cudzieho štátu na pôde mestského zastupiteľstva, ktoré je verejným orgánom štátnej moci Slovenskej republiky je za daných okolností vo svojej podstate porušením zákona Slovenskej republiky. Členovia zastupiteľstva mesta Kolárovo boli zvolení vo voľbách Slovenskej republiky a to občanmi Slovenskej republiky a podľa zákonov Slovenskej republiky, a nie občanmi Maďarska podľa zákonov Maďarska.

2. Na s. 2 uznesenia vyšetrovateľ uvádza nepravdivú informáciu: „Oznamovateľ uviedol, že primátor mesta Kolárovo a sedemnásti členovia mestského zastupiteľstvo Mesta Kolárovo ako verejný orgán štátnej moci, mali porušiť zákon č. 63/1993 Z.z. NR SR o štátnych symboloch Slovenskej republiky a ich používaní...“.

Slová vyšetrovateľa „*a sedemnásti členovia mestského zastupiteľstvo Mesta Kolárovo ako verejný orgán štátnej moci, mali porušiť zákon*“ sú nepravdivé. Nikde sme neuviedli, že všetkých sedemnást' členov malo porušiť zákon, nemáme totiž vedomosť o tom, koľkí z nich spievali hymnu a koľkí nie. Horeuvedené tvrdenie považujeme za úmyselnú manipuláciu vyšetrovateľa.

3. Na s. 2 uznesenia vyšetrovateľ pokračuje v uvádzaní nepravdivej informácie: „...nakol'ko uvedeným konaním vykonali tak právo občanov patriacich k národnostnej menšine...“

Slová „*vykonali tak právo občanov patriacich k národnostnej menšine...*“, ktoré nám vyšetrovateľ podsúva, považujeme za ďalšiu lživú manipuláciu. Takéto tvrdenie nikde neuvádzame, nepochádza od nás, práve naopak, sme presvedčení, že podľa

zákona spievanie maďarskej hymny na pôde mestského zastupiteľstva za daných okolností nie je právom občanov patriacich k národnostnej menšine, ale je porušením zákona.

4. Na s. 2 vyšetrovateľ uvádza, že k oznámeniu bol ako príloha priložený článok „s neoficiálnym prekladom do jazyka slovenského“.

Túto informáciu považujeme v tejto veci za irelevantnú, naznačujúcu zaujatosť vyšetrovateľa. To, že sa skutok stal, neovplyvňuje skutočnosť, či preklad článku do jazyka slovenského bol oficiálny, alebo neoficiálny. Preklad oznamovateľa nebol spochybnený žiadnou stranou. Ak vyšetrovateľ mal pochybnosti o správnosti prekladu, mal a má zákonnú možnosť zabezpečiť oficiálny preklad do jazyka slovenského.

5. Na s. 2 uznesenia vyšetrovateľ uvádza, že „Ing. Béla Halász vo svojom výsluchu uviedol, že on osobne nevyzval cielene zúčastnené osoby, aby zaspievali hymnu, ale uviedol, aby zaspievali národnú modlitbu, ktorá sa nachádza aj v modlitebnej knihe. Osobne nepozoroval, že kto všetko spieval, alebo nespieval národnú modlitbu. Hymna Maďarska sa bežne nazýva národná modlitba, pričom on osobne nemal žiadny úmysel s tým, ako ani sa nechystal na to, aby s uvedenou výzvou k niečomu zlému viedol zúčastnené osoby.“

Horeuvedené tvrdenie považujeme za manipuláciu a klamstvo podozrivého Bélu Halásza, keďže v rozhovore pre médium ma7.sk o predmetnej veci uviedol na záver: „*A Himnuszunkat nem adjuk... – zárta tájékoztatását Halász Béla.*“

Preklad: „*Našu hymnu si nedáme – uzavrel svoje informácie Béla Halász*“ – vid'. Príloha č. 1 k tejto sťažnosti.

Tu vlastne doslova uvádza, že tu ide v prvom rade o hymnu. Protirečí tak sám sebe ako aj úvahám vyšetrovateľa o údajnom

chýbajúcom úmysle podozrivého, alebo o dobrom úmysle, ktorý by k niečomu zlému viedol.

K tomu dodávame, že považujeme v tomto kontexte za právne neprijateľný pokus Bélu Halásza aj vyšetrovateľa o manipulovanie s právnou podstatou maďarskej hymny do náboženskej roviny. Maďarská hymna je znakom zvrchovanosti Maďarska a v danom kontexte nešlo o náboženské zhromaždenie, ale o zasadnutie mestského zastupiteľstva Slovenskej republiky.

6. Na s. 2 uznesenia vyšetrovateľ uvádza: „Ing. Béla Halász tiež uviedol, že modlitbu osobne zaspieval ako fyzická osoba a nie ako verejný orgán.“

K tomuto uvádzame nasledovné: Vyšetrovateľ zamlčal, že podozrivého na túto odpoveď naviedol sám svojou kapcióznou otázkou rovnakého znenia, ako to uvádza podozrivý vo svojom rozhovore pre médium ma7.sk – vid'. Príloha č. 1 k sťažnosti.

Takéto konanie zo strany vyšetrovateľa nás prekvapuje a považujeme ho za hrubé porušenie princípu neustrannosti a objektívnosti, so zjavnou snahou vyšetrovateľa pomôcť podozrivému sa vyvinúť. Samotná podstata takejto otázky je vo vnútornom rozpore so zákonnými normami Slovenskej republiky, keďže funkcia primátora je verejnou funkciou štátnej moci, a nie je priestorom na spochybňovanie ústavných princípov štátu. Takéto tvrdenie primátora zakladá skutkovú podstatu na ďalšie trestné oznámenie, keďže máme dôvodnú pochybnosť, že osoba primátora nie je právne, mentálne a morálne konzistentná na vykonávanie funkcie primátora, keďže pred podozrením z neľoajality voči Slovenskej republike sa skrýva útekem do stavu „fyzickej osoby“ na pôde verejného orgánu štátnej moci. Na základe tohto vzniká vážna pochybnosť právnej legitímnosti podozrivej osoby vo funkcii primátora.

Na základe horeuvedeného vzniká aj otázka, či samotný vyšetrovateľ viedol vyšetrovanie v tejto veci ako fyzická osoba, alebo verejný orgán. V tomto máme vážnu pochybnosť.

7. Na s. 3 uznesenia vyšetrovateľ uvádza video zo zasadnutia mestského zastupiteľstva, toto však je v súčasnosti neexistujúce a nedostupné.

Vyšetrovateľ ďalej uvádza, že malo podľa „...uvedenia webstránky www.youtube.com celkovo 583 zhliadnutí, bez akéhokoľvek komentára.“

Horeuvedené tvrdenie vyšetrovateľa, konkrétne „... 583 zhliadnutí, bez akéhokoľvek komentára“ nás prekvapuje a sme presvedčení, že ho nemožno použiť ako argument v prospech podozrivého. Právnu závažnosť skutkovej podstaty veci predsa nemožno odvodiť od kolísavej verejnej mienky, vyjadrenej v nejakých komentároch pod videom na internete. Naznačuje snád vyšetrovateľ, že by podľa komentárov „ohýbal zákon“ a výsledok vyšetrovania?

S najväčšou pravdepodobnosťou dal video odstrániť sám primátor Kolárova, keď si uvedomil, že ľahké manipulovanie s verejnou mienkou sa môže otočiť aj proti nemu.

Keďže vyšetrovateľ uviedol v uznesení argument neexistencie komentárov na internete, uvádzame k tomuto našu negatívnu skúsenosť s komentármi, ako dôkaz v neprospech podozrivého:

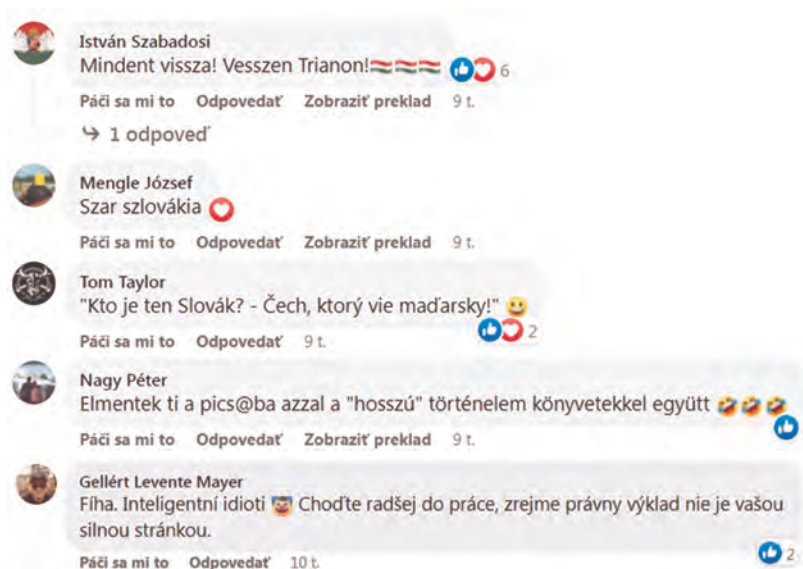
O prípade uverejnilo ZSI 14. 12. 2022 článok na svojej FB stránke.⁴

Pod týmto príspevkom sa v krátkej dobe objavilo okolo 80 komentárov, ktoré väčšinou pochádzajú od zástancov či sympatizantov Bélu Halásza a spievania maďarskej hymny. Tieto

4 <https://www.facebook.com/ZSIKORENE/posts/5994436510591120>

komentáre dehonestujú Slovenskú republiku a jej štátnosť, odmietajú či neuznávajú jej zvrchovanosť, čo prezentujú mapami veľkého Maďarska či inými zosmiešňujúcimi obrázkami, alebo zosmiešňujú symboly Slovenskej republiky, ako je štátny znak, alebo štátna vlajka, ktoré vraj „Slováci ukradli“.

Príklady z Prílohy č. 2 k sťažnosti, ktoré uvádzame ako dôkazovú prílohu k sťažnosti, aby sme vyvrátili tvrdenie vyšetrovateľa, ktorý naše konanie hodnotí ako „hypotetické predstavy oznamovateľa“, alebo ako „potrebu uspokojenia individuálneho subjektívneho práva oznamovateľa“.

Obr. 3: Preklad zhora nadol: „Všetko späť, preč s Trianonom“, „Ho*no slovensko“, „Pôjdete vy to pi** spolu s vaším dejepisom s ,dlhou‘ históriou“.

Horeuvedené dehonestujúce komentáre sú len malým výberom z FB na adresu ZSI, ako reakcia na vyšetrovanie primátora Kolárova Bélu Halásza. Sú dôkazom o deštruktívnom spoločenskom dopade konania podozrivého Bélu Halásza.

Levente Szileszky

The nonexistent "intelligentsia" of an artificially created (and externally sustained) micro-state, based on a make-believe, never-existed fake culture, and 100+ years of history of oppressing ethnic minorities native to its territory, is complaining about someone singing something... oh boy, your assorted band of loudmouthed idiots, wannabe carpetbaggers and rootless clowns are truly hilarious. 😊

Obr. 4 (predchádzajúca strana dole); obr. 5: Preklad: „Neexistujúca ‚intelligentsia‘ umelo vytvoreného (a zvonka udržiavaného) mikroštátu, založeného na vymyslenej, nikdy neexistujúcej falošnej (fake) kultúre a 100+ ročnej histórii utlačania etnických menšín pôvodných na jeho území, sa sťažuje na to, že niekto niečo spieva... oh, chlapče, vaša skupina hlučných idiotov, podvodníkov a klaunov bez koreňov je naozaj smiešna.

Horeuvedené komentáre nie sú výnimočné, rôznych maďarských iredentistických článkov a komentárov koncipovaných v otvorene nenávisťnom duchu je plný internet. Pod spomínaným článkom ZSI sa však našiel aj komentár človeka so zdravým sedliackym rozumom.

Sám som po otcovi polovičný Maďar, ale musím konštatovať, že tento starosta je naozajstný hlupák. Keby nebolo takýchto provokatérov, tak nikto na Žitnom ostrove nerieši slovensko-maďarské vzťahy, ktoré sú chvála Bohu stále dobré. V Kolárove žijú aj slovenské a zmiešané rodiny a bud'te si istí, že ani väčšina Maďarov s takýmto konaním určite nesúhlasí. 🇸🇰

Obr. 5: Komentár pod článkom ZSI

8. Na s. 5 uznesenia vyšetrovateľ uvádza: „Zavinenie je vnútorný psychický stav páchatel'a k podstatným náležitostiam trestného činu, t.j. vnútorný psychický vzťah páchatel'a k porušeniu alebo ohrozeniu záujmu chráneného trestným zákonom, vyvolaný spôsobom uvedeným v trestnom zákone. Je vybudované na vedomostnej a vôľovej zložke, pričom vedomostná zložka spočíva v páchatel'ovom vnímaní

predmetov a javov s jeho zmyslovými orgánmi a predstavách o týchto predmetoch a javoch a vôľová zložka zahŕňa chcenie alebo uzrozenie, t.j. rozhodnúť konať určitým spôsobom so znalosťou podstaty veci.“

Ohľadom horeuvedeného tvrdenia vyšetrovateľa sme presvedčení, že skúmanie „vnútorného psychického stavu páchatel’a“ je viac úlohou psychiatra než vyšetrovateľa. Za „podstatnú náležitosť trestného činu“ považujeme aj historický kontext, spojený s daným skutkom. Tento kontext je zjavne vyšetrovateľovi neznámy, preto ho pre oboznámenie pripájame ako Prílohu č. 3: Historický kontext z rokov 1938 – 1945 k tejto sťažnosti.

Poznanie dejín považujeme za podstatnú súčasť „vedomostnej zložky“ zrelej osoby. Páchatel’ovo subjektívne „vnímanie predmetov a javov s jeho zmyslovými orgánmi a predstavami“ ho neoslobodzuje od zodpovednosti za spoločenské škody, ktoré spôsobil a tie považujeme za značné, keďže vec vidíme z celospoločenského hľadiska.

Vyšetrovateľ v uznesení hodnotí konanie podozrivého jednostranne, iba ako keby z „maďarskej pozície“, chýba nám v uznesení pohľad vyšetrovateľa, hodnotiaci dopad konania podozrivého na slovensko-maďarské vzťahy a na vzájomné spolužitie. Tento pohľad je podľa nášho názoru podstatný a dochádza tu k ohrozeniu záujmu chráneného trestným zákonom.

9. Na s. 5 uznesenia vyšetrovateľ uvádza: „Je neprípustné, aby trestné konanie nahrádzalo civilné sporové konania a taktiež je neprípustné, aby orgány činné v trestnom konaní nahrádzali činnosť iných kompetentných orgánov napríklad súdov a pôsobili v úlohe akéhosi „strašiaka“. Je v zásade neprijateľné, aby sa štandardné civilné vzťahy riešili na úkor jednej strany prostriedkami trestného práva

takým spôsobom, ktorého dôsledkom je nerovné postavenie účastníkov.“

Horeuvedené tvrdenie vyšetrovateľa podľa nášho názoru nezodpovedá vážnosti skutkovej podstaty veci. Konaním primátora dochádza k podnecovaniu napätia a šovinistických vášní medzi občanmi a k propagácii spochybňovania zvrchovanosti Slovenskej republiky, ktorá je zakotvená v Ústave Slovenskej republiky. Je pre nás zarážajúce, že naša snaha o ochranu základného ústavného princípu – zvrchovanosti Slovenskej republiky, je nazvaná v uznesení vyšetrovateľa zastrašovaním či „strašiacom“.

10. Na s. 5 uznesenia vyšetrovateľ uvádza: „Nie je dôvodné začínať trestné stíhanie len z formálneho hľadiska, bez reálneho skutkového základu veci, len za účelom uspokojenia individuálneho subjektívneho práva oznamovateľa. Orgán činný v trestnom konaní nemôže tzv. vytvoriť skutkové okolnosti tak, aby zodpovedali určitej právnej kvalifikácii a želaniu oznamovateľa a potom jej prispôbovať dokazovanie, ale postup musí byť opačný, teda určitá právna kvalifikácia musí sama vyplynúť zo zisteného konkrétneho skutkového stavu.“

V horeuvedenom tvrdení vyšetrovateľ spochybňuje existenciu reálneho skutkového základu veci, ten však spočíva v zákone § 13 ods (2), zákona č. 63/1993 Z. z. Národnej rady Slovenskej republiky o štátnych symboloch Slovenskej republiky a ich používaní, ktorý ustanovuje, že „štátna hymna iného štátu sa hrá, ak je prítomná jeho oficiálna delegácia“.

V uznesení na s. 2 pritom vyšetrovateľ sám uvádza, že „Z výsluchu primátora mesta Kolárovo vyplýva, že na ustanovujúcej schôdzi nebol prítomný delegát Maďarska.“

Nesúhlasíme preto s tvrdením vyšetrovateľa, kde degraduje konanie oznamovateľa na „uspokojenie individuálneho subjektívneho práva“.

Želaním oznamovateľa nie je radikalizácia obyvateľstva maďarskej národnosti, ani zvyšovanie národnostného napätia a z toho vyplývajúca hrozba opakovania histórie, ako sa to stalo v našich nie tak dávnych dejinách. Vyšetrovateľ si zjavne neuvedomuje, akú zodpovednosť si berie na svoje plecia svojím uznesením, keď zľahčuje a ospravedlňuje konanie podozrivého. My, aj naši rodičia a starí rodičia si pamätajú kalváriu Slovákov na území južného Slovenska, ktorá začala podobnými aktivitami, ako je predmetná vec tejto sťažnosti.

11. Na s. 6 uznesenia vyšetrovateľ uvádza: „...čiže je nutné, aby páchatel' v čase spáchania predmetného skutku mal vnútorný psychický vzťah k porušeniu alebo ohrozeniu záujmu chráneného trestným zákonom, vyvolaný spôsobom uvedeným v Trestnom zákone. Primátor mesta Kolárovo vo svojom výsluchu uviedol, že on vlastne uviedol prítomným, aby zaspievali národnú modlitbu, pričom neoznačil modlitbu za hymnu (nakoľko sa skutočne nachádza v modlitebnej knihe), a on sám zaspieval modlitbu ako fyzická osoba, nie ako orgán verejnej moci.

K tomuto tvrdeniu vyšetrovateľa sme sa vyjadrili už v bode 5. a 6. Považujeme tieto vyjadrenia vyšetrovateľa za zaujaté, keďže vyšetrovateľ sa plne stotožnil s navonok prezentovaným vnútorným psychickým stavom páchatel'a a rezignoval na objektívne a nestranné hodnotenie vážneho spoločenského dopadu konania páchatel'a, ktoré považujeme za ohrozenie celospoločenského záujmu chráneného trestným zákonom.

12. Na s. 6 uznesenia vyšetrovateľ uvádza: „Tiež je potrebné poukázať na skutočnosť, že nahrávka z ustanovujúcej schôdze nachádzajúca sa na stránke www.youtube.com mala len minimum zhliadnutí a vôbec nebola komentovaná v negatívnom zmysle, teda neboli vyvolané žiadne konflikty, ktoré by sa mohli označiť, že znevažujúcim spôsobom alebo iným spôsobom by podnecovali k narušeniu verejného poriadku alebo ohrozeniu riadneho priebehu ustanovujúcej schôdze orgánu zvoleného a zriadeného podľa zákona resp. by podnecovali k porušeniu zvrchovanosti a celistvosti Slovenskej republiky.“

Horeuvedené tvrdenie vyšetrovateľa sme rozporovali v bode 7. a konštatujeme, že vyšetrovateľ nemá v tejto veci dostatočný kontakt s realitou celého internetového priestoru a subjektívne sa zameral na jediný internetový zdroj – jednu video prezentáciu mesta Kolárovo, ktorá bola medzitým vymazaná.

13. Na s. 6 uznesenia vyšetrovateľ uvádza: „Hypotetická úvaha o tom, že uvedeným aktom bola ohrozená zvrchovanosť a celistvosť Slovenskej republiky, nemá zatiaľ oporu vo vykonaných dôkazoch, ale ani v zákone. Skôr je možné označiť, že článok uvedený na internetovom portáli⁵ podnecoval k narušeniu verejného poriadku a k vyvolaniu konfliktu.“

Horeuvedeným tvrdením sa podľa nášho názoru dostáva vyšetrovateľ do rozporu sám so sebou, keď na jednej strane tvrdí, že konaním podozrivého „neboli vyvolané žiadne konflikty...“ (viď predch. bod 12) , ktoré by „podnecovali k porušeniu zvrchovanosti a celistvosti Slovenskej republiky“, na druhej

5 www.felvidek.ma

strane tu v bode 13 vyšetrovateľ tvrdí, že „Skôr je možné označiť, že článok uvedený na internetovom portáli felvidek.ma podnecoval k narušeniu verejného poriadku a k vyvolaniu konfliktu.“

Čiže podľa vyšetrovateľa je konanie podozrivého „v poriadku“, ale zverejnenie tohto konania médiami už „nie je v poriadku“ a podnecuje k narušeniu verejného poriadku a vyvoláva spoločenský konflikt.

Tak sa teda pýtame, či vážnosť skutkovej podstaty veci je určená samotnou povahou skutku a okolnosťami jeho prevedenia, alebo médiami a tým ako o skutku napíšu, alebo nenapíšu. Otázku možno postaviť aj tak, či sa vyšetrovateľ riadi zákonnými normami Slovenskej republiky, alebo tzv. „mediokraciou“, ktorá ale nemá mať v právnom poriadku určujúce miesto.

Navrhujem, aby vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Odbor kriminálnej polície v Komárne predložil vec na rozhodnutie prokurátorovi, ten aby preskúmal sťažnosť, vyšetrovací spis týkajúci sa veci, zrušil uznesenie o zastavení trestného stíhania a aby preskúmal aj namietanú sťažnosť oznamovateľa voči zaujatosti vyšetrovateľa, ktorý uznesenie o zastavení trestného stíhania vydal. Navrhujem, aby prokurátor zabezpečil obnovenie konania v tejto veci.

O výsledku sťažnosti nás prosím informujte na horeuvedenú adresu.

c. Zhrnutie prípadu

Okresná prokurátorka JUDr. Katarína Purkartová z Okresnej prokuratúry v Komárne 30. 3. 2023 zamietla horeuvedenú sťažnosť Združenia slovenskej inteligencie voči zamietavému uzneseniu vyšetrovateľky s odôvodnením, že: *„V tomto smere totiž nepostačujú hypotetické úvahy oznamovateľa, že konanie primátora mesta Kolárovo má potenciál ,podnecovať napätie a šovi-*

nistické vášne medzi občanmi a je propagáciou spochybňovania zvrchovanosti Slovenskej republiky zakotvenej v Ústave SR. Akokoľvek to vníma oznamovateľ ako nenáležité, bez ďalších dôkazov je nateraz možné vychádzať len z tvrdenia Ing. Bélu Halásza, že svojím konaním nemal v úmysle nikomu škodiť.“

Takže okresná prokurátorka označila názory, obavy a fakty oznamovateľa za „hypotetické úvahy“, naopak plne sa oprela o tvrdenie podozrivého, v ktorom vyjadril svoj „úmysel neškodiť“. Postoj prokurátorky považujeme za absurdný a zaujatý v prospech podozrivého. Jej zamietavé uznesenie končí vetou: „*Poučenie: Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.*“

2. Pokusy o schválenie pamätného dňa 12. apríla ako spomienkového dňa v parlamente SR

V maďarskom parlamente schválili v roku 2012 deň 12. apríl ako pamätný deň Maďarov, vystáňovaných v roku 1947 z niekdajšieho Československa. Spravodajský server Kitekinto.hu vtedy uviedol: „*Maďarský parlament považuje za dôležité dôstojne si spomenúť na takmer 100 000 Maďarov, vylúčených z Československej republiky vplyvom Benešových dekrétov, a podporuje organizovanie spomienkových podujatí a prípravu vzdelávacích materiálov, ktoré súvisia s vystáňovaním Maďarov z felvidéku.*“

O podobnú „zrkadlovú“ novelu zákona NRSR (č. 241/1993 Z. z.) o štátnych sviatkoch, dňoch pracovného pokoja a pamätných dňoch sa opakovane snažil poslanec G. Gyimesi (OLANO).

V roku 2021 narazil na odpor Martina Klusa (SAS), ktorý zamietol jeho iniciatívu, aby bol 12. apríl vyhlásený za pamätný deň nespravodlivo odvečených a odsťahovaných občanov.

Gyimesi v rozhovore pre denník Štandard⁶ predviedol svoje manipulátorské schopnosti ako aj znalosť falšovaných dejín. V rozhovore povedal toto: „*Chcel som zákonom postaviť taký pomník všetkým tým, ktorých tieto nedemokratické režimy odviekli zo Slovenska. Myslel som tým Židov, obeť rómskeho holokaustu i Maďarov, ktorí boli po vojne vysťahovaní zo Slovenska, a napokon aj všetkých tých, ktorí boli odviečení na malenkije raboty [nútené práce Maďarov v Sovietskom zväze, pozn. red.]*“

Šokujúce je, že Gyimesi nezahrnul medzi „všetkých“ aj Slovákov, ktorí boli vyhnaní z územia Slovenska, ktoré bolo odtrhnuté a pripojené k Maďarsku. Hortyovské Maďarsko teda nepatrí medzi „nedemokratické režimy“?

Šokujúca je aj poznámka redakcie Štandardu v zátvorkách, ktorou vysvetľuje, čo je to „malenkij rabot“ – ako „nútené práce Maďarov v Sovietskom zväze“. Vari Slováci neboli deportovaní do gulagov? Neuveriteľný protislovenský (ani nie medzi riadkami) rasizmus poslanca a novinára. Alebo nevedomosť?

Správny postoj Martina Klusa, ktorý vyhlásil, že „*nie je možné takýto krok urobiť bez toho, aby Maďarsko urobilo seba-reflexiu*“ a že „*všetky tie neprístopnosti, ktoré sa diali po vojne, nie je možné brať ako izolované skutočnosti, ale treba ich brať v súvislostiach*“, Gyimesi označil za šovinizmus.

Už samotný fakt, že sa vláda a parlament zaoberal otázkou schválenia 12. apríla ako pamätného dňa nespravodlivo vysťahovaných a odviečených občanov svedčí o žalostnej úrovni poznania a vedomia našich vlastných dejín zo strany vládnych inštitúcií.

Ved' vysídleniu Maďarov od 12. apríla 1947 príčinne predchádzalo násilné vysídlenie Slovákov z odtrhnutého južného

6 <https://standard.sk/54949/ak-si-korcok-mysli-ze-bude-rozbijat-v4-a-potom-si-sadne-s-nemeckom-za-jeden-stol-tak-sa-myli/>

územia od 2. novembra 1938, ktoré svojou brutalitou a neľudskosťou výrazne prekonáva všetky vysídlenia, uskutočnené na našom území v minulom storočí. (viď Príloha č. 3: Svedecké výpovede z knihy Krvácajúca hranica)

Návrh na recipročné opatrenie: Schváliť v Slovenskej republike 2. november (deň Viedenskej arbitráže v r. 1938) ako pamätný deň prenasledovaných a vysídlených Slovákov. Podporovať organizovanie spomienkových podujatí a prípravu vzdelávacích materiálov, ktoré súvisia s prenasledovaním a vyhnaním Slovákov z územia horthyovského Maďarska.

Ako si ukážeme ďalej, schválenie tohto pamätného dňa by bolo nástrojom deštrukcie našej historickej pamäti a z tohto dôvodu o.z. Slováci katolíci a o.z. ZSI zaslali poslancom NR SR výzvu: „Vráťme ľudskú dôstojnosť“ – schválením nového pamätného dňa 2. november – Deň nespravodlivo vystavovaných a odvečených občanov.

3. Výzva „Vráťme ľudskú dôstojnosť“

Vyzývame poslancov Národnej rady Slovenskej republiky, aby odmietli návrh poslancov Národnej rady Slovenskej republiky Györgya Gyimesiho, Gábora Grendela, Petra Polláka a Zity Pleštinskej, doručeného dňa 21. februára 2023 do Národnej rady Slovenskej republiky, na vydanie zákona, ktorým sa dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 241/1993 Z. z. o štátnych sviatkoch, dňoch pracovného pokoja a pamätných dňoch v znení neskorších predpisov, pod číslom 1455 ⁷ a hlasovali proti návrhu, aby sa 12. apríl stal dňom nespravodlivo vystavovaných a odvečených občanov.

⁷ <https://www.nrsr.sk/web/Default.aspx?sid=zakony/cpt&ZakZborID=13&CisObdobia=8&ID=1455>

Zároveň vyzývame poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na podanie a schválenie návrhu na vydanie zákona, ktorým sa dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 241/1993 Z. z. o štátnych sviatkoch, dňoch pracovného pokoja a pamätných dňoch v znení neskorších predpisov, aby sa 2. november stal pamätným dňom – Deň nespravodlivo vystáňovaných a odvlečených občanov.

Odôvodnenie: 12. apríl ako pamätný deň násilne vystáňovaných je neprijateľný dátum. V tento deň sa v roku 1947 začala plniť medzinárodná dohoda medzi Československom a Maďarskom o výmene obyvateľstva. Tejto dohode však predchádzali tragické skúsenosti Slovákov, ale aj Čechov zo spolužitia s Maďarmi v rokoch 1938 – 1945, ktoré výrazne ovplyvnili vznik tejto dohody. Tieto fakty a celkovo príčinnno-následnú súvislosť historických udalostí predmetný návrh zamlčiava.

V dôvodovej správe v návrhu poslancov (bod A) na 12. apríl ako pamätný deň⁸ sa v druhom odseku uvádza: „Z územia terajšej Slovenskej republiky bolo v rokoch 1942 až 1948 z rôznych dôvodov odvlečených alebo násilne vystáňovaných zhruba 223 000 obyvateľov. Konkrétne išlo o zhruba 71 000 Židov odvlečených do koncentračných táborov v rokoch 1942 – 1944, takmer 90 000 Maďarov v rokoch 1946 – 1948, 32 500 Nemcov v roku 1945 (čo predstavovalo 84 % celej populácie Nemcov na Slovensku) a napokon o zhruba 30 000 občanov odvlečených do vtedajšieho Sovietskeho zväzu na tzv. „malenkije raboty“.

Horeuvedené tvrdenie považujeme za zavádzajúce a povrchné, keďže tu ide o utrpenie ľudí v rôznom čase, rôznom mieste, rôznym spôsobom a za rôznych okolností zredukované do simplexnej matematickej štatistiky sumarizovaných čísel, bez

8 <https://www.nrsr.sk/web/Dynamic/DocumentPreview.aspx?DocID=524736>

odbornosti a znalosti faktov. Je to spájanie nespojitelného, smerujúce k zakonzervovaniu neúplného a falošného výkladu dejín 20. storočia. Dejiny nie sú účtovníctvo, či súbor nezávislých udalostí, majú svoje príčinné súvislosti a komplexnosť, z ktorej vychádza aj hodnotenie morálnej zodpovednosti aktérov.

Tvrdenie je však zavádzajúce aj preto, lebo zamlčiava a deformuje konkrétne historické skutočnosti.

1. Zamlčané násilné vystaňovanie Slovákov po Viedenskej arbitráži

Za zásadný nedostatok predkladateľov návrhu zákona považujeme ich nesprávny údaj ohraničenia obdobia pre odvrátenia alebo násilné vystaňovania občanov, ktorého začiatok stanovili na rok 1942. Toto je v rozpore s historickými faktami a doterajšími poznatkami, keďže je tu zamlčané násilné vystaňovanie a bezprecedentné popieranie základných ľudských práv Slovákov zo strany maďarských štátnych orgánov a časti maďarského obyvateľstva v rokoch 1938 – 1945 po Viedenskej arbitráži 2. novembra 1938. Tento rok si pripomenieme 85. výročie Viedenskej arbitráže z dielne fašistického Talianska a nacistického Nemecka.

Už v Mníchove v septembri 1938, počas rokovania vtedajších štyroch európskych veľmocí, sa téma územných požiadaviek Maďarska dostala do rokovacej miestnosti s odporúčaním, aby sa o nich dohodli zainteresované štáty (Maďarsko a Česko-Slovensko). K bilaterálnym rokovaniam síce v októbri 1938 došlo, ale maďarské požiadavky boli také ďalekosiahle, že nijaká dohoda nebola možná. Nakoniec rozhodli veľmoci. Stalo sa tak 2. novembra 1938 vo Viedni v hoteli Belvedere, kde ministri zahraničia Nemeckej ríše a Talianska rozhodli pričleniť časť južného Slovenska (20 % z jeho územia), ako aj časť Podkarpatskej Rusi (asi 12 %) k Maďarsku.

Po vynesení rozsudku Viedenského arbitrážneho súdu, na ktorom sa za maďarskú stranu zúčastnili Kálmán Kánya, Pál Teleky, Andor Jaross a János Esterházy, bolo z odtrhnutého územia južného Slovenska násilne vyhnaných či donútených odísť približne stotisíc Slovákov (len do konca roka 1938 ich bolo 50 tisíc), a tiež malý počet Čechov, a začala sa pre nich doslova kalvária.

Utrpenie Slovákov na odtrhnutom území, verne opisuje ako priamy účastník a svedok udalostí, univerzitný profesor Dr. Jozef M. Kirschbaum, zostavovateľ knihy *„Krvácajúca hranica“*, ktorá obsahuje viac ako sto zaprotokolovaných svedeckých výpovedí Slovákov. Prvé vydanie *„Krvácajúcej hranice“* vyšlo v roku 1940, muselo však byť na nátlak Berlína a intervenciu Budapešti spálené.

Druhým zásadným dielom je trojzväzková edícia prameňov pod názvom *„Viedenská arbitráž I. – III.“*, ktorú pripravil historik Slovenskej akadémie vied Dr. Ladislav Deák.

Tieto edície autentických dokumentov sú otrasným dokumentom veľkomadžarského imperializmu a šovinizmu, bezprecedentného popierania základných ľudských, občianskych a národných práv Slovákov, ale aj ostatných národnostných menšín na území Maďarska – Rusínov, Čechov, Moravanov. Aby sme správne pochopili udalosti v rokoch bezprávia voči Slovákom v rokoch 1938 – 1945, ktorých sa dopustili maďarské štátne orgány, ako aj časť zradikalizovaného maďarského obyvateľstva, môžeme zhrnúť hlavné porušenia zákonnosti nasledovne:

1. prípady vrážd a znásilňovania slovenského obyvateľstva
2. kruté mučenie zadržaných Slovákov, nie raz s trvalými následkami
3. živelné hromadné rabovanie a vyhánanie Slovákov spojené s bitím a so stratou ich majetku
4. použitie nátlaku a ozbrojenej sily pri nezákonnom vystaňovaní

5. zhromažďovanie Slovákov v maďarských koncentračných táboroch (napr. Štúrovo, vtedajší Párkány, Veľká Kaniža, maď. Nagykanizsa, Čanádpalota, a i.)
6. opakované domové prehliadky rodín Slovákov, hocikedy aj v noci, s cieľom vyštváť ich z obsadeného územia
7. hromadné prepúšťanie Slovákov zo zamestnania v štátnej správe, čím stratili živobytie a boli donútení k odchodu (vyše 700 železničiarov, učiteľov, zamestnancov štátnej správy, atď...)
8. rušenie slovenských základných a stredných škôl, alebo ich pomadžarovanie
9. pálenie slovenských kníh a celých knižníc
10. vyhnanie slovenských rehoľníkov, rehoľníčok a kňazov z odtrhnutého územia z etnických dôvodov
11. prekladanie slovenských učiteľov a kňazov do južnejších maďarských obcí, aby stratili kontakt so slovenským ľudom a aby sa pomadžarčili
12. rušenie slovenských omší a ich nahrádzanie maďarskými
13. zákaz slovenskej tlače a spolkov⁹

2. Ďalšie zamlčané násilné vystaňhovania občanov

Násilné deportácie asi tridsaťtisíc občanov SR, najmä slovenských vojakov, časť z nich účastníkov SNP, do zajateckých a internačných táborov Nemeckej ríše v r. 1944 – 1945.

Deportácie obyvateľov nemeckej národnosti z územia Slovenska nemeckou armádou od novembra 1944 do jari 1945. Drvivá väčšina týchto občanov sa už nesmela vrátiť do svojich domovov. Po násilnom odsune veľkej väčšiny zostávajúci

⁹ Zoznam horeuvedených trinástich bodov sa nachádza v publikácii duplicitne (je aj na s. 24 – 25), pretože tvorí podstatnú časť oboch kapitol. Tu obsiahnuté texty boli adresované dvom rôznym inštitúciám a vznikli v rôznom čase.

Nemcov z územia Slovenska v rokoch 1945 – 1946 (nie iba 1945!) tak došlo prakticky k likvidácii nemeckej menšiny, ktorá na Slovensku žila po stáročia. Návrh zákona v tejto súvislosti zavádzajúco uvádza počet 32 500 Nemcov, ktorý považuje za 84 % vtedajšej nemeckej populácie na Slovensku – v skutočnosti pred týmito udalosťami žilo na Slovensku asi 150 000 Nemcov.

Návrh zákona úplne opomína desaťtisíce Slovákov, ktorí boli násilne vysťahovaní do českého pohraničia. Boli medzi nimi tisíce Slovákov, vracajúcich sa v rámci repatriácie na Slovensko z Maďarska, Rumunska alebo Juhoslávie, ktorí boli vlakmi vyvážaní priamo do Sudet, i ďalšie tisíce Slovákov, ktorí boli do Sudet nedobrovoľne presídľovaní v rámci násilných opatrení komunistického režimu proti roľníkom („rozkulačovanie”), rehoľníkom, Gréckokatolíckej cirkvi, násilné kontingencie do výroby, a iné.

Tisíce rodín boli postihnuté ďalšou násilnou akciou, ktorú navrhovatelia zamlčievajú – Akciou B, v rámci ktorej boli zo svojich bytov v mestách vysťahovávané najmä rodiny inteligencie do izolovaných dedín bez elektriny, kde sa museli deliť o strechu nad hlavou s majiteľmi malých domčekov, alebo boli umiestňovaní dokonca do maštálí a stajní. Len v Nitre bolo takto postihnutých asi 900 rodín.

3. Deportácie do gulagov

Bagatelizujúce označenie „malenkaja rabota” v predkladanom návrhu zákona namiesto pravdivého pomenovania deportácií do sovietskych gulagov odzrkadľuje zľahčovanie faktov a politickú motiváciu zo strany predkladateľov. Spôsob a povaha deportácií do sovietskych táborov smrti (gulagov) sa absolútne nedá porovnať s núteným (dočasným) odsunom obyvateľstva maďarskej národnosti na práce do Čiech či s československo-maďarskou výmenou obyvateľstva v roku 1947.

Brutalita a neľudskosť, s akou boli realizované deportácie do gulagov – od udávania, cez väznenie zadržaných, dlhú cestu peši alebo vo vagónoch pre dobytok, počas ktorej už časť deportovaných zahynula od hladu, smädu alebo mrazu, po drastické podmienky v táboroch. Počtom ľudských strát a stavom navrátilých preživších sa tieto deportácie úplne vymykajú z rámca udalostí, týkajúcich sa 12. apríla a výmeny obyvateľstva s Maďarskom.

Téma deportácií do gulagov nie je v Slovenskej republike doteraz prebádaná a spracovaná, odborné inštitúcie ani médiá jej nevenujú takmer žiadnu pozornosť. Nikto si u nás nepripomína dátum prvého či posledného transportu do gulagu, pritom tieto transporty boli svojim priebehom najbrutálnejšie. Aj počet postihnutých bol pravdepodobne oveľa vyšší, než je ten, ktorý uvádza návrh zákona.

Slovenská republika je posledným štátom v strednej a východnej Európe, v ktorom je výklad dejín inštitučne manipulovaný v neprospech vlastného štátotvorného národa.

4. Deportácie Rómov

V dôvodovej správe v treťom odseku sa uvádza: „*Zároveň v rokoch 1939 až 1945 prebiehali represálie spojené s deportáciami a vraždením Rómov, tzv. rómsky holokaust, ktorý je dodnes len málo prebádanou časťou našich dejín.*“

Toto tvrdenie nemožno vzťahovať na vtedajšie oklieštené územie 1. Slovenskej republiky. Vtedajšia slovenská vláda nedeportovala zo svojho územia ani jedného Róma a nikdy nedala ani žiadny pokyn na vraždenie Rómov!

5. Ďalšie nepresnosti dôvodovej správy

5. 1. V dôvodovej správe vo štvrtom odseku sa uvádza: *„Všetci títo obyvatelia, poniektorí ešte stále žijúci, sa do dnešného dňa nedočkali žiadnej satisfakcie, finančnej, ani morálnej.“*

Horeuvedené vyjadrenie je nepravdivé, ohľadom odsunu Nemcov schválila vláda Slovenskej republiky Uznesenie ohľadom vystaňovania Nemcov.

Slovenská národná rada dňa 12. februára 1991 schválila uznesením Vyhlásenie Slovenskej národnej rady k odsunu slovenských Nemcov, kde odsúdila princíp kolektívnej viny, nech by sa zdôvodňoval akýmikol'vek argumentmi a týmto vyhlásením Slovenskej národnej rady k odsunu slovenských Nemcov bola zo strany Slovenskej republiky problematika uzavretá. Vyhlásenie je ukončené vetami: „Dnes vám všetkým, pamätníkom dávnych rozbrojov, vyhnancom, aj ich potomkom, podávame zo Slovenska priateľskú ruku. Pokúsme sa zabudnúť na spory a krivdy. Spoločne pracujme na zveľaďovaní dávnej domoviny. Nech most porozumenia medzi našimi národmi navždy preklenie vysychajúcu riekú vojnovéj nenávisťi.“¹⁰

Ohľadom vystaňovania občanov maďarskej národnosti predkladatelia návrhu žiadajú jednostrannú satisfakciu, ignorujúc dejinný kontext a tesne predchádzajúce tragické udalosti po Viedenskej arbitráži, čo považujeme za nemorálne a nespravodlivé.

5.2. Vystaňovanie občanov maďarskej národnosti v rámci výmeny obyvateľstva

V návrhu predkladateľov sú zamlčané príčinné súvislosti, ktoré mali výrazný vplyv na konanie a rozhodovanie Československých orgánov voči osobám maďarskej národnosti. Hlavnou

10 https://www.nrsr.sk/web/Static/sk-SK/NRSR/Doc/v_k-odsunu-nemcov.htm

príčinou boli tragické skúsenosti Slovákov v období bezprávia 1938 – 1945 na maďarskom území, spomenuté v horeuvedenom bode 1 tohto odôvodnenia.

Vystaňovanie Maďarov sa uskutočnilo na základe dohody o výmene obyvateľstva z 27. februára 1946.¹¹ V článku V. Dohody sa v štvrtom odseku uvádza: „*Maďarská vláda sa zaväzuje prijať na svoje územie osoby takto presťahované. Tieto osoby stanú sa – pokiaľ ešte nie sú – maďarskými štátnymi občanmi samým skutkom presťahovania. Tým istým skutkom budú sprostene všetkých občianskych povinností voči Československu a Československo bude sprostene všetkých záväzkov voči nim.*“

25. júla 1949 bol podpísaný ďalší zmluvný dokument – Štrbský protokol, ktorým boli vyrovnané všetky práva, pohľadávky a nároky.¹²

V Štrbskom protokole v článku 1 v čl. 2 sa uvádza: „Maďarská vláda (Československá vláda...) prehlasuje za vyrovnané všetky práva, pohľadávky a nároky, ktoré maďarský (československý) štát a maďarské (československé) verejné a súkromné právnické osoby uplatnili, alebo mohli by uplatniť na základe Parížskych dohôd z 28. apríla 1930, dohody o výmene obyvateľstva z 27. februára 1946, mierovej zmluvy s Maďarskom z 10. februára 1947, ako i na základe dohôd a iných listín doplňujúcich tieto zmluvy proti československému (maďarskému) štátu, čs. verejným a súkromným právnickým osobám, ako i proti fyzickým osobám maďarskej (československej) štátnej príslušnosti.“

Národ, ktorý sa nedočkal ani len uznania krívd (nie ospravedlnenia či satisfakcie) z maďarskej strany je práve slovenský národ.

11 č. 145/1946 Zb.: <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1946/145/>

12 <https://hnonline.sk/finweb/komentare-a-analyzy/156121-vsetky-naroky-uzavrel-strbsky-protokol>

5.3. V dôvodovej správe sa ďalej uvádza: „Odsuny a vystaňovanie obyvateľstva proti ich vôli tak naďalej ostávajú škvrnou vo vzťahoch Slovenskej k jej národnostným komunitám.“

Za slovom „Slovenskej“ chýba text, predkladatelia tam vynechali slovo – asi „republiky“. Vzhľadom na existenciu medzi-národnej zmluvy o výmene obyvateľstva a Štrbského protokolu, na základe ktorých sú právne a zmluvne záväzky vysporiadané, je nemiestne hovoriť o údajnej škvrne voči národnostným menšinám. Výčitku o škvrne možno adresovať Maďarsku, ktoré oficiálne popiera krivdy spôsobené Slovákom v období brutálneho bezprávia v rokoch 1938 – 1945. Dejiny takýto postoj nadradenosti a výlučnosti práv voči inému národu nazývajú šovinizmus.

5.4. V dôvodovej správe v piatom odseku sa uvádza: „Cieľom návrhu zákona je aspoň sčasti sa vysporiadať s minulosťou a prispieť k historickému zmiereniu medzi „štátotvorným“ národom a národnostnými komunitami.“

Predkladateľ nesprávne používa termín „národnostné community“, právne a správne používaný termín je „národnostné menšiny“. Sme presvedčení že k zmiereniu už dospela generácia našich rodičov. Žiaľ, po roku 1989 je znova rozdúchavané národnostné napätie zo strany Maďarska, ktoré podniká nepriateľské kroky voči Slovenskej republike. V tomto kontexte si dovoľujeme pripomenúť, že šovinizmus je ako bumerang, vždy sa vráti a padne na hlavy tých, ktorí ho šíria. Žiaľ, potom trpia nielen vinní, ale aj nevinní bežní obyvatelia, o čom sme sa v dejinách už viackrát mohli presvedčiť.

5.5. V dôvodovej správe, vo všeobecnej časti, v piatom odseku sa uvádza: „12. apríl bol zvolený z dôvodu, že zo všetkých vyššie uvedených incidentov bol počtom odsunutého alebo

vystáňovaného obyvateľstva najväčší odsun obyvateľstva maďarskej národnosti v rámci tzv. „výmeny obyvateľov“, ktorej prvý transport z územia súčasnej Slovenskej republiky bol vypravený dňa 12. 4. 1947.“

Je zarážajúce, že predkladatelia tu používajú pojem „incident“, ktorého význam je menšia nepríjemná, rušivá príhoda, udalosť, teda je to pojem v danom kontexte úplne nepatričný.

Je nejasné, prečo predkladateľ píše o vystáňovaní obyvateľov maďarskej národnosti, keď išlo o výmenu obyvateľstva odobrenú zo strany oboch štátov (ČSR aj Maďarska). Predkladateľ si nekladie otázku, prečo sa Slováci boli ochotní vystáňovať z Maďarska a byť vymenení za Maďarov žijúcich na Slovensku, napriek veľkej antipropagande, prekážkam zo strany vtedajšej maďarskej vlády i materiálnym stratám?

Je nejasné, prečo predkladateľ píše: tzv. „výmeny obyvateľov“, keď išlo o výmenu obyvateľstva na základe medzinárodnej dohody, teda nie o tzv. výmenu. To vyznieva, ako keby predkladatelia návrhu nerešpektovali alebo spochybňovali mnohostranné aj dvojstranné medzinárodné zmluvy.

5. 6. V dôvodovej správe, vo všeobecnej časti, siedmom odseku sa uvádza: „Návrh zákona je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi a ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi Slovenskej republiky, medzinárodnými zmluvami a inými medzinárodnými dokumentmi, ktorými je Slovenská republika viazaná, ako aj s právom Európskej únie.“

Horeuvedené tvrdenie je nepravdivé. Predložený návrh zákona a jeho dôvodová správa nie je v súlade s Dohodou medzi Československom a Maďarskom o výmene obyvateľstva z 27. februára 1946, ani so Štrbským protokolom z 25. júla 1949.

a. Zhrnutie

Návrh termínu pamätného dňa na 12. apríl považujeme za nanajvýš nevhodný, odzrkadľujúci pokrivený maďarský výklad dejín, v ktorom sa nesmie hovoriť o utrpení Slovákov na odtrhnutom území južného Slovenska a v Maďarsku v období 1938 – 1945, ani o iných krivdách, ktoré maďarská strana historicky spáchala na slovenskom národe.

Návrh zákona je postavený na hrubo zavádzajúcich a falzifikovaných údajoch. Svojou podstatou napokon popiera nielen historické fakty, ale aj suverenitu Slovenskej republiky.

Slovenský národ vníma utrpenie svojich predkov ako súčasť slovenskej identity a historickej pamäti a navždy ostane v duchovnej pokladnici slovenského národa.

Utrpenie našich predkov a krivdy spáchané voči nim tak v období 1938 – 1945, ako i po roku 1945 sú dodnes tabuizované, čím im nie je priznaná ľudská dôstojnosť. Pritom v Ústave Slovenskej republiky, je zakotvený princíp rovnakej ľudskej dôstojnosti.

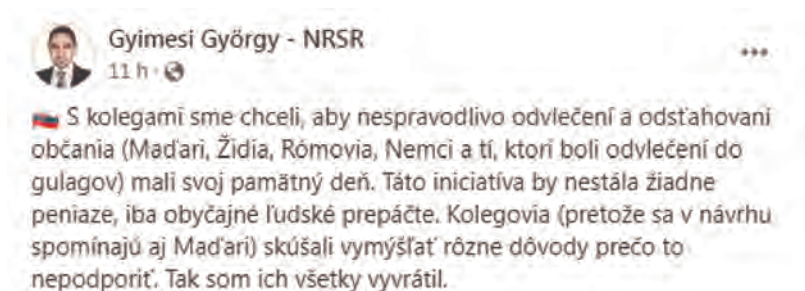
Preto vyzývame poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na podanie a schválenie návrhu na vydanie zákona, ktorým sa dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 241/1993 Z. z. o štátnych sviatkoch, dňoch pracovného pokoja a pamätných dňoch v znení neskorších predpisov, aby sa 2. november stal pamätným dňom – Deň nespravodlivo vystavovaných a odvečených občanov.

Použité pramene:

- Jozef M. Kirschbaum: Krvácajúca hranica. Bratislava 1940. Tretie vydanie, Prievdza: Matica slovenská, 2003.
- Život v Slovenskej republike. Slovenská republika 1939 – 1945 očami mladých historikov IX. Zost. Peter Sokolovič. Bratislava: Ústav pamäti národa, 2010.

- Ladislav Deák: Viedenská arbitráž. 2. november 1938. Dokumenty. Martin: Matica slovenská, 2006.

Perlička na záver: G. Gyimesi vyhodnotil dôvod neschválenia jeho návrhu na zavedenie pamätného dňa 12. apríl po hlasovaní 16. 3. 2023 v parlamente NR SR na svojom FB príznačne: „*pretože sa v návrhu spomínajú aj Maďari*“. Polievku ukrivdenosti treba stále prihrievať.

Obr. 6: Napriek tomu, že v parlamente odzneli dôvody prečítaním časti ho-reuvedenej výzvy „Vráťme ľudskú dôstojnosť“ a Gyimesi ich počul, napísal zavádzajúci komentár. Zdroj: FB príspevok G. Gyimesiho z 19. 3. 2023

4. Vymenovanie Ľ. Ódora za premiéra úradníckej vlády v SR

Vymenovanie Ľudovíta Ódora za premiéra slovenskej úradníckej vlády spôsobilo senzáciu v maďarskej tlači. Dokonale vyšlo najavo, kto ovláda prezidentský palác. Človek by si myslel, že Slovensko zožne pochvalu za ústretový krok voči maďarskej národnostnej menšine. Ale nie, stále musí byť niečo zle s naším štátom, v kotle treba udržiavať teplotu.

Médium felvidék.ma v článku zo 7. 5. 2023 pod názvom „*Je Slovensko pripravené na premiéra maďarskej národnosti?*“ Autor posmešného článku Dániel Szűcs hneď v úvode odpovedá na položenú otázku: „*Samozrejme, že nikdy, pretože by to bolo takmer*

protiústavné („My, národ slovenský „ – pretože naša nádherná ústava jasne ukazuje, kto sa zmestí do krabice od lega a kto nie).“ A ďalej pokračuje: „Ako všetci veľmi dobre vieme zo skúsenosti, slovenské voľby nie sú bez karty, sú súčasťou folklóru a, samozrejme, priamym potomkom slov, ktoré otvorili preambulu slovenskej ústavy.“ ... „Tí, ktorí priviedli túto krajinu na pokraj záhuby, si teraz... musia dôkladne sadnúť, pretože nikdy v živote nevideli takú veľkú maďarskú kartu.“ ... „Ktorý syn alebo dcéra našej krajiny to v tejto malej krajine, založenej pod heslom „my, slovenský národ“, dotiahli tak ďaleko?“

Obr. 7: L. Ódor na fotografii z predmetného článku na felvidek.ma.¹³

Okrem útočenia na Ústavu SR a národný charakter nášho štátu, autor prehnane vychvaľuje premiéra Ódora: „Je to

¹³ <https://felvidek.ma/2023/05/keszen-all-e-szlova-kia-egy-magyar-nemzetisegu-miniszterelnokre/>

skutočne profesionál, jeden z najlepších. Už vo veku 27 rokov bol hlavným ekonómom (neskôr riaditeľom) Inštitútu finančnej politiky, členom menovej rady centrálnej banky, ako aj fiškálnej rady. Architekt systému rovnej dane na Slovensku, otec slovenského eura.“

Odhlíadnuc od Ódorovej odbornosti je známe, že to bol obyčajný politický nominant Bélu Bugára, dosadený do NBS. Článok končí ironicky: *„Doteraz bola strašiakom predstava maďarského dobytia prichádzajúceho z juhu, ktoré sa hádzalo pred oči apatických slovenských voličov, ale maďarský premiér? Nie je tu nikto, kto by ochránil túto krajinu?“*

Horeuvedený článok je ukázkovým, priam učebnicovým príkladom prepracovaných metód propagandy Maďarska a daný autor nie je žiadny amatér, ale je vyškolený „vedomostným centrom“ typu MCC.

Úradnícka vláda, popri rôznych ekonomických rozhodnutiach hneď na svojom prvom zasadnutí schválila Vietnamskú národnostnú menšinu. Pre 0,05 % obyvateľstva! Nič proti Vietnamcom, predpokladáme však, že tu išlo o agendu Lászlóa Bukovszkého – splnomocnenca pre národnostné menšiny, ktorého zámerom je maximalizácia počtu národnostných menšín v SR. Cieľom tejto agendy je ústavná zmena charakteru nášho štátu na „multinárodný“ a následné odstránenie zmienky o slovenskom národe z Ústavy. Žiadosť o uznanie vietnamskej národnostnej menšiny ležala na stole viac ako rok a Hegerova vláda na to asi nemala odvahu.

Slovenská republika nemá legislatívne definované podmienky, kedy môže skupina ľudí získať štatút národnostnej menšiny.

Štatút pre vietnamskú národnostnú menšinu schválila vláda 7. júna 2023 na základe odporúčaní Rady vlády SR pre ľudské práva, národnostné menšiny a rodovú rovnosť, ktorá uznanie za menšinu odporúčala na základe odborného stanoviska.

Stanovisko pripravili Tomáš Hrustič a Miroslava Hlinčíková z Ústavu etnológie a sociálnej antropológie SAV. Títo dvaja zamestanci ústavu rozhodli podľa vlastných subjektívnych kritérií.

Úradnícka vláda pod vedením Ľ. Ódora spolupracovala na nevídanej politickej kolonizácii zo strany Maďarska, na čo občianske združenia Slovenskí katolíci a Združenie slovenskej inteligencie reagovali podnetom na Generálnu prokuratúru.

5. Politická kolonizácia Slovenska a trestné oznámenie na ministra vnútra Ľ. Ódora a ďalšie osoby

Ministerstvo vnútra v spolupráci s ministerstvom zahraničných vecí úradníckej vlády umožnilo nevídanú politickú kolonizáciu územia Slovenskej republiky zo strany vrcholných politikov z Maďarska, ktorí sem chodia na návštevy bez zodpovedajúcej štátnej pozvánky a bez zodpovednej personálnej

Obr. 8: Ľudovít Ódor a Zuzana Čaputová pri menovaní úradníckej vlády, zdroj: TASR

spoluúčasti a štátnickej súčinnosti zo strany slovenského ministerstva zahraničných vecí. Štátni tajomníci, námestníci ministrov či priamo ministri z Maďarska sem prichádzajú bez rešpektu k diplomatickému protokolu a k slovenskej štátnosti, ako keby Slovenská republika bola maďarským územím. Tu potom prednášajú štvavé protislovenské prejavy, nerešpektujúc zvrchovanosť Slovenskej republiky. Len za obdobie od septembra do októbra 2023 sa uskutočnili viaceré politické návštevy z Maďarska na území SR.

a. Slovensko znova ako „odtrhnuté územie“!

Károly Panczél – politicky exponovaná osoba, poslanec maďarského parlamentu, predseda výboru pre „národnú spolupatričnosť“. Prišiel v dňoch 19. a 20. augusta do Dunajskej Stredy na politicko-kultúrne podujatie – tzv. „felvidéki Fesztivál 2023“, ktoré organizovalo mestské zastupiteľstvo na sviatok sv. Štefana. V slovenskom jazyku informovalo mesto o tejto udalosti pod názvom „Hornozemský festival 2023“. Pomenovanie festivalu považujeme za absolútnu nehoráznosť a nerešpektovanie Ústavy Slovenskej republiky, keď sa tu nepoužil platný názov pre územie Slovenskej republiky, ale vtieravým spôsobom sa rozširuje „veľkomaďarské“ pomenovanie „horná zem“ (felvidék) z obdobia Uhorska, ktoré bolo za posledných vyše sto rokov obdobím maďarizačného teroru.

Károly Panczél na predmetnom podujatí predniesol štvavý politický prejav s iredentistickým obsahom, kde hovoril o Slovensku ako o „odtrhnutom území“: *„Čo pre nás znamená tento sviatok? Maďarsko. Pre Maďarsko a Maďarov v odtrhnutých častiach štátu. Našu vlasť, náš domov“... „Naozaj nemôžeme za to, ak sa národ rozširuje za svoje hranice. Preto sme to zakotvili aj v ústave Maďarska – článok D: ‚Maďarsko nesie zodpovednosť za Maďarov žijúcich za jeho hranicami‘“.*

„Zabezpečenie práv pôvodných národnostných spoločenstiev prináša mier, sociálny zmier, prosperitu a blahobyť. Môžete s nami žiť v mieri, len nás nechajte žiť ako Maďarov! (pozn.: to má byť vyhrážanie?) ... Verím v Alianciu, v maďarské zjednotenie.“

Je zjavné, že Károly Panczél sem neprichádza s rešpektom k slovenskej štátnosti a s úmyslom budovania dobrých vzájomných slovensko-maďarských vzťahov. Prišiel s cieľom rozkladať a spochybňovať existenciu SR, národnostne rozdeľovať našu spoločnosť a podnecovať občanov maďarskej národnosti k nelojalite a odporu voči Slovenskej republike. A slová o zodpovednosti Maďarska za menšiny v susedných štátoch sú hrubým porušením povojnových medzinárodných mierových zmlúv!

b. Začatie zmierovacieho procesu medzi Slovenskom a Maďarskom?

Tibor Navracsics – maďarský minister regionálneho rozvoja a využívania fondov EÚ prišiel 19. septembra 2023 do Dunajskej Stredu na pozvanie primátora Zoltána Hájosa. Aj táto návšteva sa niesla v iredentistickom duchu, čo vyplýva z medializovaných informácií, kde je uvedené napr. politicko-manipulatívne vyjadrenie primátora: *„Primátor Zoltán Hájos poprosil Tibora Navracsica, aby pomohol presadiť začatie zmierovacieho procesu medzi Slovenskom a Maďarskom, ktorý by mohol vzájomne vyjadriť dôležitosť spolupatričnosti ponad historickými krivdami, čo by pomohlo zrušiť formálne stále platnú kolektívnu vinu v súlade s očakávaniami Európskej únie.“*

K tomu treba dodať, že Zoltán Hájos, oficiálny predstaviteľ samosprávy Slovenskej republiky, vidí „historické krivdy“ etnicky a časovo selektívne, v zmysle výkladu dejín podľa Budapešti.

Obr. 9: Tibor Navracsics - maďarský minister regionálneho rozvoja a využívania fondov EÚ v Dunajskej Strede 19. septembra 2023. (v strede, vľavo Z. Hájos, vpravo: J. Berényi).¹⁴

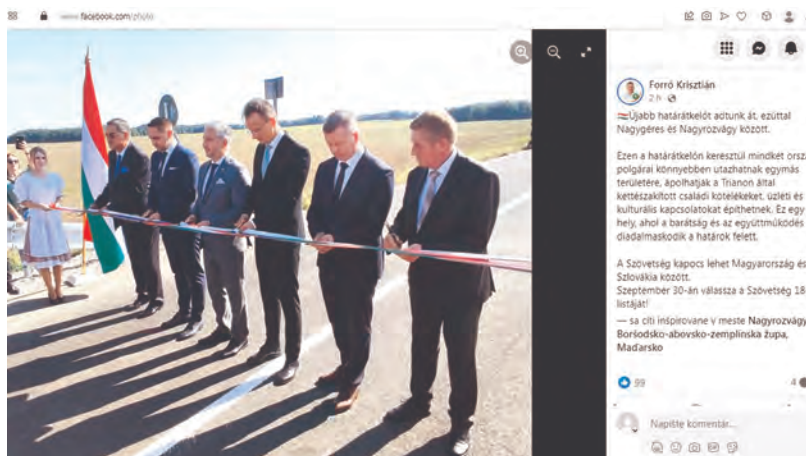
c. Maďarsko-maďarské putá chcú prelomiť Trianon

Péter Szijjártó – minister zahraničných vecí Maďarska, prišiel 27. septembra 2023 na otvorenie slovensko-maďarského hraničného prechodu medzi obcami Veľký Horeš a Veľká Rozvad'. Vyslovujeme znova prekvapenie, že sa tejto udalosti nezúčastnil zodpovedajúci náprotivok – minister zahraničných vecí Slovenskej republiky M. Wlachovský!? „Namiesto neho“ tam boli straníci Aliancie G. Gyimesi a K. Forró, ktorí si takto robili predvolebnú kampaň! Takýto postup MZV a MV považujeme za nehoráznosť.

¹⁴ <https://dunaszerdahelyi.sk/dunaszerdahelyre-latogatott-navracsics-tibor>

Udalosť komentoval s iredentistickou narážkou predseda strany Aliancia Kristián Forró, ktorý na svojom FB profile pri tejto udalosti znova zneužil tému Trianonskej mierovej zmluvy a dvojzmyselne, znevažujúco sa vyjadril k existencii hraníc Slovenskej republiky: „Cez tento hraničný prechod môžu občania oboch krajín ľahšie cestovať k sebe, rozvíjať rodinné putá rozdelené Trianonom a budovať podnikateľské a kultúrne vzťahy. Je to miesto, kde priateľstvo a spolupráca víťazí nad hranicami.“

K tomu dodávame, že pán Forró má samozrejme na mysli iba maďarsko-maďarské putá či podnikateľské a kultúrne vzťahy, Slováci preňho do procesu rozvíjania priateľstva nepatria, nespomína ich. Vlastne, Slováci ako štátotvorný národ pre neho nejestvujú vôbec, keďže strana Aliancia má vo svojom programe cieľ: odstrániť z našej Ústavy termín „My, národ slovenský“.

Obr. 10: Peter Szijjártó – minister zahraničných vecí Maďarska (tretí sprava) na otvorení slovensko – maďarského hraničného prechodu medzi obcami Veľký Horeš a Veľká Rozvďa.¹⁵

¹⁵ <https://www.facebook.com/forro.krisztian.hivatalos/posts/761339959340390>

d. Novú prevádzku v SR otvárali iba maďarskí štátni politici

Péter Szijjártó – minister zahraničných vecí prišiel 27. septembra 2023 na otvorenie novej prevádzky pekárne LEBECO v Kolárove (jeden deň pred volebným moratóriom!). Opäť bez zodpovedajúcej štátnickej účasti zo slovenskej strany. Ministra zahraničných vecí Wlachovského „zastupoval“ K. Forró, predseda strany Aliancia. K. Forró by si mal uvedomiť, že ak chce byť politikom na území SR, mal by si osvojiť platné pomenovanie nášho štátu! Územie Slovenskej republiky nie je „felvidék“!

Projekt pekárne LEBECO financovala maďarská vláda, čo komentoval Forró na svojom FB, pričom znova znevažoval Slovenskú republiku: *„Vďaka podpore Programu hospodárskeho rozvoja bola dnes na felvidéku v pekárni Lebeco v Gúte (pozn. Kolárovo) otvorená nová továreň. Granty, ktoré poskytuje maďarská vláda znamenajú pre južné a východné regióny zanedbané slovenským štátom veľa.“*

Obr. 11: Peter Szijjártó – minister zahraničných vecí Maďarska na otvorení rozšírenej prevádzky pekárne LEBECO v Kolárove (K. Forró na fotografii vľavo).¹⁶

¹⁶ <https://www.facebook.com/forro.krisztian.hivatalos/posts/761455522662167>

V žiadnom susednom štáte by nebolo akceptovateľné, aby sa minister zahraničných vecí cudzieho štátu prechádzal po novootvorenom podniku, ako keby preňho neexistovalo ministerstvo zahraničných vecí daného štátu, a aby tento štát bol pri tom rôznymi výrokmi verejne dehonestovaný!

e. Sústavné provokácie maďarskej vlády

Peter Szijjártó – minister zahraničných vecí prišiel 27. septembra 2023 do Dunajskej Stredy (deň pred voleným moratóriom), znova bez zodpovedajúcej štátnickej účasti zo slovenskej strany. Namiesto toho tam vidíme primátora mesta a súčasne kandidáta strany Aliancia Zoltána Hájosa.

Obr. 12: Peter Szijjártó – minister zahraničných vecí Maďarska v Dunajskej Strede 27. septembra 2023.¹⁷ Na obr. vidno sprievodné policajné vozidlá Slovenskej republiky, ktoré poskytol minister vnútra Ľ. Ódor (!).

f. Maďarský štátny tajomník – striehneme na vhodnú situáciu

Péter Szilágyi – štátny tajomník pre národnú politiku z Maďarska prišiel 6. októbra 2023 do Dunajskej Stredy, aby sa zúčastnil

¹⁷ <https://www.facebook.com/szerdahely/posts/780384830763564>,
<https://www.facebook.com/photo?fbid=833296251984663&set=pcb.833297961984492>

spomienky a kladenia vencov na počesť tzv. aradských mučeníkov pri Pamätníku revolúcie a boja za slobodu 1848/49.

Tu vystúpil s prejavom, kde podnecoval k boju, k zmene taktiky a k striehnutiu na vhodnú situáciu, čo povedal nasledovne: *„Vojna za nezávislosť z roku 1848 bola ďalšou príležitosťou v histórii ľudu karpatskej kotliny naučiť sa bojovať za svoju domovinu, postaviť sa za seba a jeden za druhého.“* Skonštatoval: *„6. október tiež učí, že aj keď prinesieme najväčšiu obeť, úspech sa môže ešte na chvíľu odložiť. Úspech sa nedosiahol v roku 1849, pretože to chcelo čas dozrieť, chcelo to čas, vytrvalosť, inú historickú situáciu a inú taktiku.“* Dodal, že *„silu by sme mali čerpať z príkladu zo 6. októbra: k víťazstvu nám môže pomôcť iná situácia, iná taktika a neutíchajúca vytrvalosť.“*

Obr. 13: Péter Szilágyi – Štátny tajomník pre národnú politiku z Maďarska v Dunajskej Strede dňa 6. októbra 2023 (tretí sprava).¹⁸

¹⁸ <https://ma7.sk/tajaink/szilagyi-peter-oktober-6-uzenete-az-hogy-a-veszteseg-nem-orok-az-elbukas-nem-vegleges>

g. Boj za jednotnú maďarskú suverenitu v „karpatskej kotline“

Judit Vargová – ministerka spravodlivosti Maďarska, predsedníčka výboru pre európske záležitosti maďarského parlamentu, navštívila Komárno 18. októbra 2023 pri príležitosti spomienky na maďarskú revolúciu v roku 1956, ktorú zorganizovala Sečénio občianska spoločnosť v Komárne v aule Selyeho gymnázia. Znova bez akejkol'vek zodpovednej účasti zo strany MZV SR.

Obr.: 14: Judit Vargová – ministerka spravodlivosti Maďarska počas návštevy 18. októbra 2023 (tretia zľava, druhý zľava – predseda Aliancie K. Forró).¹⁹

Ministerka Judit Vargová vo svojom slávnostnom príhovore podnecovala občanov maďarskej národnosti „*k boju, ktorý pokračuje aj dnes*“ a uviedla, že: „*V pamätný deň revolúcie v roku 1956 si pripomíname nielen obeť a hrdinov, ale oslavujeme aj maďarskú jednotu.*“ Ako povedala, okrem hlavného prúdu s najväčšou úctou a uznaním spomína aj na Maďarov z felvidéku, ktorí

¹⁹ <https://www.facebook.com/forro.krisztian.hivatalos/posts/774312851376434>

si zvolili solidaritu s revolúciou a bojom za slobodu. Podčiarkla, že *„rok 1956 nebol jednorazovou bitkou, ale hrdinským momentom v tisícročnom boji za maďarskú suverenitu.“* Podľa jej názoru *„tento boj pokračuje aj dnes a maďarský národ musí opäť zdvihnúť vlajku slobody vysoko a reprezentovať zdravý rozum nielen v karpatskej kotline, ale v celej Európe a širom sveta.“*

K tomu dodávame, že ani vo vyjadrovaní ministerky „spravidlivosti“ J. Vargovej u nás, neexistuje termín „Slovenská republika“, ale „karpatská kotlina“ a „felvidék“.

h. Výzva k boju – skôr alebo neskôr sa to podarí

Pál Zsigmond Barna – námestník ministerstva pre záležitosti EÚ v Maďarsku prišiel 23. októbra 2023 do Dunajskej Stredy na politicko-kultúrne podujatie, spomienku „67. výročia revolúcie a boja za slobodu v roku 1956“, ktorá sa uskutočnila pri Pamätníku obeť diktatúr na Hlavnej ulici vedľa radnice.

Pál Zsigmond Barna je vysokoexponovaný politik, ktorý bol v rokoch 2017 až 2023 ako ministerský splnomocnenec ministerstva zahraničných vecí a obchodu Maďarska zodpovedný za koordináciu činnosti „zahraničných misií v karpatskej kotline“, ako aj za účinnú podporu „maďarských komunít za hranicami“. Od roku 2018 je poslancom maďarského parlamentu a ako člen zákonodarného zboru bol aktívnym účastníkom zahraničnopolitických procesov.

Pál Zsigmond Barna na predmetnom podujatí vyzýval Maďarov k boju, lebo tak ako v roku 1956 sú Maďari sami a skôr alebo neskôr „sa to podarí“: *„Ako člen maďarskej vlády vás môžem ubezpečiť, že osobne zastupujem takú vládu, ktorá myslí národne v intenciách karpatskej kotliny a nerobí rozdiely medzi Maďarmi z Marosvásárhely, Zenty, Beregsászu, Szegedu či Csallóközu“*²⁰.

20 Oblasti v Rumunsku, Srbsku a na Slovensku.

V rozhovore s redaktorom povedal: „Odkazom roku 1956 je to, že my Maďari sme zostali sami, že sme sami a v ťažkých časoch sa môžeme spoľahnúť iba na seba. Odkazom je, aby sme ostali jednotní, lebo aj keď nie krátkodobo, ale v dlhodobom časovom horizonte to povedie k úspechu. Podľa mňa v súvislosti s felvidékom a paralelou (pozn. s rokom 1956) je odporúčanie, aby sme ostali jednotní a skôr alebo neskôr sa to podarí.“

Otázka znie: Čo sa má podariť?

Obr. 15: Pál Zsigmond Barna – námestník ministerstva pre záležitosti EÚ v Maďarsku počas svojho prejavu 23. októbra 2023 v Dunajskej Strede.²¹

i. Páchatelia odovzdali časť územia SR?

Pýtame sa, akým právom organizuje Budapešť politické oslavy maďarských štátnych sviatkov na zvrchovanom území Slovenskej republiky s účasťou svojich vysokých politických predstaviteľov? A to opakovane bez pozvania a primeranej spoluúčasti

21 <https://ma7.sk/aktualis/a-magyar-szabadsagharcos-nemzet>

zo strany zodpovedajúcich inštitúcií SR? Takáto nezodpovednosť štátnych orgánov SR nemá obdobu v našej histórii a sme presvedčení, ani v dejinách medzinárodnej diplomacie! Možno to označiť za politickú kolonizáciu SR, ktorá sa deje zo strany Maďarska už na mesačnej či dokonca týždennej báze! Má to byť gesto, že páchatelia odovzdali časť územia SR Maďarsku?

Z horeuvedených dôvodov sme presvedčení, že, pán Ľudovít Ódor ako premiér a súčasne poverený minister vnútra SR v spolupráci s neidentifikovanou skupinou osôb na ministerstve zahraničných vecí (ďalej „páchatelia“) a prezidentkou SR Zuzanou Čaputovou úmyselne rezignovali na ochranu národnoštátnych záujmov Slovenskej republiky. Nezabezpečili ani dodržiavanie pravidiel diplomatického protokolu, ktorý sa používa ako štandard vo všetkých okolitých štátoch Európskej únie.

Páchatelia dlhodobo pristupovali k politicky exponovaným osobám z Maďarska spôsobom, ktorý nie je v súlade s Ústavou SR. Horeuvedené udalosti a ich priebeh naznačujú KOLAPS ministerstva zahraničných vecí ako aj ministerstva vnútra SR, čím priamo dochádza k oslabeniu a ohrozeniu zvrchovanosti a územnej celistvosti Slovenskej republiky.

Tento výsledok nečinnosti vnímame ako katastrofálny, keďže vládna garnitúra Maďarska považuje náš štát za handru, s ktorou si môže robiť čo chce a tak sa k nám aj správa. Premiér a súčasne minister vnútra Ľudovít Ódor preukázal absolútnu absenciu vzťahu k slovenskej štátnosti a k slovenskému národu. Práve naopak, možno skonštatovať, že aktívne spolupracoval s cudzou mocou (Maďarskom) na oslabení suverenity SR a deštrukcii jej územnej celistvosti. Ešte aj poskytol sprievodné policajné vozidlá SR pre kontroverzné politicky exponované osoby z Maďarska, čím podľa nášho názoru zneužil Políciu SR a aj svoju právomoc verejného činiteľa.

Občianske združenia Slovenskí katolíci a Združenie

slovenskej inteligencie poslali na Generálnu prokuratúru v novembri 2023 trestné oznámenia na ministra vnútra Ľudovíta Ódora a na neidentifikovanú skupinu osôb na Ministerstve zahraničných vecí SR pre podozrenia z trestných činov zneužitia právomoci verejného činiteľa, vlastizrady a úkladov proti Slovenskej republike v období úradníckej vlády. Podľa presvedčenia oznamovateľov došlo k deštruovaniu národnoštátnych záujmov SR, čo možno vzhľadom na závažnosť označiť ako kolaps Ministerstva vnútra SR a Ministerstva zahraničných vecí SR.

Po vymenovaní úradníckej vlády 15. mája 2023 prezidentkou Zuzanou Čaputovou sa premiérom vlády stal Ľudovít Ódor. Odvolaním Ivana Šimka 19. júla 2023 sa Ľudovít Ódor stal aj povereným ministrom vnútra.

6. Program strany Aliancia je protiústavný

Pred parlamentnými voľbami 26. 9. 2023 sa objavil na FB manipulatívny príspevok kandidáta Aliancie Györgya Gyimesiho, kde žiada o 0,5 % hlasov od Slovákov, aby *„naďalej mohol na 100 % pracovať pre suverénne, samostatné a hrdé Slovensko.“*

Kto pozná realitu na južnom Slovensku, tak vie, že horeuvedený výrok je maximálna politická falošnosť a dvojtvárnosť. Tak si nalejme čistého vína a povedzme si, o čo ide strane Aliancia.

Strana Aliancia naďalej presadzuje zákon o postavení národnostných menšín napriek tomu, že bol vládou Slovenskej republiky odmietnutý ako diskriminačný a protiústavný! Zákon je absolútne neprijateľný, na čo boli jeho autori upozornení nasledovnými zásadnými výhradami:

- prekračuje rámce Ústavy SR, terminologicky nie je v súlade s Ústavou SR a je v rozpore so zásadami nediskriminácie
- vo viacerých častiach zvyhodňuje niektoré národnostné menšiny voči ostatným

- prekračuje rámce medzinárodných záväzkov SR vo vzťahu k národnostným menšinám
- v ňom použitá terminológia práva národnostných menšín nie je v súlade s terminológiou Rady Európy, EÚ a OBSE
- zavádza právo na používanie štátnych symbolov cudzieho štátu, najmä štátny znak, vlajku a hymnu
- obsahuje návrhy ustanovení, ktoré zakotvujú dvojkoľajnosť štátnej správy SR
- vytvára ďalšie orgány a štruktúry miestnej moci, ktoré nie sú v súlade s existujúcou štátnou správou SR
- návrh zákona vytvára novú paralelnú zákonodarnú moc v SR, týkajúcu sa výlučne národnostných menšín, čo je problematické nielen z hľadiska vecného, ale predovšetkým ústavnoprávneho
- návrh zákona zavádza do právneho poriadku SR nový inštitút tzv. národnostných rád s celoštátnou pôsobnosťou v oblasti kultúry, vzdelávania, informovania a používania jazykov, atď...

Schválenie tohto menšinového zákona by znamenalo koniec zvrchovanosti, suverenity a následne aj územnej celistvosti Slovenskej republiky.

Ďalšie body programu strany Aliancia znamenajú postupnú likvidáciu všetkého, čo je slovenské, s maximálnou elimináciou slovenského jazyka:

- samostatná maďarská (katolícka) diecéza
- zriadenie maďarskej župy
- úradné používanie maďarských štátnych symbolov
- dvojjazýčnosť na železnici
- linky pomoci v maďarčine atď...

a. Antislovenské a voči Slovenskej republike nelojálne správanie kandidátov Aliancie

Uved'me si niekoľko príkladov správania sa kandidátov strany Aliancia.

Péter Őry – starosta obce Štvrtek na Ostrove – stúpenec protislovenského ultraaktivizmu, zakladateľ združenia Pro Civis, ktorého hlavným poslaním je maximálna maďarizácia všetkého, čo je možné. Združenie je platené maďarskou vládou, sekretariátom národnej politiky premiéra Maďarska a fondom Gabriela Betlena (Bethlen Gábor Alap). V januári 2023 vydalo združenie brožúru v anglickom jazyku s cieľom očierňovať Slovenskú republiku v zahraničí, v ktorej sa píše o Maďaroch, že tu u nás prežívajú „príbeh malého Berlína karpatskej kotliny, ktorý nemá obdobu a ktorý by malo spoznať aj západoeurópske spoločenstvo.“

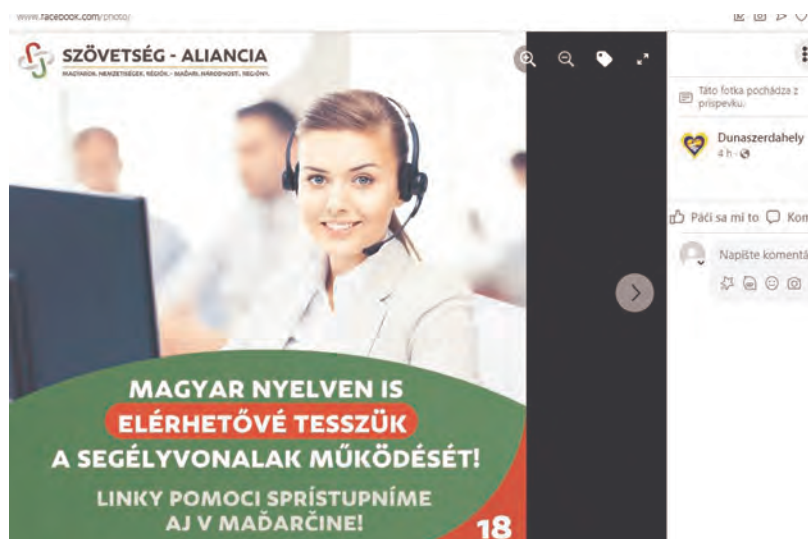
Pred zahraničím sa Péter Őry hrá na „slušného“ a používa v anglickej verzii dokumentov svojho združenia termín „Slovak republic“, t. j. „Slovenská republika“. Ten istý text v maďarskom preklade má už namiesto pomenovania „Slovenská republika“ použitý termín „felvidék“. („The life and challenges of Hungarian community in the Slovak republic“. / „Rövid angol nyelvű kiadvány a felvidéki magyar életéről és kihívásairól“).²²

Cieľ je jasný: je nutné Maďarov odnaučiť používať názov Slovenská republika a vnútiť im používanie termínu „felvidék“. Takéto podvádzanie zahraničia funguje celoplošne na viacerých miestach, vrátane Bruselu. P. Őry je len jeden z mnohých kanálov, cez ktoré vedie Maďarsko diskreditačnú kampaň voči SR na našom území aj v zahraničí.

Péter Őry sa pochválil v relácii maďarského rádia Košút dňa 14. 4. 2023, že sa jeho združeniu Pro Civis podarilo presadiť maďarčinu aj do kurzov na získanie vodičského preukazu.

22 <https://www.onkormanyzas.sk/dokumentumok>

Považuje za úspech, že občania maďarskej národnosti nebudú ovládať slovenskú terminológiu dopravnej premávky a dopravných predpisov, keďže vodičský preukaz už môžu získať bez znalosti slovenčiny. Predstavte si tie situácie v prípade dopravnej nehody hocikde na území SR! Predstavte si komunikáciu so záchranármi. Preto vymyslela strana Aliancia vo svojom programe ďalšie nadprávo – linky pomoci v maďarčine.

Obr. 16: Linky pomoci aj v maďarčine ako programový bod strany Aliancia. Zdroj: FB Dunajskej Stredy

Vyvstáva otázka, čo bude nasledovať ďalej? Linky pomoci vo vietnamčine? Veď v máji 2023 schválila Čaputovej úradníčka vláda vietnamskú národnostnú menšinu, hoci tvorí iba podiel 0,05 % obyvateľstva SR!

Obec Štvrtok na Ostrove, kde je starostom Péter Őry, si pripomenula výročie Trianonskej mierovej zmluvy v roku 2020 odmietaním zvrchovanosti a podvracaním územnej celistvosti Slovenskej republiky.

Obr. 17: Fotografia zo 4. júna 2020 – na ceste z obce Štvrtok na Ostrove smerom na Dunajskú Stredú. Nápis obce v slovenskom jazyku je provokatívne zakrytý maďarskou zástavou s nápisom „Preč s Trianonom“.

Zoltán Hájos – kandidát za stranu Aliancia, súčasne primátor Dunajskej Stredy, inicioval v roku 2020 v mestskom zastupiteľstve postavenie kópie iredentistického pamätníka (pôvodne postaveného na výročie vpochodovania maďarskej armády do Dunajskej Stredy v r. 1938), na ktorom sa už tretí rok vztyčujú maďarská vlajka počas maďarských štátnych sviatkov. NAKA vyšetruje tento prípad ako zločin extrémizmu.

Primátor Hájos zároveň nechal na objednávku z Budapešti odhaliť 16. 9. 2021 pamätník právnikovi Károlyovi Szladitsovi, pričom pozval ministerku spravodlivosti Maďarska Juditu Vargovú, manželku premiéra Viktora Orbána a ústavných sudcov z Maďarska – teda z cudzieho štátu! Zo slovenskej vlády nepozval nikoho! Takto dal exemplárne najavo svoje pohrdanie

existenciou Slovenskej republiky, jej suverenitou, zvrchovanosťou, ako aj dešpekt voči slovenskému národu ako takému.

Obr. 18: Dunajská Streda – iredentistický pamätník s maďarskou vlajkou a pamätník K. Szladitsa v popredí s ministerkou spravodlivosti z Maďarska

My Slováci máme na právny systém Uhorska v období pôsobenia právnika K. Szladitsa tragické spomienky. V druhej polovici 19. storočia až do roku 1918 prebiehala na území Uhorska drastická maďarizácia, spojená s perzekúciami, väznením, obmedzovaním ľudských práv a slobôd. Aj tzv. voľby a volebné právo v Uhorsku bolo len fraškou.

Prístup primátora Z. Hájosa, podľa scenára Budapešti, ignoruje krivdy voči Slovákom a uprednostňuje nadradenosť záujmov Maďarska, čo je neprijateľné. Právnicki „felvidéku“ sa zjednotili vo vlastnej právnej judikatúre, nerešpektujúc ľudskú dôstojnosť príslušníkov slovenského národa a medzinárodné

právo. Ostáva to hanbou maďarskej ministerky spravodlivosti JUDITY VARGOVEJ, ktorá tým stratila morálnu autoritu v očiach slovenskej verejnosti i v civilizovanej Európe.

Z. Hájos kompletne zmaďarizoval kultúrny priestor v Dunajskej Strede, pre Slovákov tu kultúra prestáva existovať. Kultúra sa tu mieša s politikou, keď sú na kultúrne podujatia pozývaní politickí predstavitelia z Maďarska.

György Gyimesi narobil v slovensko-maďarských vzťahoch obrovské škody. Predstavte si, že desiatky rokov dobre vychádzate s maďarskými spoluobčanmi, a tí po zhliadnutí Gyimesiho šialenej propagandy o tzv. „občanoch druhej kategórie“ sa zrazu „skategorizujú“. Prečo? Lebo podľa Gyimesiho – v Slovenskej republike žijúci občania maďarskej národnosti sú ukrivdení, lebo nemôžu len tak získať druhé (maďarské) občianstvo. V celej Európe je normálne, (okrem Maďarska), že druhé občianstvo sa získava na základe dlhoročného pobytu v danej krajine, zväčša preto, lebo sa človek rozhodol ísť tam žiť. Keď máte iný názor, od G. Gyimesiho sa dozvedáte, že ste „hungarofób“, teda že „nemáte radi Maďarov“.

To je len malá kvapka z deštruktívneho dopadu šovinistickej politiky tohto manipulátora. Príkladom dvojtvárnosti v praxi je Gyimesiho reakcia z 19. 4. 2022 na slová Borisa Kolára, ktorý povedal že Putin a Orbán si idú rozdeliť Slovensko (obr. 19).

Stačí sa pozrieť na prvú vetu textu a na obrázok. Má z toho niekto pocit, že G. Gyimesi ako poslanec parlamentu SR má elementárnu lojalitu voči Slovenskej republike, ktorú oficiálne zastupuje a ktorá ho štedro platí?

Používanie termínu „felvidék“ je lakmusovým papierikom na rozlíšenie lojality politika na južnom Slovensku voči štátu v ktorom žije. U najznámejších kandidátov strany Aliancia tento test dopadol katastrofálne. Podnecovanie občanov k neľojálnosti voči Slovenskej republike nie je známkou toho, že by

Gyimesi György - NRSR

19. apríla o 14:04 · 🌐

...

Milí prítomní, milí Maďari demonštrujú vo Felvidéku!

Dovoľte mi, aby som vás tentoraz privítal písomne!

V živote sú momenty, keď nevieme byť ticho. Takýto bol moment v budove pred vami, slová protimaďarského, podnecovania a revizionizmu desivé slová Borisa Kollára.... [Zobraziť viac](#)

⚙ · [Zobraziť originál](#) · [Ohodnoťte tento preklad](#)

Obr. 19: Príspevok na FB Gyimesiho preložený z maďarčiny do slovenčiny

chceli „na 100 % pracovať pre suverénne, samostatné a hrdé Slovensko“.

G. Gyimesi sa „vyznamenal“ aj v relácii „Téma dňa“ v televízii TA3 dňa 25. 7. 2023, kde v priamom prenose klamal moderátorovi Petrovi Bielikovi pri téme Orbánovho výroku v Rumunsku o Slovensku ako o odtrhnutom území.²³

V minúte 4:40 – G. Gyimesi klame, keď tvrdí že Orbán „nikdy nehovoril o odtrhnutých územiach, hovoril o odčlenených

²³ <https://www.ta3.com/relacia/29936/odtrhnuty-orban-ci-slovensko-lukrativne-dlhopisy-z-vody>

územiach...“. Orbán však použil konkrétne vyjadrenie: „... elszakított ország részekben“, čo znamená „v odtrhnutých častiach krajiny“. ²⁴ Maďarské slovo „elszakított“ znamená odtrhnutý.

V rozhovore pre médium pluska ²⁵ 2. 2. 2022 G. Gyimesi dostal od redaktorky otázku: *„Mne osobne sa však napríklad stalo, že som sa nevedela dohovoriť v potravinách v Dunajskej Strede. Predavačka mi nerozumela a ja som nerozumela jej, keďže som rozprávala po slovensky a ona len po maďarsky. To môže byť pre niektorých Slovákov celkom vyrušujúce.“*

Odpoveď Gyimesiho: *„Toto je aj naša krajina.“* Podľa G. Gyimesiho je v poriadku, že sa Slovák nedohovorí v obchode s potravinami na južnom Slovensku!

Jedna myšlienka na zamyslenie pri tomto kandidátovi: Aký je rozdiel medzi G. Gyimesim a státisícami našich prarodičov a ich potomkov? G. Gyimesi si mohol slobodne a dobrovoľne zmeniť krstné meno z Juraj na György. Naši prarodičia nemali túto slobodu ako tento ex-Juraj, ale mnohí boli v 19. storočí násilným tlakom uhorského systému donútení si pomaďarčiť svoje krstné mená, často aj priezviská. A tak sa z Jána stal János, zo Štefana István, atď...

b. Vrchol bezočivosti

Vrcholom nehoráznej bezočivosti je požiadavka strany Aliancia odstrániť z preambuly našej Ústavy slová "My, národ slovenský" a nahradiť ho slovami "My, občania Slovenskej republiky".

Zmienka o slovenskom národe nesmie byť v Ústave Slovenskej republiky, čo pripomína reč maďarského grófa Apponyiho

²⁴ <https://youtu.be/-dKJADT-yWA?t=470>

²⁵ <https://www1.pluska.sk/spravy/z-domova/necakane-slova-gyorgyho-gyimesiho-pravda-vztahu-matovicom-preco-nie-som-jeho-oblubenec/2>

na jednaniach v Trianone v r. 1920. Ten takisto nepoznal slovenský národ, ani raz ho nespomenul.²⁶

A okrem toho – ako je to definované v maďarskej ústave? Nie je tam náhodou ako štátotvorný národ definovaný národ maďarský? No v Slovenskej republike národ slovenský suverénom nesmie byť!?

Slováci – a všetci rozumní a lojálni občania Slovenskej republiky – začnite premýšľať a zobuďte sa, lebo už zajtra môže byť neskoro! Aj tragické udalosti v Juhoslávii začiatkom 90. rokov začínali nacionálnym šovinizmom, formovaním pocitu vyvolenosti, štvaním a nadradžovaním sa jedného národa nad ostatné!

c. Záver

Strana Aliancia by v žiadnom okolitom štáte nemohla kandidovať s takýmto nelojálnymi a protiústavnými postojmi voči štátu. Je obrovskou chybou všetkých slovenských vlád, ktoré tu po roku 1989 boli, že stále ustupovali tlaku Budapešti, jej lobby v cudzine či v médiách a nechali vývoj zájsť tak ďaleko. Z dôvodu absencie štátnického vládnutia sa nám tu štát rozpadá pred očami. Štátotvorný slovenský národ je odstrkovaný, ponížovaný a diskriminovaný vo vlastnej domovine! Po voľbách čakajú novú vládu vážne úlohy.

Občania Slovenskej republiky odmietajú veľkomadžarskú, svojou podstatou šovinistickú politiku nelojálnosti voči štátu, politiku rozdeľovania ľudí na kategórie podľa vymyslených „práv“, politiku konfrontácie a podnecovania napätia, kedy „dobrý Maďar“ má byť ten, ktorý nikdy nezabudne na Trianon, a recipročne – „dobrý Slovák“ bude potom ten, ktorý nikdy nezabudne na obdobie maďarizačného teroru v rokoch

26 Por. Ján Gábor – Ferdinand Vrábel: Život národa je večný. Sto rokov od Trianonu 1920 – 2020. Bratislava: Perfekt, 2020.

1938 – 1945 či na predchádzajúcich vyše sto rokov krívd násilnej maďarizácie. To je cesta rozoštvávania Slovákov a Maďarov, ktorá povedie k opakovaniu histórie po Viedenskej arbitráži – vid' Príloha č. 3.

A to si určite nikto neželá. Nelojalita k SR, rozbíjanie jej územnej integrity a služba cudzej moci nie je a nemôže byť právom národnostnej menšiny!

7. Ábel Ravasz a jeho snaha o vyrábanie menšín

Stratégia na oslabenie a dezintegráciu Slovenskej republiky obsahuje aj vytváranie nových národnostných menšín. Cieľom je spochybníť slovenský národ ako štátotvorný element SR, rozložiť etnickú a národnú jednotu Slovákov, segmentovať, rozbiť ich na rôzne (umelé) skupiny, ktoré by sa postupne odcudzili, a tak by sa stali ľahšou korisťou cudzích záujmov. To otvorí cestu k odstráneniu zmienky o slovenskom národe z Ústavy SR, čo je aj programovým cieľom maďarskej strany Aliancia.

Agendu tejto rozkladnej činnosti u nás vykonáva Ábel Ravasz, ktorý ako prezident mimovládky Inštitútu Mateja Bela, vytvoril s finančnou podporou Fondu na podporu kultúry národnostných menšín (KULT MINOR) tzv. „Atlas rozmanitosti Slovenska: Goralí a Rusíni na Strednom Slovensku“ a „Atlas rozmanitosti Zamaguria“. Snaží sa o expanziu a uznanie tzv. goralskej národnostnej menšiny. Navštevuje starostov goralských obcí a presviedča ich, aby sa prihlásili k novej goralskej menšine, že vtedy ako obec dostanú viac peňazí. Takto láka ľudí na peniaze, ktoré by mohli získať z fondov ako národnostná menšina, keď si zmenia svoju etnickú identitu. Väčšina Goralov pravdepodobne netuší, čo je skrytou motiváciou ich „buditeľa“ a na akej veľkomadarskej stratégii vlastne spolupracujú.

Na svojom FB z 27.11.2023 uvádza:²⁷

„GORALI AKO NÁRODNOSTNÁ MENŠINA

Spolu s kolegami sme radi prijali pozvanie na odbornú konferenciu v Starej Ľubovni, kde sme diskutovali o súčasnej situácii goralskej komunity na Slovensku. Môžem prezradiť, že tieto dni sa Goralom venujem celkom intenzívne – pripravujeme monografiu k tejto téme. Na konferencii sme prezentovali naše doterajšie zistenia...”

Obr. 20: FB príspevok Ábela Ravasza (prvý sprava) – Gorali – alebo Atlas rozmanitosti Zamaguria

Ravasz prispel aj k schváleniu vietnamskej národnostnej menšiny, o čom informoval na svojom FB 7. 6. 2023: „Dobrá správa: vláda schválila štatút národnostnej menšiny pre vietnamskú komunitu žijúcu na Slovensku. Stanú sa tak našou štrnástou menšinou, a zároveň prvou „novou“ menšinou, ktorej sa takýto štatút prizná. Vnímam to ako veľmi silný pro-menšinový krok novej úradníckej vlády Ľ. Ódora, a som rád, že svojou troškou som k tomuto procesu mohol prispieť aj ja.“²⁸

²⁷ <https://www.facebook.com/abelravasz/posts/928485332181196>

²⁸ <https://www.facebook.com/photo/?fbid=835290828167314&set=a.406127894416945>

Sme presvedčení, že jeho činnosť je iniciovaná a riadená z Budapešti, kde bol aj patrične vyškolený – študoval sociológiu na Univerzite Loránda Eötvösa v Budapešti, ďalej politológiu a ekonómiu na Corvinus University v Budapešti. (Pozn.: súčasťou tejto univerzity je aj iredentistické vzdelávacie stredisko MCC, ktorému sa venuje kapitola 6 v časti školstvo.) Je zrejmé, že tu poslucháči získavajú aj zručnosti na vykonávanie sofistikovanej politickej subverzie.

K téme sa výstižne vyjadril 13. 3. 2023 aj historik Anton Hrnko na svojom FB:²⁹

„NÁRODNÝ BUDITEĽ

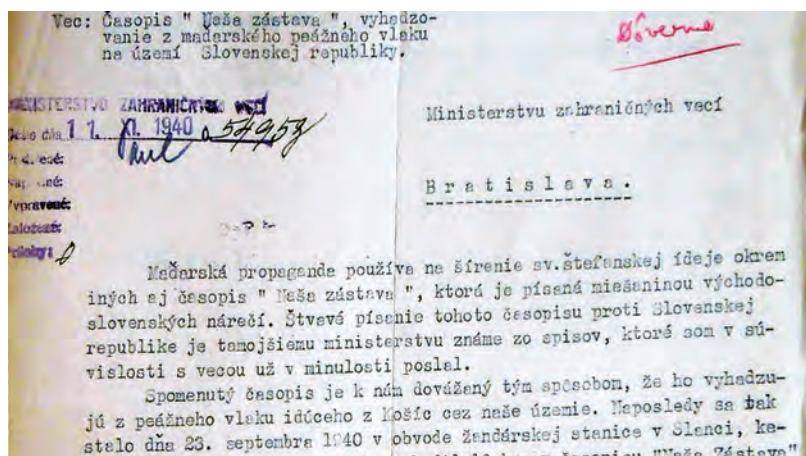
V Ústave Slovenskej republiky je článok 12 a v ňom odsek 3, ktorý znie: *„Každý má právo slobodne rozhodovať o svojej národnosti. Zakazuje sa akékoľvek ovplyvňovanie tohto rozhodovania a všetky spôsoby nátlaku smerujúce k odnárodňovaniu.“*

Keď sme roku 1992 robili záverečnú úpravu znenia novej ústavy, vložili sme do nej tento článok z dôvodu, aby sme rozptýlili rôzne umelo vytvárané chýry, že Slovenská republika sa stane miestom, kde sa bude násilne postupovať proti príslušníkom národnostných menšín s cieľom ich asimilácie. To, že tento článok budem musieť použiť v národnom štáte Slovákov s cieľom poukázať na aktivity majúce ovplyvniť postoj niektorých Slovákov k vlastnej národnosti, by vtedy nenapadlo ani posledného vrátnika na najnižšom vtedajšom štátnom úrade!...

Jedným z prvých opatrení uhorskej vlády bolo, že zo slovenských škôl na východnom Slovensku vytlačila spisovnú slovenčinu a zaviedla v nich vyučovanie (vraj na žiadosť rodičov) v šarišsko-zemplínskom dialekte. Tým to však neskončilo. Našla si aktivistov, ktorí na základe tohto vytvorili koncepciu o tom, že východní Slováci nie sú súčasťou slovenského národa, ale tvoria

29 <https://www.facebook.com/AntonHrnko4/posts/625954109355408>

samostatný národ Slovjakov. Na čelo tohto hnutia sa postavil začiatkom 20. storočia prešovský archivár Viktor Dvorčák a ich tlačovým orgánom sa stali noviny Naša zástava, štedro financovaná zo zdrojov uhorskej vlády. Jej vplyv na masy slovenského obyvateľstva však bol minimálny a boli to práve Slováci z východného Slovenska, ktorých masová podpora oslobodzovacieho hnutia, najmä finančná, v USA vyvrcholila vytvorením Česko-Slovenskej republiky roku 1918...”

Obr. 21: Záznam ministerstva zahraničných vecí prvej Slovenskej republiky z roku 1940 o šírení časopisu „Naša zástava“, zdroj: Slovenský národný archív.

Anton Hrnko ďalej pokračuje:

„Posledný pokus o rozčlenenie slovenského národného kolektívu, ktorý zapríčinil neskôr veľké utrpenie Slovákov, bolo vyvolanie „goralského/polského národného hnutia“ na severnej Orave a severnom Spiši. Ono to v realnosti žiadne národné hnutie nebolo, lebo slovenskí Goralí, hoci rozprávali prechodným slovensko-polským dialektom, sa vždy hrdo hlásili k slovenskému národu a mnohí z nich zastávali v slovenskom živote významné postavenia. Hádám najvýznamnejším Goralom

v slovenských dejinách bol Anton Bernolák, prvý kodifikátor spisovnej slovenčiny.

Všetky tieto pokusy, samozrejme, biedne zlyhali. Keď si však človek uvedomí, koľko utrpenia zažili slovenskí Gorali na severnej Orave a severnom Spiši pri obhajobe svojej slovenskej národnosti od začiatku 20. storočia a vidí s akou ľahkosťou Slovenský štatistický úrad zaviedol do sčítacích lístkov na sčítanie obyvateľstva roku 2021 goralskú národnosť a ako ochotne usporiadajú v Starej Ľubovni poľsko-goralské folklórne dni, musí sa opýtať, kde sme urobili chybu. Alebo tí naši predkovia skutočne žili nadarmo? Nadarmo sa snažili o zachovanie svojej slovenskej národnosti?

Ale teraz sa vráťme k zneniu odseku 3, 12. článku Ústavy. Objavil sa nám tu totiž národný buditel', ktorý buntoší slovenských Gorarov, aby si osvojili goralskú národnosť, ktorý obchádza slovenské gréckokatolícke obce a presviedča tamajších obyvateľov, že nie sú Slováci, ale Rusíni. To, že Abel Ravasz je maďarskej národnosti, nikoho neprekvapí. Ale že si túto činnosť nevšímajú orgány na to príslušné a dovoľujú mu nadviazať na subverzívnu protislovenskú činnosť spred roku 1918, je nepochopiteľné!!! To sme už tak národne vyhasnutí, že si nevšímame otvorene protislovenskú činnosť na našom slovenskom území? Kto platí tohto človeka? Aké ciele sleduje? Kde je NAKA, kde SIS? To nás musia upozorňovať na to občania z terénu, že sa niečo deje, čo nie je s kostolným poriadkom?..."

Na slovenskom národe sa pácha zločin, keď sa na našich školách neučí riadne dejepis, keď si svoje dejiny nevykladáme podľa zásad objektívnosti, ale sa nimi bičujeme!

Ábel Ravasz je bývalý splnomocnenec vlády pre rómske komunity, bývalý podpredseda Mosta-Híd, je aj iniciátorom Skupiny priateľov národnostných menšín v NR SR, ktoré podporujú maďarská vláda, americká ambasáda, nemecké a brusselské firmy a Globsec.

Jeho úlohou bolo dostať sa pred parlamentnými voľbami 2023 do nejakej politickej strany. Najprv sa stal členom prípravného výboru mimoparlamentnej strany Jalbko. Keď projekt Jablko skončil neúspešne, preskočil do strany SAS. Tu sa stal hlavným iniciátorom súčasného návrhu „zákona o autonómii“.

Okrem toho sa stal poradcom ministra školstva T. Druckera, takže aj tu môžeme očakávať obdobný vplyv na činnosť ministerstva.

Poznámka: K umelo vytvorenej tzv. goralskej národnosti sa v sčítaní obyvateľov, domov a bytov v r. 2021 prihlásilo 537 ľudí, 4736 ľudí ju označilo ako ďalšiu národnosť.

8. Zavedenie maďarských „digitálnych občianskych preukazov“ pre občanov SR

Podľa stratégie Rozvoja karpatskej kotliny „plnohodnotné maďarské občianstvo je možné len vtedy, ak ho sprevádza vhodné prostredie samosprávy, právnej a administratívnej autonómie a verejných služieb. Zabezpečenie týchto podmienok je nevyhnutné predovšetkým v prípade maďarských komunít v zahraničí.“

Prioritou stratégie je „zabezpečiť v spojení s diasporou jazykovú, vzdelávaciu, kultúrnu, hospodársku, administratívnu a verejnoprávnu samosprávu zahraničných maďarských komunít v karpatskej kotline, posilniť štátotvorné národnostné menšinové spoločenstvá a zabezpečiť ich integráciu a realizovať a dobudovať územnú autonómiu...“

Na Slovensku už bolo niekoľko pokusov o zavedenie dvojitého občianstva v SR pre občanov maďarskej národnosti.

Vo veci pripravovaného zavedenia digitálnych občianskych preukazov v Maďarsku aj pre občanov SR, ktoré chce Maďarsko spustiť od 1. januára 2024, ide v podstate o vytváranie politickej databázy občanov SR (aj s ich citlivými údajmi) zo strany cudzieho

štátu, ktorá bude rôznym spôsobom zneužitá proti slovenskej štátnosti. Preto je nutné tejto protištátnej aktivite Maďarska diplomaticky a technicky zabrániť, keďže prekračuje ústavné rámce práv národnostných menšín. Je to prejav stupňujúcej sa agresívnej politiky Budapešti a zakladá nové ohnisko nestability v regióne.

Už v roku 2021 to avizoval Zsolt Semjén pri príležitosti „Národného dňa solidarity“, kedy v rozhovore pre Pannon RTV povedal: *„Dnes je realistickou odpoveďou na Trianon zjednotenie národného verejného práva s rozšírením občianstva.“*³⁰

Maďarsko chce *„odstránením geografických obmedzení zjednotiť všetkých Maďarov“* vo svete, pomocou digitálnych služieb a technológie VPN. Od 1. januára 2024 bude všetkým Maďarom (vo svete) poskytnutá maďarská IP adresa, t. j. prístup do maďarského národného digitálneho priestoru. Používateľmi digitálnych verejných služieb teda budú aj *„digitálni maďarskí občania, ktorí sa síce geograficky nenachádzajú v krajine, no stále sa považujú za obyvateľov krajiny.“*³¹

V maďarskej ústave, článok 31, bod 1 je uvedený: *„Každý maďarský občan je povinný brániť vlasť.“* Z toho vzniká priama bezpečnostná hrozba pre SR, keďže na občanov SR maďarskej národnosti s maďarským digitálnym občianskym preukazom sa začne vzťahovať maďarská ústava, čo je v rozpore s Ústavou SR. Ktorý štát budú brániť títo „digitálni občania“ v prípade konfliktu medzi SR a Maďarskom?

V Maďarsku parlament prijal 12. 12. 2023 dvanástu novelu ústavy, ako aj zákon o ochrane národnej suverenity, ktoré túto záležitosť ešte viac vyhracujú.

30 <https://www.facebook.com/semjenzsolt/posts/4001548886566181>

31 <https://www.hlavnespravy.sk/madarsko-chce-zjednotit-vsetkych-madarov-vo-svete-ako-to-docieli/3153452>

VI. Prejavy protislovenskej činnosti na pôde cirkvi

1. Politizácia sakrálného priestoru vo farskom kostole v Nových Zámkoch

V roku 2022 maďarská spoločnosť Lászlóa Kecskésa z Komáromu (Maďarsko) iniciovala osadenie politicky koncipovanej pamätnej tabule vo vstupnej hale katolíckeho farského kostola Povýšenia svätého Kríža v Nových Zámkoch. Ide o jeden z mnohých prípadov miešania politiky a náboženstva. Na tabuli k citátu z Jánovho evanjelia primiešali autori svoje politické posolstvo, týkajúce sa Benešových dekrétov v kontexte s udalosťou výmeny maďarského a slovenského obyvateľstva v r. 1947. Združenie slovenskej inteligencie a združenie Slovenskí katolíci reagovali na umiestnenie tabule nasledovným protestom:

Vec: Protest proti maďarskej politizácii sakrálného priestoru katolíckeho kostola v Nových Zámkoch a proti jeho zneužívaniu v predvolebnej kampani

*Vážený pán primátor Otokar Klein,
dňa 8. októbra 2022 ste sa zúčastnili na udalosti odhalenia politicky koncipovanej pamätnej tabule vo vstupnej hale katolíckeho farského kostola Povýšenia svätého Kríža v Nových Zámkoch, za účasti maďarských politických strán, organizácií a maďarských cirkevných predstaviteľov. Na pamätnej tabuli, ktorej odhalenie iniciovala maďarská spoločnosť Lászlóa Kecskésa z Komáromu (Maďarsko), sú spomenuté Benešove dekréty v kontexte s udalosťou výmeny maďarského a slovenského obyvateľstva v r. 1947.*

Do organizovania tejto udalosti boli okrem Vás zapojení a zúčastnili sa: predsedníčka maďarskej spoločnosti Lászlóa Kecskésa

pani András Nemes, miestny predstaviteľia politickej strany Aliancia-Szövetség, predseda Csemadoku v Nových Zámkoch József Danczi, Attila Molnár, primátor mesta Komárom v Maďarsku, Károly Peczár, predseda o.z. János Esterházy, Zoltán Ďurčo, biskupský vikár zodpovedný za maďarských veriacich diecézy Nitra, Attila Sasák – reformovaný farár v Nových Zámkoch, Attila Ákos Nagy – reformovaný farár z Komáromszónyi (Maďarsko), Milus Ferenc – rímskokatolícky farár z Ácsu (Maďarsko).

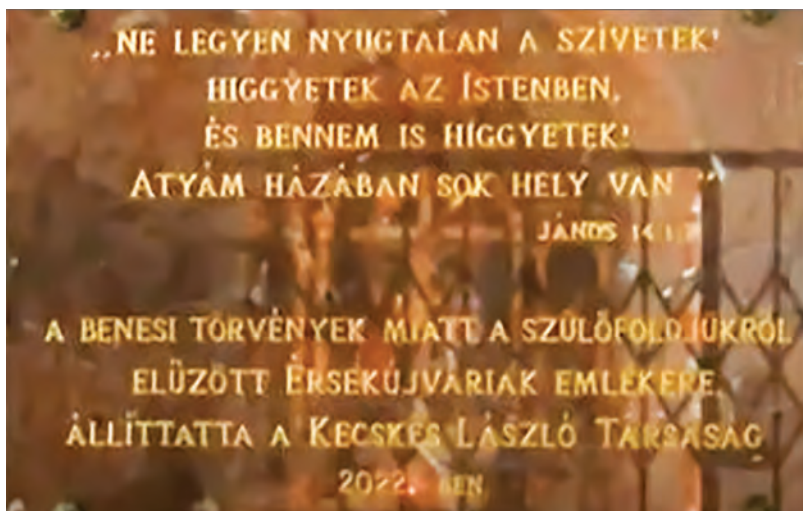
Hlavným patrónom podujatia bol podpredseda maďarského parlamentu Sándor Lezsák, ktorého zastupoval jeho brat Lajos Lezsák.

Znenie textu na tabuli (v maďarčine) začína citátom z Jánovho evanjelia a pokračuje politickým odkazom v súlade s trendom Budapeštianskej politickej doktríny (vid'. obr. 1).

Ostro protestujeme proti politizácii sakrálného priestoru v farskom kostole v Nových Zámkoch z Vašej strany, ako aj zo strany maďarských organizácií, politických strán a maďarských cirkevných predstaviteľov. Vzhľadom na načasovanie udalosti možno považovať Vaše konanie aj za zneužitie sakrálnych priestorov na predvolebnú kampaň na miesto primátora mesta Nové Zámky.

Umiestňovanie politicky motivovaných vyjadrení v katolíckom kostole je v rozpore s princípom „katolicity“ a proti duchu jednoty Cirkvi, kde ako hovorí sv. Pavol: „Už niet Žida ani Gréka“ (porov. Gal 3, 28) a podobne „niet Slováka ani Maďara“, lebo všetci sme jedno v Kristovi. Z tohto dôvodu odmietame ducha veľ'komadarskej nadradenosti predstaviteľov maďarských politických strán, organizácií a, žiaľ, aj cirkví, ktorí sa „unisono“ pasujú do role obeť a požadujú, aby sa im slovenský národ a dokonca aj vláda jednostranne ospravedlnili, ako to opakovane hlásajú na svojich politických či kultúrnych zhromaždeniach.

Takéto konanie je založené na tendenčnom výklade dejín podľa maďarských historikov a politikov a v duchu budapeštianskej

Obr. 1: Pamätná tabuľa v maďarčine s politizujúcim textom, v preklade: „Nech sa vám srdce neznepokojuje! Verte v Boha, verte aj vo mňa! V dome môjho Otca je mnoho príbytkov.“ Jn 14, 1-2; Na pamiatku Novozámčanov vyhnaných zo svojej rodnej zeme kvôli Benešovým dekrétom. Osadila spoločnosť Kecskés László 2022.

veľkomadžarskej doktríny. Zamlčovanie faktov a príčinných súvislostí je z maďarskej strany cielené, aby z toho mohli vytĺkať politický kapitál. Toto však nemá nič spoločné s Duchom Ježiša Krista. Naopak, je zneužitím náboženstva a viery na politické účely.

Výmene maďarského a slovenského obyvateľstva v roku 1947 príčinne predchádzali tragické skúsenosti Slovákov (a tiež iných národov), najprv s tvrdou maďarizáciou v Uhorsku, ktorej cieľom bola úplná likvidácia slovenského národa a jeho identity, neskôr s maďarizačnou politikou medzivojnového Maďarska voči početnej slovenskej menšine, ktorá po Trianonskej mierovej zmluve zostala v maďarskom štáte bez akýchkoľvek národných práv, tiež s revizionizmom horthyovského Maďarska, spochybňujúcim platnosť

Trianonskej mierovej zmluvy (podpísanej 4. júna 1920 v paláci Le Grand Trianon vo Versailles), a napokon aj s tvrdou maďarskou politikou na okupovanom južnom Slovensku po novembri 1938, keď boli odtiaľto surovo vyhnané desiatky tisíc Slovákov, pričom boli okradnutí o svoje majetky.

Slovenskí katolíci v Nových Zámkoch, napriek mnohému prežitému utrpeniu a krivdám zo strany Maďarska, si nepravajú umiestňovanie žiadnych politizujúcich spomienkových tabúl v priestore kostola, ktorý je predovšetkým Božím domom. Slováci svoje smutné spomienky na rabovanie, bitie, mučenie, znásilňovanie či vraždenie a mnohoraké spôsoby dehonestácie ľudskej dôstojnosti v rokoch 1938 – 1945 zo strany maďarských žandárov a vojakov a mnohokrát aj zo strany maďarského obyvateľstva radšej odovzdávajú do svojich modlitieb. Slováci už 84 rokov čakajú na ospravedlnenie z maďarskej strany za kalváriu, ktorou si museli prejsť len preto, že sa narodili ako Slováci a nie ako Maďari.¹

Žiaľ, maďarská vláda sa stále nepoučila a robí tú istú politiku ako pred 100 rokmi. Rozosieva šovinizmus medzi okolitými národmi. Lenže šovinizmus je ako bumerang, ktorý sa vráti a dopadne na hlavy všetkých, vinných aj nevinných.

Spôsob, ako o udalosti informujú maďarské médiá² je manipulatívny, keďže podľa nich tu vraj existuje ohrozenie a nenávisť, ktoré sa majú zmierniť „osadením pamätnej tabule“. Alebo že tu v Slovenskej republike niekto chce skrášľovať vysídlenie, či tvrdiť že to nebolo zlé. Pravdou je, že nikto taký tu nie je a ani nikto neprechováva nenávisť voči Maďarom. Túto tému neustále vyrába maďarská politická scéna, aby dosiahla rozdelenie spoločnosti v Slovenskej republike v duchu príslovia „rozdeľuj a panuj“.

1 https://www.zsi.sk/wp-content/uploads/2022/10/Iniciativa%CC%81va_2.november_84.vyrocie.pdf

2 <https://uj szo.com/regio/videoemlektabla-a-jogfosztottsag-eveiben-meghurcolt-ersekujvari-magyaroknak>

V tejto veci posielame sťažnosť aj na Biskupský úrad v Nitre a ďalšie štátne inštitúcie v Slovenskej republike.

*S úctou,
Ing. Branislav Čech, predseda
Združenie slovenskej inteligencie*

Poznámka: Tabuľa je v kostole stále umiestnená.

2. Protest proti politizácii procesu blahorečenia Jánosa Esterházyho

S veľkým pohoršením sledujeme politizáciu a zneužívanie katolíckeho inštitútu blahorečenia v súvislosti s prebiehajúcim procesom skúmania osoby Jánosa Esterházyho v rámci začatého procesu blahorečenia. Popri procese skúmania faktov zo života J. Esterházyho prebieha intenzívna snaha ovplyvňovať tento proces zo strany rôznych maďarských politických subjektov, strán, združení, ako aj maďarských médií. Ich konanie hodnotíme ako snahu prostredníctvom politickej a kultúrnej propagandy vytvárať spoločenskú objednávku na výsledok procesu. Týmto sa devalvuje samotný proces skúmania osoby J. Esterházyho. Prítomný tlak evokuje pochybnosti, či osoba J. Esterházyho spĺňa potrebné požiadavky na blahorečenie, keď je potrebná takáto masívna „politická výpomoc“. Ťažko možno potom skúmanie v rámci tohto procesu nazvať slobodným a nezaújatým, keď sa okolo procesu točí intenzívny politický kolotoč.

Stránka Trnavskej arcidiecézy priniesla 15. 6. 2022 správu o začatí procesu blahorečenia Jánosa Esterházyho, ktorý sa začal v Krakove 25. marca 2019 prvým verejným zasadnutím. Proces iniciovala Krakovská arcidiecéza „práve kvôli poznaniu života Jána a jeho výnimočnej, obetavej viere spojennej so

službou spoločnosti a jeho rodine.“³ Proces blahorečenia podporuje vláda Maďarska, ministerstvo národnej politiky Maďarska a maďarský Fond Gábora Bethlena. Ich logá sa často objavujú na propagačných materiáloch súvisiacich s osobou J. Esterházyho, ako napr. na FB stránke⁴ organizácie Pázmáneum s pozvánkou na púť do Dolných Obdokoviec z 11. 9. 2023.

szept. 16.
**„A mi jelünk a kereszti!” A Paulisz Boldizsár emlék-
zarándoklat, tanúságtételek, beszámoló, hitvalló-kulturális műsorok**
15 ÓRÁTÓL ÜNNEPI SZENTMISE
Főcelebráns:
Zdeněk Wasserbauer prágai segédpüspök

Fővédnök: Mons. Dúrcsó Zoltán,
a Nyitrai Egyházmegye püspöki helynöke

Zarándoklj el Alsóbodokra családdal, barátaiddal együtt és hozz egy zsebkendőnyi földet szülőfaludból, városodból Isten szolgája Esterházy János sírjára, egy szál virágot Paulisz Boldizsár sírjára!

ESTERHÁZY JÁNOS
ZÁRÁNDOKKÖZPONT

**web: www.esterhazyjanos.eu, e-mail: info@esterhazyjanos.eu,
www.facebook.com/ejzarandokkozpont tel.: +421903441891,
IBAN: SK79 5200 0000 0000 1779 2702
Cím: Alsóbodok, 951 02 Dolné Obdokovce 426
GPS: N 48 30842 E 18 21089**

Obr. 2: Logá inštitúcií, podporujúcich organizáciu podujatí a púť propagujúcich osobu J. Esterházyho. Tie isté logá sú viditeľné pri akciách podporujúcich „veľkomadžarskú“ iredentu na území Slovenskej republiky.

³ <https://www.abu.sk/archiv/spravy/jan-esterhazy-na-prahu-blahoreceni>

⁴ <https://www.facebook.com/photo/?fbid=702303845275262&set=a.562486449257003>

a. Zneužitie procesu blahorečenia na predvolebnú politickú kampaň v septembri 2023

Nevídaná politická angažovanosť sa krikľavo prejavila na púti v Dolných Obdokovciach, kde sa pravidelne konajú púte za blahorečenie J. Esterházyho. V septembri 2023 cirkevní hodnostári a organizátori na tejto púti ponúkli aktívnu účasť na bohoslužbe formou čítania Božieho slova exponovanému po-

Obr. 3: G. Gyimesi číta čítanie na bohoslužbe na púti v Dolných Obdokovciach 16. 9. 2023

litikovi G. Gyimesimu⁵. Týmto zneužili pútnickú udalosť ako nástroj politickej propagandy.

Gyimesi to komentoval⁶ 16. 9. 2023 ako svoj predvolebný boj: „Každý deň ma uistujete o vašej podpore a cítim, že v tomto boji nie som sám, že sa oplatí ísť ďalej. Dnes to vyvrcholilo podujatím v Esterházyho pútnickom centre, kde sme síce v dave, ale stíšení v duchu mohli prežiť zážitok spolu-

patričnosti. Keď pútnici dorazia na miesto, sú na konci ich cesty, vyčerpaní, v puritánskom prostredí (dosl. puritán közegben), ale

5 <https://www.facebook.com/photo?fbid=798090668988198&set=a.254956519968285>

6 <https://www.facebook.com/Gyimesi/posts/798092788987986>

na povznášajúcom mieste a v momente príchodu vedľa, že obeť, ktorú priniesli je úprimná ponuka, aby sa diali zázraky...”

Na aké zázraky Gyimesi myslí si možno domyslieť, keďže termín „národnej spolupatričnosti“ je dobre známou súčasťou politickej stratégie Budapešti.

Je šokujúce, že cirkevným organizátorom púte neprekážalo, že čítanie Božieho slova ponúkli človeku, ktorý viackrát sám seba v médiách definoval ako neveriaceho. G. Gyimesi napr. v článku⁷ zo 14. 4. 2021 opísal, „ako to má so ženami“ vo svojom živote: *„Áno, žijem promiskuitným životom,... Podľa katolíckej viery je promiskuitný každý, kto má v živote viac ako jednu ženu. Táto téma je výsostnou záležitosťou ľudí, ktorí sú katolícki fundamentalisti, sú to ľudia, ktorých riadi celý čas viera. V tejto katolíckej dogmatike pácham hriech. Keďže som žil aj v konkubinate s inou ženou – to sú podľa katolíckej viery hriechy... Nevieť sa modliť a nechodím do kostola.“*

Je poľutovaniahodné, že cirkevní hodnostári maďarskej národnosti zneužili konanie púte na predvolebnú kampaň v prospech maďarskej strany Aliancia a jej kandidáta G. Gyimesiho. Vyvoláva to otázku pre kňazov maďarskej národnosti: Je politika dôležitejšia ako viera? Duch Ježiša Krista a Božie prikázania musia ísť bokom, ak je dva týždne pred voľbami?

Vie si niekto predstaviť, že by sa v procese blahorečenia Titusa Zemana nejaký slovenský kňaz znížil na takú úroveň, že by dovolil takýmto spôsobom zneužiť sv. omšu za T. Zemana na politickú predvolebnú kampaň svojho straníckeho favorita, ktorý navyše sám o sebe tvrdí, že je promiskuitný neveriaci?

Vyvstávajú aj ďalšie vážne otázky: aké ciele sleduje celý proces blahorečenia J. Esterházyho? Toto má pomôcť vo vytváraní

⁷ <https://ereport.sk/poslanec-gyimesi-prezradil-pikantnosti-zo-sukromia-ano-zijem-v-hriechu/>

obrazu o jeho osobe? Nie je osoba J. Esterházyho iba zástupným nástrojom nekalého politického cieľa?

b. Vytváranie politického a kultúrneho tlaku na proces blahorečenia

Politicko-spoločenské organizácie umelo vytvárajú mediálny tlak na proces skúmania J. Esterházyho aj vymýšľaním a udeľovaním rôznych ocenení, vzťahujúcich sa k osobe J. Esterházyho. Aktivity kultúrneho nátlaku sú zjavnou verejnou manipuláciou s cieľom ovplyvniť proces blahorečenia. Takýmto ocenením je napr. „Esterházyho pamätná medaila“, alebo cena „Strážca hodnôt“.

Za príklad „kultúrno-politického lobbingu“ možno označiť ocenenie Dagmar Babčanovej, bývalej veľvyslankyne Slovenskej republiky pri Svätej stolici. Informuje o tom článok⁸ od autora Imre Molnára 13. 10. 2023: *„Tohtoročnou laureátkou ceny Custos Virtutum (Strážca hodnôt) vo Varšave, ktorú založili poľský týždenník DoRzeczy a Inštitút poľsko-maďarskej spolupráce Wacława Felczaka, sa stala Dagmar Babčanová, slovenská filologička, publicistka, bývalá veľvyslankyňa vo Vatikáne, držiteľka Esterházyho Pamätnej medaily.“*

Článok ďalej uvádza: *„Riaditeľ Inštitútu Wacława Felczaka Maciej Szymanowski vo svojom laudácii vyzdvihol podiel ocenej na blahorečení Jánoša Esterházyho a na rehabilitácii jeho pamiatky.“*

Za zásadný nedostatok možno považovať spojenie procesu spoločenskej rehabilitácie J. Esterházyho s procesom jeho blahorečenia. V Slovenskej republike vo všeobecnej spoločenskej rovine ešte ani zďaleka nedošlo k rehabilitácii J. Esterházyho, naopak, jeho osoba je vnímaná veľmi kontroverzne. V cirkevnej rovine sú „tisíce nevypovedaných bolesti“ zo strany Katolíckej

8 <https://felvidek.ma/2023/10/dagmar-babcanova-volt-szentsze-ki-nagykovet-lengyelorszagi-kituntetese/>

cirkvi na Slovensku voči maďarskej strane. Zaujíma toto organizátorov, ktorí sa angažujú v procese blahorečenia? Ďalšou podstatnou vecou je, že aj keby došlo k spoločenskej rehabilitácii J. Esterházyho, čo je ešte veľmi dlhá a neistá cesta, zďaleka to nie je automatickým predpokladom pre jeho blahorečenie. Proces blahorečenia nevyhnutne nesúvisí so spoločenskou rehabilitáciou a jeho kritériá sa nachádzajú nad rovinou „politických kortešačiek“, ktoré tu predvádza maďarská a poľská strana. Ide to na úkor hodnovernosti a serióznosti procesu blahorečenia.

V článku Maciej Szymanowski ďalej povedal, že Babčanová vyznáva, že *„spolupráca medzi národmi krajín Vyšehradskej štvorky musí byť postavená na spoločných skúsenostiach, kresťanských hodnotách a z nich odvodennej spoločnej identite.“*

To je pekné vyznanie, ale v skutočnosti vzletná politická fráza, ktorá má evokovať fiktívnu predstavu, že osoba J. Esterházyho by mohla spájať krajiny Vyšehradskej štvorky. Pri pohľade na obrovský rozsah udržiavaného tabu v „spoločných skúsenostiach“ slovenských katolíkov so správaním Katolíckej cirkvi v Maďarsku a budapeštianskej vlády v období Hortyovského Maďarska, kedy politicky pôsobil na území prvej Slovenskej republiky aj J. Esterházy, ťažko možno hovoriť o „spoločnej identite odvodennej z kresťanských hodnôt“.

Dagmar Babčanová v ďakovnej reči povedala: *„Túžba hľadať pravdu a poukazovať na nespravodlivosť ma neopustila ani na dôchodku... Stojím tu v mene všetkých, ktorí v tejto časti Európy v nie tak dávnej minulosti zachovali hodnoty evanjelia opovrhované komunistickou ideológiou.“*

Hľadiac na horeuvedený výrok sa dostávame k ďalšiemu zásadnému rozporu, a tým je výklad histórie, ktorý politickí podporovatelia procesu blahorečenia prezentujú verejnosti a ktorý podľa nášho presvedčenia nezodpovedá „túžbe hľadať pravdu“. O tom píšeme v ďalšej kapitole.

c. Proces blahorečenia nemôže stáť na falošnom výklade dejín

Pri štúdiu článkov publikovaných v médiách o živote J. Esterházyho možno konštatovať, že nespĺňajú kvalitatívne kritériá odborného a vedeckého prístupu, sú písané v štýle propagandy obsahujúcej oslavné ódy a tvrdenia, ktoré sú v rozpore s overiteľnými faktami.

Hlavní propagátori procesu blahorečenia J. Esterházyho sa opierajú o lživý a tendenčný výklad dejín, ktorý prezentujú maďarskí historici. Treba si uvedomiť závažný fakt: dodnes nedošlo k zmiereniu medzi Slovenskou republikou a Maďarskom a k nájdeniu vzájomne akceptovaných pohľadov na naše spoločné dejiny. Pokus zo slovenskej strany o takéto zmierenie dopadol katastrofálne.

Svedčí o tom komentár Antona Hrnka⁹ z 20. 2. 2023, kde opisuje postoj maďarskej vlády na spoločných rokovaníach so slovenskou stranou v roku 1990. A. Hrnko bol vtedy členom komisie, vytvorenej predsedom vtedajšej Slovenskej národnej rady F. Mikloškom, ktorej cieľom bolo pripraviť dokumenty na riešenie neuzavretých bolestí našej minulosti, aby Slovensko začalo novú historickú etapu vývoja bez zaťaženia minulosťou. Ohľadom historických vzťahov s Maďarskom A. Hrnko uvádza: *„...bolo jasné, že všetko začalo násilnou maďarizáciou a jednotlivé krivdy boli vzájomne zretázené podobne, ako to bolo vo vzťahu Nemcov a Francúzov. Mali sme predstavu, že sa zídu komisie slovenských a maďarských historikov, ktorí urobia súvahu a vzájomne sa jeden druhému ospravedlníme. Veľké bolo naše prekvapenie, keď nám Maďari oznámili, že oni sa vo vzťahu k Slovákom necítia ničím vinnými a jedinú, na čom sú ochotní s nami sa zhodnúť je to, že sa Slováci jednostranne ospravedlnia Maďarom za príkoria, ktoré sa im stali v rokoch 1945 – 1947!*

9 <https://www.facebook.com/AntonHrnko4/posts/614409790509840>

Ale prá! To hádam nemyslíte vážne. A kde je násilná maďarizácia, kde je násilné odvláčanie slovenských sirôt na maďarské etnické územia, kde sa k nim (a boli ich tisíce) správali ako k negrom? Kde je zatváranie slovenských škôl, kde je zatvorenie Matice slovenskej? Kde sú maďarské vojenské vpády na naše územie? Kde je Viedenská arbitráž a teror proti Slovákom na okupovaných územiach atď., atď. Nič takého sa vraj nestalo a my sa máme ospravedlniť Maďarom za Benešove dekréty a realizáciu Košického vládneho programu. To bolo jediné, o čom sa boli ochotní s nami baviť! Je samozrejmé, že sme sa s nimi odmietli baviť podľa nôh, ktoré by chcela diktovať maďarská šovinistická predstava o dejinách strednej Európy a na ničom sme sa nedohodli!“

Tento postoj pýchy a nadradenosti maďarskej vlády v jej nazeraní na našu spoločnú históriu sa dodnes nezmenil. Práve naopak, aktivita v podpore „veľkomaďarského“ šovinizmu zo strany Budapešti sa stupňuje. Šovinizmus ako viera v nadradenosť vlastného národa alebo národnosti, hlásanie nacionálnej výlučnosti a roznečovanie nenávisťi k iným národom vedie jeho vyznávačov k lživej interpretácii faktov a dejinných udalostí.

Snaha o mediálnu glorifikáciu osoby J. Esterházyho prebieha na pozadí popierania krívd spáchaných Maďarskom na slovenskom národe. Propagátori procesu blahorečenia a sympatizanti J. Esterházyho tieto fakty účelovo zamlčávajú a obchádzajú. A tak tento proces nemôže spájať, ale iba rozdeľovať.

d. Nehorázne polopравdy a lži v článkoch

Publikované články o J. Esterházym v maďarských médiách často obsahujú rétoriku revizionizmu a nekonečného podnečovania jednostrannej ukrivdenosti v občanoch maďarskej národnosti. Odborný a katolícky pohľad by očakával postoj pokory, pokánia a vyváženosti, ale takéto atribúty tu nenachádzame.

V článku¹⁰ s názvom „Gróf Esterházy, záchrana ľudí“ z 20. 3. 2021 v médiu ma7.sk autor Gyula Popély píše: *„Felvidécke maďarstvo donútené byť na Tisovom Slovensku – na čele s grófom Esterházym – napriek najkrutejšiemu národnostnému a ideologickému útlaku zostalo uchovávaťom ľudskosti, humanity a morálky, čo by o sebe nemohli povedať všetky spoločenstvá v našich končinách.“*

Horeuvedený text je nehorázna manipulácia s historickými faktami, výsmech do očí Slovákom, ktorí majú v živej pamäti brutalitu a teror maďarských policajtov, vojakov a neraz aj miestneho obyvateľstva v rokoch 1938 – 1945, vid' Príloha č. 3: Svedecké výpovede z knihy Krvácajúca hranica. Menšinové práva Slovákov v Maďarsku v tom čase ani zďaleka nedosahovali úroveň menšinových práv Maďarov na Slovensku.

Autor G. Popély ďalej uvádza: *„Preto bolo potrebné po vojne stigmatizovať, vyhlásiť za vojnových zločincov a ponížiť celé felvidécke maďarstvo, preto bolo potrebné pokúsiť sa o jeho úplné etnické vyhladenie. Preto musí aj desiatky rokov po vojne znášať tieto následky, a preto nemôže byť gróf Esterházy zbavený obvinenia z vojnových zločinov.“*

Autor sa snaží agresivitou a doslova štvaním dosiahnuť rehabilitáciu J. Esterházyho. Keď chce vidieť „etnické vyhladenie“, odporúčame mu navštíviť Slovákov žijúcich v Maďarsku.

Ďalší článok¹¹ s názvom „Balasty Jánosa Esterházyho“ (maď. Esterházy János ballasztjai) z 21. 5. 2021 je od autora Pála Csákyho, ktorý je známym politikom.

V úvode článku je fotografia sklenenej vitráže kostola v obci Petrovce (okres Rimavská Sobota), na ktorej je vyobrazený J. Esterházy, kardinál József Mindszenty a Sára Salkaháziová.

10 <https://ma7.sk/kavezo/esterhazy-grof-az-embermento>

11 <https://ma7.sk/hagyomany/esterhazy-janos-ballasztjai>

Obr. 4: Sklenená vitráž kostola v Petrovciach, zdroj: ma7.sk

Nad touto vitrážou je potrebné sa pozastaviť, keďže z katolíckeho hľadiska je správne a zodpovedné zobrazovať v sakrálnych priestoroch podoby iba takých osôb, ktoré boli Katolíckou cirkvou vyhlásené za sväté, alebo blahoslavené. Tomuto kritériu zodpovedá iba Sára Salkaháziová, ktorú blahorečil 17. septembra 2006 kardinál Péter Erdő. Kardinál J. Mindszenty bol vo februári 2019 pápežom Františkom vyhlásený za ctihodného. Zobrazenie J. Esterházyho na vitráži vo vnútri kostola, ešte pred oznámením výsledkov skúmania jeho osoby v rámci procesu blahorečenia možno označiť jedine za prejav náboženskej manipulácie a pýchy. Autori sklenenej vitráže nám ukazujú svoju aroganciu, keďže oni nemusia pokorne v modlitbe a s úctou voči katolíckemu inštitútu blahorečenia čakať na zodpovedné posúdenie stavu. Oni si chcú výsledok vynútiť aj takýmto kultúrnym a náboženským nátlakom na verejnú mienku!

V článku P. Csákyho sa uvádza že „kladie tiež otázky, na ktoré by mali Slováci v prvom rade odpovedať, minimálne však musia podstúpiť test svedomia.“

Snaha hneď na úvod vzbudiť v Slovákoch pocit viny a odporúčanie „testu svedomia“ odzrkadľuje ideové poslanstvo vlastnej nekritickej, povýšeneckosti, ba zaslepenosti. V každom prípade i poslanstvo zdeformovaného výkladu dejín, ktorý sa celoplošne vyučuje v školách v Maďarsku, ako aj na národnostných školách s vyučovacím jazykom maďarským na Slovensku.

P. Csáky v článku predstavuje niekoľko „balastov“ ktoré „ťahajú tému J. Esterházyho smerom nadol“. Jedným z týchto „balastov“ je podľa autora slovenský biskup Ján Vojaššák, o ktorom hovorí: „Komplikovaná osobnosť v komplikovanom storočí: v roku 1918 sám podpísal Svätomartinskú deklaráciu, v ktorej sa Slováci rozhodli spojiť s Čechmi.“ P. Csáky považuje postoj J. Vojaššáka, ktorý v roku 1918 uprednostnil záchranu slovenského národa v spojení s Čechmi pred etnicky genocídnou politikou agresívnej maďarizácie, za „komplikovanosť“.

Ďalej P. Csáky uvádza: *Po vyhlásení samostatného slovenského štátu klesol (Vojaššák) na najnižší bod: medzi rokmi 1940 a 45 bol podpredsedom vtedajšej Štátnej rady, takže mnohí právom hovoria, že nesie vážnu zodpovednosť za to, čo sa stalo počas druhej svetovej vojny. No slovenskí biskupi chcú, aby Vatikán blahorečil Jána Vojaššáka.*

P. Csáky tu používa manipulatívnu formuláciu odporcov osoby J. Vojaššáka. Štátna rada bola v politickom systéme Slovenska novým orgánom a mala len poradné a kontrolné kompetencie, nie rozhodovacie. Aj v porovnaní so Snemom SR – ktorého členom bol napr. J. Esterházy – jej politická váha bola oveľa menšia. V Štátnej rade J. Vojaššák pôsobil so súhlasom Svätej stolice a na túto pozíciu ho delegoval biskupský zbor. Okrem neho tu bol aj zástupca ECAV. Tiež možno pripomenúť, že práve

v Maďarsku bola veľmi silná tradícia angažovania sa biskupov v parlamente, pretrvávajúca ešte z čias Uhorska. Biskupi boli z titulu svojej funkcie automaticky členmi hornej komory parlamentu, tzv. virilisti. Príklady pôsobenia cirkevných osôb v politike však do roku 1945 nachádzame aj v mnohých iných štátoch. Následne P. Csáky svojou politickou konštrukciou oznamuje: „všetkým zainteresovaným, že proces blahorečenia Vojtaššáka bude mať vážny dopad na proces s Esterházyom.“

Z porovnávania dvoch osôb J. Esterházyho a J. Vojtaššáka nemožno odvádzať akýkoľvek uzáver pre proces blahorečenia, ide tu o politickú špekuláciu P. Csákyho. Naznačovanie akéhosi „obchodovania“, že keď jeden, tak aj druhý zo strany P. Csákyho hovorí o jeho politickom chápaní procesu blahorečenia.

Na záver článku sa P. Csáky vracia k „základnej otázke: *chceme budovať maďarské spoločenstvo na Slovensku zvnútra, chceme zvýšiť jeho vnútornú súdržnosť alebo nie? ... Vôbec: je po tom dopyt v roku 2021?*“ Tým vlastne dáva najavo, že prvotnou motiváciou je snaha o „budovanie etnického spoločenstva“ a snaha o vytváranie dopytu. Tomu treba napomôcť stavaním osoby J. Esterházyho na piedestál rôznych pamätníkov napriek tomu, že slovenská strana s tým nesúhlasí, napriek tomu že proces skúmania jeho osoby ešte nie je ukončený.

Ďalší článok¹² s názvom „János Esterházy je našim zrkadlom“ z 9. 4. 2021 ponúka rozhovor s Imre Molnárom, veľkým propagátorom osoby J. Esterházyho.

V článku sa dozvedáme, že „... Esterházy bol predstaviteľ maďarskej iredenty. Čo je nepochybne pravdou v tom slova zmysle, že veril tomu, že felvidék sa musí stať opäť integrálnou súčasťou Maďarska.“ I. Molnár obhajuje činnosť Esterházyho ako „boj za

12 <https://madari.sk/magazin/aktuality/janos-esterhazy-je-nasim-zrkadlom-1-cast>

spravodlivosť“, kde „označenie iredentista okamžite začína blednúť.“ Pritom vychádza z nerešpektovania Trianonskej mierovej zmluvy, keďže používa ako ospravedlňujúci argument to, že „Maďari pripojení k Československu sa stali obeťou obrovskej nespravodlivosti“ a teda že Esterházy vlastne bojoval za spravodlivosť. Ďalej tvrdí, že „*nielen toto rozhodnutie, ale aj následná séria protimaďarských opatrení bola neľudská a nespravodlivá.*“ Nedočítate sa tu nič o sérii opatrení proti národom žijúcim v Uhorsku pred rokom 1918, informácie o „žalári národov“ pre I. Molnára neexistujú. Vyčíta krivdy voči Maďarom, ale že to isté, ba ešte horšie robili predtým Maďari voči nemaďarom nevidí.

V článku sa uvádza, že J. Esterházy „*bol jediným členom slovenského parlamentu, ktorý hlasoval proti deportácii Židov v roku 1942,*“ čo je lož. Vtedy sa totiž hlasovalo aklamačne a on nehlasoval za, ale nehlasoval ani proti. Ďalší poslanci dali svoj nesúhlas najavo tým, že opustili sálu pred začatím hlasovania, takže nebol ani jediný.

V článku opisovaná situácia, kedy: „*Maďarská politická elita nepokladala slovenskú politiku za rovnocennú s tou maďarskou, v tomto ohľade žiaľ ešte fungovala maďarská supremácia*“ (t.j. nadradenosť), musela byť známa aj J. Esterházymu a, žiaľ, je platná aj dnes. Preto aj následné tvrdenie o košickom prejave Esterházyho, kde „*upriamil pozornosť maďarskej vlády na to, aby rešpektovali práva Slovákov, ktorí sa dostali na územie Maďarska a zároveň aby im poskytli všetky tie práva, na ktoré si nárokujú aj Maďari na Slovensku*“, je falšovaním skutočnosti a naivným pokusom o zlepšenie hodnotenia jeho osoby.

Výsostne politický odkaz pre národnostné menšiny odvodený od J. Esterházyho je v závere článku: „*nechajte ich samých rozhodnúť, čo považujú za potrebné vyžadovať.* Inými slovami, *daná menšina musí sama rozhodnúť a vedieť, čo potrebuje pre zachovanie svojej komunity. Aká aktuálna je táto požiadavka*

aj dnes! Je to pravda. Aj dnes by sa očakávalo, že nie zhora budú rozhodovať o tom, ako sa má slovenčina vyučovať na školách s vyučovacím jazykom maďarským, alebo kde sa majú tiahnuť hranice okresov a krajov (myslí sa na súčasné územnosprávne členenie Slovenska...)“.

Škoda, že I. Molnár neaplikuje tieto tvrdenia, ktorými údajne J. Esterházy „ďaleko predbehol svoju dobu“, v Maďarsku na situáciu slovenskej národnostnej menšiny. Tá v Maďarsku prešla etnickou a jazykovou genocídou. Čudujeme sa, kde berie I. Molnár tú guráž poučovať okolité štáty o etnickej politike a kde ostala vlastná sebareflexia Maďarska, ktoré 70 rokov ignoruje tento „odkaz Esterházyho“ vo svojom prístupe k svojim vlastným menšinám, a teda aj k vlastným občanom slovenskej národnosti. Títo sa scvrkli na menej ako päť percent svojej pôvodnej početnosti v Maďarsku vďaka drastickým menšinovým zákonom a nepriateľskej atmosfére nastolenej väčšinovým obyvateľstvom.

Historická rovina článku I. Molnára je účelovo vytrhnutá z kontextu dejín, lebo sa prehliada fakt brutality budapeštianskej politiky voči ostatným národom Uhorska v rokoch 1848 – 1918, ktoré dodnes nezanikli len vďaka tomu, že sa oslobodili z povesťného „žalára národov“, ktorým sa Uhorsko stalo v priebehu 19. storočia. Toto dosvedčuje aj fakt, že v maďarskom jazyku dodnes neexistuje termín „Uhorsko“, pre nich je to „veľké Maďarsko“, v ktorom sú iné národy odsúdené na pomadžarčenie.

1. Zhodnotenie článkov

V horeuvedenom výbere článkov o J. Esterházym, ktorý je len malou vzorkou z veľkého množstva ďalších podobných, sa nenachádza ani jediná zmienka o brutálnom a dlhoročnom prenasledovaní a utrpení Slovákov pod maďarskou štátnou nadvládou. Presvedčenie o svojej národnej nadradenosti nedovoľí autorom vidieť ľudskú dôstojnosť iného národa, resp. iných

národov. Z rétoriky článkov vyplýva, že autori sa dodnes nez-mierili s Trianonskou mierovou zmluvou, ani s existenciou SR.

Z katolíckeho pohľadu Boh nikomu nenadŕža a každé etni-kum, a teda aj Slováci, má rovnakú ľudskú dôstojnosť ako maďar-ské etnikum. Utrpenie Slovákov a udalosti s tým spojené v našich spoločných dejinách, v období pôsobenia J. Esterházyho, si zaslú-žia rovnakú pozornosť ako utrpenie či krivdy voči maďarskému etniku, žijúcom na našom území. Toto však vo vytváranom infor-mačnom poli okolo osoby J. Esterházyho zo strany maďarských cirkevných predstaviteľov a médií nevidieť. Namiesto toho sú tu prítomné jednostranné hyperbolické vyjadrenia o utrpení Maďa-rov v období 1. Slovenskej republiky, či v rokoch 1945 – 1947, kedy prebehla výmena obyvateľstva medzi Česko-Slovenskom a Maďarskom. Pre podporovateľov osoby J. Esterházyho slovenský ná-rod a krivdy voči nemu ako keby neexistovali.

e. Angažovanosť iredentistických organizácií v procese blaho-rečenia

Organizátormi propagandy osoby J. Esterházyho sú aj nekatolíc-ke politické organizácie s iredentistickým zameraním. Takým je napr. ultra-iredentistické Združenie pre spoločné ciele (SZAKC – Szövetség a Közös Célokért), ktoré pravidelne sleduje a vyhod-nocuje proces blahorečenia J. Esterházyho. V článku¹³ o valnom zhromaždení SZAKC v Dunajskej Strede z 11. 11. 2022 sa dozve-dáme, že „*aktivity SZAKC smerujú predovšetkým k sprístupneniu národnej politickej vôle na felvidéku.*“

Agenda SZAKC súvisiaca väčšinou s maďarizáciou južného Slovenska končí v článku dvoma témami: „*Za posledných dvad-sať rokov bolo vybavených 140 000 žiadostí o maďarský preukaz,*

13 <https://duray.sk/2022/11/a-szafc-a-csallokozi-muzeumban-tar-totta-kozgyuleset/>

z toho 1 241 žiadostí bolo prijatých v uplynulom období. Každú prvú stredu v mesiaci sa omša obetovaná za blahorečenie Jánosa Esterházyho vysiela naživo, čím sa dostane k tisíckam ľudí. Vysielanie prebieha primárne na sociálnej stránke Felvidék.ma, ktorá má 62 800 sledovateľov.“

Členskou organizáciou združenia SZAKC je aj maďarská strana Aliancia, ktorej predsedom je Kristián Forró. Prezidentom SZAKC je László Gubík, ktorý je zároveň zakladajúcim riaditeľom Akadémie Esterházyho so sídlom v Martovciach (okres Komárno).

Akadémia Esterházyho ma iredentistické zameranie a slúži na výchovu budúcich politických kádrov pre územie „felvidéku“ v súlade s „veľkomaďarskou“ doktrínou Budapešti.

V článku¹⁴ o Akadémii z 23. 8. 2019 sa uvádza, že: „*Akadémia považuje za prioritu, aby Maďari zostali a prosperovali v karpatskej kotline, k čomu poskytuje prostriedky intelektuálna dielňa Akadémie Esterházyho.*“ Podľa ďalšieho vyjadrenia tam „*vyrastajú študenti, ktorí sa pripravujú na povolanie vo verejnom živote, či už ide o aktívnu politickú angažovanosť, žurnalistiku alebo profesionálnu prácu v zázemí.*“ V podstate ide o prípravu budúcich spravodajských pracovníkov, politikov a novinárov pracujúcich v prospech rozširovania záujmov Maďarska, ktoré sa rozprestiera v „karpatskej kotline“. Akadémia začala svoju činnosť v Martovciach s 20 študentmi v roku 2017 a študenti sú tu v štyroch semestroch pripravovaní „*vynikajúcimi predstaviteľmi verejného života a akademickej obce z Maďarska a z tzv. felvidéku.*“ K tomu patria aj pravidelné tréningy komunikácie a rétoriky s cieľom aby „*budúce generácie lídrov a mienkotvorcov spoznali život a historické súvislosti komunity, ktorú budú jedného*

14 <https://felvidek.ma/2019/08/var-az-esterhazy-akademia-jelentkezz-te-is/>

dňa reprezentovať na rôznych úrovniach.“ V druhom semestri nahliadnu aj do „fungovania redakcií, rádia, televízie, či dokonca online médií.“ Tretí semester „zavedie študentov do sveta politickej teórie a štvrtý semester ich pripraví na praktickú politiku, žurnalistiku a osvojenie si techník kampane. Počas praktického výcviku sa môžu naučiť rečníckym zručnostiam, rétorike, reportážam, úpravám správ, blogovaniu, argumentačným technikám či žurnalistickým praktikám.“ Inštruktori sa okrem teoretickej a praktickej prípravy venujú aj „mentoringu študentov, a tak „esterházyovci“ dostávajú popri vlastnej doterajšej či budúcej profesii vážnu záštitu. Vďaka tomu môžu naši študenti absolvovať prax ... v maďarskej televízii alebo v pútnickom centre Jánosa Esterházyho v Dolných Obdokovciach.“

V článku na položenú otázku: Prečo je dôležité predstavovať kult Esterházyho na tzv. felvidéku, odpovedá vedúci László Gubík: *„Zachovanie dedičstva Esterházyho sa realizuje prostredníctvom spolupráce s pútnickým strediskom Jánosa Esterházyho v Dolných Obdokovciach a ďalšími organizáciami napojenými na Jánosa Esterházyho,... Radi by sme sa aktívne zapojili do procesu blahorečenia. Ak na felvidéku vyrastú generácie, ktorých príslušníci, obrazne povedané, nasávajú „esterházyovstvo“ s materským mliekom, potom bude budúcnosť Maďarov na tzv. felvidéku v dobrých rukách.“*

A prečo bola vybraná práve obec Martovce pri Komárne? Obec Martovce získala 1,3 milióna EUR z eurofondov v rámci „programu spolupráce presahujúcej maďarsko-slovenské hranice“. O tejto „medzištátnej spolupráci“, ktorá je v skutočnosti maďarsko-maďarskou spoluprácou, sa zmieňuje prvá kapitola tejto publikácie.

Zo zdrojov Európskej únie sa buduje „v areáli slobodnej univerzity v Martovciach celoročný zábavný park a ľudová vysoká škola, ktorou je Esterházyho akadémia, zriadená ako prvá. Budúci rok bude

dokončený rodinný zážitkový park, múzeum júrť, tanečná sála, športové ihriská, vodný chodník a pódia, takže z Martoviec vykúzlíme skutočný komunitný ostrov pre Maďarov na felvidéku.“

Článok končí konštatovaním o akadémii, že bude „ako fungujúce centrum podujatí a akési elitné školiace centrum na felvidéku, čím bude priaznivo vplývať na cestovný ruch a zabezpečovať rozvoj verejného života v regióne.“ Samozrejme sa tu myslí len na maďarský cestovný ruch, maďarský verejný život.

Je nepochopiteľné, že Slovenská republika toleruje existenciu a činnosť tejto iredentistickej organizácie na svojom území a neuplatňuje princíp reciprocity v prospech Slovákov. V Ma-

Obr. 6: Prednáška združenia Pannonia, fotografia z horeuvedeného článku

d'arsku by podobná činnosť Slovákov štátnymi orgánmi bola okamžite znemožnená.

Podobné zameranie má aj občianske združenie Pannónia. V článku¹⁵ zo 16. 5. 2023 s názvom „V Leviciach začala putovná výstava a séria prednášok o Esterházym“ od autora Pétera

¹⁵ <https://felvidek.ma/2023/05/esterhazyrol-szolo-vandorkiallitas-es-eloadassorozat-indult-utjara-levarol/>

Pásztor je uvedený, že „*podujatia, okrem vzdania úcty, slúžia aj na upevnenie nášho maďarstva.*“ Na týchto podujatiach vidno množstvo iredentistickej symboliky, napr. používanie tzv. ru-nového písma, ktoré maďarská historiografia predstavuje ako tzv. staromaďarské, čo je však mýtus a nemá oporu v historických faktoch. Ďalším mýtom je termín „Matúšova zem“ (maď. Mátyusföld), ktorú považujú za maďarskú a Matúša Čáka Trenčianskeho považujú za Maďara.

V článku sa uvádza, že „*Na každom mieste sú do akcie zapojené miestne maďarské organizácie a inštitúcie, ako aj cirkevné zbory.*“ Pod cirkevnými zbormi sa tu myslia aj kalvínske a iné nekatolícke, keďže pri prezentácii témy ide hlavne o tzv. maďarstvo. Séria týchto podujatí mieni ovplyvňovať verejnú mienku na Slovensku.

f. Vyjadrenie historika Ladislava Deáka k osobe Jánoša Esterházyho

Pracovník HÚ SAV Ladislav Deák bol známy ako expert v oblasti slovensko-maďarských vzťahov. O J. Esterházym sa vyjadril vo svojom diele Politický profil Jánoša Esterházyho (Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, 1995). Vzhľadom na rozsah textu, vyberáme jeho skrátené časti:

1. Politický profil Jánoša Esterházyho (1901-1957)

Keďže postoje k politickej činnosti Jánoša Esterházyho sa rozchádzajú, a najmä z maďarskej strany sú tendencie skreslene interpretovať jeho politickú minulosť – pričom sa používajú jednostranné argumenty, ktoré ho stavajú výlučne do pozície maďarského vlastenca, obrancu oprávnených práv maďarskej menšiny, humanistu a martýra, a spochybňuje sa jeho protištátna aktivita –, rozhodli sme sa siahnuť po faktoch a dokumentoch, ktoré najadekvátnejšie odrážajú politické stanoviská J. Esterházyho a konkrétne vypovedajú o jeho činnosti, o jeho orientácii

a politických zámeroch. Budeme sa pritom opierať o dokumenty písané rukou J. Esterházyho alebo o jeho vyhlásenia a výpovede zväčša tajného a dôverného charakteru, s ktorými sa zdôveroval maďarským politikom a maďarskej vláde. Teda ide o dokumenty, ktorých hodnovernosť je nesporná.

Vzhľadom na to, že maďarská oficiálna politika de facto ani po podpísaní Trianonskej mierovej zmluvy roku 1920 neuznávala hranice s Česko-Slovenskom a Slovensko hodnotila ako „dočasne okupované územie“, reprezentanti maďarskej menšinovej politiky v ČSR neplnili len posty politických vodcov menšiny, ale zároveň presadzovali aj maďarskú vládnu politiku na „okupovanom území“ a pripravovali podmienky na odtrhnutie Slovenska a jeho spätné pripojenie k maďarskému štátu. O vedúcich politických postoch maďarských menšinových strán sa nerozhodovalo na Slovensku, ale v Budapešti. J. Esterházy v rokoch druhej svetovej vojny vo svojej prednáške v Debrecíne otvorene vyhlásil: *„Myslím, že je potrebné konštatovať, že počas českého panstva sme praktizovali nielen maďarskú politiku, ale aj sme pracovali pre Maďarsko.“*

János Esterházy za celé obdobie svojej politickej činnosti udržiaval úzke politické kontakty s maďarskými vládnymi činiteľmi, od vedúceho menšinového oddelenia pri maďarskej vláde T. Patakyho cez premiérov až po regenta M. Horthyho. Tieto styky pestoval priamo návštevami v Budapešti alebo cez diplomatické kanály maďarského vyslanectva v Prahe a cez maďarský konzulát v Bratislave, kde figuroval pod rozličnými kryciami menami (Tamás, Mátyás a pod číslom 221). S podobnou praxou sa v bežnej maďarskej diplomacii nestretávame iba v prípadoch vodcov maďarských menšinových strán a pri slovenských emigrantoch, ktorí boli v službách maďarskej iredenty. Jeho správy určené vládnym činiteľom Maďarska ďaleko presahovali problémy maďarskej menšinovej politiky v ČSR. Dotýkali sa

vnútropolitickej situácie v štáte, kontaktov s jednotlivými politickými subjektmi, politiky stredoeurópskych štátov voči ČSR, koncepcie a taktiky smerujúcej k vnútornému a zahraničnému oslabeniu česko-slovenského štátu a obsahovali informácie spravodajského charakteru. Tak napríklad v správe z leta 1937, kde Esterházy píše o vnútropolitických otázkach, uvádza údaje o vyzbrojovaní čs. armády. Informuje o budovaní vojenských pevností v sume 19 miliónov korún, ktoré sa malo skončiť do jari 1938. Podobne na jeseň toho istého roku podával správu o vojenských obranných objektoch pri Lučenci a pri rieke Ipeľ...

Keď sa v čase zjednocovania dvoch maďarských opozičných strán ukázali odporcovia vnútri Esterházyho strany, žiadal začiatkom roku 1936 od maďarskej vlády 15 000 korún, ako napísal maďarský diplomatický zástupca z Bratislavy: *„Táto suma by poslúžila na odzbrojenie rušiteľov poriadku na žilinskom zasadnutí.“* Esterházy sa vyslovil, že ju potrebuje na *„zapchatie úst“*. Finančné toky z toho istého zdroja prichádzali aj v čase Slovenského štátu. Esterházy pri výsluchu roku 1945 udával výšku peňazí z Budapešti 2 500 000 korún ročne. O ich rozdelení rozhodoval sám.

Svoj krajne odmietavý postoj k Česko-Slovensku verejne deklaroval ako poslanec Slovenského snemu v novembri 1940, keď povedal: *„My Maďari vždy sme sa dívali na Česko-Slovensko ako na životaneschopnú zlátaninu ľudskej zlomyseľnosti a nevedomosti a veľmi dobre sme vedeli, že táto umelo pozliepaná ohava, ktorá sa volá štát, nemá nijaké právo na existenciu... vtedy v pražskom parlamente ako poslanec Maďarov chcel som rúcať, rúcať niečo, čo sa mi zo srdca hnusilo a z čoho nikdy nič dobrého sa nezrodilo.“*

Budúcnosť Slovenska po rozbití česko-slovenského štátu Esterházy videl v jeho znovupripojení k Maďarsku v rámci obnovenia svätoštefanskej ríše v predvojnových hraniciach. V jeho ponímaní „veľké Maďarsko“ malo byť štátom, ktorý by

zahrnoval všetky národy a národnosti bývalého Uhorska, kde by Maďari tvorili vládnucci element na základe „historických vy-
možností“, „rasovej nadradenosti“ a „štátotvorných vlastností“
maďarského národa. V prednáške v Debrecíne roku 1942 v tej-
to súvislosti povedal: *„Historické fakty jednoznačne a bez debaty
dokazujú, že tento štát počas svojho tisícročného trvania bol ma-
ďarský, Maďari v ňom vládli a maďarský element určoval jeho po-
litické a spoločenské usporiadanie.“*...

Esterházy dostal od maďarskej vlády pokyn, aby spolupra-
coval s vedením henleinovcov a hlinkovcov v otázke presadzo-
vania autonómie... O svojej taktike voči ľuďom v marci 1938
hlásil do Budapešti: *„Ak dostanem povolenie, môj postup bude ta-
kýto: Od Hlinku budem žiadať interview, kde vysloví svoj postoj
k postaveniu Maďarov v budúcej slovenskej autonómii... Ak starec
na to pristane a súčasne sa toto interview bude publikovať v Prá-
gai Magyar Hirlap (denník Zjednotenej maďarskej strany – pozn.
autora) a v Slovákú, potom sme postúpili veľký krok dopredu v de-
štrukcii čechoslovakizmu. Ale ako som povedal, na to budem žia-
dať ešte povolenie.“*

Najlepší obraz o predstavách Jánosa Esterházyho na otázku
autonómie Slovenska poskytuje jeho rokovanie s poľskou vlá-
dou. Ako emisár maďarskej vlády prišiel v dňoch 16. – 18. júna
1938 do Varšavy požiadať tamojšiu vládu o sprostredkovanie
a vyvíjanie nátlaku na slovenský autonomistický tábor, aby pri-
jal maďarské riešenie slovenskej otázky, teda, aby sa Slovensko
vrátilo do Maďarska, kde by získalo určitú autonómiu... Keď
prišla na pretras otázka územného rozsahu slovenskej autonó-
mie v rámci Maďarska, Esterházy povedal: *„Pokiaľ ide o veľkosť
územia Slovenska, vylučuje z neho južnú časť, kde býva maďarské
obyvateľstvo, a tiež aj Podkarpatskú Rus, ktorej západné hranice
treba vlastne určiť, pričom Budapešť sa bude usilovať vysunúť ich
čo najviac na západ.“*

Osobitné miesto zaujímal J. Esterházy počas česko-slovenskej krízy pri synchronizovaní maďarskej politiky s Henleinovou Sudetonemeckou stranou proti Česko-Slovensku. Na pokyn maďarskej vlády nadviazal úzke a dôverné kontakty s politickými reprezentantmi Sudetonemeckej strany, od ktorej získaval dôverné a závažné informácie o postoji najvyšších nacistických kruhov k republike. K. H. Frank na margo týchto informácií na jar 1938 Esterházymu povedal, že *„všetko, čo robia, konajú s vedomím vodcov tretej ríše“*.

Keď sa v apríli 1938 K. Henlein Esterházymu zdôveril, že *„rokovanie (s čs. vládou – pozn. autora) za každých okolností bude sabotovať, pretože je to jediný spôsob, ako rýchlo rozbiť Česko-Slovensko“*, a keď ho požiadal, aby v tomto smere podporil požiadavky sudetských Nemcov, z Budapešti prišiel pokyn, aby *„aj esterházyovci vypracovali taký program, ktorý československá vláda nebude schopná splniť“*.

Spolupráca medzi maďarskými a nemeckými menšinovými politikmi postupovala úspešne a maďarský minister zahraničných vecí ju hodnotil ako „bezchybnú“. Esterházy o nej počas druhej svetovej vojny vyhlásil: *„Toto maďarsko-nemecké osudové spojenectvo je faktorom, ktorý sme aj my pestovali v bývalom Česko-Slovensku, kde sme rovnako pociťovali váhu menšinového osudu, a preto sme spoločnými silami bojovali za zlepšenie našej situácie až po úplné zvrútenie Česko-Slovenska.“*

Keďže Esterházy bol dobre informovaný o prípravách nacistov na agresiu proti Česko-Slovensku, bol prekvapený Hitlerovým taktizovaním a umiernenosťou nemeckej reakcie na májovú mobilizáciu česko-slovenskej armády. Pred poľským ministrom zahraničných vecí J. Běčkom sa vo Varšave vyjadril, že *„je znepokojený určitým nemeckým zdržiavaním tempa pri riešení českej otázky, a položil si otázku, či to neznamená, že Berlín vedome a zámerne odsúva celú akciu.“*

Pri postupe maďarskej menšinovej politiky voči česko-slovenskej vláde počas krízy v lete a na jeseň 1938 sa Esterházy riadil taktikou henleinovcov, ktorá spočívala v neustálom zvyšovaní požiadaviek a ustavičnom pripomienkovaní menšinového štatútu vypracovaného česko-slovenskou vládou. Jeho iredentistická orientácia a vízia obnovenia svätoštefanskej ríše mu bránili, aby realisticky hodnotil situáciu a zvážil dôsledky likvidácie česko-slovenského štátu z aspektu obrany demokratického systému a obrany strednej Európy pred hegemoniou nacistického Nemecka. Pri rokovaní s čs. vládou zastával stanovisko, že otázka maďarskej menšiny sa má riešiť podobne ako problém sudetských Nemcov. Tento postoj presadzoval aj pri rokovaní s emisárom britskej vlády lordom W. Runcimanom v Prahe, ktorému odovzdal memorandum o postavení Maďarov v republike.

Zvolanie konferencie štyroch veľmocí do Mníchova J. Esterházy prijal s úľavou. V bratislavskom rozhlase na jej adresu povedal: *„V tejto chvíli vyjadrujem najhlbšiu vďaku štyrom veľmociam, signatárom mníchovskej jednoty, ktoré si osvojili naše oprávnené požiadavky a významne prispeli k nášmu oslobodeniu. Viem a cítim, že v priebehu niekoľkých dní sa maďarstvo zjednotí.“*

Svoj prejav zakončil slovami: „Nech žije zväčšené Maďarsko!“

Hneď po mníchovskom rozhodnutí sa Esterházy po dohode s maďarskou vládou ako jeden z vedúcich činiteľov ZMS priamo podieľal aj na vytvorení Maďarskej národnej rady na Slovensku a zapojil sa na strane Maďarska do česko-slovensko-maďarských rokovaní v Komárne v októbri 1938.

Po krachu komárňanských rokovaní sa Esterházy aktívne zúčastňoval na príprave Viedenskej arbitráže 2. novembra 1938, teda na územnom okyptení Slovenska. Koncom októbra na podnet maďarskej vlády odišiel do Ríma na rokovanie s talianskou vládou. Podľa maďarských dokumentov mal za úlohu osvetliť

situáciu maďarskej menšiny na Slovensku, prispieť k rozšíreniu argumentácie talianskeho ministra zahraničných vecí G. Ciana proti jeho nemeckému partnerovi Joachimovi von Ribbentropovi najmä v otázke Košíc a iných miest, ktoré tvorili sporný problém medzi talianskou a nemeckou vládou. V Ríme Esterházy nielen pomáhal zdôvodňovať novú hranicu medzi Československom a Maďarskom, ale navyše ho maďarská vláda poverila rokovaním o účastníkoch arbitrážneho rozhodnutia. Konkrétne išlo o výber účastníkov, o podmienky arbitráže a o otázku tzv. sporného územia. Z Ríma Esterházy odišiel priamo do Viedne, kde pri rokovaníach o arbitráži figuroval ako pozorovateľ.

Keď 11. novembra 1938 prišiel do okupovaných Košíc regent M. Horthy, aby aj symbolicky potvrdil rozhodnutie Viedenskej arbitráže, na slávnosti sa zúčastnil aj J. Esterházy. Tým aj verejne vyjadril svoj súhlas s viedenským diktátom...

Keďže po okupácii južného Slovenska Esterházyho grófsky majetok nepripadol do Maďarska, aj on zostal na území Slovenska ako „strážca maďarských záujmov“. Naďalej stál na čele maďarskej menšinovej politiky a menšiny, ktorá zostala rozptýlená po celom Slovensku v počte asi 67 000. Sformoval novú Maďarskú stranu, ktorú od decembra 1938 aj politicky reprezentoval v sneme až do roku 1944, teda až do času, keď ho zbavili najskôr poslaneckej imunity a potom aj poslaneckého mandátu. Skoro sa dostal do rozporov so slovenskou autonómnou vládou a neskôr s vládou Slovenského štátu, ktorá na odvetu za likvidovanie národnostných práv a za asimilačnú politiku na okupovanom území začala uplatňovať voči maďarskej menšine na Slovensku princíp reciprocity, t. j. viazala národnostné práva Maďarov na podobné práva Slovákov v Maďarsku. Esterházy odsúdil princíp reciprocity a dokazoval, že maďarskú vládu môže prejsť trpezlivosť a bude striktnie aplikovať tento princíp na pomernom základe. Roku 1939 v sneme vyhlásil, že *„za jedného prepusteného maďarského*

robotníka na Slovensku bude pozbavený práce na základe parity primeraný počet slovenských robotníkov v Maďarsku.“

Súčasne však nepopieral, že určité maďarské orgány sú zaujaté proti menšinám, ale keď u nich intervenoval, veci sa napravili. Tak napríklad zakročil na najvyšších maďarských miestach po masakre v Šuranoch, kde maďarskí žandári použili zbraň proti veriacim vychádzajúcim z kostola, pričom došlo ku krvi-prelievaniu. Dokazoval, že takáto brutalita na okupovanom území v podstate škodí maďarskej veci na Slovensku a „*za týchto okolností jeho pozícia a pozícia maďarskej menšiny na Slovensku je neudržateľná*“. Ak to bolo v záujme maďarskej politiky, Esterházy voči slovenskej vláde použil aj iný tón. V atmosfére napätia a nedôvery medzi slovenskou a maďarskou vládou na začiatku roku 1939 pohrozil slovenskej vláde slovami: „*My tunajší Maďari vieme takisto hovoriť takou rečou, ktorá nebude príjemná pre mladú slovenskú vládu. Začneme jednoducho zdôrazňovať, že žiadame ďalšiu nápravu Trianonskej mierovej zmluvy... Aj my vieme rozmyšľať na platforme, völkisch' a v tomto prípade slovenská vláda sa môže presťahovať do Martina.*“

V októbri 1938 sa Esterházy pozitívne staval k vyhláseniu autonómie Slovenska a priaznivo sa vyslovoval aj na adresu samostatnosti Slovenska. Tieto jeho názory korešpondovali so známym postojom maďarskej vládnej politiky, podľa ktorej oslabenie závislosti Slovenska od pražského centra nahráva maďarským mocenským záujmom a znamená prvý krok k návratu Slovenska pod zvrchovanosť maďarského štátu. Keďže Esterházy bol presvedčený, že samostatné Slovensko hospodársky nevydrží a politicky bude labilné, skoro sa zrúti, a teda cesta k obnoveniu svätoštefanských hraníc až po karpatské hrebene je na dosah ruky. Hoci sa na priamom akte vyhlásenia slovenského štátu 14. marca 1939 osobne nezúčastnil, o vzniku nového štátu sa vyjadroval veľmi pochvalne: „*Ja som bol prvý Maďar,*

ktorý pozdravil nový slovenský štát, a 18. marca 1939 som vtedy v bratislavskom rozhlase povedal: Všetkých nás naplňuje radosť vyvierajúca zo srdca, keď vidíme, že slovenský národ striasol zo seba okovy českého otroctva.“

Toto pozitívne vyjadrenie na adresu slovenského štátu nebolo však na prekážku, aby Esterházy v zákulisí neintrigoval proti nemu ešte skôr, než sa vytvoril. Koncom februára 1939 počas svojej návštevy v Berlíne presviedčal vysokých nacistických činiteľov, že „*Slováci túžia po zjednotení v rámci svätoštefanskej koruny*“. Esterházy však v Berlíne neuspel. Pritiažilo mu aj vyjadrenie E. Druffela, nemeckého konzula v Bratislave, ktorý pred Esterházyho príchodom do Berlína varoval nemecké ministerstvo zahraničných vecí, aby jeho slovám neverilo, pretože „*každé druhé slovo Esterházyho je lož*“.

Esterházy sa zapojil aj do dokazovania, kto lepšie slúži „novému európskemu poriadku“ a kto je lojálnejší voči Nemecku: či Maďarsko, alebo Slovenský štát. Argumentoval, že nemecko-maďarské priateľstvo je starého dáta a má hlboké korene. Opakoval slová maďarského ministerského predsedu: „*Naše miesto je tam, kde nás určila politika, teda na strane Nemecka a Talianska... My sme svoje miesto určili už vtedy, keď Nemecko ešte nebolo jedinou z najsilnejších svetových veľmocí a keď Taliansko ešte len nastúpilo na cestu nepremožiteľného fašizmu.*“

Keď sa po salzburských rokovaniach roku 1940 medzi slovenskou vládou a Nemeckom v slovenskej politike upevnila pronacistická línia V. Tuku a A. Macha, Esterházy nadviazal politické kontakty a získal si priazeň nemeckého vyslanca Manfreda von Killinger. Keď von Killinger odchádzal zo Slovenska na nový post do Rumunska, zdôveril sa Esterházymu, že bude informovať Hitlera, ku ktorému má voľný prístup, o disciplinovanom správaní maďarskej menšiny na Slovensku, ktorá sa síce „*nevzdáva istých aspirácií, ale odkladá ich na čas, keď to bude*

vyhovovať führerovi.“ Na adresu Esterházyho vyhlásil, že *„je to jediný spoľahlivý človek v tejto krajine“*. Ubezpečil ho, že sa aj v budúcnosti môže na neho s dôverou obrátiť, ak bude chcieť, aby sa jeho slová dostali k Hitlerovi...

V politických postojoch Esterházyho sa najviac kontroverznosti prejavilo v otázke tzv. riešenia židovského problému za Slovenského štátu... Keď sa v slovenskom parlamente prijímali protižidovské právne normy, napr. ústavný zákon v septembri 1940, ktorý dával vláde splnomocnenie na riešenie židovskej otázky, Esterházy nielen súhlasil s týmito opatreniami a hlasoval za ne, ale svojimi vystúpeniami ich podporil. Tak napríklad v októbri 1940 vo svojom prejave v slovenskom parlamente privítal radikálne opatrenia proti slovenským židom, pretože *„aj maďarské masy, maďarskí roľníci, maďarské maloživnostníctvo, maďarský obchodník počas desaťročí a stáročí práve tol'ko trpeli od židov a židovských prechmatov, ako od nich trpeli Slováci.“*

Zlom v židovskej otázke nastal u neho na jar 1942, keď sa postavil proti ústavnému zákonu o deportácii židov. Ako jediný poslanec vtedy verejne a demonštratívne nehlasoval (niekoľkí poslanci sa vyhli hlasovaniu opustením snemovej miestnosti do kuloárových priestorov), za čo si vyslúžil útoky zo strany vládných činiteľov a nemeckej menšiny na Slovensku...

O motívoch a pohnútkach, ktoré viedli J. Esterházyho k demonštrácii nesúhlasu so zákonom o deportácii židov, sa zachovalo jeho vyhlásenie, ktoré povedal predsedovi Slovenského snemu. V správe pre maďarskú vládu Esterházy medziiným uviedol: *„Od útleho veku som vždy stál na protižidovskej pozícii a na nej aj ostanem, čo však neznamená, že svojím hlasovaním chcem prispieť k zákonu, ktorý pošliapava všetky božské a ľudské práva. Pri deportácii slovenských židov nejde o náboženský dôvod, ale chcú ich vysídliť z rasových príčin, a to je o jeden dôvod navyše, aby som hlasoval proti tomuto návrhu. Keďže maďarstvo tvorí na*

Slovensku národnostnú menšinu, je vylúčené, aby sa prijal a osvojil taký návrh zákona, ktorý by poskytoval väčšine právo vysídliť menšinu... Viem, že s týmto návrhom zákona nesúhlasia ani viacerí slovenskí poslanci, ale vzhľadom na stranícku disciplínu nemajú odvahu postaviť sa proti nemu. Ja, naopak, ako tunajší reprezentant maďarstva zdôrazňujem a dávam na vedomie, že preto nehlasujem za, ale proti, lebo ako Maďar, kresťan a katolík pokladám tento návrh za nehumánny a zlý.“

Po incidente v lete 1943 na železničnej stanici v Poprade, kde sa neúctivo vyjadril o Slovenskom štáte, sa celou kauzou zaoberal imunitný výbor snemu, na základe čoho ho najprv pozbavili poslaneckej imunity a v lete 1944 aj postu poslanca snemu...

Intenzívny záujem o politickú minulosť Jánosa Esterházyho sa začal hneď po páde komunistického režimu v Maďarsku a v Česko-Slovensku. V Maďarsku sa začalo o Esterházym hovoriť ako o martýrovi maďarskej menšiny v Česko-Slovensku a maďarská vláda požiadala o nájdenie jeho hrobu, resp. o jeho exhumáciu. Príliš tendenčne sa zdôrazňovali len jeho pozitívne skutky, najmä jeho humanistické krédo, ktoré sa najvýraznejšie prejavilo v jeho verejnom odmietnutí zákona o deportácii židov v Slovenskom sneme a pri riešení židovskej otázky, pričom treba povedať, že jeho vzťah k židovskej otázke nebol predmetom obžaloby. Pokiaľ ide o Esterházyho politickú činnosť, nehodnotila sa celá a komplexne, ale výlučne z úzkeho stanoviska maďarských politických záujmov. Na maďarskej strane sa vyvíja úsilie urobiť z Jánosa Esterházyho obeť kolektívnej viny maďarskej menšiny po druhej svetovej vojne a jeho odsúdenie sa interpretuje ako akt pomsty za to, že bol Maďar. Tento jednostranný pohľad stojí v protiklade s historickými faktmi. Esterházy bol obžalovaný a súdený za rozbíjanie československého štátu a za svoju účasť ako poslanec v Slovenskom sneme.

Prvý pokus o verejnú morálnu rehabilitáciu sa uskutočnil roku 1991, keď Jánosa Esterházyho navrhli na udelenie Rádu T. G. Masaryka za demokraciu in memoriam, ale tento návrh kompetentné orgány neschválili. O dva roky nato ruské súdne orgány hodnotili Esterházyho odvečenie do ZSSR, odsúdenie i väznenie ako protiprávne, a preto ho rehabilitovali, pričom odovzdali materiál o rehabilitácii maďarskej vláde, hoci je známe, že Esterházy nikdy nebol občanom maďarského štátu, ale žil v Česko-Slovensku a počas druhej svetovej vojny v Slovenskom štáte.

Roku 1993 bola z iniciatívy dcéry Jánosa Esterházyho, pani Alice Esterházy-Malfatti, podaná žiadosť na Mestský súd v Bratislave o povolenie obnovy súdneho konania v trestnej veci J. Esterházyho. Toto konanie – ako sa uvádzalo – malo smerovať k výroku o nevine. O rok neskôr sa na Mestskom súde v Bratislave konalo pojednávanie, ktoré malo zistiť, či žiadosť o povolenie obnovy súdneho procesu je opodstatnená a či existujú nové skutočnosti, ktoré môžu vnieť nové, doteraz neznáme aspekty do pôvodnej obžaloby. Za týmto účelom si Mestský súd vyžiadala expertné posudky od Historického ústavu SAV, od viacerých vedeckých inštitúcií z Maďarskej republiky, od historika zaoberajúceho sa dejinami maďarskej menšiny na Slovensku, od dvoch českých historikov a rovnako súd získal svedecké výpovede viacerých súčasných v Maďarsku, medzi nimi aj dvoch maďarských historikov.

Roku 1994 iniciátorka obnovenia súdneho procesu s J. Esterházyom zmenila svoju pôvodnú žiadosť, a to v tom zmysle, že stiahla otázku obnovenia súdneho konania. Prostredníctvom svojho právneho zástupcu sa obrátila na Generálnu prokuratúru SR so žiadosťou o zrušenie pôvodného rozsudku vo veci odsúdeného J. Esterházyho s odôvodnením, že súdny proces a rozsudok pred Národným súdom roku 1947 sa konal v neprítomnosti

obžalovaného, ktorý v tom čase bol v pracovnom tábore v Sovietskom zväze.

Ladislav Deák

2. Čo je pohoršujúce na živote J. Esterházyho a na jeho nasledovníkoch

V živote J. Esterházyho je pohoršujúca jeho dvojtvárnosť. Na jednej strane prisahal vernosť Slovenskej republike, na druhej strane dokázateľne poškodzoval jej záujmy, keď spolupracoval s cudzou mocou – s Maďarskom. Dokonca sa tešil, keď Maďarsko vojensky napadlo Slovenskú republiku v marci 1939. Podľa šéfa spravodajskej služby maďarských ozbrojených síl Rezső Andorku sa s Esterházym stretli deň pred útokom a ten pri tejto myšlienke prejavil obrovské nadšenie¹⁶.

Esterházy aktívne jednal v Ríme s fašistickou talianskou vládou v otázke vytýčenia nových hraníc, hlavne v súvislosti s Košicami a okolím. Takisto sa zapojil do procesu rokovania Viedenskej arbitráže, kde dodal nepravdivé informácie o osídlení územia slovenským obyvateľstvom. Tak došlo k tomu, že aj územia s väčšinou slovenským obyvateľstvom boli odtrhnuté od Slovenska (napr. Košice a okolie). Je teda spoluzodpovedný za utrpenie Slovákov, spôsobené maďarizačným terorom, ktorý potom nasledoval.

Pohoršujúce je, že J. Esterházy predstieral snahu o dosiahnutie rovnakých menšinových práv pre Slovákov v Maďarsku, na druhej strane odmietal princíp reciprocity a viackrát verejne proti nemu vystúpil. Presne k takému istému postoju sú vedení aj jeho súčasní nasledovníci. V praxi však uplatňovanie princípu reciprocity bolo a je jedinou možnosťou, ako dosiahnuť podobné

16 Mitáč, Ján: János Esterházy a jeho miesto v slovenských dejinách. Historická revue, roč. XXIII, 2012, č. 3, s. 38 – 43.

menšinové práva pre Slovákov a ďalšie menšiny v Maďarsku, ako majú občania maďarskej národnosti v Slovenskej republike.

Pohoršujúci je dvojaký meter, ktorý používajú obhajcovia J. Esterházyho, keď na jednej strane ospravedlňujú jeho morálne defekty „výchovou v tej dobe“, na druhej strane jeho slovenských súčasníkov fašizujú a ľudsky dehonestujú.

Pohoršujúci je falošný výklad dejín prezentovaný zo strany obhajcov J. Esterházyho, ktorý sa dotýka cti Slovákov a uráža ich ľudskú dôstojnosť, keďže v podstatných historických kontextoch udalosti týkajúce sa Slovákov ignoruje. Tento výklad vyznával aj J. Esterházy, pre ktorého Slováci v Maďarsku v skutočnosti nemali nárok na také menšinové práva ako občania maďarskej národnosti na Slovensku.

No ešte viac pohoršujúce je dnešné ovocie odkazu J. Esterházyho – nekritickosť a falošnosť jeho nasledovníkov. Sú to viacerí politici a aktivisti súčasných maďarských politických strán a rôznych združení, ktorí si užívajú výhody a práva v Slovenskej republike, na druhej strane pracujú na jej rozklade a prejavujú k nej postoj nelojality. Tento postoj je niekde nazývaný „Esterházyho dedičstvo“.

Poučili sa títo rozdúchavači národnostného napätia z dejín?

3. Záver

Predkladaná analýza si nechce uzurpovať právo definovať vnútrocirkevné obsahy a kritériá beatifikácie, nemôže však pripomenúť, že ak z laického hľadiska má beatifikácia vytvoriť nasledovaniashodný model čnostného života, tak na základe poznania dostupných prameňov o živote a diele J. Esterházyho jeho osoba tieto kritériá isto nespĺňa.

Súčasťou politického posolstva a adorácie osoby J. Esterházyho je neuznávanie trianonskej mierovej zmluvy, ako aj povojnového usporiadania štátov strednej Európy. Odkaz

J. Esterházyho sa nezmenil, podobne ako sa nezmenila doktrína Budapešti. Tým odkazom je, že tzv. felvidék by sa mal vrátiť do údajného „veľkého Maďarska“, o čo sa viacerí aktéri rôznymi manipulatívnymi spôsobmi aj usilujú.

Sme presvedčení, že tu dochádza k politickému zneužitiu cirkevného inštitútu blahorečenia na nenáboženské ciele. Zjednodušene možno povedať, že tu ide aj o „blahorečenie novej štátnej hranice“, o ktorú sa tak veľmi usiloval aj J. Esterházy.

Politizácia procesu blahorečenia je finančne podporovaná maďarskou vládou, maďarským ministerstvom pre národnú politiku, ktoré má za cieľ „zjednocovať národ ponad hranice“. Inými slovami povedané: nerešpektovať štátne hranice ani Ústavu Slovenskej republiky. Je to súčasť mocenskej stratégie Maďarska na ovládnutie tzv. karpatskej kotliny do roku 2030, opísanej v prvej kapitole.

Organizovanie kultúrneho a náboženského nátlaku zo strany niektorých fanúšikov J. Esterházyho nesvedčí o ich pokore, priateľských úmysloch či úprimnom náboženskom presvedčení. Náboženský rozmer je tu prehlušený politickými aspiráciami a motiváciami, ktoré nemajú čo hľadať v takomto priestore.

Z horeuvedených dôvodov vyslovujeme rozhodný protest proti tomu, aby maďarské politické a iné verejné inštitúcie, organizácie i jednotlivci zneužívali výsostne náboženský a duchovný inštitút blahorečenia na egoistické politické ciele a protislovenskú propagandu.

Slovenskí Katolíci, občianske združenie
Katolíci v Združení slovenskej inteligencie

Záver

Slovenská republika nechráni svoje vlastné záujmy pred činnosťou rôznych šovinistických rozkladných organizácií, ktoré aj v roku 2023 u nás naďalej nehatene pôsobia – ba čo viac, neraz aj s podporou štátnych orgánov. V tom je pravdepodobne svetovou raritou. Naopak, sme svedkami postupného dobrovoľného odovzdávania nášho štátu do cudzích rúk.

Konštatujeme nasledovné znepokojivé a rozkladné trendy:

1. Nezodpovedné správanie sa štátnych orgánov a inštitúcií Slovenskej republiky, ktoré si neplnia svoje základné povinnosti voči občanom svojho štátu a bez adekvátnej ochrany národnoštátnych záujmov nechávajú na Slovensku a hlavne v jeho južných oblastiach voľnú ruku doslova invázii maďarského plazivého či otvoreného expanzionizmu.
2. Nezodpovedné správanie, osobitne zo strany ministerstva zahraničných vecí, ktoré svojou pasivitou umožňuje politické „výlety“ najvyšších štátnych predstaviteľov Maďarska na Slovensko, ktorými arogantne demonštrujú svoj postoj, že SR je v ich chápaní iba „felvidékom“, čiže dočasne odtrhnutým územím „veľkého Maďarska“.
3. Nezodpovednosť orgánov činných v trestnom konaní, ktoré nekonajú v prospech národnoštátnych záujmov vo veci podaných podnetov a dokonca nepochopiteľne spolupracujú s maďarskou iredentou, čo nemá obdobu v žiadnom susednom štáte (viď zamietnutie v prípade spievania maďarskej hymny na mestskom zastupiteľstve v Kolárove, nekonanie vo veci vztyčovania maďarskej vlajky predstaviteľmi mesta v Dunajskej Strede, atď...). Neberú na zodpovednosť politicky činné osoby

a predstaviteľov samospráv, ktorí vykazujú svojím správaním hrubé ignorantstvo, ba odpor voči Slovenskej republike ako takej.

4. Štátne orgány a inštitúcie Slovenskej republiky, umožňujú pôsobenie maďarských médií, ktoré vedú dlhodobú štvavú kampaň proti Slovensku a ich dlhodobý vplyv na občiansku spoločnosť je rozkladný a dezintegračný.
5. Ministerstvo vnútra a ministerstvo kultúry umožňujú realizáciu národnostných kultúrnych podujatí a vydávanie periodík, v ktorých je Slovenská republika predstavovaná a pomenovávaná ako „felvidék“, čím legitimizuje neplatné pomenovanie Slovenskej republiky, zaužívané v Uhorsku, alebo v období rokov 1938 – 1945, na odtrhnutom (okupovanom) južnom území Slovenskej republiky.
6. Ministerstvo školstva umožňuje fungovanie uzavretého národnostného školského systému ako aj neprípustné zasahovanie Maďarska do tohto systému. Tolerovaním finančného zvýhodňovania jednej etnickej skupiny vo vzdelávaní je porušený ústavný princíp nediskriminácie. Dlhodobo sa zanedbáva aj výchova žiakov k pozitívnemu vzťahu k slovenskej identite a štátnosti.
7. Štátne orgány tolerujú systematické „značkovanie“ územia Slovenska, a už nielen jeho južnej časti, politickými pomníkmi s mytologickými turulmi a rôznymi štátnymi symbolmi bývalého Uhorska či dnešného Maďarska.

Z pohľadu historických ale aj súčasných skúseností je možné citovať stále platné slová znalca problematiky slovensko-maďarských vzťahov Júliusa Handžárika, autora knihy „Veľko-maďarské blúznenie“ (vydanej r. 2017) kde hovorí: „*Slovenská politika, vrátane menšinovej politiky, od 1. 1. 1993 až doteraz len*

neprimerane zdržanlivo reaguje na všetky maďarské agresívne aktivity, vrátane absurdných nerecipročných požiadaviek lídrov maďarskej štatistickej menšiny na Slovensku...

Ostáva nám už len jediná spravodlivá a demokratická cesta – v slovensko-maďarských vzťahoch uplatniť u nás doma čo naj-skôr a čo najdôslednejšie úplnú rovnosť a reciprocitu s maďarskou národnostnou politikou.

Meradlom primeranosti a oprávnenosti menšinových práv príslušníkov maďarskej menšiny v SR môžu byť iba skutočné menšinové práva slovenskej národnostnej menšiny v Maďarsku – nič menej, ale ani nič viac!"

Prílohy

Príloha č. 1: Právne prostredie v období života K. Szladitsa (1871 – 1956)

Károly Szladits (predkovia boli pravdepodobne chorvátskeho pôvodu s menom Sladič) žil v období rokov 1871 až 1956, do škôl chodil v Bratislave a potom pôsobil väčšinu života v Maďarsku.

Táto malá exkurzia do obdobia, v ktorom žil a pôsobil K. Szladits, približuje, ako sa žilo Slovákom a čomu museli čeliť zo strany budapeštianskej vlády. Tieto informácie určite neboli predmetom spomienkovej konferencie na tohto právnikovi.

Uhorský volebný zákon z roku 1874 bol nastavený tak, aby sa do snemu nedostali nemaďarské národy, ktorým by inak prináležala väčšina. Zákon ustanovil nerovnosť volebných okresov, a tak v nemaďarských krajoch malo zvoliť poslanca v priemere 15-tisíc voličov, v niektorých maďarských volebných okresoch stačilo na to ani nie 20.

Za hlavný dôvod maďarizácie sa považuje fikcia jediného politického národa, na ktorej neochvejne lipli maďarskí politickí vodcovia, najmä po rakúsko-maďarskom vyrovnaní. Maďarská vláda už roku 1879 vyniesla prostredníctvom uhorského snemu XVIII. článok zákona o povinnom vyučovaní maďarčiny vo všetkých základných školách, čím začalo pomadžarčenie základných škôl, a tak všetkých uhorských nemaďarov.

V dôsledku surového útlaku, počnúc rokom 1880 upadala národnostná sieť škôl a zvyšoval sa pomer občanov hlásiacich sa k maďarskej národnosti.

Rafinovaným útokom proti slovenskej národnej tlači boli §§ 170 – 174 trestného zákonníka z roku 1878. Stanovili, že kto poburuje proti panovníkovi, alebo proti jeho zástupcom, alebo

proti dualizmu, ústave alebo snemu, potrestá sa päťročným väzením. Najvyšší súd tieto ustanovenia dopĺňa takým výkladom, podľa ktorého priamym podnecovaním podľa § 172 je: „každé prehovorené alebo napísané slovo, každý skutok, ktorý môže vzbuďiť v inom človeku nenávisť k národnosti...“

Takto formulované zákonné ustanovenia umožňovali potom pod rôznymi zámienkami veľmi prísne vystupovať proti novínám, perzekvovať redaktorov a tiež otvorene útočiť na uvedomených príslušníkov slovenského národného hnutia, resp. príslušníkov iných menšín. Nikdy nie voči Maďarom...

a. Maďarizácia mien

Mnohí Slováci, pýšiaci sa najrozmanitejšími maďarskými menami, ani len netušia ako k svojim menám prišli. Niektorí si myslia, že snád' mali nejakých maďarských predkov. Nikdy nič totiž nepočuli o maďarskom štátnom programe pomadžarčovania nemaďarských mien.

Maďarské úrady neustále vyvíjali tlak na všetkých nemaďarov, aby si pomadžarčili svoje mená. Ľahkosť, s ktorou sa to dalo urobiť, vyvolala prezývku „korunoví Maďari“ (cena za zmenu priezviska bola 1 koruna). Okrem zmeny priezviska na typicky maďarské zmena mena zahŕňala prepis mena podľa maďarskej gramatiky.

Štatistické údaje ukazujú, že len medzi rokmi 1881 a 1905 bolo oficiálne pomadžarčených 42 437 mien. Súčasne počas celého obdobia 20. storočia prebiehala aj dobrovoľná a aj násilná maďarizácia nemeckých alebo slovanských mien. Podľa maďarskej štatistiky a vzhľadom na obrovský počet asimilovaných osôb medzi rokmi 1700 a 1944 (3 milióny) bolo medzi rokmi 1815 až 1944 celkovo pomadžarčených 340 000 až 350 000 mien, a to hlavne v majoritne maďarsky hovoriacich oblastiach.

b. Maďarizácia názvov obcí

V roku 1898 vydal Uhorský snem zákon o pomad'arčení názvov všetkých miest a obcí v Uhorsku. Pre mestá a obce, ktoré neboli v minulosti známe pod maďarskými názvami, boli vymyslené nové maďarské mená a používané v administratíve namiesto pôvodných nemaďarských mien. K mestám, ktorých pôvodné nemaďarské mená boli takto nahradené maďarskými názvami, patrili napríklad Svidník – Felsővízköz.

Represálie úradov proti národne uvedomelým Slovákom dosahovali v roku 1907 vrchol. V obsiahlej publikácii kolektívu autorov historikov *Slovensko – dejiny* sa uvádza, že v rokoch 1906 - 1907 odsúdili maďarské súdy 306 Slovákov. Niektorí boli odsúdení do žalára, prípadne strávili mnoho týždňov vo vyšetrovacej väzbe. Mnohí museli platiť vysoké pokuty napríklad aj za to, že odmietli maďarské učebnice pre svoje deti a dožadovali sa slovenských.

Uhorské štatistiky z rokov 1880 a 1910 uvádzali, že maďarizovaných bolo už 400 000 Slovákov. Metód, ktoré zaujatí maďarskí sčítací komisári na základe definície a inštitúcií mohli používať pri určovaní národnosti, bola celá škála. Prechmatov sa dopustili menovite u málo uvedomelých príslušníkov inonárodných skupín, detí, žiakov a všetkých tých, ktorí z hocijakej príčiny boli závislí na maďarských vrchnostiach, zemepánoch a podnikateľoch.

Sčítacím komisárom pomáhala aj slovná hračka „maďarský a uhorský“, ako napr. v slovenskej dedine Šivetice v Gemerskej župe, kde sa v r. 1880 všetci občania zapísali za Maďarov, keď im tamojší farár vysvetlil, že veď žijú v Uhrách, tak sú teda „Uhri“. Pri sčítaní v r. 1890 tam už tento farár nebol, a tak sa celá obec nachádza v štatistike ako slovenská.

Podobné štatistické skoky zrejme rovnako motivované vidíme aj v iných obciach Maďarska. Napr. obec Šámšon

(Sámsonháza) v Novohradskej župe mala v r. 1880 absolútnu väčšinu slovenskú. Táto bola odrazu, z ničoho nič, zapísaná ako maďarská. V r. 1930 je však celá obec zase slovenská. V obci Tárnok v Belohradskej župe dosiahli Slováci v r. 1860 skoro 50 % obyvateľstva. V r. 1890 už len 7 %, v r. 1900 stúpili zasa na 75 % a v r. 1930 klesli na 3 %.

c. Výber z množstva konkrétnych prípadov národnostného bezprávia

Dňa 12. novembra 1875 zakázal minister Tisza v Trenčianskej stolici blahodarne účinkujúci Spolok miernosti Sv. Ruženca, vraj zo štátnych záujmov. Židovskí krčmári sa totiž ponosovali, že nemôžu platiť dane, lebo krčmy sú prázdne – spolok mal totiž vyše 40 000 členov.

V máji 1881 vylúčili z preparandie (prípravky) v Lučenci 7 študentov, pre „pestovanie a rozširovanie proti štátu a maďarskej národnosti poburujúcich a nenávisť budiacich zásad“. Zakročením tamojšieho prof. Zajzóna slovenskí študenti, Grčner, Matúška, Denk, Šimkovič, Socháň, Čajak a Zgúth museli odísť zo školy do 24 hodín! Matúška si vzal v zúfalstve život.

V auguste 1882 sa uzniesol potisský evanjelický dištriktuálny konvent v Rožňave, že kto nepestuje maďarský jazyk a vlastneckého ducha maďarského, nemôže byť kňazom ani učiteľom.

Senát prešporskej evanjelickej teologickej fakulty vylúčil roku 1885 troch teológov zo všetkých krajinských ústavov, piatich z prešporskej fakulty, troch gymnazistov z prešporského lýcea a jedného zo všetkých ústavov krajinských na základe toho, že sa schádzali, po slovensky sa rozprávali a spievali.

Začiatkom decembra roku 1885 vyhodili z katolíckeho kňazského seminára v Ostrihome dvoch klerikov pre „nevlastneckého“ (slovenského) ducha a začiatkom júna roku 1886 z katolíckeho štátneho gymnázia v Levoči 11 slovenských žiakov.

Príčinou vyhodenia boli údajne panslavistické agitácie, ktoré spočívali v tom, že vyhodení žiaci spievali slovenské piesne a čítali slovenské knihy.

V októbri 1885 rada ev. teologickej akadémie v Prešporku vylúčila troch teológov zo všetkých krajinských ústavov, piatich z prešporskej akadémie, troch gymnazistov z prešporského lýcea a jedného zo všetkých krajinských ústavov. Príčinou bolo, že sa schádzali, po slovensky sa rozprávali a spievali.

V Tisovci v Gemerskej stolici založili učňovskú školu s vyučovacou rečou slovenskou. Keďže tam bola aj štátna maďarská škola a tá nemala žiakov, slovenskú zakázali.

Začiatkom decembra 1885 vylúčili ďalších dvoch slovenských klerikov z katolíckeho kňazského seminára v Ostrihome pre vraj „nevlasteneckého ducha“.

V apríli 1886 vyzval minister vnútra stoličné vrchnosti, aby bedlili, žeby stoličné predstavenstvá na úradne listy len maďarské adresy písali.

V Bytči, v Trenčianskej stolici, vyhodili zo zamestnania dvoch katolíckych učiteľov (Franko Macvejda, Anton Svoboda), lebo vraj šírili „nevlasteneckého“ ducha.

V Štítniku sa stalo, že na prvý vianočný sviatok začal ev. farrár služby Božie po maďarsky. Cirkevníci opustili kostol a išli do katolíckeho.

Ženský spolok Živena usporiadal 3. augusta 1887 v Turčianskom sv. Martine malú výstavku slovenských výšiviek. V novinách sa spustila nenávistná kampaň proti podujatiu, pretože tam boli nápisy v slovenčine, čo je vraj trestuhodný „panslavizmus“.

Z ústredného seminára v Peštbudíne vylúčili dvoch najnadanejších teológov, Andreja Bieleka a P. V. Rovnianka (neskôr popredného predstaviteľa slovenského krajanského hnutia v USA) len preto, že chceli podať rektorátu prosbu, aby im zavretú slovenskú knižnicu otvorili. To sa považovalo za prejav

panslavizmu. Takto systematicky Maďari potláčali akýkoľvek slovenský národný prejav na celom „félvidéku“.

24. februára 1888 nočnou dobou žandári odvieďli z obce Mýto, v stolici zvolenskej farára Krusza do väzenia v Brezne, ako „pansláva“. Prenasledovanie Slovákov neprestávalo ani vodne ani v noci.

V Klenovci bol Karol Salva 2. júla 1888 zbavený učiteľstva cirkevnou vrchnosťou, vraj preto, že vo svojom „Domovom kalendári“ búril proti Maďarom. Pre maďarské úrady bola vhodná akákoľvek zámienka.

V roku 1890 v Tekovskej stolici politická vrchnosť prinútila 54 obcí pomadžarčiť si svoje slovenské názvy. A dnes Maďari bezočivo vykrikujú, že chcú vraj len prinavrátiť obciam ich pôvodné maďarské názvy.

V Pešťbudíne policajne zakázali spolok „Svornost“, lebo vraj rozširuje panslavistické myšlienky.

V roku 1891 bol prijatý ďalší krutý zákon o násilnom pomadžarčovaní tých najmenších detí. Bol to zákon o detských škôlkach (óvodách), ktorý pod pokutou ukladá, že každé dieťa od 3. – 6. roku, ak nemá doma náležitej opatery, musí chodiť do „ovody“, kde je výchova čisto maďarská.

Minister osvety Albín Csáky vydal v októbri 1893 nariadenie, ktoré ukladalo politickým vrchnostiam, aby každý učiteľ, ktorý nevie po maďarsky, hneď bol odstránený.

Vo vládnom učiteľskom časopise bol vypísaný súbeh na učiteľskú pozíciu v obci Zohor v prešporskej stolici, kde stálo doslovne, že hlavnou úlohou učiteľa v tejto slovenskej obci bude maďarčenie.

V marci roku 1894 vyhodili z gymnázia v Kežmarku piatich vynikajúcich slovenských žiakov preto, lebo sa vo voľných chvíľach schádzali a rozprávali v slovenskej materinskej reči. Medzi nimi boli neskorší evanjelickí farári Otto Škrovina a Ľudovít Engler, ako aj Jozef Ruman, Ján Ostrica a Dušan Ruppeldt.

Roku 1900 vyhodili z prešovskej akadémie šiestich slovenských a jedného nemeckého teológa. Obžalovaní boli dvanásť, že sa dali na pamiatku spolku fotografovať a že na niektoré exempláre fotiek podpísali si mená po slovensky, čo je vraj „presvedčujúcim dôkazom ich nevlasteneckého chovania“. Vyhodení boli: Ján Bezek, Otto Škrovina, Pavel Šolc, Vladimír Čobrda, Jur Janoška, Ján Porubiak a Emil Wanitsek.

Vo februári roku 1902 vyhodili z Prešova z učiteľskej prípravovne Jána Urama, že si po slovensky písal so svojimi priateľmi, s Valérom Kubánim, s Jánom Lichardusom a Matejom Žuffom, študujúcimi v tom čase v Banskej Štiavnici. Toto slovenské písanie bolo jedinou príčinou, že v tom istom roku i menovaných slovenských študentov vyhodili z banskoštiavnického lýcea.

Ešte zúrivejšie počínali si proti slovenským žiakom ev. profesori na gymnáziu v Sarvaši. Tam vyhodili 30. apríla 1906 dokonca ôsmich slovenských študujúcich preto, „že sa zúčastnili na vzdelávaní v slovenskej reči v tajnom spolku“. To bolo údajne dokázané tým, že sa u niektorých našli slovenské knihy, noviny a listy od popredných slovenských ľudí.

V r. 1908 bola komárňanským županom navrhnutá na štátne vyznamenanie učiteľka materskej školy v Marcelovej, okres Komárno, p. Emília Kapocsyová, ktorá keď prišla do Marcelovej, len dve deti v škôlke vedeli po maďarsky. Ostatní hovorili po slovensky. Kapocsyová sa hrdila tým, že v roku 1908 už niet stopy v Marcelovej po Slovákoch. Obec sa násilne maďarizovala.

K tomuto poslednému príkladu uvádzame snímku zo stránky ma7.sk, ktorá obsahuje v module „osídlenie“ všetky obce a mestá na Slovensku. Tu uvádza falošné štatistiky z roku 1910 a aktuálne z roku 2021 o početnosti obyvateľstva maďarskej národnosti v jednotlivých obciach na Slovensku. Všetky obce a mestá v Slovenskej republike portál zobrazuje s pomenovaním spred roku 1918!

Obr. 1: Obec Marcelová uvádza zo stránky o osídlení na portáli ma7.sk, platenom maďarskou vládou, že v roku 1910 v Marcelovej (Marcelháza) 100 % tvorili Maďari.¹ Občania Marcelovej, ani tí ostatní maďarskej národnosti, sa v škole ani v maďarsky komunikujúcich médiách pravdu nedozvedia.

Použité zdroje:

- Claude Baláž: Nenávidíme ťa Slovensko (2021)
- Jozef M. Kirschbaum: Krvácajúca hranica (1940, 2003)

¹ <https://ma7.sk/telepules/marcelhaza>

Príloha č. 2: Podstatná časť odpovede ministra školstva Daniela Bútoru

Uvedený dokument je súčasťou štátneho vzdelávacieho programu a je zverejnený v celosti na stránke Národného inštitútu vzdelávania a mládeže.²

V odpovedi na sťažnosť, ktorú na MŠ poslalo viac združení, poverený minister školstva Daniel Bútor 31. 7. 2023 odpovedá v duchu, že všetko je v poriadku:

„Schválenie osobitných vzdelávacích štandardov pre vyučovanie dejepisu pre národnostné školy sa opiera o § 12 zákona č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon). V zmysle uvedeného paragrafu štátny vzdelávací program obsahuje okrem iného aj osobitosti výchovy a vzdelávania detí a žiakov v národnostných školách a národnostných triedach. Zmienené ustanovenie sa opiera o Ústavu Slovenskej republiky, podľa ktorej občanom tvoriacim v Slovenskej republike národnostné menšiny alebo etnické skupiny sa zaručuje okrem iného právo na vzdelanie v ich jazyku a právo rozvíjať vlastnú kultúru, čoho súčasťou je aj poznanie vlastných dejín.

Slovenská republika sa pri ratifikácii Európskej charty regionálnych alebo menšinových jazykov zaviazala okrem iného prijať opatrenia na zabezpečenie vyučovania dejín a kultúry, ktoré sú spojené s príslušným menšinovým jazykom. Takisto sa zaviazala, že pri určovaní politiky voči regionálnym alebo menšinovým jazykom vezme do úvahy potreby, záujmy a názory samotných menšín, respektíve ich predstaviteľov. Rovnako, Slovenská republika akceptuje odporúčanie Výboru ministrov Rady Európy schválené v rámci 5. monitorovacieho cyklu

2 <https://www.statpedu.sk/sk/svp/inovovany-statny-vzdelavaci-program/inovovany-svp-gymnazia-so-stvorrocnym-patrocny-m-vzdelavacim-programom/clovek-spolocnost/>

Rámcového dohovoru Rady Európy na ochranu národnostných menšín na jeseň 2022, aby sa v učebných programoch podporovala rozmanitosť a inklúzia a aby učebnice pri výučbe dejepisu odrážali rôzne uhly pohľadu s cieľom posilniť medzikultúrne vzdelávanie. Vzdelávací štandard z dejepisu pre gymnáziá so štvorročným vzdelávacím programom s vyučovacím jazykom maďarským spĺňa vyššie uvedené požiadavky. Bol vypracovaný skupinou odborníkov Štátneho pedagogického ústavu, respektíve Národného inštitútu vzdelávania a mládeže v spolupráci s externými expertmi. Na práci sa spolupodieľali aj experti – historici a didaktici z radov maďarskej národnostnej menšiny. Pri vypracovaní štandardu sa zohľadnili aj skúsenosti a závery rokovaní Slovensko-maďarskej komisie historikov. Vzdelávací štandard bol schválený členmi vzdelávacej oblasti Človek a spoločnosť ústrednej predmetovej komisie. Následne po posúdení vzdelávacieho štandardu príslušnými organizačnými útvarmi bol schválený a zverejnený ministerstvom školstva.

Vzdelávacie štandardy tvoria základný rámec vyučovania daného predmetu, ktorý obsahuje výkonové a obsahové štandardy, čiže súbor požiadaviek na osvojenie si vedomostí, zručností a schopností, ktoré má žiak získať. Na základe vzdelávacieho štandardu sa vypracúvajú edukačné publikácie, vrátane učebníc. Na vzdelávanie v školách sa používajú edukačné publikácie schválené ministerstvom školstva. Ministerstvo školstva na základe odborného posúdenia súladu edukačnej publikácie s princípmi a cieľmi výchovy a vzdelávania a so štátnym vzdelávacím programom, pri plnení ktorého sa má edukačná publikácia používať, vydáva a odníma edukačnej publikácii doložku. Funkciu kontroly štátu nad úrovňou pedagogického riadenia a nad úrovňou výchovy a vzdelávania plní Štátna školská inšpekcia.

Postup pri schvaľovaní vzdelávacích štandardov a edukačných publikácií je upravený právnymi predpismi tak, aby

štandardy a publikácie boli v súlade s princípmi a cieľmi vzdelávania v modernej demokratickej spoločnosti pripravenej na výzvy 21. storočia. Tieto princípy a ciele sú zároveň v súlade s Ústavou Slovenskej republiky ako aj s jej medzinárodnými ľudsko-právnymi záväzkami. Som presvedčený, že Vzdelávací štandard z dejepisu pre gymnáziá so štvorročným vzdelávacím programom s vyučovacím jazykom maďarským prepája požiadavku a potrebu poznať dejiny štátneho útvaru, dejiny územia, dejiny slovenského národa i dejiny ostatných spoločenstiev tvoriacich Slovenskú republiku, vo vzájomnej previazanosti a v začlenení do kontextu európskych a svetových dejín.

Nečitateľný podpis

Príloha č. 3: Svedecké výpovede z knihy Krvácajúca hranica

Výber dokumentov a svedeckých výpovedí z publikácie Krvácajúca hranica obsahuje informácie o utrpení Slovákov v Maďarsku po Viedenskej arbitráži. Je dostupný tu:

https://www.zsi.sk/wp-content/uploads/2023/03/Krvacajuca_hranica_Dokumenty.pdf

Knihu je možné zakúpiť tu:

<https://www.zsi.sk/produkt/krvavajuca-hranica/>

Obr. 2: Prvé vydanie Krvácajúcej hranice, ktoré zostavil univ. prof. JUDr. Jozef M. Kirschbaum, vyšlo v roku 1940. Tento náklad Krvácajúcej hranice bol na rozkaz ministerstva vnútra spálený. Stalo sa tak na nátlak Berlína a intervenciu Budapešti.

Vydal Miestny odbor Matice slovenskej Prievidza v roku 2003, 3. vydanie.